

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 266 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

84

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΟΣΟΙ ΑΨΗΦΟΥΝ ΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ

Οι επιδείξεις των Λ.Ο.Κ.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΥ

Άρθρο του κ. Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ

ΧΑΪΝΤΙ ΜΠΡΥΛ

ΝΥΜΦΙΔΙΑ 1960

Η «άγουρη γοητεία»
στη ζωή και την θάλασσα

PICTURES
FROM GREECE



ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το μηνιαίο εικονογραφημένο περιοδικό
Pictures from Greece δίνει σε όλους
τους ξένους φίλους του τόπου μας μια
ζωντανή εικόνα της σύγχρονης Ελλάδας.

Όροι ετήσιας συνδρομής:

Εσωτερικού Δοχ. 120
Εξωτερικού £ 2/10 ή \$ 7

Αποστανθήτε στην:

Ελληνική Έκδοτική Έταιρία ΕΛΚΗΝ
Λεωφ. Βουλιαγμένης 352—ΑΘΗΝΑΙ

PICTURES
FROM GREECE

ΕΓΓΡΑΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΣΤΟ...

Το νέο...
της σύγχρονης
ελληνικής ζωής!

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 266 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ ΣΤ' 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διευθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081

Έκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.

Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού
χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα
δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Αποδοχών: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οι αναγνώστες
μας
γράφουν



Η πενταετία

Με την ευκαιρία συμπληρώσεως πενταετίας από της έκδόσεως των
«Εικόνων» σας απευθύω τα εγκάρδια μου συγχαρητήρια διά την με-
γάλην πνευματικήν προσφοράν του περιοδικού σας, το όποιον, συνεχώς
δελτιούμενον από της εκδόσεώς του, ήλθε να καλύψη τόσον επιτυχώς ένα
μεγάλο κενό εις την Πατρίδα μας.

Οι προσπάθειές σας, καθώς και όλων των συνεργατών σας, επέτυχαν
να υπερικήσουν όλες τις δυσχέρειες και να δώσουν εις το ελληνικό κοινό
ένα άρτιον εικονογραφημένο περιοδικό, μεταξύ των σοβαρωτέρων και πα-
λαιότερων του είδους του εις όλον τον κόσμον.

Με συνεκίνησε το γράμμα, που δημοσιεύσατε στο τελευταίο φύλλο,
ένος νέου που σπασάει ραδιοτεχνίτης και ζητεί να εργασθή τις ελεύθερες
ώρες ως σχεδιαστής, που έμαθε κοντά στον πατέρα του.

Όπως γνωρίζετε, το υπουργείο Παιδείας έχει εγκαινιάσει την στρο-
φήν μέρους της εκπαιδεύσεώς μας προς τον τεχνικοοικονομικό τομέα.

Θά σας παρακαλέσω να μου τον στείλετε στο υπουργείον, διά να τον
διευκολύνω να εργασθή ως σχεδιαστής, έφ' όσον κριθή ικανός, εις την τε-
χνικήν υπηρεσίαν του υπουργείου Παιδείας.

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

Ευχές και γιορτίνα

«Ευχές και πάλι για τη νέα επέ-
τειά μας στέλνει ο κ. Γ. Ήμμα-
νουήλιδης, Αλκυρίο, και προ-
σέβει: «Έχοντας μπροστά μου το ση-
μερινό τεύχος σου (263), δεν μπορώ
να μη σε συγχαρώ ξανά για το πρα-
γματικά καλλιτεχνικό εξώφυλλο και γε-
νικά όλο το περιοδικό. Η έκδοσή σου
τιμά σ' αλήθεια τον τόπο μας και δεν
θα ήταν υπερβολή αν πω ότι πολλά
ξένα περιοδικά θα ζηλεύουν την εμφά-
νισή σου.

Και λίγη γκρινια — που την θιο-
ρεί φαίνεται απαραίτητη —. Πέρασαν
δύο ολόκληρα χρόνια από την ημέρα
που μου υποσχέθηκαν να γράψετε λί-
γα λόγια, με λίγες φωτογραφίες, για
το Αλκυρίο, το Σούνιο και την Ανά-
βυσσο, χωρίς μέχρι σήμερα να πρα-
γματοποιήσετε αυτή την υπόσχεση. Πο-
λύ θα ήθελα, αν ήταν δυνατόν, να ώ-
ρίζατε χρονικό όριο για την εκπλή-
ρωσή της. Όσοδήποτε απόμακρο κι

αν είναι, δεν θά με πειράξει. Φτάνει μο-
νο να τειρή το όριο».

Το όριο δεν είναι δυνατόν να τειρή-
γισι μπορεί και πάλι να παραδοσθή.
Μπορεί να είναι ναρτερεα ή και άργω-
τερα από το όριο που θα θέταμε. Η
περίπτωση αυτή, όπως και πολλές άλ-
λες, είναι ζήτημα ευκαιρίας, όχι πάν-
τως συμπτώσεως.

Τα γυαλιά «γονιότι»

I

«Εις το τεύχος σας υπ' αριθ. 264
εις την τούτον ενδιαφέρουσιν και πάντο-
τε ένήμερον στήλην σας «Φλυαρίεσθ»,
σημειούται σχετικώς με τα όπτικά κο-
στούλλα κατ' έποψιν «τά περίφημα μι-
κροσκοπικά «Κοντάκτ» από πλαστική ύ-
λη, που άκουμπουν άδέατα στην κόρη
των ματιών», τά έβλεπε: «Ακόμα δεν έ-
φαρμάζονται στην Ελλάδα και ή πα-
ραγγλία, άγορά και εξοικειώσεως χρι-
άζονται ταξιδάκι...». Τοιούτο όμως δεν εί-
ναι άκριδες και μάς άδικά, διό-



BY APPOINTMENT
TO HER MAJESTY THE QUEEN
SCOTCH WHISKY DISTILLERS
JOHN WALKER & SONS LTD

Johnnie
Walker



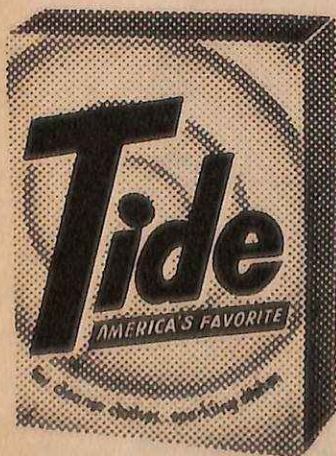
BORN 1820
STILL GOING STRONG

Fine Old
Scotch Whisky



ΟΛΟΦΑΝΕΡΗ ΔΙΑΦΟΡΑ!

- Τί μπουγάδα κάτασπρη και πεντακάδαρη! Πώς τὰ καταφέρνεις;
- Πλένω με σκέτο TIDE.
- Χωρίς σαπούνι, χωρίς τίποτ' άλλο;
- Τίποτα! 'Απ' τόν καιρό πού πλένω με σκέτο TIDE, τὰ ρούχα γίνονται με τὸ πρώτο κιάλας χέρι πεντακάδαρη καὶ μοσχομυρισμένα.
- Γιά δὲς ἐκεῖ τί εύκολια! Μήπως ὅμως τὸ TIDE εἶναι ἀκριβό;
- 'Ισα-ἴσα! Τὸ TIDE εἶναι τὸ πιά συμφερτικό. Δοκιμάσέ το ἀπὸ σήμερα κιάλας.



ΣΚΕΤΟ

Tide

ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ!

ΚΑΙ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ, ΠΩΣ ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΤΟΥ TIDE ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ ΦΘΗΝΟΤΕΡΕΣ!

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

τι τὸ κατὰστῆμά μας ἀπὸ τοῦ 1955 ἐφορμάζει τὰ πλαστικά κρύσταλλα κατ' ἐπαφὴν δι' εἰδικὸν συνεργάτου τοῦ ἐκπαίδευθέντος ἐν Ἀμερικῇ, ἔχει δὲ εἰς τὸ ἐνταγνικόν του μέχρι σήμερα ὑπὲρ πεντακοσίας ἀκρῶς ἐπιτυχεῖς ἐφαρμογὰς.

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΣ

Ἀν. Ἑτ. Χημ. & Φαρ. Προϊόντων

II

«Στὴ στήλῃ «Φλυαρίες» τοῦ τελευταίου σας τεύχους (ἀριθ. 264), διάβασα με σχετικὴ ἐκπληξιν ὅτι γιὰ νὰ φορέσῃ κανεὶς γυαλιὰ ἐπαφῆς (contact - lenses) χρειάζεται ταξιδάκι στὸ ἐξωτερικό. Ὅμως τὰ γυαλιὰ ἐπαφῆς εἶναι γνωστὰ καὶ ἐφορμῶνται ἐπαφῆς Ἑλλάδα ἀπὸ καιρὸ, τόσο ἀπὸ εἰδικευμένους ὡς αὐτὰ ὀφθαλμιάτρους, ὅσο καὶ ἀπὸ εἰδικούς ὀπτικούς. Πλὴν τῶν καθαρὰ ιατρικῶν ἐνδείξεων. Πλὴν τῶν (κερατόκωνος, ἀνισομετρίας), συνστάται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν εἰς άτομα πάσχοντα ἀπὸ ὕψλης διαθλαστικῆς ἀνωμαλίας (μυωπία, ὑπερμετρωπία, ἀστιγματισμός), διὰ λόγους καλαισθησίας.

Δρ Π. Ν. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

Ὁφθαλμίατρος

Ἀθῆναις

Οἱ «Φλυαρίες» ἀπαντοῦν σ' αὐτὸ τὸ τεύχος.

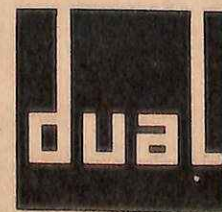
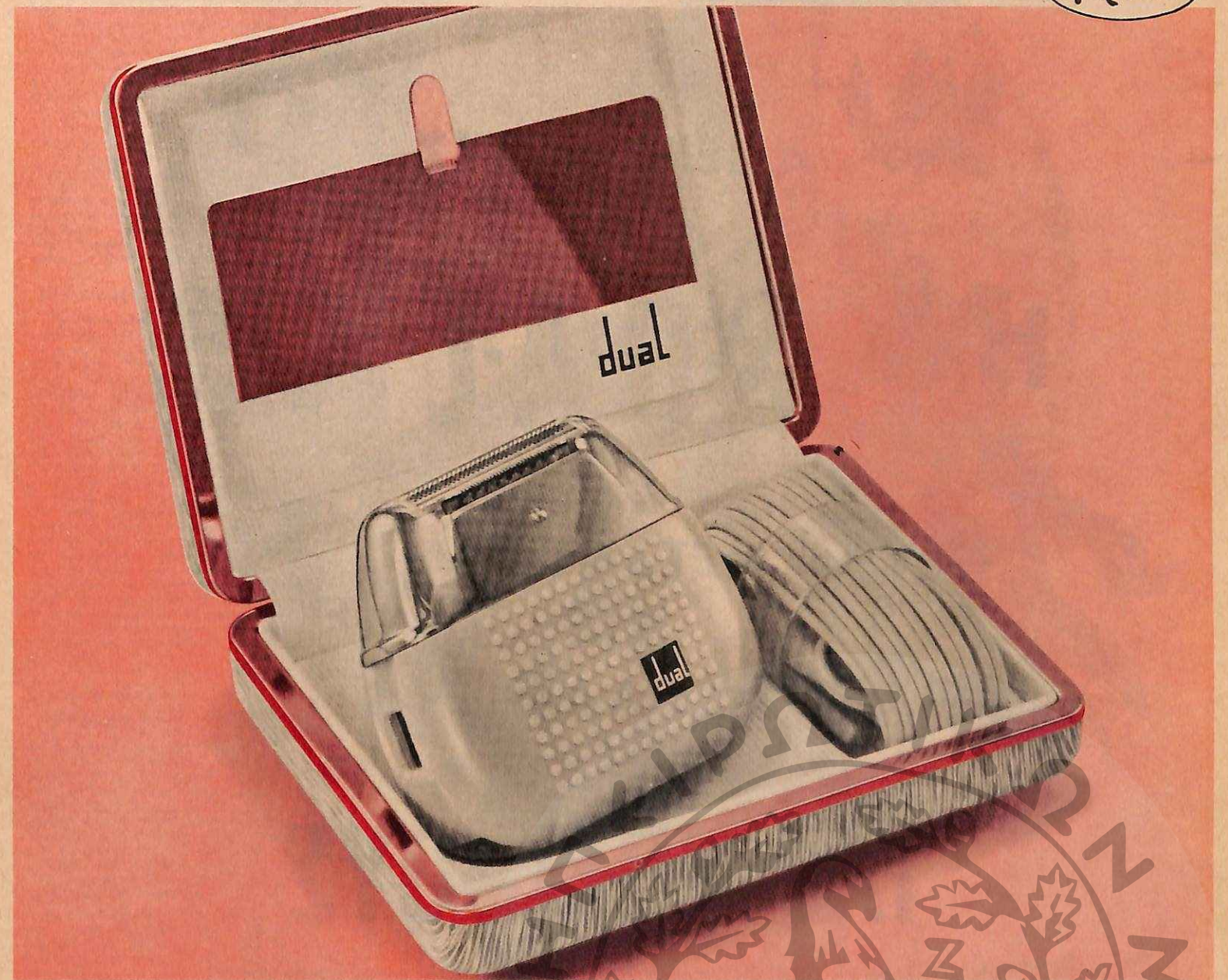
Εἶναι ἡ Ἑλληνὶς ὑπανάπτυκτη;

Ἡ μεγάλη ἐρευνα τῶν «Εἰκότων»: «Εἴμαστε ὑπανάπτυκτοι ἢ ἀνεπτυγμένοι;», ἀρχισε νὰ δημιουργῇ τις ἀνεμνόμενες ἀντιδράσεις. Οἱ ἐπιστολὲς καὶ τὰ τηλεφώνηματα, καθὼς καὶ οἱ ἐπισκέψεις στὰ γραφεῖα μας, πληθύνονται καθημερινά. Πολλὲς ἀπὸ τίς ἐπιστολὲς, ποὺ ἀφοροῦν διάφορες πλευρὲς τοῦ θέματός μας, δὲν δημοσιεύονται μετὰ τὴν σειρά πού λομβάνονται. Ὁ κ. Κ. Παπαμαρινόπουλος, μὰς γράφει σχετικὰ:

«Ἡ σύγχρονη Ἑλληνίδα, ἔχοντας κληρονομήσει καὶ αὐτὴ τὸ μερίδιό μετὰ τὸν ἄνδρα ἀπὸ τὸ δημιουργικὸν δαιμόνιο τῆς φυλῆς, ἐπ' ὁδῶνι λόγῳ θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὑπανάπτυκτη. Ὅμως, καὶ ἐδῶ μὴ χτυπητὴ ἀντίθεσις, πού θὰ πρέπει νὰ μὴν τὴν ἀγνοήσουμε, ἂν θέλομε νὰ προχωρήσουμε σωστὰ καὶ νὰ φωτίσουμε ἀπὸ κάθε πλευρὰ τὸ θέμα. Ἡ σύγχρονη Ἑλληνίδα εἶναι ἀνεπτυγμένη, εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ἐπαρὼν σὲς παντομένη. Ὁς ἄγαμος εἶναι ἕνα μεσὸ ἀπὸ συνέπεια καὶ ζωτικότητα ἄτομο, πού δίνει ἕνα ἀξιοπρόσεκτο παρὼν σὲς παντοῖες ἐκδηλώσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ δημιουργεῖ εὐρύτατες προσπάθειες γιὰ τὴν μελλοντικὴν τῆς ἀνάπτυξιν. Ἐάν, ὅμως, δὲν παντρευθῇ φυσικά. Γιατὶ ἂν συμβῇ τὸ ἀντίθετο, τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Ἡ δραστηριότης μεταβάλλεται σὲ ἐξοργιστικὴ νοχέλια, τὰ ἐνδιαφέροντα σὲ μακρινὰ οὐτοπίες, πού τὴν ἀφήνουν ἐντελῶς ἀδιάφορη. Θὰ ἔπαυε ἕνα δάσμο ἐλαφρυντικὸ γιὰ τὴν ἀπαράδεκτη αὐτὴ τακτικὴ τῆς παντρεμένης γυναίκας ἂν συνέτρεχαν δύο βασικοὶ λόγοι κάμψως καὶ περιορισμοὶ τῆς ἀπολαύσεως δραστηριότητος. Ὁ πρῶτος λόγος εἶναι ἡ δυσπραγία περὶ τὰ οικονομικά, πού καθιστὰ ἐφιαλτικὰς τίς φροντίδες τοῦ νοικοκυριοῦ καὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν, καὶ ὁ δεύτερος τὸ προχωρημένον τῆς ἡλικίας. Θὰ ἐξαίρεσσε τίς περιπτώσεις αὐτές. Τότε, ὅμως, τί συμβαίνει; Ἀπολύτως, ὅλας τῆς καὶ ἀπὸ τὴν ρουτίνα, πού χαλαρὴν τὴν ἑλληνικὴν οἰκογενειακὴν ζωὴν. Ἡ βασικώτερη αἰτία τοῦ κακοῦ ὀφείλεται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν ἀδιαφορίαν ἢ ἔστω καὶ στὸ πλημμελὲς ἐνδιαφέρον τοῦ συζύγου γιὰ τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς προσωπικότητος τῆς γυναίκας του. Στὴν ἐποχὴ μας — ἐποχὴ πλήρους ἰσότητος τῶν φύλων καὶ ἀπολύτου ἀνάγκης ψυχικῆς κατανόησεως μεταξὺ τῶν δύο μερῶν τῆς οἰκογενειακῆς συνδιώσεως — μὴ τέτλη ἀδιαφορία εἶναι ἀπολαύσιμος ἐξοφρυνική. Ὅλας, ὅμως, καὶ ἡ ἀτομικὴ ὁρτὴ τῆς ἐγγάμου Ἑλληνίδος πρὸς τὴν κατὰστασιν τῆς μερικῆς ἢ τῆς ὁλικῆς ἀποχανώσεως. Ἐδῶ ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ θὰ πρέπει νὰ ἀναζητη-

" Ν Τ Ο Υ Α Λ "

γρήκα



Ἡ τελειότερα,
ζυριόπινη μηχανή
τὸ καλὺτερο δῶρο



ΤΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥΣ

Σας μεταφέρει εις όλας τας ήπειρους! Τό ταξίδι δέν άπαιτεί πλέον μακρό χρόνο!
 Ό στόλος άεριωδουμένων τής Β.Ο.Α.С. κάνει κάθε σημείο τής γής κοντινό.
 Έξασφαλίζει άνετη και ταχύτατη επικοινωνία μεταξύ όλων τών ήπειρων!

Συμβουλευθήτε τόν πράκτορά σας ή άποταθήτε εις τά γραφεία τής ΒΕΑ.
 Άμαλίας 2 και Όδωνος, τηλ. 22.521

Β·Ο·Α·C

ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ
 ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕ JETS

BRITISH OVERSEAS AIRWAYS CORPORATION

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

θή στην έπιμελώς καλλιεργημένη στις σύγχρονες έγγάμους και από τό πατρικών άκόμη περιβάλλον αντίληψις, ότι ό γάμος άποτελεί για την κοπέλλα τό άλφα και τό ωμέγα τού προορισμού. Καί έδω άκριώς είναι τό μεγάλο σφάλμα. Ό γάμος είναι μέσον για την εκπλήρωσιν τού σκοπού. Καί ό σκοπός είναι ή ζωή. Η ζωή δπως έχει διαμορφωθεί στην εποχή μας με τις άπαιτήσεις και τά ενδιαφέροντά της, με τούς ώραιους, αλλά και με τούς σκληρούς άγώνες της. Η προσωπικότητα τής γυναίκας είναι τόσο άπαραίτητη για την καλύτερυσιν τής οικγενειακής θέσεως από οιασδήποτε κοινωνικής σκοπιάς κι' άν άντιμετωπίσωμε τό θέμα. Η παντρεμένη Έλληνίδα πρέπει όπωσδήποτε να διατηρή την έντονη προσωπικότητα τής συγχρόνου άγάμου κόρης. Αι όλίγαι έξαιρέσεις τού κανόνος δέν πρέπει να μάς παρηγορούν. Κατά συντριπτικήν πλειοψηφίαν ή έγγάμος Έλληνίς ήτο και έξακολουθεί να είναι ύπανάπτυκτος.

Έλληνες και Νιγηρία

«Πολλά έγράφησαν για την άνεξαρτησία τού γίγαντος τής Άφρικης, την Νιγηρία, πού δόθηκε την 1/10/60», γράφει ό κ. Πέτρος Γεωργιάδης, Λάγος — Νιγηρία, και προσθέτει: «Δυστυχώς έλάχιστα είναι γνωστά στην Έλλάδα για την χώρα αυτή, πού σέ πληθυσμό είναι ή 12η τού κόσμου και πρόκειται να παίξη πρωτεύοντα ρόλο στις ύποθέσεις τής Άφρικης». Ό κ. Π.Γ. γράφει άκόμα, ότι πολλοί Έλληνες θά μπορούσαν να εργασθούν στην Νιγηρία και ότι όσοι ζούν εκεί εργάζονται ήδη στις τρεις μεγάλες έλληνικές εταιρίες τής χώρας. Μία απ' αυτές, ή εταιρία «Μανδύλας και Καραμπέρης», έδωρσε στην κυβέρνηση τής Νιγηρίας με την ευκαιρία τής άνακηρύξεως τής άνεξαρτησίας 50.000 λίρες Άγγλίας (4.200.000 δρχ.). Τι άλλο να πούμε έμείς; Το αίώνιο έλληνικό στοιχείο θαυματουργό, δημιουργικό, αλλά και εύπροσαρμοστο σε κάθε περίσταση.

Πρώτο βραβείο

«Έπειδή και άλλοτε με πληροφορούσατε για κάτι πού σας ρώτησα, γράφει ή άισγνώστριά μας κ. Κ. Γιαννοπούλου, θά ήθελα να σας παρακαλέσω να μου άπαντήσετε διά μέσου τών «Εικόνων» στο άκόλουθο έρώτημα: Ποιά ήταν ή πολιτική γελοιογραφία για την όποια βραβεύθηκε στο έξωτερικό ό έξαιρετικός γελοιογράφος μας κ. Δημητριάδης;». Έκτός από τό έρώτημα αυτό ή κ. Κ.Γ. παρακαλεί άν είναι δυνατόν να παρουσιάσουμε και τό άντικείμενο τής βραβεύσεως.

Τό τελευταίο δέν είναι εύκολο να γίνει, γιατί θά καθυστερούσε την άπάντησή μας στο πρώτο σκέλος τής έπιστολής, πού άφορά τό θέμα τής γελοιογραφίας. Η σύνθεση τού κ. Δημητριάδη παρουσιάζει ένα τριμελές δικαστήριο στο όποιο συμμετέχουν ό κ. Κροούτσος και ό κ. Γκρομύκο. Στο έξώλιο βρίσκεται καθισμένη ή Έλευθερία, πού την αντιπροσωπεύει στην προκειμένη περίπτωση τό γνωστό άγαλμα τής Έλευθερίας, πού δεσπόζει στην είσοδο τού λυμένος τής Νέας Υόρκης. Η έν οία της είναι ότι στην δίκη τού Πάουερς δέν δικάσθηκε ό Άμερικανός άσροπόρος, αλλά ή Έλευθερία. Νομίζουμε ότι ό διαγωνισμός έγινε στην Άμερική.

Μικρή άγγελία

«Μία μικρή άγγελία» ζητεί να τού δημοσιεύσουν οι «Εικόνες» ό κ. Μιχ. Φερέξης, αλλά τού διαφεύγει φαίνεται τό γεγονός ότι δέν έχουμε καθιερώσει παρόμοια στήλη. Όποτε δημοσιεύσαμε κάτι σχετικό, ήταν για να έξυπηρετήση κάποιαν έπιτακτική άνάγκη ενός άτομου. Έπίσης ή δημοσίευση μπορεί να γίνει επί πληρωμή.

γκρέκα



Καίτοι
 GERALD Άμερικής
 και έγχώριες
 εις πλουσίαν συλλογήν

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ



VARIMEX

Εταιρία Περ. Ευθύνης

ΠΟΛΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Βαρσοβία, WILCZA 50/52, Ταχ. Θυρίς 263, 264

Τηλεγραφήματα VARIMEX WARSZAWA Τηλέφ.

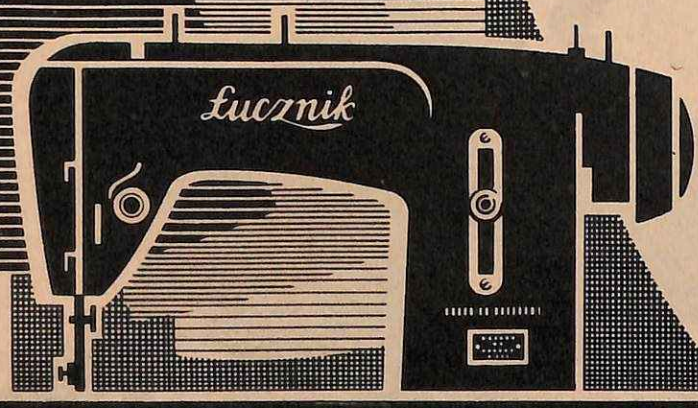
880-41 Τηλ. Έξωτ. 10352

Αποκλειστικός Έξαγωγεὺς

- Κατασκευή μοντέρνα
- Κομψή εμφάνισης, χρωματισμοί κατ' ἐκλογήν
- Λειτουργία ἄψογος
- Έκμετάλλευσις μακροχρονία

ΠΟΛΩΝΙΚΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

"LUCZNIK,"



IRENA MAZIK '60

Τὸ "Παλέτ," λούζει καὶ μακιγιάρει τὰ μαλλιά...



...δίδει στὶς ἄσπρες τρίχες τὸ φυσικὸ τους χρῶμα.



ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ — ΝΙΚΗΣ 9 — ΤΗΛΕΦ. 25.739

Ο SCHWARZKOPF Όμορφαίνει τὰ μαλλιά!



Στὶς ἀγορὲς σας...



Στὸ ταξίδι...



Στὸ γραφεῖο σας...



Στὸ χορὸ...

ΚΑΛΤΣΕΣ ΝΑΪΛΟΝ

Berkshire

Οἱ καλύτερες κάλτσες τοῦ κόσμου!

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Μάδε το από τώρα...



...τὰ καλὰ σεντόνια εἶναι
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ



Μὲ ὅ,τι βάζει ὁ νοῦς σὲ βαμβακερὰ ὑφάσματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: φινό, λεπτό, ἀντοχῆς
Σεντόνι ὑψηλῆς ποιότητος.
ΙΡΛΑΝΔΑ: Στερεό, πολυτελές
πάντα χιονάτο.
Νº 120: Γερό, λευκὸ ἢ σὲ εὐχά-
ριστους ἀνεξίτηλους χρωμα-
τισμούς.
ΧΑΣΕΔΕΣ Νº 333
ΠΕΡΚΑΛΙΑ Νº 33



ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΩΝ Α.Α.Μ.Μ.
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



Εγγυήσεις Ασφαλείας

διὰ τὴν ἀρίστην καὶ τυ-
ποποιημένην ποιότητά του

ΜΕΤΑΞΑ

Ἀπὸ τὸ 1888

Ἀποφεύγετε τὰς παραποιήσεις καὶ ἀπομιμήσεις τῶν Γνησίων προϊόντων ΜΕΤΑΞΑ



ΡΟΥΧΑ ΧΙΟΝΑΤΑ!

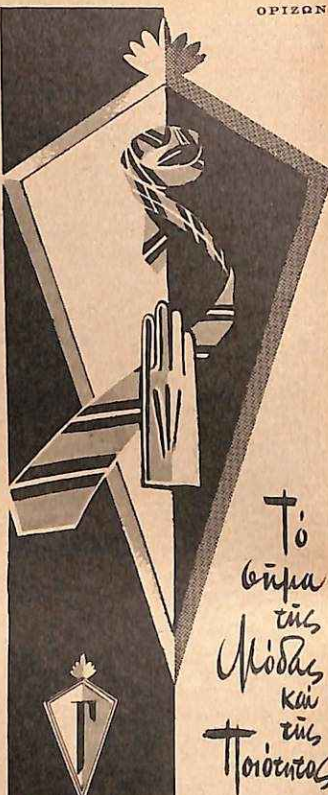
Τα καθαρότερα ρούχα είναι πλυμένα με ROL. Γιατί μόνον το ROL αφαιρεί από το Ρούχο ό,τι έχει εισχωρήσει βαθειά μέσα στην ύφανση και του δίνει πραγματικά νέα όψη.

Χέρια Βελούδινα!

Τα ωραιότερα χέρια χρησιμοποιούν ROL με 07. Αυτή είναι η απόδειξη της ανωτερότητας του ROL. Γιατί το 07 ή αληθινή επαναστατική προσθήκη μέσα στο ROL έχει την ικανότητα να προφυλάσσει και τα άφροτερα χέρια.

ROL

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ



ΤΟ ΠΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
ΓΟΥΤΑΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 49
ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 21-296

Δίαιτα ή όχι;

ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΤΕ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

«Όχι αδυστήρ δίαιτα πιά», συμβουλεύουν οι Γερμανοί ειδικοί. «Εάν θέλετε να ελαττώσετε το βάρος σας ή να διατηρήσετε καμψη τη σιλουέττα σας, δεν χρειάζεται πιά να υποβάλλεστε σε μία άτελειωτη βασανιστική δίαιτα. Η διαρκής «στέρηση» και τα άτελειωτα «μην» κάνουν τη ζωή μαρτύριο, αφαιρούν κάθε χαρά της και συγχρόνως υπονομεύουν ούσιολογικά την υγεία.

Ανασμία, σωματική, ψυχική και νευρική κατάπτωσης, ένα διαρκές αίσθημα κοπώσεως, μελαγχολία, δέρμα μαρμαριμένο, ίδιου μερικώς από τις πιο συνήθεις συνέπειες της κούρας αδυνατίσματος.

Πρέπει, λοιπόν, να διακινδυνεύσετε όλα αυτά χάριν της κομψότητας; «Όχι» διότι εύκολως τρώγοντας απ' όλα με μέτρο και πίνοντας κάθε πρωί ένα φλιτζάνι ζεστό «Τσάι Ρίχτερ» μπορείτε να αδυνατίσετε εντελώς ακίνδυνα, όσο θέλετε. Με το «Τσάι Ρίχτερ» όχι μόνον ελαττώνεται το βάρος, αλλά το σώμα αισθάνεται καλύτερα. Όλα τα όργανα λειτουργούν όπως πρέπει. Οι πονοκέφαλοι, τα νεύρα, η κόπωση, η άθυμία εξαφανίζονται βαθμιαία και το δέρμα ξαναβρίσκει την ελαστικότητά του.

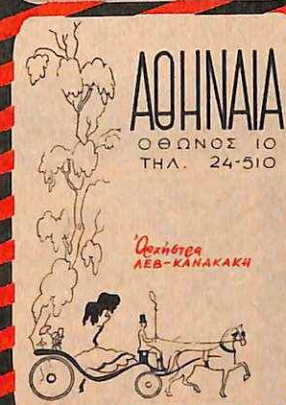
Το «Τσάι Ρίχτερ» είναι άγνο φυτικό παρασκεύασμα, δοκιμασμένο εδώ και 50 χρόνια, που έχει την καταπληκτική ιδιότητα ν' αποβάλλει το περίτο βάρος του σώματος, διατηρώντας συγχρόνως τον οργανισμό σε μία κανονική, ισορροπημένη λειτουργία. Άρχιστε από σήμερα να πίνετε κάθε πρωί ένα φλιτζάνι ζεστό «Τσάι Ρίχτερ» και σύντομα θα διαπιστώσετε τα εδωγμένα αποτελέσματα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΏΡΕΣ



Με την παγκόσμια φήμη του ΜΙΛΛΕΡΙΕΔΙ
Ο ΛΑΥΡΑΝΟΣ και ο ΣΟΛΙΣΤ του
και το αθλητικό ΤΡΙΟ DE SANTA CRUZ



ΑΘΗΝΑΙΑ
ΘΕΩΝΟΣ 10
ΤΗΛ. 24-510
Ουκίσια
ΑΕΒ-ΚΑΝΑΚΑΚΗ



Night Club
ACROPOLE
Θα διασκεδάσετε
με την ξανθοειδή ορχήστρα LUCAS και τους λαοβιτικούς ZIMMY και ΖΩΤΣΑ ΚΟΥΡΟΥΚΑΝΗ
Τηλ. 533-654



PASTRY BAR

SAYONARA
ΚΗΦΙΣΙΑΣ 200
ΤΗΛ. 672301 ΨΥΧΙΚΟ
Μαγευτικό περιβάλλον

γκρέκα

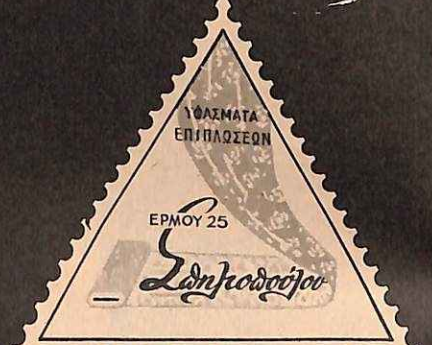
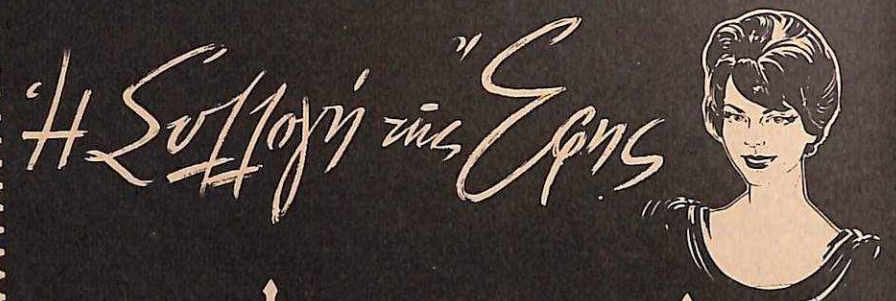


Περίττα

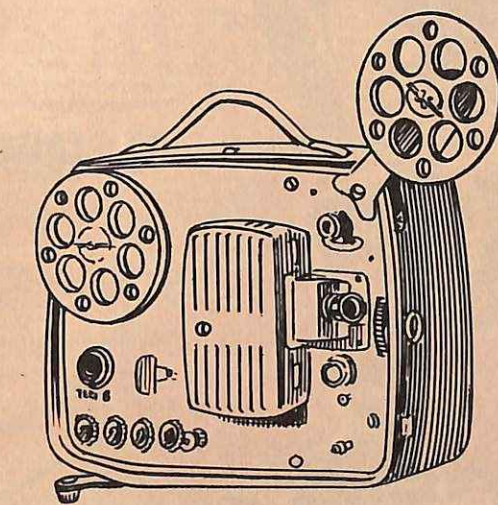
ΑΝΔΡΙΚΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ,
ΠΑΙΔΙΚΑ
Νέες ποιότητες
Μοντέρνα σχέδια

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ



ΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑΙ ΚΑΙ ΦΘΗΝΟΤΕΡΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ



TERTA 8''

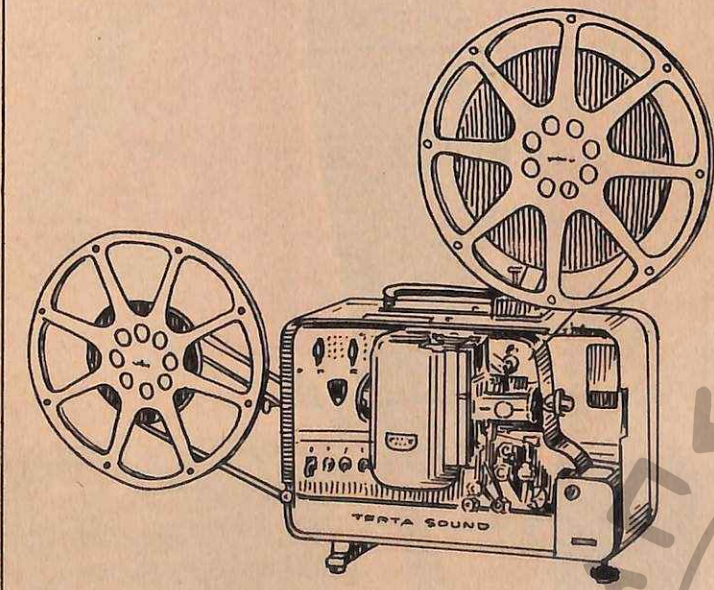
ΔΙΑ ΤΑΙΝΙΑΣ 8 ΧΙΛΙΟΣΤΩΝ

Κινηματογραφική μηχανή προβολής 8 χιλιοστών, έντος πολυτελούς φορητού κιβωτίου. Δέχεται ταινίας μήκους μέχρις 120 μ. Ρυθμιζόμενη ταχύτης προβολής από 15-25 εικόνες ανά δευτερόλεπτον. Σταθερά και ανάστροφος προβολή. Λυχνία προβολής 8 βόλτ 50 βάττ, αντιστοιχούσα με φωτιστική απόδοσιν λυχνίας άνω των 500 βάττ. Φακός φωτεινότητας F=1:1,4. Τάσεις εργασίας 110, 127, 150, 220 βόλτ έναλλασσόμενου, 50 περιόδων. Υπάρχει ή δυνατότης συνδέσεως, προσθέτου εξαρτήματος συγχρονισμού, με μαγνητόφωνον, διά την προσθήκην ήχου εις την προβολομένην ταινίαν. **Τιμή δρχ. 2.950**

TERTA BM 2005 2019

ΔΙΑ ΤΑΙΝΙΑΣ 16 ΧΙΛΙΟΣΤΩΝ

Κινηματογραφική μηχανή προβολής ΔΥΟ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ 16 χιλιοστών, διά ταινίας ΒΩΒΑΣ και ΟΜΙΛΟΥΣΑΣ, τοποθετημένη έντος κομψού μεταλλικού κιβωτίου. Τάσεις εργασίας 110 και 220 βόλτ έναλλασσόμενου. Λυχνία προβολής 750 βάττ, με φυγοκεντρικόν άνεμιστήρα αυτόματου λειτουργίας, διά την ψύξιν κατά την προβολήν. Φακός F: 1,5, μεγάλης φωτεινότητος, παρέχων την δυνατότητα καθαρωτάτης προβολής εις απόστασιν 20 και πλέον μέτρων. Ένισχυτής ισχύος 10 βάττ, με ρυθμιστάς εντάσεως και τόνου και ειδικάς εισόδους διά μικρόφωνον και πικ-άπ. Δέχεται ταινίας μήκους 600 μέτρων. Μεγάφωνον άρίστης ποιότητος 12 ίντσών, με καλώδιον μήκους 15 μέτρων, τοποθετημένον εις ιδιαίτερον πολυτελές κιβώτιον. **Τιμή δρχ. 16.500**



TERTA BM 2006 2018

Τύπος όμοιος με τον άνωτέρω, αλλά με επί πλέον την δυνατότητα να δέχεται και ταινίας με "μαγνητικόν," ήχον. Παρέχεται επίσης ή δυνατότης νέας έγγραφης, ακριβώς όπως και εις τα μαγνητόφωνα. **Τιμή δρχ. 27.000**

Τό Έπουργεϊον Παιδείας εξέδωκε την από 13/2/59 υπ' αριθ. 34/19936 έγγκλιον διαταγήν προς όλα τα Σχολεία του Κράτους να εφοδιάζονται αποκλειστικώς με μηχανάς TERTA (Όπτικής και Μαγνητικής έγγραφης)

✓ Ήδη άνω των 50 Σχολείων έχουν προμηθευθή μηχανάς TERTA

ΓΕΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Olympic

ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ

1932

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 23.212-13-14

Ένα προϊόν όμορφιάς

που έπεβλήθη

παγκοσμίως



Όταν φανή η πρώτη άσπρη τρίχα στα μαλλιά... είναι κάτι που κάθε γυναίκα θα ήθελε να το κρατήσει μυστικό, κάτι που θα ήθελε να το αποφύγει. Μ' ένα απλό λούσιμο με το Χρωμοσαμπουάν ΒΕΛΛΑΤΟΝ μπορείτε και σεις να επαναφέρετε τα μαλλιά σας στον φυσικό νεανικό τους χρωματισμό ή ακόμη να τους δώσετε μία νέα απόχρωση από το Μαύρο μέχρι το άνοιχτο Ξανθό.

ΒΕΛΛΑΤΟΝ

Γεν. Αντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα.
ΒΕΛΛΑ ΕΛΛΑΣ
ΝΙΚΗΣ & ΕΞΟΦΩΝΤΟΣ 14 - ΤΗΛ: 32.844
ΑΘΗΝΑΙ



ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ "ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ,"



ΤΟ ΕΤΟΙΜΟ
ΠΛΙΣΣΕ
ΦΟΡΕΜΑ

- ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ CREPE "PERMAFLUTE,"
- ΠΛΕΝΕΤΑΙ ΕΥΚΟΛΩΤΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΜΕΤΑΒΑΛΕΤΑΙ
- ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ
- ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

ΘΑ ΤΟ ΒΡΗΤΕ ΜΟΝΟΝ
ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΣΕ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ
ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ
ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

ΠΛΙΣΣΕ
"PERMAFLUTE,"

A
novelty
PRODUCT

Βιβλία
που μᾶς
ἔστειλαν

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
κινήσεως του πληθυσμού της Ελλάδας κατά τὸ ἔτος 1957. Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, 1960. Ἐντὶ ἀγκάδης τόμος (σελ. 334), μὲ δίγλωσσο (ἐλληνικὰ καὶ γαλλικὰ) κείμενο καὶ πίνακες γιὰ τὸ σχετικὸ μὲ τὸν τίτλο θέμα.

ΠΕΙΡΑ-Ι-ΚΗ - ΠΑΤΡΑ-Ι-ΚΗ, Μηνιαῖον περιοδικὸν τῆς Α.Ε. «Πειραικῆ - Πατραϊκῆ», Ἀθήναι, Τεύχ. 64, Σεπτέμβριος 1960 — ΕΤΗΜΕΡΙΑ, Μηνιαῖο Ὄργανο τοῦ περιοδικοῦ ἔκδοσις Ἐταιρίας Π. Σολομός, Ἀθήναι, Τεύχ. 36, Ὀκτώβριος 1960 — ΑΛΕΙΞΙΑ, Μηνιαία οἰκονομικὴ ἐπεξεύρεσις θαλασσίου πλοῦτος, Ἀθήναι, Τεύχ. 160, Ὀκτώβριος 1960 — ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ, Ἐκδόσις τοῦ

τιμήματος τύπου τῆς Α.Τ.Ε., Τεύχ. 116, Σεπτέμβριος - Ὀκτώβριος 1960 — Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ, Δεκαπενθήμερος ἐπιθεώρησις, Πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα, οἰκονομικὰ προβλήματα, πνευματικὸς κόσμος, Ἀθήναι, Τεύχ. 70 (119), 15η Ὀκτωβρίου 1960 — Ο ΦΤΙΣΙΟΛΑΤΡΗΣ, Μηνιαῖον περιοδικόν, Τεύχ. 144, Ὀκτώβριος 1960 — ΤΟ ΝΗΣΑΚΙ ΜΑΣ Η ΚΕΑ, Μηνιαῖον περιοδικόν τοῦ Συνδέσμου τῶν Κεϊων, Τεύχ. 100 - 102, Αὐγούστου - Ὀκτωβρίου 1960.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΧΑ-Ι-ΝΤΙ ΜΠΡΤΑ, ἡλικίας 19 χρόνων σήμερα, ἔχει παίξει κώλας σὲ 16 ταινίες. Ὅταν ἦταν 18 χρόνων ἀνέβηκε νὰ γίνῃ μιὰ μεγάλη χορεύτρια. Μία μέρα ὅμως στὸ Μόναχο τὴν εἶδε ὁ σκηνοθέτης Χάραλντ Μπράουν καὶ ἐνθουσιασμένος τῆς προσέφερε ὅλο στὴν ταινία «Τὸ τελευταῖο κλωνοῖον». Ἀπὸ τότε, ἡ ἀνοδὸς τῆς ἀπὸρροε σαγδαιά. Ἐμασε ἡθοποιία, τραγουδῖ, πᾶνο, ἀγγλικά, γαλλικά, ἰσπανικά, κολύμπι καὶ σκι, κ' ἔπαιξε σὲ πολλές ταινίες μὲ τὸν καλύτερο ξέν - πορτιέ τῆς σημερινῆς Γερμανίας, τὸν Χόρστ Μπούχοιτς. Στὶς σελίδες 42-47 αὐτοῦ τοῦ τεύχους δημοσιεύεται ἓνα μεγάλο ρεπορτάζ γιὰ τὰ «Νυμφεῖδια στὸν Κινηματογράφον», στὴν κατηγορίαν τῶν ὁποίων ἀνήκει καὶ ἡ Χαίντι Μπρὺλ. (Φωτογραφία ἐξωφύλλου Len Sirman Press).

Σκαί ὁ Τζίτζικας

στὸ σπίτι πὺ ὑπάρχει

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ
ΘΕΡΜΙΣ



3 ΤΥΠΟΙ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΣ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

ΘΝ 10 10.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 2.650
ΘΝ 13 13.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 3.200



Καί ἡ ΝΕΑ

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΘΑ 9 9.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 2.800

ΕΝΑ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑ

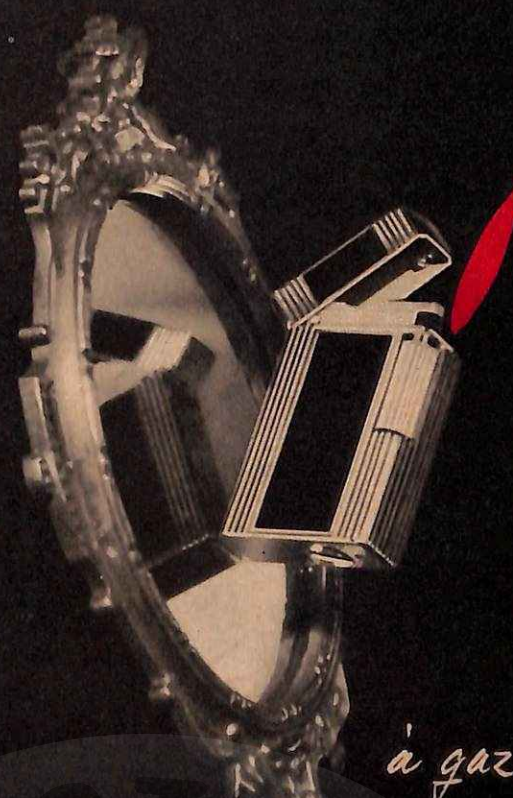
- ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
- ΑΣΦΑΛΕΙΑ
- ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

Πωλῶνται

ΘΕΡΜΙΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

"La flamme la mieux
habillée du monde"

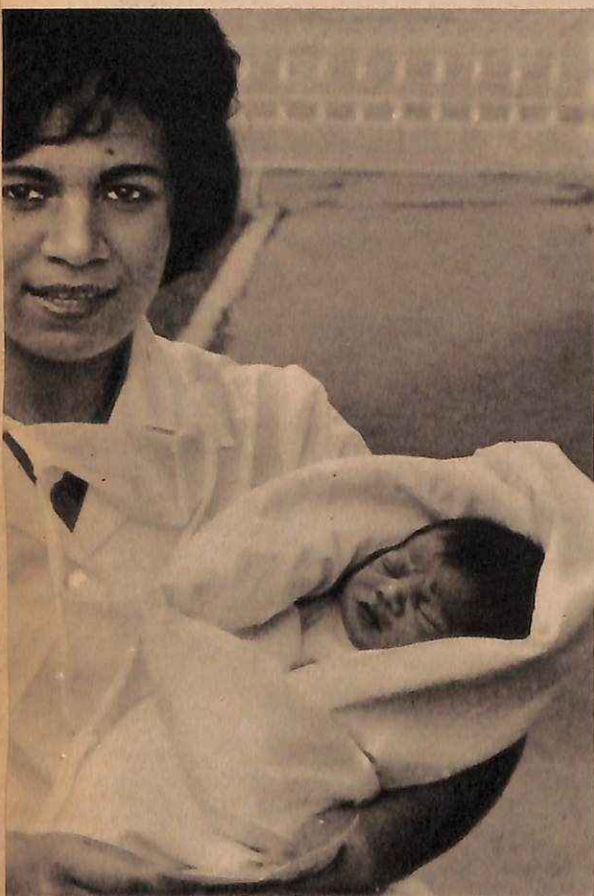


à gaz

St. Dupont
Paris

"ΨΑΡΡΟΣ" Athens
Σταδίου 3

ΔΙΟΦ. ΔΑΞΟΥΔΑΚ



(Φωτ. Dalmas)

Έπάνοδος στά 'Ανάκτορα

Ένα ήσυχο μωρό —ό νεογέννητος διάδοχος του περσικού θρόνου πρίγκιπ Ρεζά— ξεκαταλείπει (άνω), στην αγκαλιά της Γαλλίδας κυβερνήντας του, το Δημόσιο Μαιευτήριο της Τεχεράνης, πίσω από την πανευτυχή μητέρα του, βασίλισσα Φαράχ (δεξιά). Μυριάδες πιστοί υπήκοοι κατέκλυσαν άσφυκτικά τους δρόμους, για να έπαιψουν τη μητέρα και το γιό, κατά τη διέλευσή τους. Ο πρίγκιπ Ρεζά ξεκατεστάθη ήδη στα Ιδιαίτερα διαμερίσματά του, στο ίδιο περίπτερο, στο δάθος του κήπου των άνακτόρων, όπου ανετράφη και η μεγαλύτερη έτεροθαλής αδελφή του, η πριγκίπισσα Σαχνά, πριν από είκοσι χρόνια.



(Keustone)

Στο στούντιο

Ο δούξ του Έδιμβούργου έπεσκέφθη τὰ στούντιο του Πάινγκουντ και παροκελούθησε τὸ γύρισμα μιᾶς σκηνῆς ἀπὸ τὴν ταινία «Κλεοπάτρα», μετὴν Ντόροθι Φόρντ. Στὴν ταινία αὕτη, ὡς γνωστὸν, εἶχε ἀναγγελθῇ ὅτι θὰ κρατοῦσε τὸν ἐπώνυμο ρόλο ἡ Ἐλίζαμπεθ Ταίηλορ. Ἡ ἀρρώστια της, ὅμως, ἢ τὸ θάρος τοῦ σώματός της φαίνεται νὰ τὴν ἐμποδίζουν, μετὴν κίνδυνο νὰ χάσῃ τὴν ἐξωφρενικὴ ἀμοιβὴ της — ἓνα ἑκατομύριο δολλάρια.

(Belga)

Ἐπιστροφή

Ο βασιλεὺς τοῦ Βελγίου Μπωντουέν ὑποδέχεται, στὸ Ἐθνικὸ Ἀεροδρόμιο τῶν Βρυξελλῶν, τὸν ἀδελφὸ τοῦ πρίγκιπα Ἀλβέρτο καὶ τὴν σύζυγό του πριγκίπισσα Πάολα, κατὰ τὴν ἐπάνοδό τους ἀπὸ τὸ Μεξικὸ καὶ τίς Ἡνωμένες Πολιτείες. Στὸν πρίγκιπα εἶχε ἀνατεθῇ σοβαρὰ οἰκονομικὴ ἀποστολὴ



Ἰνκόγνωιτο

(Zuflich)

Στὸ «Ότὲλ ντὲ λὰ Παί» τῆς Γενεύης κατέλυσε τὸ πριγκιπικὸ ζεῦγος τοῦ Μονακό, κατὰ τὴν πρόσφατην ἀνεπίσημη ἐπίσκεψή του στὴν Ἑλβετία. Ο πρίγκιπ Ραϊνιὲ καὶ ἡ πριγκίπισσα Γκρέης παρέμειναν στὴ χώρα τῶν Ἀλπεων μονάχα ἐπὶ ἓνα τετραήμερο.



Ο θάνατος
του «βασιλέως»
του Χόλλυγουντ

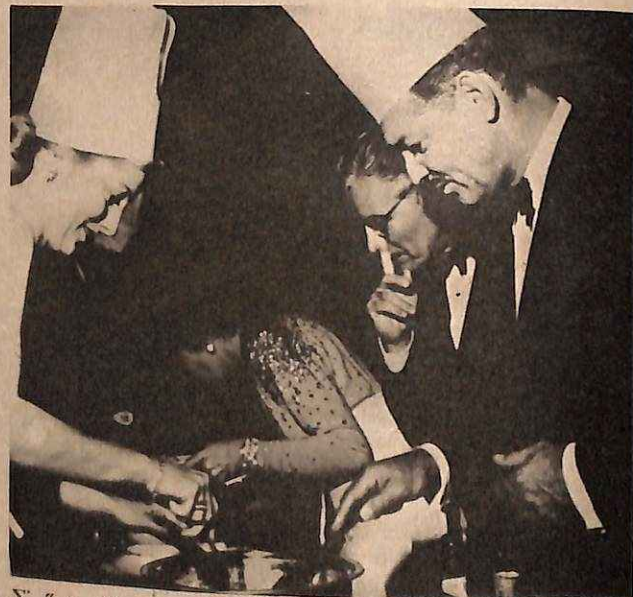
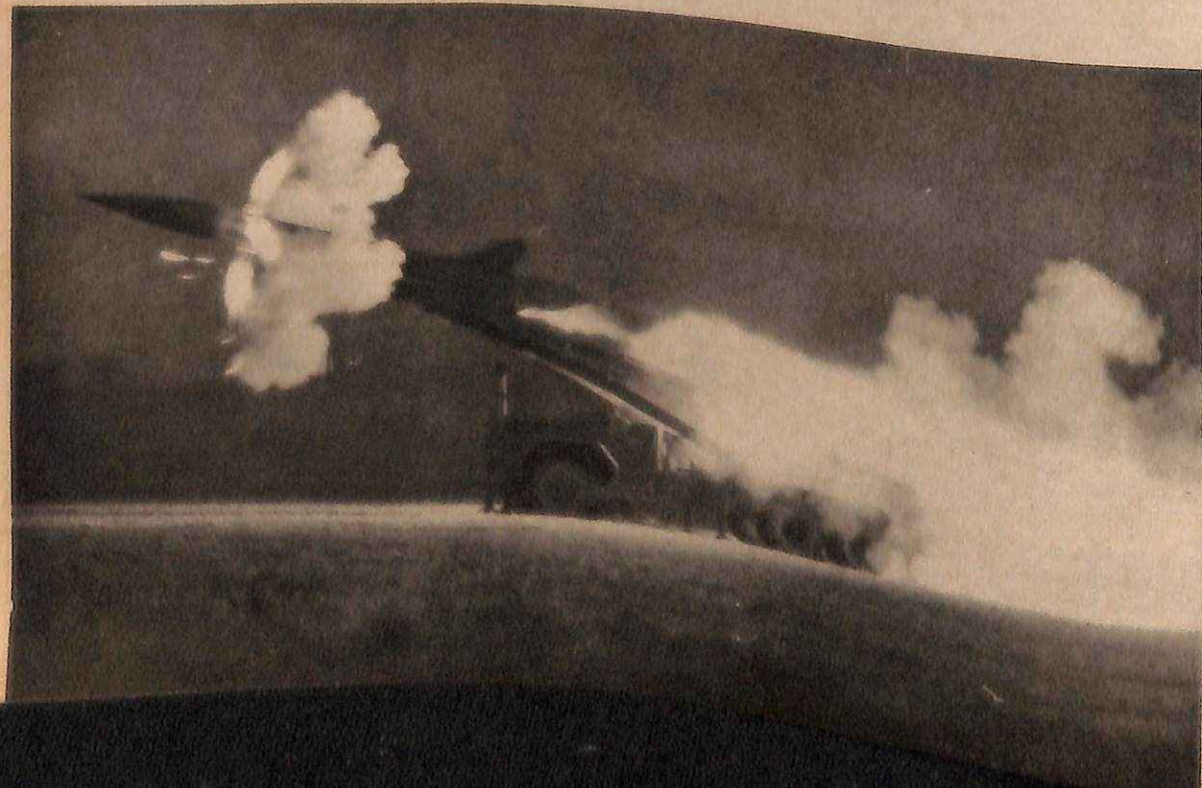


Την κοπόσεως. — Με την Καϊν παντρεύτηκαν το 1955.

Αλλου ενός γότος ή καρδιά έ-
παψε κάτω πρόωρα να χτυπά. Σε
ηλικία 59 έτών υπέκυψε, σε καρ-
διακή έμβολή, ο Κλάρκ Γκέμπλ —
 τρίτος αυτός, μετά τον Τάυρον Πά-
ουερ και τον Έρρολ Φλύν. Ο επί
μία 30ετία «βασιλεύς» των ηθοποιών
του Χόλλυγουντ είχε υποστή ελά-
φρα θρόμβωση της στεφανιαίας
και νοσηλεύσαν στο πρεσβυτερειανό
νοσοκομείο του Χόλλυγουντ, όπου έ-
πειτα από 10 ημέρες έπληξε το μοι-
ραίο. Σημειώσαν ότι σε 4 μήνες ή
πέμπτη σύζυγός του Καϊν Ούιλ-
ιαμς, ηλικίας 42 έτών και καρ-
διοπαθής επίσης, θα φέρη στον
κόσμο το πρώτο παιδί του.

Την εποχή της μεγάλης άκμης

(Central Press)



Σ' ένα πάρτι της κοινοπομπάς Μάξγουελ

«Τίμιος Τζών»

Στη Σχολή Πυροβολικού του
Λάρκ Χιλ έξετοξεύθη, για
πρώτη φορά στην Άγγλία,
πύραυλος «Τίμιος Τζών». Μέ-
χρι σήμερα ή πρακτική εκ-
παίδευση των Άγγλων αξιω-
ματικών γινόταν μόνο στην
Γερμανία, γιατί στην πυκνο-
κατοικημένη Μεγάλη Βρεταν-
νία δεν υπάρχει κατάλληλο
πεδίο για να πέση ο πύραυ-
λος, αφού εξαντλήση τα 20
μίλια του βεληνεκούς του. Τώ-
ρα, χωρίς σ' ένα αυτόματο
μηχανισμό, έξερράγη στον ά-
έρα και κατεστράφη, σε ύψος
1.500 μέτρων, αφού διήνυσ
μιά απόσταση πέντε μιλίων.

Η ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ ΣΑΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΜΕΣΟ

ΒΓΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ;

ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ενας γονεύς υπέβαλε πρό ημερών μήνυσιν έναντιον καθηγητού, διότι έ-
χειροδίκησε κατά της θυγατρός του, μαθητριάς Ιδιωτικού σχολείου μέσης
εκπαίδευσως, και της επροξένησεν έκχυμώσεως εις το πρόσωπον. Δεν έ-
γνώσθησαν αϊ συνθήκαι, υπό τας οποίας συνέβη το σχολικόν τουτο επει-
σόδιον. Αύτας θα τας διερευνήση το δικαστήριον και θα κρίνη περί της
ένοχής του καθηγητού. Η υπόθεσις όμως —που δεν είναι μοναδική, διότι
κατά καιρούς και άλλαι παρόμοιαι και σοβαρώτεραι υποθέσεις έφθασαν
μέχρι της δικαιοσύνης— καθιστά επίκαιρον το θέμα των σωματικών ποι-
νών εις την εκπαίδευσιν.

Η παιδαγωγική επιστήμη τας έχει έξοστρακίσει θεωρητικώς από πολ-
λόν δεκαετηρίδων. Καί οι κανονισμοί λειτουργίας των σχολείων πλείστον
χωρών τας απαγορεύουν ρητώς. Το άρχικόν και το βασικόν επιχείρημα ήτο
ότι ένας από τους θεμελιώδεις σκοπούς της άγωγής είναι να δώση εις το παι-
δί το αίσθημα της ανθρωπίνης αξιοπρεπείας, ενώ αϊ σωματικά ποινάι το
τραυματίζουν ανεπανορθώτως. Ημπορούν να επιτραπούν μόνον κατά την
περίοδον κατά την οποίαν το παιδί είναι ακόμη ένα μικρόν ζώον. Τότε ό-
μως πρόκειται περί «ντρεσσαρίσματος» και όχι περί άγωγής. Μέσα εις
την οικογένειαν, άλλωστε, αϊ δυσάρεστοι συνέπειαι της σωματικής ποινής
έξουδετερώνονται από τας έκδηλώσεις τρυφερότητος που επακολουθούν και
από την συνεχή ανταλλαγην διαχύσεων στοργής μεταξύ γονέων και τέ-
κνων. Εις το σχολείον τίποτε δεν άπαλύει την τραχύτητα της σωματικής
ποινής.

Ηλθαν κατόπιν ή ψυχανάλυσις και ή ψυχιατρική και έρριψαν την χα-
ριστικήν βολήν κατά των σωματικών ποινών. Δεν πρέπει να δημιουργούν-
ται «συμπλέγματα» εις τὰ παιδιά. Καί αϊ σωματικά ποινάι, από οιοιδή-
ποτε, οποτεδήποτε και όπουδήποτε και αν επιβάλλωνται —από τους γο-
νεύς ή τους διδασκάλους, κατά την θρεφικήν ή την νηπιακήν ή την παιδι-
κήν ή την εφηβικήν ηλικίαν— είναι επικίνδυνοι. Άλλωστε —προσέθεσαν οι
ψυχίατροι— τὰ «δυσήναια», τὰ άτακτα και άπειθαρχητα και άμελή παιδιά
είναι βασικός άρρωστα. Έχουν ανάγκην θεραπείας και όχι τιμωρίας και
μάλιστα σωματικής. Ούτε εις το σπίτι, λοιπόν, ούτε εις το σχολείον επι-
τρέπονται αϊ σωματικά ποινάι.

Επί αίωνας, έν τούτοις, και χιλιετηρίδας ή ανθρωπότης έθεώρει την
σωματικήν ποινήν ως αποτελεσματικώτατον παιδαγωγικόν μέσον και την
έφηρμοζε με ήσυχον συνείδησιν και μεγάλην τραχύτητα πολλάκις. Εις την
άρχαϊαν Σπάρτην τὰ παιδιά έτέλουν υπό τον έλεγχον ενός «παιδονόμου»
—πολίτου κατέχοντος διακεκριμένην θέσιν—, ο οποίος ήδύνατο ανά πάσαν
στιγμήν να τὰ καλέσθαι και να τὰ τιμωρήσθαι αυστηρώς, αν υπέπιπταν εις
κανέν παράπτωμα, δια των βοηθών του «μαστιγοφόρων». Άλλά και έν
άπουσία του, κάθε πολίτης, αντιλαμβάνομενος οιοιδήποτε όλισθημα παι-
διού, είχε δικαίωμα να διατάξθαι τούς «μαστιγοφόρους» να τὸ φρονηματί-
σουν ή να τὸ τιμωρήσθαι ο ίδιος με άγριον ξυλοδαρμόν. Καί δεν έδεωρείτο
καθόλου εύπρεπές δια τὰ ούτω τιμωρηθέντα παιδιά να παραπονεθών εις
τούς γονεύς των. Έκινδύνευαν, άλλωστε, να υποστούν δευτέραν σωματικήν
τιμωρίαν δια τὸ διάδημά των. Αποθέωσιν του συστήματος αυτού άπέτέ-
λει ή μαστίγωσις των εφήβων, ή οποία έγίνετο κατ' έτος εις τὸν δωμόν της
Όρθίας Αρτέμιδος και ή οποία είχε τὸν χαρακτήρα αγώνος. Ο βωμός έ-
καλύπτετο με αίμα. Οι διαγωνιζόμενοι απέδινσκον συχνά επί τόπου. Ου-
δείς όμως άφηνε να τὸ διαφύγῃ στεναγμός. Ο νικητής έκαλείτο «βωμο-
νίκης» και έχει διασωθῇ επιγραφή έξαίρουσα τιαύτην νίκην.

Εις τὰς Αθήνας τὰ παιδιά, μόλις έφθαναν εις την σχολικήν ηλικίαν, πα-
ρεδίδοντο εις ένα δούλον, ο οποίος ειχεν ως έργον να τὰ παρακολουθῇ ό-
πουδήποτε έπήγαιναν και να μη τὰ χάνῃ ποτέ από τὰ μάτια του. Ο δού-
λος αυτός, ο οποίος έκαλείτο «παιδαγωγός», έκρατούσε πάντοτε εις τὰ
χέρια του —όπως εικονίζεται εις πλείστας άγγειογραφίας— μίαν μακράν
και υποβλήτικήν ράβδον, της οποίας ο προορισμός δεν ήτο καθόλου δια-
κοσμητικός.

Εις την Ρώμην, μέχρι τὸν χρόνον του Αύγουστου, αϊ παιδαγωγικά
μέθοδοι φαίνεται ότι ήσαν μάλλον ήπια. Κατά τὸν Κάτουαν, αποτελείτε-
ροσουλίου τὸν δούλον της γυναίκας του ή τὸ παιδί του. Κατόπιν ό-
μως επεκράτησαν αυστηρότεραι αντίληψεις.

Όσοιδήποτε, όμως, σκληρόν και αν ήτο το καθεστώς αυτό, απέχει
πολύ από εκείνο που καθιερώθη και έγενεκέσθη κατά τὸν μεσαίωνα. Πιθα-
νόν, κατά τὸν πρώτον αιώνα του Χριστιανισμού, ή οικογενειακή άγω-
γή να ήτο κάπως ήπια. Αφ' ότου όμως ιδρύθησαν αϊ μοναχικά σχολαί,
τὸ μαστίγιον, ή ράβδος και ή στέρησις της τροφής έγιναν αϊ συνηθέστε-
ραι ποινάι. Καί δὸν παρήρχετο ο καιρός ή αυστηρότης ηύξανε και έφθασεν

εις τὸ κορύφωμά της κατά τὸν 13ον αιώνα, δηλαδή ακριβώς κατά την έπο-
χήν που ήρχισαν να πληθύνωνται τὰ πανεπιστήμια και τὰ κολλέγια και
να όργανοῦνται ή εκπαιδεύσεις. Τότε αϊ σωματικά ποινάι απέκτησαν τόσην
σημασίαν, ώστε ήσθάνθησαν την ανάγκην παντού να όρίσουν κανόνες δια
την έπιβολήν των. Έτσι, από εκείνα που άπηγορεύοντο, δυνάμεθα να συμ-
περάνωμεν περί εκείνων τὰ όποια έσυνήθίζοντο. Ένας κανονισμός της σχο-
λής της Worms άπαγορεύει ρητώς μόνον τὰ κτυπήματα που ήμπορούν να
προκαλέσουν σοβαρά τραύματα ή κάταγμα ενός μέλους. Τὰ κυριώτερα
παιδαγωγικά μέσα ήσαν: Τὸ ράπισμα, τὸ λάκτισμα, ή γροθιά, ή ράβδος,
τὸ μαστίγιον, ο έγκλεισμός, ή στέρησις της τροφής και ή επί ώρας γυν-
κισία.

Με την Άναγέννησιν ήρχισαν και αϊ διαμαρτυρίαι. Είναι γνωστά αϊ
έντονοι έκδηλώσεις άποδοκιμασίας του Ραμπελαί, του Έράσμου και του
Μονταίνιου. Άλλά, όπως και εις την Ρώμην, αϊ εύλογητοι αὐταί έξανα-
στάσεις κατά των σωματικών ποινών δεν έπληρώσαν σημαντικώς την πρα-
κτικήν. Με πολύ μεγάλην βραδύτητα ήρχισαν να γίνωνται ήπιώτεραι αϊ
μέθοδοι παιδαγωγικής βίας. Μολοντί οι Ιησούται εις τὸν «Κανονισμόν
Σπουδών» άπηγόρευον τας σωματικές ποινάς, εκτός όταν έπρόκειτο περί
έξαιρετικώς βαρείων περιπτώσεων, τὸ μαστίγιον παρέμεινε μέχρι και τὸ
18ου αιώνα τὸ κατ' έξοχήν όργανον «διαμορφώσεως χαρακτήρων». Ο
Raupeier εις την «Ιστορίαν της Παιδαγωγικής» άναφέρει εκπαιδευτικόν λει-
τουργόν του 18ου αιώνα, ο οποίος έσεμνύνετο ότι κατά την διάρκειαν της
σταδιοδρομίας του ειχεν έπιβάλει 2.227.302 σωματικές ποινάς. Μόνον
κατά τὰ τέλη του αιώνα αὐτοῦ ήρχισε να μετριάζεται τὸ κακόν, χωρίς ό-
μως να εκλείψῃ ποτέ, παρὰ τὸ γεγονός ότι κατά τὰ τελευταία 150 χρόνια
και κυρίως από τὸν άρχόν του 20ου αιώνα πολλά χωραί έθέσπισαν νο-
μοθετικώς την άπαγόρευσιν των σωματικών ποινών.

Υπάρχουν έθνολόγοι και παιδαγωγοί, οι οποίοι φρονούν ότι ο θεσμός
των σωματικών ποινών, ο οποίος έλαβε τόσην έξάπλωσιν εις τὰς όργανο-
μένας κοινωνίας του παρελθόντος, δεν άποτελεῖ ύπολειμμα πρωτογονισμού
και βαρβαρότητος, ούτε έπεξετάθη από την οικογένειαν εις τὸ σχολείον
— όπως θα υπέθετε κανείς. Κατά την άποψίν των, οι πρωτόγονοι και βάρ-
βαροι λαοί, εις την μεγίστην πλειονότητά των, ακολουθούν πολύ ήπιας «παι-
δαγωγικάς» μεθόδους. Οι Ινδιάνοι του Καναδά αγαπούν με τρυφερότητα
τὰ παιδιά των, δεν τὰ κτυπούν ποτέ και ούτε τὰ μαλλώνουν. Επὶ 104
πρωτογόνων κοινωνιών, που ειχαν μελετηθῇ μέχρι του τέλους του 19ου
αιώνα, μόνον 13 ειχαν κάπως αυστηράν άγωγήν, ή οποία περιωρίζετο,
πάντως, εις άπλά ραπίσματα ή κτυπήματα με μίαν βέργαν. Άλλά και αϊ
13 αὐταί κοινωνίαι ήσαν σχετικώς περισσότερον προηγμένα από τὰς άλ-
λας. Το συμπέρασμα, δηλαδή, εκ των διαπιστώσεων αὐτῶν είναι ότι, άφ'
ότου ο πολιτισμός έφθασεν εις ώρισμένον βαθμόν ανάπτυξεως, έδημιου-
ρήθη και ή ανάγκη μεταδότησός του με μεγαλύτεραν αυστηρότητα, ότι δεν
ήτο δυνατόν ν' άφεθῇ εις την τύχην ή διαμόρφωσις εκείνων που δὸ τὸν συνέ-
χισαν, ότι έπρεπε να κερδηθῇ χρόνος με την ενεργὸν επέμβασιν της κοι-
νωνίας, ώστε τὰ παιδιά ν' «άφομοιώνωνται» ταχύτερον. Έτσι, κατά τὸν
έθνολόγον αὐτόν και τὸν παιδαγωγόν, αϊ σωματικά ποινάι είναι αναγ-
καίον προϊόν του πολιτισμοῦ και όχι κατάλοιπον της βαρβαρότητος.

Ανεξαρτήτως της βασιμότητος ή μη τὸν άπόψεων αὐτῶν, γεγονός εἶ-
ναι ότι σήμερα και από τινος χρόνου ήρχισαν να γεννώνται ζωηραί άμφι-
βολαί περί του σκοπίμου της πλήρους καταργήσεως των σωματικών ποι-
νών και της άσπασίας των μαθητῶν, ή οποία υπήρξεν ή πρακτική συνέ-
πειά της. Ο σκεπτικισμός αὐτός κατέλαθεν εκείνας ακριβώς τὰς χώρας
εις τὰς οποίας επί δεκαετηρίδας τώρα τὰ παιδιά έχουν καταστή ή «κυρίαρ-
χος τάξις» της κοινωνίας, όπως προσφώνῃς έλέχθη. Καί προεκήληθη από τὰ
άθροα και άνησυχητικά κρούσματα άποχαλινώσεως τὸν νέον. Πρόσφατοι
βολοδοσκοπήσεις της κοινῆς γνώμης εις τὰς Ηνωμένας Πολιτείας απέδει-
ξαν ότι τώρα οι μέσοι Αμερικανοί γονεῖς είναι κατά 65 - 85% υπέρ των
σωματικών ποινών, υπό ώρισμένας προϋποθέσεις, ενώ πρό τριετίας δεν
ήμπορούσαν να διανοηθών καν ότι ο διδάσκαλος ήτο δυνατόν να δειρῇ το
παιδί των, τὸ όποιον οι ίδιοι δεν έτόλμοσαν ούτε να επιπλήξουν. Καί εἶ-
ναι λίαν χαρακτηριστικόν τὸ γεγονός ότι έχουν συσταθῇ Ενώσεις Γονέων
και Κηδεμόνων, που παρέχουν τὰ οικονομικά μέσα δια την νομικήν υπερά-
σπισιν των εις τὸς εκπαιδευτικούς εκείνους λειτουργούς, οι οποίοι έκα-
μαν χρῆσιν της ράβδου και έμηνύθησαν από στοργικούς γονεῖς, που δεν
έγκρίνουν τὸ πειθαρχικόν αὐτό μέσον.

Από νομικής άπόψεως μόνον εις μίαν πολιτείαν των Η.Π.Α. —την πο-
λιτείαν της Νέας Υόρκης— άπαγορεύεται ρητώς ή σωματική τιμωρία των
μαθητῶν. Νέας πολιτείας έχουν νομοθεσίαν, ή οποία εγκρίνει την σωμα-
τικήν τιμωρίαν, αλλά συνιστά όπως ή έκτέλεσις της γίνεται άνευ θυμού
και παραλόγου αυστηρότητος. Αϊ λοιπαί, τέλος, πολιτείας δεν διαθέτουν
ειδικήν νομοθεσίαν, έσημειώθησαν, όμως, εις αὐτάς —όπως και εις τὰς άλ-
λας— περιπτώσεις, κατά τὰς οποίας τὰ δικαστήρια έστράφησαν κατά δι-
δασκάλων που έξυλοκόπησαν μαθητάς με έκδηλῶσαι κακεντρεχείας ή ύ-
περβολικής σκληρότητος. Εις τὸ Σικάγον, αντίθετως, τὸν Μάρτιον του
1949, ο δικαστής ήθώσε καθηγήτριαν κατηγορουμένην διότι έχρησιμοποίη-
σε τὸν χάρακα επί του κάτω μέρους της ράβδου δύο μαθητῶν, που εἶ-
χαν την άναίδειαν να της σουριζούν, εἰπὼν τὰ έξης: «Η κυρία αὐτή δεν
έπρεπε να κάθεται εις τὸ έδωλιον του κατηγορουμένου. Είχε τὸ θάρρος
να τίς βρῇ σε δύο μαντράχαλους. ένα κεφάλι πιο ψηλὸς από εκείνην.
Εἶναι ήρωίδα».

Εις την Μ. Βρετανίαν —όπου κατά τὸ παρελθόν αϊ σωματικά ποινάι
άπέτλουν θεμελιώδεις παιδαγωγικόν μέσον και ή έπιβολή των έγίνετο κα-
τά τρόπον έξυλοκώπησαν μαθητάς με έκδηλῶσαι κακεντρεχείας ή ύ-
περβολικῆς σκληρότητος. Εις τὸ Σικάγον, αντίθετως, τὸν Μάρτιον του
1949, ο δικαστής ήθώσε καθηγήτριαν κατηγορουμένην διότι έχρησιμοποίη-
σε τὸν χάρακα επί του κάτω μέρους της ράβδου δύο μαθητῶν, που εἶ-
χαν την άναίδειαν να της σουριζούν, εἰπὼν τὰ έξης: «Η κυρία αὐτή δεν
έπρεπε να κάθεται εις τὸ έδωλιον του κατηγορουμένου. Είχε τὸ θάρρος
να τίς βρῇ σε δύο μαντράχαλους. ένα κεφάλι πιο ψηλὸς από εκείνην.
Εἶναι ήρωίδα».

Εἶναι άπαράλογον τὸ εἶναι άποδός του βόλου και ότι οι γονεῖς πρέπει να ένθαρρύνωνται όπως
τιμωροῦν σωματικώς τὰ παιδιά των. «Όλοι μας —προσέθεσαν— έχομεν
φαί έξύλο. Προσωπικώς έδάρην αρκετάς φορές και αὐτὸ μού έκανε πολύ
καλά»...

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΟ ΤΟ
ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ
ΠΟΥ ΝΙΚΗΣΕ· ΚΟΠΩΣΗ
ΚΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ
(ΚΑΙ ΔΑΚΡΥΑ ΑΚΟΜΗ)
ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΩΝ
ΧΑΜΕΝΩΝ. ΑΣΗΜΑΝΤΗ
Η ΠΛΕΙΟΥΣΗΦΙΑ
ΠΟΥ ΩΔΗΓΗΣΕ ΣΤΟ
ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ —
ΝΑ ΜΠΗ ΜΙΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΤΟΝ
ΛΕΥΚΟ ΟΙΚΟ ΚΑΙ
ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ
ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.



ΕΠΙΒΑΗΤΙΚΗ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ συγκέντρωση των Κέννεντυ, γύρω από τον νέο πρόεδρο, στο Χαϊγιάννις Πόρ, όπου απέσυρθη ο νικητής για να αναπαυθή από τους μόχθους του προεκλογικού αγώνος



ΟΙ KENNEDY ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΖΩΗ

Μετά την ένταση και την αγωνία της σκληρής μάχης, τις μετακινήσεις, τους λόγους και τους κόπους της εκστρατείας, μετά τον πυρετό και την θριαμβολογία της δραματικής εκλογής, ο νέος πρόεδρος των Η.Π.Α. αποσύρθηκε να ξεκουρασθή στη Φλωρίδα. Οι παλάμες του είχαν πρησθή από τις ατέλειωτες χειραψίες και η φωνή του είχε χαθή. Στο Χαϊγιάννις Πόρ, όπου έχει τη βίλλα του ο εκατομμυριούχος πατέρας του, πρώην προευντής των Η.Π.Α. στο Λουΐζιο, συγκεντρώθηκε όλη η γενιά των Κέννεντυ, 14 άτομα, αδελφία, αδελφές και σύζυγοι, για να γιορτάσουν τη μεγάλη νίκη, που ήταν το διαρκές δειρο της οικογενείας. «Αν δεν εκλεγής πρόεδρος θα σου αγοράζα μια χώρα για να την κυβερνάς», είχε τηλεγραφήσει στο γιο του ο πάτερ - φανίλιας, ο Τζόζεφ Κέννεντυ, που αισθάνεται τώρα ότι κατέκτησε και την μεγαλύτερη επιδίωξη της επιτυχημένης ζωής του. Η μητέρα, κόρη του πρώην δημάρχου της Βοστώνης, Φίτζερολντ, είναι τρυφερά εὐτυχισμένη και ο νεότερος αδελφός του προέδρου, ο Μπάμπι Κέννεντυ, που διηύθυνε την προεκ-

λογική εκστρατεία, ετοιμάζεται να διαπρέψη σε κάποιο δημόσιο αξίωμα. Στο κέντρο όμως της οικογενειακής συναθροίσεως λάμπει η Ζακελίν Μπουδιέ - Κέννεντυ, η νέα νοικοκυρά του Λευκού Οίκου, που περιμένει σύντομα το δεύτερο παιδί της. Στις 20 ημέρες που κάθισε εκεί ο Κέννεντυ επέλεξε το έπιπλό του, όρισε τα μέλη της κυβερνήσεώς του και αποφάσισε υπεύθυνα για τα μέγιστα προβλήματα που έχει ν' αντιμετώπιση. Η ώρα των πράξεων ήλθε και κάθε πρωτοβουλία απαιτεί βαθειά μελέτη και συλλογή. Ωστόσο, η πρώτη φωτογραφία του νέου προέδρου που δημοσιεύθηκε, τον δείχνει σκυμμένον, με ψηλά "Ατλάντα, να σηκώνη στην πλάτη τη μικρή τρίχρονη κόρη του, την Καρολίνα, και να παίζουν στον κήπο του σπιτιού. "Ίσως η φωτογραφία αυτή να είναι μια ένδειξη του νέου ύφους που θα επικρατήσει — όπως υπεσχέθη ο Κέννεντυ — στην δημοσία ζωή της 'Αμερικής. Λέγεται μάλιστα ότι ο κυριότερος δυνεος συνεργάτης του θα είναι κάτω απ' τα 40 ή το πολύ συνολήγιο του.

Οι απλές συνήθειες της οικογενείας άλλαξαν αναγκαστικά. Με άπορία το ζεύγος παρατήρησε ότι ενώ πρώτα έτειναν όλοι τα χέρια να τους χαιρετήσουν, τώρα παρομοιάζουν με κάποιο σέβασμο, ενώ σε κάθε μετακίνηση έχουν πίσω τους τα αυτοκίνητα με τους αστυνομικούς, που τους ακολουθούν. Η κλειστή ιδιωτική ζωή άλλαξε πιά, γιατί πίσω από τα κάγκελα της βίλλας, εκτός από τους φανερους και τους μυστικούς αστυνομικούς, κειροφυλακτούσαν τα φλάς των φωτογράφων και τα σημειωματάρια των ρεπόρτερς. Κάθε επισκέπτης μπορεί να είναι ένας μέλλον υπουργός που βλήθη σε συνεργασία και κάθε άνθρωπος που συναντήθηκε με τον πρόεδρο πολιορκείται από τους δημοσιογράφους, γιατί ενδέχεται να ξέρη πολλά.

Παρ' όλες όμως τις σκουτούρες του Τζέον, η πολυμελής οικογένεια Κέννεντυ έζησε μαζί του στη Φλωρίδα το 20ήμερο των όνειρων, των προοπτικών και της προετοιμασίας για το Λευκό Οίκο.



ΔΕΝ ΚΡΥΒΕΤΑΙ η απογοήτευση του ζεύγους Νίξον, μετά την ανακοίνωση των τελικών εκλογικών αποτελεσμάτων. Η Κα Πάτ Νίξον, σε μία στιγμή, ξέσπασε σε κλάματα

(Φωτ. Dalmaz)

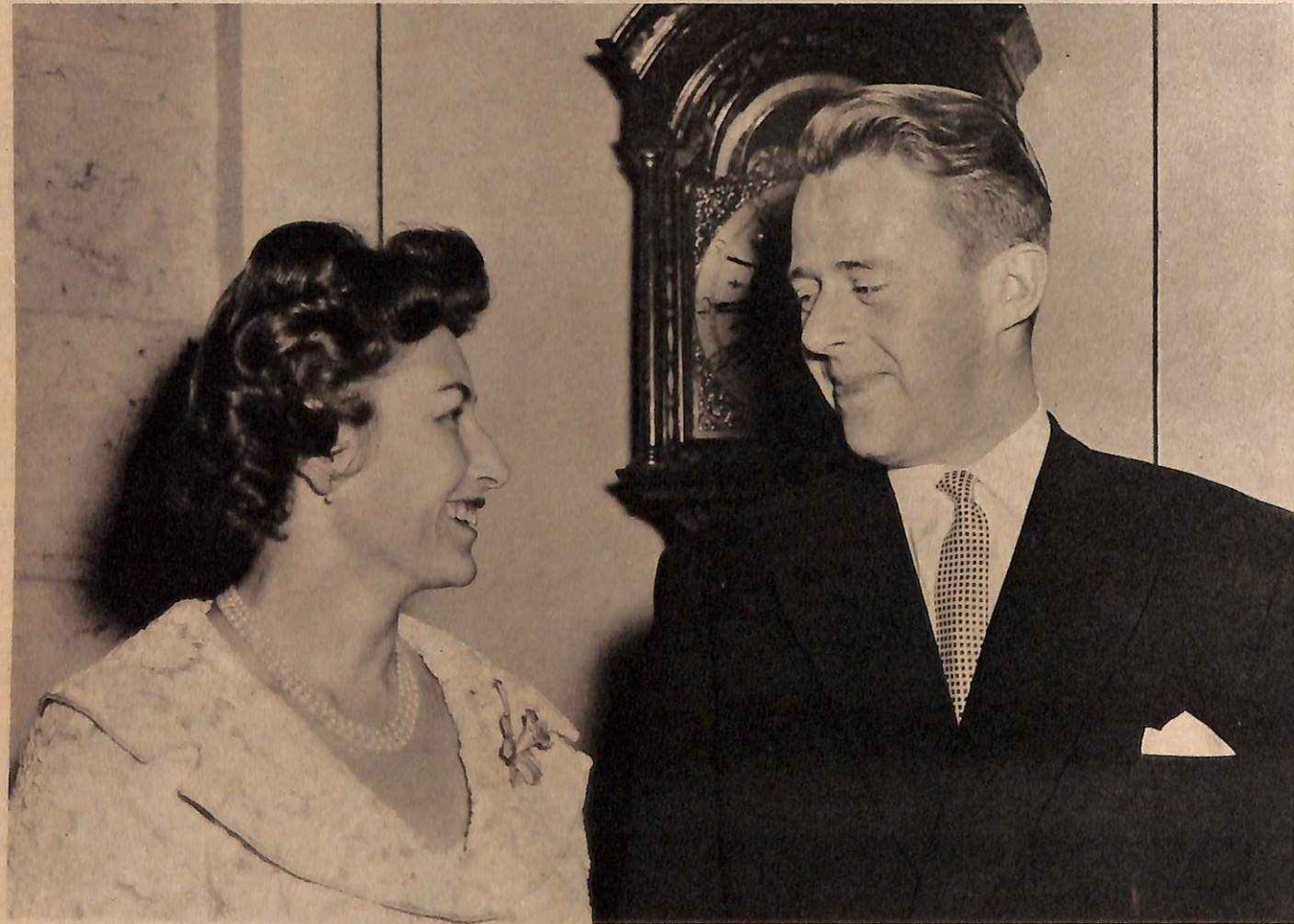
ΕΠΙΝΙΚΙΑ. Γελαστοί, ο πρόεδρος της προσεχούς τετραετίας και η πιστή σύντροφός του, δέχθηκαν 300 δημοσιογράφους στη μεγάλη αίθουσα του αρχοντικού τους στο Χαϊγιάννις Πόρ. Ήταν η πρώτη «πρὸς κόνφερανς» του Τζέον Κέννεντυ μετά από την εκλογική του νίκη.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΧΡΟΙΑ άμερικανικού ρομαντισμού. Εὐτυχισμένη η Κα Ζακελίν, σε μοναχικό περίπατο στους άγρους. Η σκηνή θυμίζει Χόλλυγουντ



Ο ΕΡΩΤΑΣ ΝΙΚΗΣΕ ΠΑΛΙ Τ' ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΟΣΛΟ

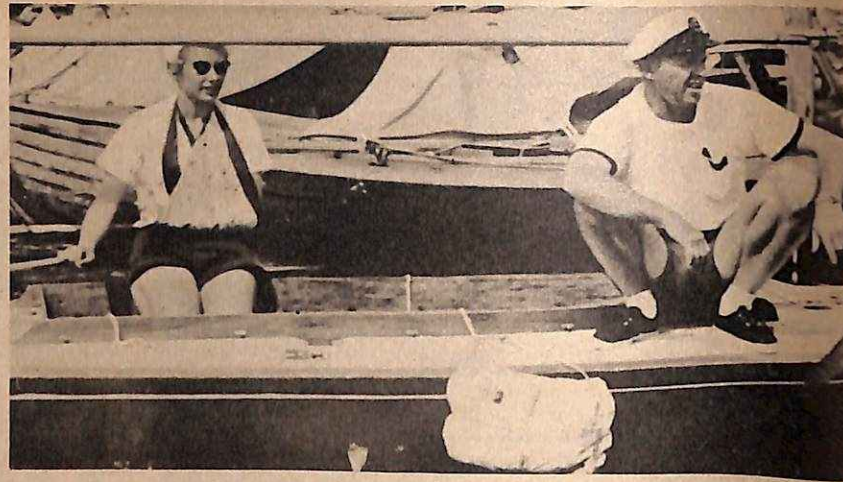
“Υστερα από δοκιμασία ενός έτους
ή πριγκίπισσα “Αστρίδ πείθει
την Αύλη να παντρευθῇ τὸν Γιόχαν



(Φωτ. Dalmas)

ΧΑΜΟΓΕΛΟΥΝ στὸν φακό, κατὰ τὴ δεξίωση τῶν
ἀρραβόνων τους, πού δόθηκε στὰ ἀνάκτορα τοῦ
“Όσλο, ἡ πριγκίπισσα “Αστρίδ καὶ ὁ ἐκλεκτός
της κ. Γ. Φέρνερ, διευθυντὴς περιοδικοῦ μόδας.

ΣΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ παρεκκλήσιο τοῦ “Άσκερ θὰ
γίνουν οἱ γάμοι, στὶς 12 ‘Ιανουαρίου 1961. Στὸ
ἴδιο παρεκκλήσιο παντρεύτηκε καὶ ἡ πρωτότοκη
κόρη τοῦ βασιλέως, πριγκίπισσα Ράγκνχιλδ, πού
κ’ ἐκείνη παραιτήθηκε ἀπὸ κάθε ἐπίσημη ἰδιότητα



ΑΠΟ ΤΟ Βασιλικὸ Λεύκωμα. Μιὰ
φωτογραφία τραηγμένη πρὸ δεκα-
πενταετίας, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπά-
νοδο τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἀπὸ
τὴν ἐξορία τοῦ πολέμου. “Απὸ τ’ ἄ-
ριστερά: Ἡ πριγκίπισσα “Αστρίδ,
ἡ βασίλισσα Μόντ, ὁ διάδοχος Χά-
ραλδ κ’ ἡ πριγκίπισσα Ράγκνχιλδ.

Ἡ ΑΓΑΠΗ τῆς θάλασσας ἔνωσε τὴν πριγκιπικὴ «κα-
πετάνισσα» καὶ τὸν ἀστὸ «τιμονιέρη» της. Οἱ τα-
κτικὲς δημόσιες ἐμφανίσεις τῶν δυὸ νέων καὶ οἱ ἐκ-
δρομὲς τους μετὰ τὸ «γιώτ» τῆς πριγκίπισσας εἶχαν
προκαλέσει ἀντιδράσεις κυβερνήσεως κ’ Ἐκκλησίας ↓



(Φωτ. Ν.Τ.Β.)

Όταν στὶς 12 Φεβρουαρίου 1961
κλείσει τὰ 29 χρόνια της ἡ πριγκί-
πισσα “Αστρίδ τῆς Νορβηγίας, θὰ
ὀνομάζεται ἀπλῶς κυρία “Αστρίδ
Φερνέρ. Ἐνα μῆνα ἀκριβῶς νωρίτε-
ρα, στὶς 12 ‘Ιανουαρίου, θὰ σταθῇ
μπροστὰ στὸ θωμὸ τοῦ μικροῦ πα-
ρεκκλησίου “Άσκερ καὶ θὰ ὀρκισθῇ
ἀφοσίωση στὸν ἄνδρα πού θὰ βρι-
σκεται στὸ πλευρὸ της —τὸν κ. Γι-
όχαν Μαρτίν Φερνέρ, γιὸ καταστη-
ματάρχου τοῦ “Όσλο, ἐτῶν 34, κα-
θημερινὸ συνοδὸ της κατὰ τὴν τελευ-
ταία πενταετία, ἐρχόμενον εἰς γάμου
κοινωνίαν διὰ δευτέραν φορὰν.

Τὸ ἀνακοινωθέν τῆς νορβηγικῆς
αὐλῆς, πού γνωστοποιοῦσε τὴν ἀ-
πόφαση τοῦ βασιλέως “Ολάφ τοῦ Ε’
νὰ ἐπιτρέψῃ τὸ γάμο, δὲν ξάφνιασε
τοὺς ὑπηκόους — ἦταν γνωστὸς ὁ
φιλικὸς δεσμὸς πού ἔνωσε τοὺς δυὸ
νέους. Οὔτε, ἄλλωστε, ἡ ἀπόφαση
τῆς πριγκίπισσας νὰ παντρευτῇ ἔ-
ναν κοινὸ θνητό. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς
εἶχε κάνει πρὸ ἐτῶν καὶ ἡ ἀδελφή
της πριγκίπισσα Ράγκνχιλδ, πού
παντρεύτηκε — στὸ παρεκκλήσιο
τοῦ “Άσκερ καὶ αὐτὴ — μετὰ τὸν ἐφο-
πλιστὴ κ. “Ερλινγκ Λόρεντσεν καὶ
ζῇ μαζί του εὐτυχισμένη στὶς Ἡν.
Πολιτείες.

Ἡ πριγκίπισσα, παρ’ ὅλο τὸν ἄ-
νεμο τοῦ φιλελευθερισμοῦ πού πνέει
στὴ Σκανδιναβία, χρειάστηκε νὰ κα-
τανικήσῃ μεγάλες ἀντιρρήσεις τοῦ
πατέρα της, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς
κυβερνήσεως γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀ-
παραίτητη συγκατάθεση. Κυριώτερο
κόλλημα τὸ διαζύγιο τοῦ κ. Φερνέρ.
Πραγματικὰ, ὅταν γνώρισε τὸν ση-
μερινὸ ἐκλεκτὸ τῆς καρδιάς της στὰ
1954, ὁ κ. Φερνέρ ἦταν τότε παν-
τρεμένος μετὰ ἑκατηκτονικὸ μαινε-
κέν. Ἐνα ὅμως χρόνον ἀργότερα δι-
χῆκε τὸ διαζύγιο — εὐτυχῶς χωρὶς νὰ
ὑπάρχουν παῖδιά. Ἀπὸ τότε ὁ νεα-
ρὸς ἀστὸς καὶ ἡ πριγκίπισσα ἔ-
καναν καθημερινὰ συνηγορίαν. Ἡ ἰ-
στορία αὐτὴ ἦταν ἑνὸς κοινὸς ἔρω-
ς πού ἐπαιξε μεγάλο ρόλο στὴν ἡμι-
αυτοκτονία καὶ τῆς δικῆς τους ἀγάπης.
Ἡ πριγκίπισσα προσέλαβε τὸν κ.
Γιόχαν Φερνέρ σὰν πλήρωμα τοῦ
γιώτ της.

Στὸ μετὰ, ἡ πριγκίπισσα πού
ἔχει σπουδάσει στὴν “Οξφόρδη καὶ
σὲ μιὰ οἰκοκυρικὴ σχολὴ τοῦ “Όσλο,
συνέχιζε τὸν ἐπίσημον ρόλο της στὰ
ἀνάκτορα, σὰν ἀπρόκλητη κυρία τῆς
Νορβηγίας, θέση πού κατέλαβε στὸ
πλευρὸ τοῦ πατέρα της ἔπειτα ἀπὸ
τὸν θάνατον τῆς βασίλισσας Μόντ
στὰ 1954. Καὶ αὐτὸ ἦταν ἑνὸς ἀπὸ
τὰ κυριώτερα ἐπιχειρήματα τοῦ πα-
τέρα της κατὰ τοῦ γάμου. “Αν παν-
τρεύσταν κοινὸ θνητό, δὲν θὰ μπο-
ροῦσε πιά νὰ ἐκτελῇ τὰ ἐθιμοτυπι-
κὰ της καθήκοντα. Ἐπὶ τὸν βασιλεῦς
τὴν ἐπέισε νὰ πᾶσιν νὰ συναντῇ
τὸν ἀγαπημένο της ἐπὶ ἑνὸς ἔτος
γιὰ νὰ δοκιμάσουν. Δοκίμασαν...
Καὶ ὁ ἔρως ἐνίκησε. Ἡ κυρία Φερνέρ
θὰ κρατήσῃ τὸν τίτλον τῆς πριγκίπισ-
σας, ἀλλὰ, πρὸ παντός, θὰ εἶναι
κυρία Φερνέρ, μακριὰ ἀπὸ τὴν αὐ-
λικὴ λαμπρότητα... κοντὰ στὴν αὐ-
χία πού μόνῃ της διᾶλεξε.



Στο σημερινό ἄρθρο
— τέταρτο κατά σειρά
— ἀφ' ὅτου οἱ «Εἰκόνας»
ἔθεσαν τὸ ἐρώτημα
ἂν ἡ Ἑλλάς
εἶναι σήμερα μιὰ χώρα
ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΗ ἢ
ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΗ —
ὁ διευθυντής
καὶ τ. ὑπουργὸς Συντονισμοῦ
κ. Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ
προχωρεῖ πέρα ἀπὸ τὴν ἀνάλυση
τῶν οικονομικῶν δεδομένων
στὴν διερεύνηση
τῆς «ψυχικῆς στάσεως»
τοῦ Ἑλλήνος πολίτου
ἀπέναντι τῆς προόδου.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΥ

Δίκαια ἡ ἔρευνα
τῶν «Εἰκόνας»
συγκεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον
τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ.
Καὶ ἄλλες προσωπικότητες
τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐπιστήμης
θὰ ὁλοκληρώσουν
μὲ τὰ ἀνεξάρτητα ἄρθρα τοὺς
τὴν εἰκόνα τοῦ ὀξυιάτου
καὶ ἐπικαίρου προβλήματος
ἐνῶ παράλληλα θὰ δοθῇ
ἡ δημοσιότητα
στὶς χαρακτηριστικότερες
ἀπὸ τὶς πάμπολλες
γνώμες καὶ ἀπόψεις
τῶν ἀναγνωστῶν,
ποὺ ἔχουν ἤδη ληφθῇ.

“ Ἀς πάψωμε νὰ πιστεύωμε στὰ θαύματα — ἄς μὴν ὑπονομεύωμαστε ἀπ’ τὴν μοιρολατρεία

ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ αὐτῆς
θὰ εἶναι τοῦτο καὶ μόνον: Πῶς ἀντι-
λαμβάνεται ὁ κοινὸς ἄνθρωπος, μὲ τὴν
ἄμεση καὶ τὴν καθημερινὴ ἐμπειρία
του, ἐκεῖνο τὸ σύμπλεγμα τῶν γεγο-
νότων ποὺ συλλαμβάνει, μὲ τὶς στα-
τιστικὰς μετρήσεις του καὶ τὶς ἀνα-
λύσεις, ὁ οἰκονομολόγος καὶ ποὺ ἐκ-
φράζει περιληπτικὰ μὲ τὴν πρόταση:
«Ἡ Ἑλλάς εἶναι χώρα οἰκονομικῶς
ὑπανάπτυκτη».

Ας συνεννοηθοῦμε, ὁμῶς, πρῶτα
γιά τὴ σημασία τοῦ ὅρου. Μιὰ
χώρα λέγεται οἰκονομικῶς ὑπα-
νάπτυκτη ὅταν ἡ ὀργάνωσις τῆς
οἰκονομίας τῆς εἶναι τέτια, ὥ-
στε νὰ μὴ παράγῃ ὁ ἐργαζόμενος πληθυσμὸς
τῆς τόσα οἰκονομικὰ ἀγαθὰ, ὅσα θὰ μπο-
ροῦσε νὰ παραγάγῃ ἂν εἰργάζετο καὶ ἂν ἀ-
ξιοποιούσε τὶς πλουτοπαραγωγικὰς τῆς πη-
γὰς κατὰ τὰ συστήματα καὶ τὶς μεθόδους
τῆς σύγχρονης τεχνικῆς. Ὁ ὀρισμὸς αὐ-
τός, ὅπως κάθε ὀρισμὸς, δὲν ὑπαγορεύε-
ται ἀπὸ τὴ φύσιν τῶν πραγμάτων. Χρησι-
μεύει, ἀπλῶς, σὺν τὰς δυνατότητι νὰ συνεν-
νοηθοῦμε γιὰ ὠρισμένα πράγματα. Ἄν
σκοπὸς μας ἦταν ἡ ἐπιστημονικὴ ἀνάλυση
τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, θὰ ἦταν, ἀσφα-
λῶς, ἐνδεδειγμένο νὰ ξεκινήσουμε ἀπὸ ἕνα
περισσότερο προσεγγίζοντα πρὸς τὰ πρά-
γματα καί, κατ’ ἀνάγκην, περιπλοκώτερον
ὀρισμὸν. Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ὁμῶς τοῦ
συγκεκριμένου θέματος τῆς σημερινῆς ἐ-
ρεῦνης, ὁ ὀρισμὸς μας μοῦ φαίνεται ἐ-
παρκής.

Ιστορικὲς συγκυρίες ἐμπόδισαν
τὴν Ἑλλάδα νὰ παρακολουθήσῃ
τὶς τεχνικὰς καὶ τὶς ὀργανωτι-
κὰς, ἐπομένως καὶ τὶς οἰκονομι-
κὰς ἐξελίξεις τῆς Δύσεως. Ἐξ
ἄλλου, ὅσες προσπάθειες ἔγιναν — ἐνσυνει-
δήτῃ ἢ καὶ αὐτόματῃ — γιὰ νὰ γεφυρωθῇ
τὸ χάσμα, ποὺ χωρίζει τὴν οἰκονομία μας
ἀπὸ τὴν οἰκονομία τῶν ἀνεπτυγμένων χω-
ρῶν, δὲν ἐπέτυχαν ἕως σήμερα. Φοβόμαι
μάλιστα ὅτι τὸ χάσμα εὐρύνεται μάλλον
παρὰ γεφυροῦται. Ὅχι γιὰ τὸ δὲν σημειώ-
σαμε προόδους. Ἀλλὰ γιὰ τὸ καὶ οἱ ἀνε-
πτυγμένους χώρες, κατὰ τὸ ἴδιο διάστημα,
ἐσημείωσαν ἀκόμα μεγαλύτερη πρόοδον, ὥ-
στε νὰ μὴ ἐλαττωθῇ — παρὰ τὰ οἰαδήποτε

ἐλληνικὰ ἐπιτεύγματα — ἡ μεταξύ μας ἀπό-
στασις. Εἶναι ἡ ἔννοια τῆς ἀνεπτυγμένης
οἰκονομίας, ὅπως καὶ ἡ ἔννοια τῆς ὑπανα-
πτύκτου, ἔννοια σχετικὴ. Οἱ ἀνεπτυγμένους
οἰκονομίες ἐξακολουθοῦν νὰ ἀναπτύσσονται
ὀλο καὶ περισσότερο. Τὰ τελευταῖα χρόνια
— γιὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἀκόμη πλεονέκτημα
ἡ ἀνάπτυξίς τους — ἐσχημάτισαν εὐρύτερα
πλαίσια, τὶς κοινὰς ἀγορὰς, ὥστε νὰ καθί-
σταται ἐφικτὴ ἡ ὀρθολογικώτερη κατανομή
τῆς ἐργασίας, ἡ μαζικώτερη — ἐπομένως καὶ
ἡ οἰκονομικώτερη — παραγωγή. Ἡ δαθμιαία
εἰσαγωγή καὶ στὴν Εὐρώπῃ τῶν ἠλεκτρο-
νικῶν μεθόδων καὶ τῶν αὐτοματισμῶν ποὺ
ἄρχισαν νὰ ἐφαρμόζονται στὶς Η.Π.Α. ἀ-
πὸ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πο-
λέμου, θὰ ὀδηγήσουν σὲ λιγυγίοντες ἀπο-
δόσεις καὶ θὰ πολλαπλασιάσουν τὴν παρα-
γωγικότητα τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας. Θὰ
ἔχουν συγκεκριμένως καὶ τοῦτῃ τὴ συνέ-
πεια: Θὰ μεταθέσουν τὸ φράγμα ποὺ φά-
νηκε νὰ ὀρθῶνῃ, πρὸς στιγμὴν, ἡ πλήρης
ἀπασχόλησις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ποὺ ἔθε-
τε κάποια ὅρια στὴ δυνατότητα τῆς περαι-
τέρω αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς
περαιτέρω ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας τῶν
ἀνεπτυγμένων χωρῶν τῆς Δύσεως.

Μ’ αὐτὲς τὶς χώρες συγκρινόμενοι, εἴμα-
στε, δυστυχῶς, ὑπανάπτυκτοι. Καὶ ἐκείνων
τῶν χωρῶν τὴν τεχνικὴν, τὴν ὀργάνωσιν καὶ
τὴν ψυχολογίαν πρέπει ν’ ἀφομοιώσουμε, γιὰ
νὰ μπορέσουμε νὰ τὶς συναγωνισθοῦμε καὶ
νὰ ἐπιβίωσουμε ὡς ἔθνος ἀνεξάρτητον καὶ ἐ-
λεύθερον.

Εἴπα «τὴν ψυχολογίαν». Γιὰ τὴν ὑ-
πάρχει, πράγματι, εἰδικὴ ψυχολο-
γία τοῦ ἀνεπτυγμένου καὶ εἰ-
δικὴ ψυχολογία τοῦ ὑπαναπτύ-
κτου οἰκονομικοῦ ἀνθρώπου. Ὁ-
ταν ἐτοιμαζόταν, ἀπὸ τὶς ἀφρικανικὰς ἀ-
κτὲς, ἡ ἀπόβασις τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων
στὴν Εὐρώπῃ, κατὰ τὸ τέλος τοῦ τελευ-
ταίου Παγκοσμίου πολέμου, χρειάσθηκε
Ἀμερικανὸς στρατηγός, τὴν ἐντατικὴν συν-
εργασίαν τῶν λιμενεργατῶν κάποιου ἐξωτι-
κοῦ λιμανιοῦ. Γιὰ νὰ τὴν ἐξασφαλίσῃ, σκέ-
φθηκε μὲ τὰ συνήθη δυτικὰ κριτήρια καὶ
δεκαπλάσιασε τὸ ἡμερομίσθιον. Τὴν ἐπο-
μένη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου, παρὰ τὶς

προβλέψεις τοῦ στρατηγοῦ, δὲν προσήλθε
λιμενεργάτης κανεὶς. Ὅσον οἱ ἄνθρωποι
ὀλιγαρκεῖς. Ἡ δεκαπλάσια ἀμοιβὴ τῆς
πρώτης ἡμέρας τοὺς ἐξησφάλισε δεκαήμε-
ρη σκόλη καὶ δὲν ἀποτελοῦσε γι’ αὐτοὺς
κανένα δέλεαρ καὶ κανένα οἰκονομικὸ κίνη-
τρο. Ἀνάλογα ψυχολογικὰ προβλήματα ἀν-
τιμετωπίζουν καὶ σήμερα πολλὰς ἀσιατι-
κὰς κυβερνήσεις, ποὺ ἐπιχειροῦν ν’ ἀναπτύ-
ξουν τὴν οἰκονομίαν τους.

Μὲ τέτια ψυχολογικὰ συμπλέγμα-
τα δὲν ἔχουμε βέβαια νὰ πα-
λαίσουμε στὴν Ἑλλάδα. Γιατὶ
δὲν εἴμαστε ὑπανάπτυκτοι τῆς
ἀφρικανικῆς στάθμης. Ἐνῶ ὁ-
μῶς ὁ Ἀμερικανὸς φοιτητὴς — καὶ ὅταν ἀκό-
μη εἶναι γόνος πλουσίου μεγαλοστοῦ — δὲν
ντρέπεται νὰ ἐργάζεται τοὺς μῆνες τῶν παν-
επιστημιακῶν διακοπῶν ὡς σεργιάντης, ὁ
συνήθης Ἕλλην ἀπολυτηριούχος τοῦ γυ-
μνασίου θεωρεῖ ἀπείρως ἀξιοπρεπέστερη
τὴν καφενειακὴν νοχέλιαν τοῦ θαμῶνος, ἀπὸ
τὴν ἀπαράδεκτον, γιὰ σοφολογιωτάτους, χει-
ρωναξίαν τοῦ γκαρσονιῦ. Τὸ γυμνάσιον
φρόντισε νὰ μᾶς μάθῃ ὅτι εἴμεθα γνήσιοι
ἀπόγονοι τοῦ Ἡσίοδου. Τ’ ἀποφθέγματά
του, φαίνεται, δὲν μᾶς ἐδίδασκε.

Αὐτὴ ἡ μαρὰ περιφρόνησις πρὸς κάθε
εἶδος χειρωνακτικῆς ἐργασίας εἶναι χαρα-
κτηριστικὴ τῆς νοοτροπίας μας. Ἀντίθετα
πρὸς ὅ, τι συμβαίνει στὶς ἀνεπτυγμένες χῶ-
ρες, ἐμεῖς ἐξακολουθοῦμε νὰ θεωροῦμε ὅτι,
κατὰ κάποιον τρόπο, προβαδίζει κοινωνικὰ
καὶ ὁ ἔσχατος ὑπαλληλίσκος ἀπὸ τὸν ἐπι-
δεξιότερον ὀδοντοκόλλητὴ καὶ ὁ ἀμελέστε-
ρος ἀποθηκάριος ἀπὸ τὸν ἐπιμελότερον ἀ-
γρότη. Ἡ καλὴ, φροντισμένη, εἰδικευμένη
χειρωνακτικὴ ἐργασία — ποὺ ἡ ἐπιτέλεσις
τῆς ἀπαιτεῖ ἀπείρως περισσότερα πνευμα-
τικὰ προσόντα ἀπὸ τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς ἐρ-
γασίας πολλῶν ἀνθρώπων τοῦ γραφείου —
εἶναι τὸ πλεονέκτημα τοῦ ἡθικοῦ, κοινωνικοῦ
καὶ οἰκονομικοῦ εἶδος στὴν Ἑλλάδα. Κι αὐ-

τὴ ἡ ὑποτίμησις εἶναι φοβερώτατη ἀπόδει-
ξις τοῦ ὅτι ἐξακολουθοῦμε νὰ εἴμαστε ὑ-
πανάπτυκτοι. Βεβαίως, τοῦ φαινομένου
ὑπάρχουν ἐξηγήσεις πολλές. Ψυχολογικὴ
πρώτον. Εἶναι ὁ νομισμὸς τοῦ ψευδο-
γίωτατισμοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν ἔχει κα-
τορθώσει ν’ ἀπαλλαγῇ ἡ δημοσία μας ἐκ-
παίδευσις. Οἰκονομικὴ, δεύτερον. Εἶναι ἡ
ὑποαπασχόλησις ποὺ ἐνδημεῖ στὶς ἀγροτι-
κὰς περιοχὰς καὶ ἡ ἀνεργία ποὺ μαστίζει
τὰ ἀστικά κέντρα. Καὶ ἄλλες αἰτίαι, αὐτο-
νόητες, θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ παρατάξῃ.
Ἡ αἰτιολογία, ἀκόμη ὁμῶς καὶ ἡ δικαι-
ολόγησις τοῦ φαινομένου ἀποδεικνύουν, ἀ-
πλῶς, πόσο εἶναι χαρακτηριστικὸ τῆς νοο-
τροπίας μας.

Η διαφορά τῆς ψυχολογίας μεταξὺ
ἀνεπτυγμένου καὶ ὑπαναπτύκτου
ἐκδηλώνεται καθαρῶτα μὲ τὴν
διάφορον ἀξίαν ποὺ ἀποδίδει ὁ
κάθενας τοὺς σὺν χρόνον. Ὁ
ὑπανάπτυκτος — ἐπειδὴ στὴν περιοχὴν τοῦ ἡ
ἐργασία εἶναι ὑποτιμημένη — δὲν σέβεται
τὸν χρόνον, οὔτε τὸν δικόν του, οὔτε τῶν ἄλ-
λων. Ὁ χρόνος ἀξίζει ἐλάχιστον χρῆμα στὶς
ὑπανάπτυκτες χώρες καὶ εἶναι γι’ αὐτὸ λι-
γώτερον πολῦτιμος. Ὅταν ἦσαν, μὲ τὰ κρι-
τήρια τῆς ἐποχῆς, ἀνεπτυγμένοι οἱ Ἕλλη-
νες, ἐφείδοντο τοῦ χρόνου καὶ ἐλακύνοντο.

Τὸν τόπον — καὶ σ’ αὐτὴν τὴν περίπτωσιν —
δίνει πρώτη ἡ Πολιτεία. Σκέπτεται, ἀρα-
γε, ὁποῖος ἐκδίδει μιὰ ὁποιαδήποτε διοι-
κητικὴ πράξιν στὴν Ἑλλάδα πόσους χρόνους
θὰ σπαταλήσῃ γιὰ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς
τὴν κρατικὴν ἐπιταγὴν ὁ πολίτης; Ὑπελόγι-
σε ποτὲ κανεὶς πόσον καιρὸ χάνει ὁ Ἕλλη-
ν γιὰ νὰ ἐκπληρωθῶν οἱ ἀπαραίτητες
τυπικὲς προϋποθέσεις, ποὺ θὰ τοῦ ἐπιτρέ-
ψουν νόμιμα καὶ ὀρθόδοξα νὰ γεννηθῇ, νὰ
βαπτισθῇ, νὰ ἐγγραφῇ σὺν σχολεῖν, νὰ πά-
ρῃ ἀδείαν γάμου, ταφῆς, θέσπας, μικροπω-
λητοῦ; Νὰ συναλλαγῇ, ν’ ἀγοράσῃ ἀπὸ 4
διάφορα ταμεία τὰ διάφορα ἔνσημα ποὺ
ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἐκδοσὴν κάθε πιστο-

ποιητικοῦ; Σκέφτηκε ποτὲ κανεὶς ὅτι ἡ ἔ-
δρα οἰασθῆποτε σοδαρὰς ἐπιχειρήσεως δὲν
μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι ἡ πρωτεύουσα, γιὰ-
τί ὁ χρόνος ποὺ θ’ ἀπαιτεῖτο γιὰ νὰ λύσῃ
τὰ καθημερινὰ του προβλήματα ὁ ἐπαρχι-
ώτης ἐπιχειρηματίας, ἀλληλογραφώντας μὲ
τὶς τράπεζας, τὶς ὑπηρεσίες, τοὺς ὀργανι-
σμούς, θὰ ὑπερέβαινε καὶ τὶς 366 ἡμέρες
τοῦ διαέκτου ἔτους;

Βέβαια εἶναι, κατ’ ἀνάγκην, γραφειοκρα-
τικὰ ὀργανωμένο τὸ σύγχρονον κράτος.
Ἄλλ’ ἡ ἰδιοτυπία τοῦ συγχρόνου ὑπανα-
πτύκτου κράτους συνίσταται ἀκριβῶς σὺν
ὅτι εἶναι ἡ γραφειοκρατία τοῦ ὀργανωμένου
κατὰ τρόπον ποὺ δὲν λαμβάνει ὑπ’ ὄψιν
τὸν χρόνον τοῦ πολίτου.

Ἀλλὰ μήπως σέβεται τὸν χρόνον τῶν ἱ-
δίων του τῶν λειτουργῶν τὸ ἑλληνικὸν κρά-
τος; Ὑπάρχει ἄραγε — μὲ μοναδικὴν ἐξαι-
ρησιν τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ — ἔστω καὶ
ἕνα ὑπουργεῖον, τοῦ ὁποῖου ἔστω καὶ οἱ
γενικοὶ διευθυνταὶ νὰ διαθέτουν στενοδακτυ-
λογράφον σὺν ἰδιαιτέρῳ γραφεῖον τοῦς; Ἀντι-
θέτως εὐδοκίμοι οἱ διάφορες ὑπηρεσίες
οἱ λεγόμενοι «γραφεῖα». Εἶναι δὲ οἱ γρα-
φεῖς ταλαίπωροι ἀπολυτηριούχοι τοῦ γυ-
μνασίου μὴ γνωρίζοντες — μὴδὲ καταδεχό-
μενοι νὰ μάθουν — στυλογραφία καὶ γραφο-
μηχανὴ καὶ συντάσσοντες, ὅπως ἐπὶ Μεγά-
λου Ναπολεόντος, ἰδίᾳ χεῖρ’ τὰ πρωτότυπα
τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν σημειωμάτων καὶ
τῶν διαταγῶν.

Μὲ τὰ ποικιλόμορφα ἔνσημα καὶ μὲ τοὺς
γραφεῖς προτιθέμεθα νὰ εἰσελθῶμεν ἀκά-
θεκτοι εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν;

Φαῖλος κύκλος: Ἡ ἀνεργία, ἡ ὑ-
ποαπασχόλησις, μόνιμα χαρα-
κτηριστικὰ τῆς οἰκονομίας μας,
φυσικὸν εἶναι νὰ δημιουργοῦν
μιὰν εἰδικὴν ψυχολογίαν, ποὺ καὶ
αὕτη μὲ τὴν σειρά τῆς ἐνισχύει τὴν ἀνεργίαν
καὶ τὴν ὑποαπασχόλησιν. Κλονίζει ἕνα αἰ-
σθημα ἀνασφάλειας τὸ ἠθικὸ καὶ, ἐπομέ-
νως, τὴν παραγωγικότητα τῶν ὑπαναπτύ-
κτων λαῶν, τοὐλάχιστον ἐκείνων ποὺ δὲν
εἶναι τόσο ὑπανάπτυκτοι, ὥστε νὰ μὴ ἔ-
χουν συνείδησιν τοῦ τί εἶναι καὶ ἐπίγνωσιν

τοῦ τί θὰ μπορούσαν νὰ εἶναι. Καὶ ὁ ἐλ-
ληνικὸς λαὸς δὲν ἀνήκει, βέβαια, στὴν κα-
τηγορίαν τῶν ἀνιδέων καὶ μακαρίων ὑπανα-
πτύκτων, ποὺ δὲν ἔχουν συνείδησιν τοῦ
ἰδίου των καταντήματος. Ἀντιθέτως, ἡ
πνευματικὴ στάθμῃ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ,
ἐν σχέσει μὲ τὴν στάθμην τῆς τεχνικῆς καὶ
τῆς οἰκονομίας μας, εἶναι δυσαναλόγως ὑ-
ψηλὴ. Εἴμαστε λαὸς μὲ μακρὰν ἱστορίαν
καὶ διατηροῦμε τὴν ἀνάμνησιν τοῦ τί ὑπῆρ-
ξαμε. Καὶ εἶναι ἡ χώρα μας μεταναστευ-
τικὴ, ναυτικὴ καὶ τουριστικὴ, ὥστε νὰ
γνωρίζουμε τί συμβαίνει καὶ σήμερα γύρω
μας, τί συντελεῖται σὺν ἑξῶ τῆς Ἑλλάδος
κόσμου. Γι’ αὐτὸ, ἴσως, ποῦθεν ἄλλου, ὁ-
σο στὴν Ἑλλάδα, δὲν ἔχει ὁ λαὸς περισσό-
τερον συνείδησιν τοῦ ὅτι θὰ μπορούσε νὰ
ζήσει καλύτερα. Αὐτό, μάλιστα, τὸ συναί-
σθημα εἶναι συχνὰ μεταξὺ μας ἀνεπτυ-
γμένο μέχρις ὑπερβολῆς καὶ σὲ βαθμὸ ἐπι-
κίνδυνον. Σὲ σημεῖον ποὺ ν’ ἀναμένουμε ἀπὸ
τοὺς ἐκάστοτε κυβερνήτας μας θαύματα.
Αὕτη ἡ ψύχωσις τῆς πανακείας — τοῦ ὅτι
ὅλα τὰ προβλήματα μποροῦν νὰ λυθῶν,
ἀπὸ μηχανῆς, χωρὶς κόπον, ἀπὸ τὴν μιὰ ἡ-
μέραν στὴν ἄλλην, ὅσο καὶ ἡ ἀντίθετη ψύ-
χωσις τῆς ἀνασφάλειας εἶναι τὰ δύο ἀ-
κραία συναισθήματα ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα
αἰωρεῖται ἡ ψυχολογία τοῦ Ἑλλήνος, ποὺ
πρωτοδιαφέρει στὴ ζωὴν.

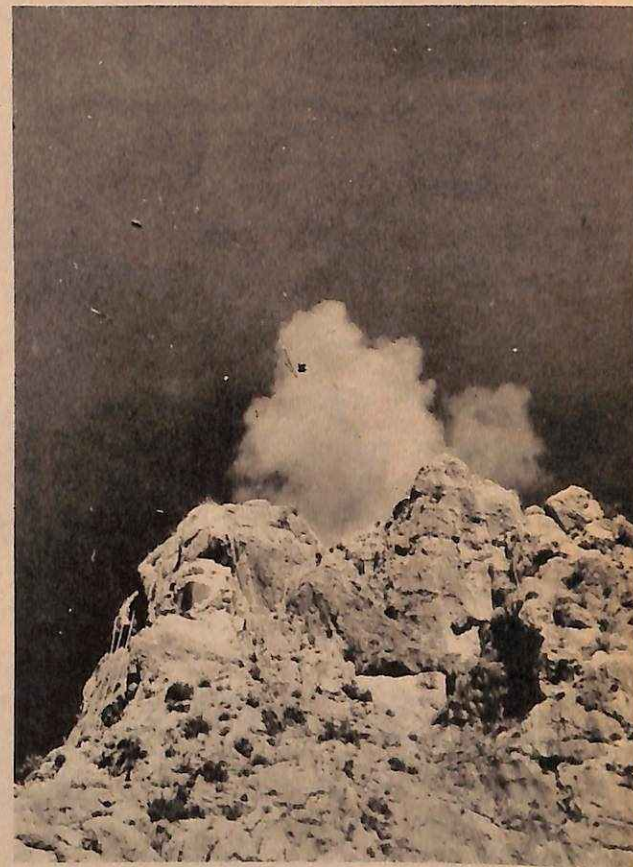
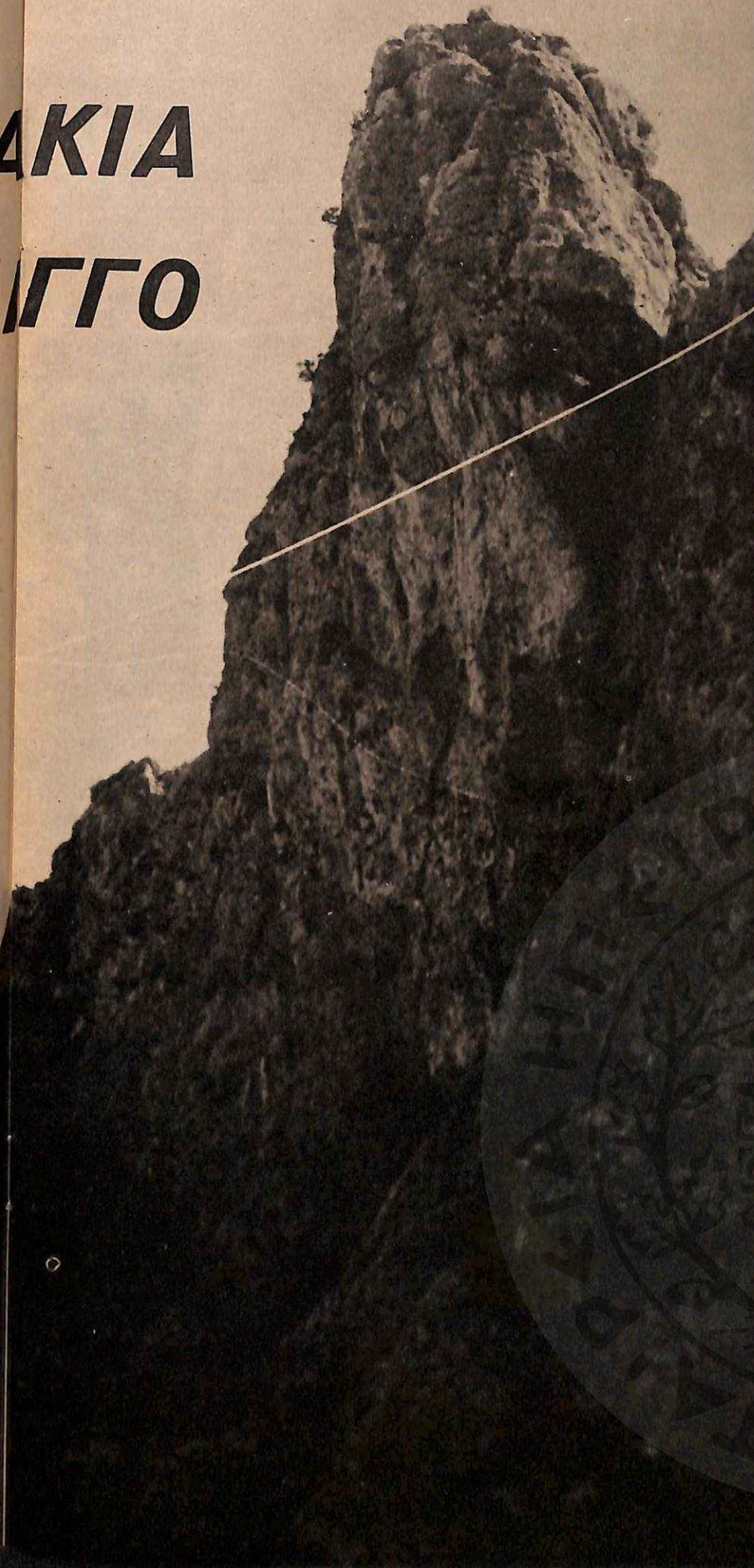
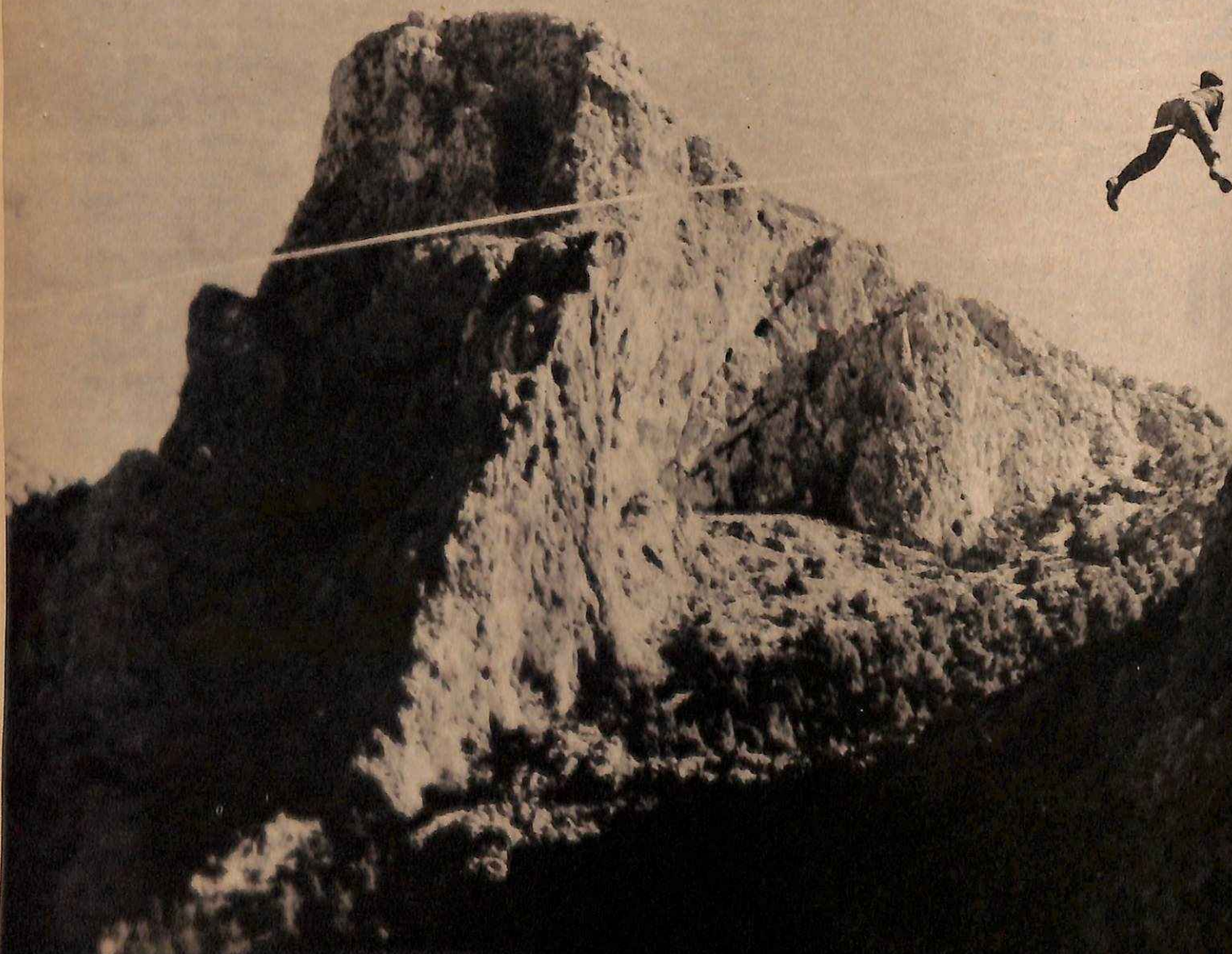
Χρειάζεται ρεαλιστικὴ ἀναπροσαρμογὴ.
Προσγείωσις τῆς ψυχολογίας μας. Κι αὐ-
τὴ εἶναι, κατὰ τὴ γνώμην μου, ἡ κυριώτερη
πρακτικὴ προϋπόθεσις τῆς ἐπιτυχίας μας
γιὰ τὴν οἰαδήποτε συστηματικὴν προσπά-
θειαν ποὺ θ’ ἀνελάμβανε τυχόν τὸ ἔθνος
σὺν μέλλων. Πρέπει ν’ ἀποκτήσῃ ἐπίγνω-
σιν ὁ λαὸς τῶν δυσχερειῶν ποὺ θὰ συναν-
τήσῃ, ἐπιχειρῶν τὴν ἀνασύνταξιν καὶ τὴν
ἀναδιάρθρωσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκο-
νομίας του. Ἐπίγνωσιν, ὁμῶς, πρέπει ν’
ἀποκτήσῃ καὶ τῆς βασιμότητος τῶν ἐλπί-
δων γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου.

Ὁ κοινὸς Ἕλλην πολίτης — γιὰ νὰ ὑπάρ-
ξῃ δυνατότης ἐξόδου ἀπὸ τὴν σημερινὴν
ἀπαράδεκτον οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν στα-
σιν — πρέπει νὰ πάψῃ νὰ πιστεύῃ στὰ
θαύματα καὶ πρέπει νὰ πάψῃ νὰ ὑπονο-
μεῖται ἀπὸ τὴν μοιρολατρεία. Στὶς ἀντι-
κειμενικὰς ὑφ’ ὑστάμενες δυνατότητας τῆς χῶ-
ρας καὶ τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ πιστέψῃ καὶ
σὺν ἑαυτὸν καὶ σὺν θέλησίν του νὰ
στηρίχθῃ. Καὶ εἶναι, φυσικῶς, ἔργον τῆς πο-
λιτικῆς ἡγεσίας νὰ τὸν κατευθύνῃ πρὸς αὐ-
τὸν τὸ δρόμον.

Π. Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΠΑΝ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ

ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΓΕΡΑΚΙΑ ΑΨΗΦΟΥΝ ΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ



Ο «ΕΧΘΡΙΚΟΣ» σταθμός του ραντάρ κατεστράφη. Σκαρφαλώνοντας από μια απόκρημνη πλαγιά, η επίλεκτη ομάδα των Καταδρομών αψιφύσσισε τον εχθρό, που δεν πρόλαβε ν' αντιδράσει. Έτσι έληξε η αναρριχητική άσκηση. Σαν έπιστέγασμα, τέσσερις «Λοκατζήδες» πραγματοποίησαν μια κάθοδο (αριστερά), γλιστρώντας με το στήθος και την κοιλιά σ' ένα σχοινί, τεντωμένο πάνω από βαθειά χαράδρα

←■

ΕΝΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟ ΘΕΜΑ:
ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΕΞΙΟΤΕΧΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΛΜΗΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ
ΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΚΑΤΑΔΡΟΜΩΝ

Το ανθρώπινο σώμα ζυγιάστηκε πάνω απ' το χάος κι' άρχισε να βυθίζεται — γεράκι που κυνηγούσε το θήραμά του — μ' ανοιχτά χέρια και πόδια — σαν φτερά, στο κενό. Για μια στιγμή, μαζί με την ανάσα μας, σταμάτησε και το σώμα... Κ' εκεί, ανάμεσα ουρανού και γης, άρχισε να στροβιλίζεται παράτολμα, αγνοώντας τον Ιλιγγο και την βαρύτητα, κάπου διακόσια μέτρα πάνω απ' το κεφάλι μας...

Γεράκι, ο διοικητής του Τμήματος Έκπαιδευσεως Άναρριχητικών Μονάδων Καταδρομών. Ένα παιδί με ελληνικό όνομα και τόλμη: 'Ο ύπολοχαγός Κατσώνης.

Λίγες στιγμές αργότερα η κάθετη πτώση συνεχίστηκε κι' ο Λοκατζής έφτασε στο έδαφος φρενάροντας με τα χέρια του πάνω στο σχοινί που έδενε τον ουρανό με τη γη.

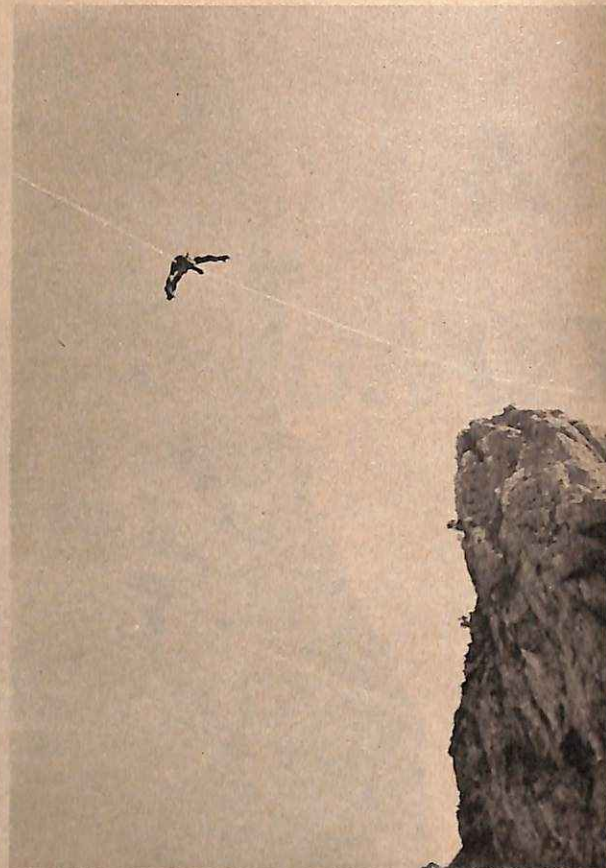
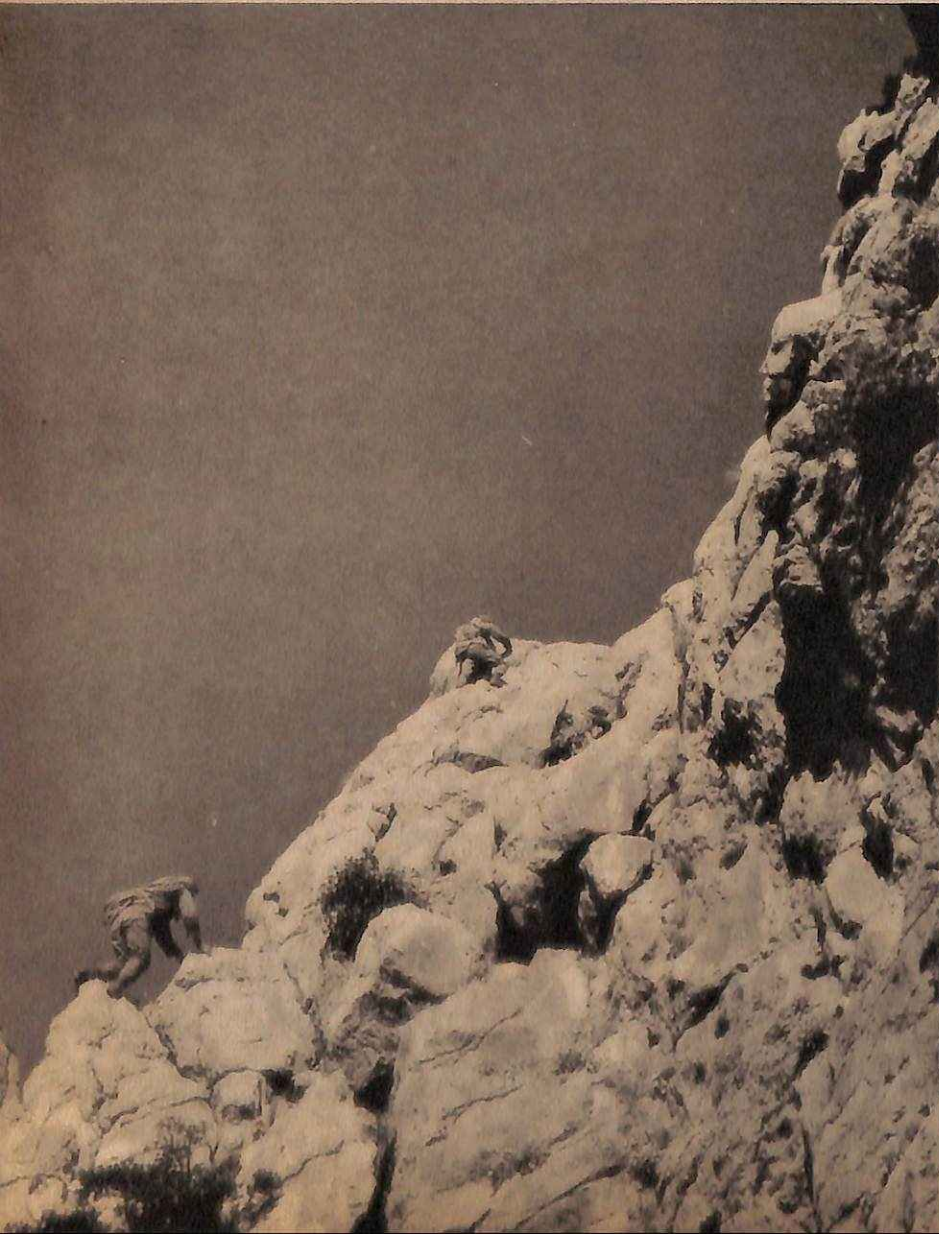
Για τρεις ακόμα φορές, τρεις καταδρομείς, έγραψαν τρεις παράτολμες τροχιές κ' ένωσαν, άστραπιαία, την δική τους τόλμη με την αγωνία του ανθρώπινου κοπαδιού που είχε τεντώσει το λαιμό του προς τα ύψη. Έτσι τέλειωσε η εαερογέφυρας, επινόηση ελληνική, για ντόπια νεύρα και καρδιά.

ΓΡΗΓΟΡΟΙ ΚΑΙ ΑΘΟΥΡΒΟΙ,
ΟΙ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ, ΑΨΗΦΟΥΝ
ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΚΑΙ ΒΑΡΥΤΗΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΦΕΡΟΥΝ ΕΙΣ ΠΕΡΑΣ
ΕΝΑ ΠΑΡΑΤΟΛΜΟ ΣΚΟΠΟ-
ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΝΟΣ
ΦΥΛΑΚΙΟΥ ΤΟΥ "ΕΧΘΡΟΥ"
ΣΕ ΑΠΡΟΣΠΕΛΑΣΤΑ ΥΨΗ.



ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ. 'Ο ύπολοχαγός ώδήγησε λαμπρά τούς άνδρες του στην «έχθρική» κορυφή.

ΓΟΡΓΑ, ΑΘΟΥΡΒΑ, ΟΙ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ ΑΝΑΡΡΙΧΩΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΚΑΘΕΤΟΥΣ ΒΡΑΧΟΥΣ



ΣΑΝ ΓΕΡΑΚΙ ΜΕΤΑΙΩΡΙΖΕΤΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΚΡΕΜΝΟ

Κοφτερός σάν μαχαίρι, άπότομος, περήφανος ό θράχος σήκωνε τό γκρίζο στήθος του πάνω από την καταπράσινη χαρακιά της μικρής χαράδρας. Στά πόδια του, ένα σμάρι από μικρά μαμούδια —οι άνθρωποι— θούίξε, άνταλλάσσοντας έντυπώσεις και θαυμαστικά έπιφωνήματα.

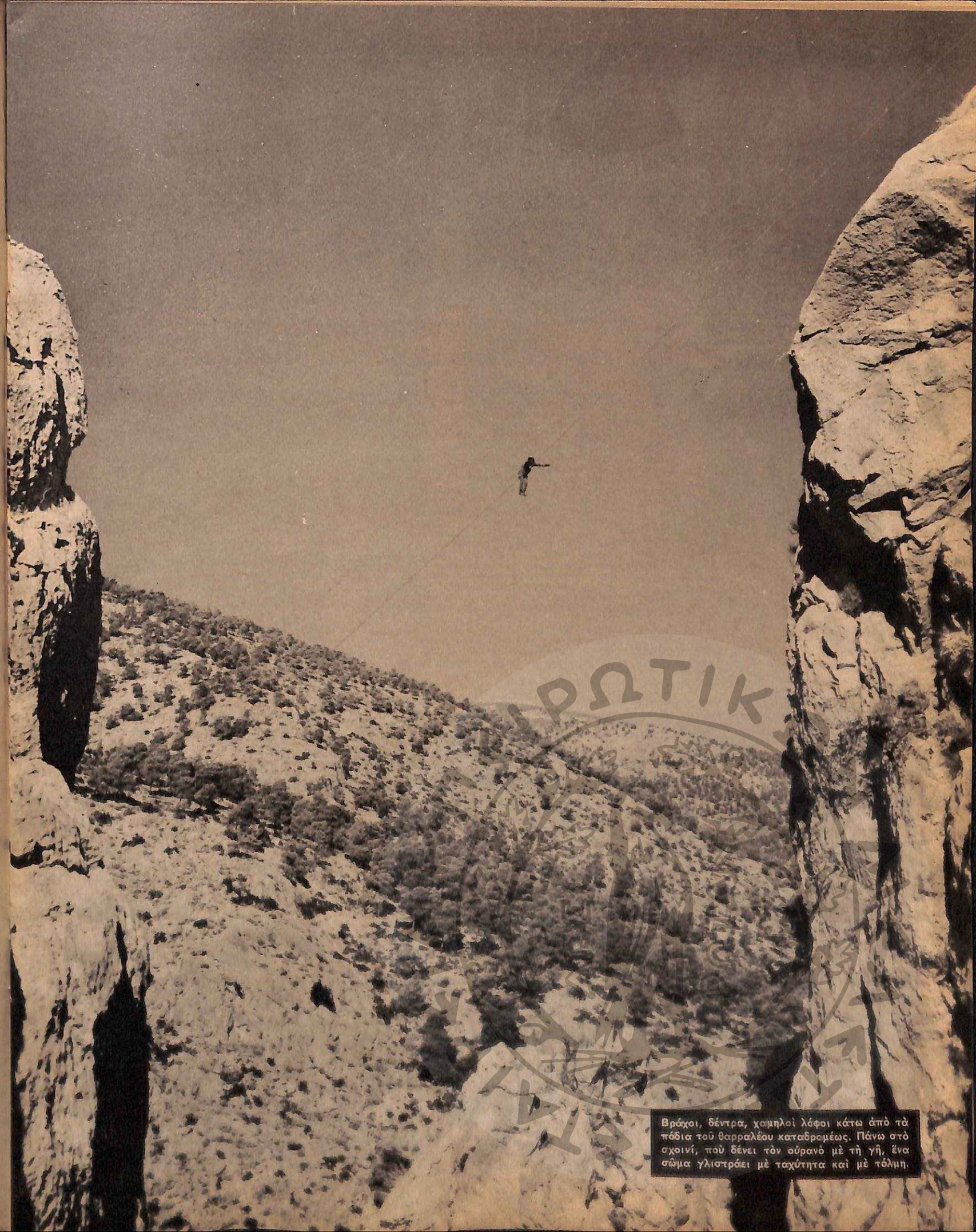
Γιά μία στιγμή, τό ανθρώπινο, σάν σέ πολυάσχολο περιστερώνα, γουργουρητό άρχισε νά σέηνη και οι τελευταίες λέξεις πού άκούστηκαν ήταν γιά νά σημειώσουν μία νέα πορουσία. Τρεις άνθρωποι με πράσινες στολές είχαν φανή μέσα από τά πεύκα, πού άγκάλιαζαν τά πόδια του πέτρινου γίγαντα, κι άρχισαν χωρίς καυστέρηση ν' άνεβαίνουν την όρθοπλαγιά. Τρεις καταδρομείς, τρία νέα παιδιά, πού γρήγορα άρχισαν νά χάνουν τό σχήμα τους, καθώς σκαρφάλωναν έλο και ψηλότερα πάνω στό γυμνό και λείο στήθος του θράχου. Την κρυστάλλινη σιωπή του καταγάλανου κυριακάτικου πρωΐου ράγισε ξαφνικά ή φωνή του άφηγητού, πού άκούστηκε από ένα άθέστο megάφωνο, κρυμμένο μέσα στό πεύκο:

«Θά παρακολουθήσετε ένα τμήμα Λοκατζήδων στην τελευταία φάση μίας καταδρομικής έπιχειρήσεως. 'Η έπιχείρηση αυτή άφορά την αϊφνίδιστική καταστροφή ενός έχθρικού στοθμού ραντάρ, πού θρίσκεται στην κορυφή των θράχων, άπέναντί σας. Οι Λοκατζήδες θά περάσουν τούς θράχους και θά φθάσουν, άθόρυβα, στην κορυφή αυτή πού, όπως βλέπετε, μόνον άέτοι μπορούν νά την πλησιάσουν. Οι έπιχειρήσεις του είδους αυτού έκτελούνται κατά κανόνα τη νύκτα. Τώρα ή έπιχείρηση έκτελείται ημέρα μόνον χάριν της επίδειξεως».

Αυτά είπε ό άφηγητής και άπλώθηκε πάλι σιωπή. Οι τρεις Λοκατζήδες, γρήγοροι και άθόρυβοι, άρχισαν νά φαίνονται σέ λίγο σάν πράσινες τελίτσες πάνω σέ γκρίζα πέτρινη σελίδα...

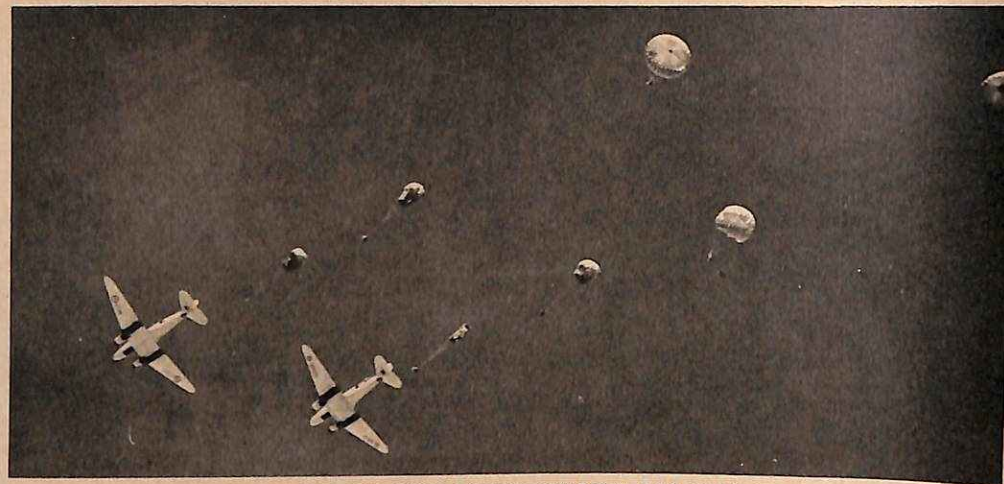
Προσκεκλημένοι από τη διοίκηση των Μοιάδων Καταδρομών του στρατού, φθάσαμε γρήγορα, χάρις σ' ένα τζιπ πού είχε τεθή στη διάθεσή μας, στην καρδιά της περιοχής, όπου θά γίνονταν οι επίδειξεις άναρρήσεως, στό Καντήλι, κάπου εκεί ανάμεσα Μέγαρα και Μάνδρα.

'Η έπιχείρηση πού παρακολουθήσαμε ήταν κινηματογραφικά παράτολμη. Στόν κάθετο θράχο, πού όρθώνεται σάν γήλιο θαυμαστικό στην άπεραντοσύνη του ούρανού, οι τρεις καταδρομείς —πού εδν χρησιμοποιούν ούδεν τεχνητόν όλικόν, άλλα έκτελούν έλευθέραν άναρρήσειν, όπως μάς πληροφόρησε ό άφηγητής— με γρήγορες και άποφασιστικές κινήσεις έφθασαν, σέ ελάχιστο χρονικό



Βράχοι, δέντρα, χαμηλοί λόφοι κάτω από τά πόδια του θαρραλέου καταδρομέως. Πάνω στό σχοινί, πού δένει τόν ούρανό με τη γή, ένα σώμα γλιστράει με ταχύτητα και με τόλμη.

Ο ΓΑΛΑΖΙΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ
ΓΕΜΙΣΕ ΑΙΦΝΙΔΙΑ
ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΤΕΛΕΙΕΣ:
ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΑ ΤΩΝ Λ.Ο.Κ.



ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΕΛΑΜΒΑΝΕ ΚΑΙ ΡΙΨΗ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΩΝ ΑΠΟ ΥΨΟΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης και Β. Καραμανώλης — ΕΛΚΗΝ)



ΕΠΙΔΕΙΞΗ καμουφλάζ. Τα πρόσωπά τους μουντζουρωμένα, γιά νά μή διακρίνονται.

διάστημα, σέ ύψος 70 τουλάχιστον μέτρων πάνω από τά κεφάλια μας, σ' ένα πλάτωμα του άπροσπέλαστου γίγαντα. Από κεί, άστραπιαία και σιώπηλά, άφησαν νά ξετυλιχθούν οι άσερπαντίτες του άντρωμένου ατότου πανηγυριού: Τά σχοινιά πού θα χρησιμοποιούσαν γιά ν' ανέβουν οι σύντροφοί τους.

Έφτά άκόμη καταδρομείς, όλοι μέ τόν όπλισμό τους και τά άπαραίτητα έφόδια γιά τήν άνατίναξη, όπως και οι τρεις πρώτοι, άρχάχηκαν από τά σχοινιά και άρχισαν νά σκαρφαλώνουν στό άγριο πέτρινο τέγος σάν έπαγγελματίες άκροβάτες, ένώ οι τρεις πρώτοι παράτολμοι συμπολεμιστά τους συνέχιζαν τήν κήδηση γιά τή νέα κορυφή, πού κρεμόταν πάνω από τά κεφάλια τους. Αισθάνεσαι τήν άνάγκη νά σφίξεις κάπου τά χέρια σου, πού τά άνακαλύπτεις «κάπως» Ι-δρωμένα από τή συγκίνηση...

Λίγες ριπές αυτόμάτων γαζώνουν τήν πρηνή ή-ρεμία, ένώ οι έκρήξεις χειροβομβίδων, πού έπακο-λουθούν καθώς οι καταδρομείς φθάνουν άπρόσκλητοι στην «έχθρική» κορυφή —στό γκρίζο σκουφί του πέ-τρινου γίγαντα—, θαμπώνουν μ' άσπρα σύννεφα τή γαλανή μακαριότητα του άττικού ούρανού. Σέ λίγο, ένώ οι Λοκατζήδες, μέ κινήσεις σίγουρες, έγκαταλεί-πουν τό «έχθρικό» φυλάκιο, γλιστρώντας κατακόρυφα μέ τά σχοινιά στό θάθος τής χαράδρας, μιά έκω-φαντική έκρηξη ματώνει μέ τή λάμψη της τήν γκρι-ζα κορυφή και σκορπάει σέ άσκααίδια, πού στροβι-λίζονται στόν άέρα, τόν εστιαμό ραντάρο.

«Η έπιχείρησης έπέτυχε πλήρως. Αί έγκαταστά-

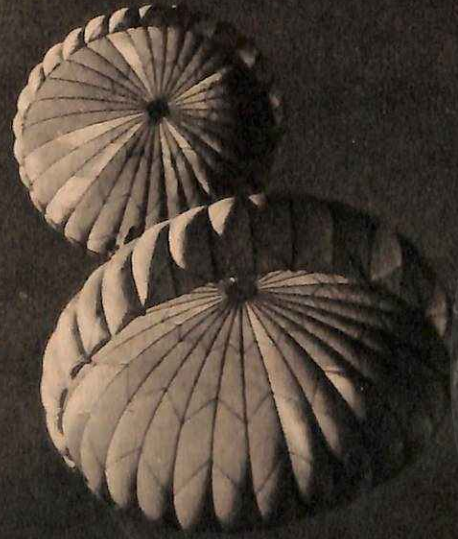
σεις του έχθρικού σταθμού ραντάρ κατεστράφησαν», μάς πληροφορεί ό άφηγητής.

Σέ λίγο οι καταδρομείς βρίσκονται δίπλα μας και αισθανόμαστε τήν άνάγκη νά τούς σφίξουμε τό χέρι.

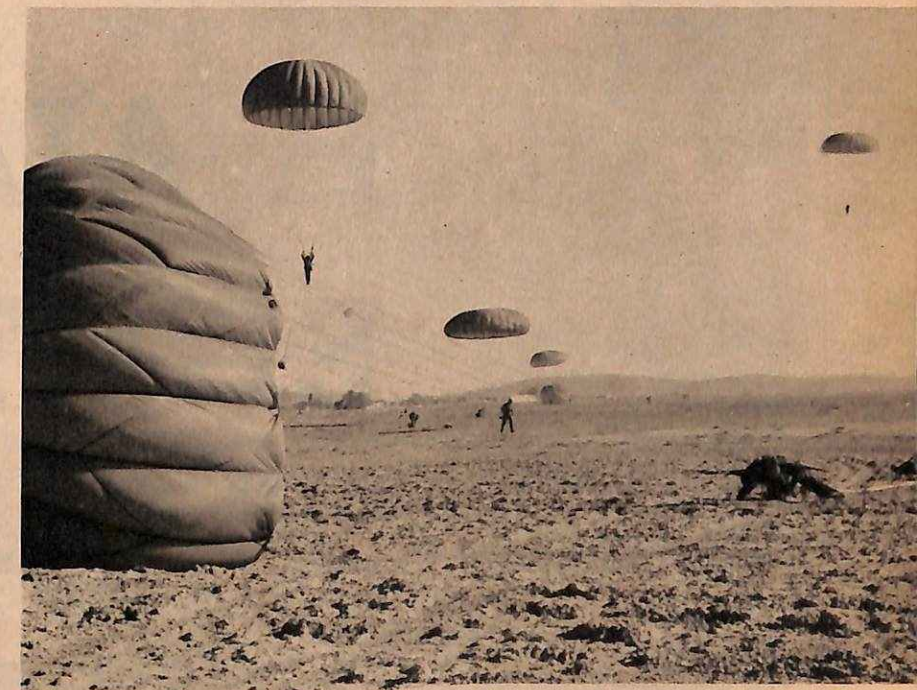
Δύο ώρες νωρίτερα, στην περιοχή του παλιού αε-ραδρομίου τών Μεγάρων, τέσσερις «Ντακότες» έσπει-ραν στό πρυνό γιορτινό άτλάζι κομμιά έκατοστή πρσίνα μανιτάρια πού, μέ μιά κατακόρυφη, μέσα στην άπνοια, πτώση, ήρθαν νά φυτευθούν στη γή. Κι όπως στό παραμύθιο, κάτω από κάθε γιγάντιο μανιτάρι ξεφύτρωσε κ' ένας άνθρωπος, ένας πάνο-πλος καταδρομέας, άσκημένος, δυνατός, άφοβος, ψύ-χραιμος. Κοντά τό ένα στό άλλο, τά άλεξιπτώτα γέ-μιζαν τόν ούρανό άποσιωπητικά, μικρές πρσίνες θού-λες, πού ή πτώση τις μεγάλωνε σιγά-σιγά, τις με-γέθυνε γιά νά τούς δώση τελικά τήν προσωπακότητα και τις όλοφάνερές —άπό ό,τι έπακολουθούσε— άρε-τές ενός καταδρομέα. Αύτή ή φαντασμαγορική πτώ-ση από τόν ούρανό και τό εξάφιασμα πού νοιώσαμε άργότερα, όταν παρακολουθήσαμε σέ μιά πλαγιά, κον-τά στό χώρο άναρρίχσεως, τήν άπρόσμενη εμφάνιση μιάς όμάδας στρατιωτών, πού ήταν κρυμμένη μέσα στό πόδια μας χωρίς νά τό άντιληφθούμε —έπράκει-το γιά άσκηση καμουφλάζ—, μάς χάρισαν ένα πρυνό πού δύσκολα μπορείς νά τό κερδίσης. «Η μάλλον πού μπορείς πάντα νά τό χαρής, άρκεί οι άναρριχτεί νά είναι καταδρομείς και οι άλεξιπτώται πάλι τό ίδιο.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ, ΜΕ ΤΑ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΟΠΛΙΣΜΟ ΤΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΣΘΟΥΝ ΣΤΗ «ΝΤΑΚΟΤΑ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥΣ



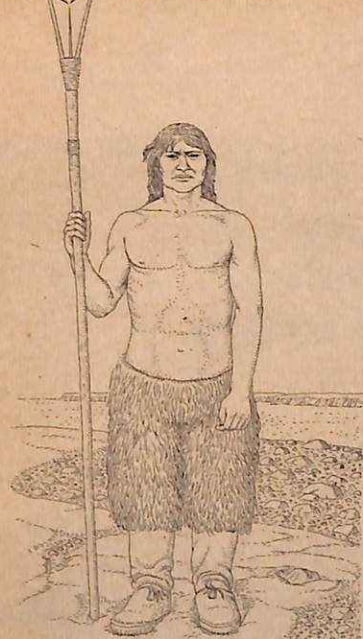
ΘΕΑΜΑΤΙΚΑ άνοίγουν οι γκριζοπρσίνες «άμπρέλλες» στόν καταγάλανο ούρανό. «Η κάθοδος είναι γοργή. Σέ πολύ σύντομο χρονικό διάστημα θα βρίσκονται στό έδα-φος, έτοιμοι ν' άντιμετωπίσουν τόν «έχθρό»



ΕΞΟΧΗ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΙΚΗ Η ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ, ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΗ... ΤΟΥΜΠΑ

ΜΟΛΙΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ Τ' ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ, Ο ΛΟΚΑΤΖΗΣ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΜΑΧΗ

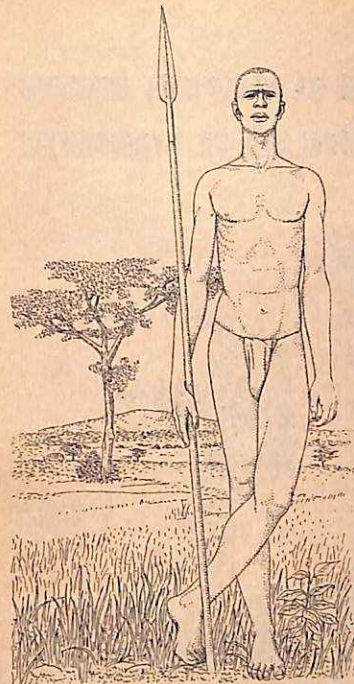




ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ σώμα προσαρμόζεται στο κλίμα. Τυπικό παράδειγμα οι Έσκιμοι: Βραχύσωμοι, αλλά πιο όγκωδεις, διαφυλάσσουν την θερμότητα του σώματός τους.

Η ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΦΥΛΕΣ - ΚΛΙΜΑ - ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ



ΑΝΤΙΘΕΤΑ οι Νέγροι του Σουδάν είναι ψηλοί και λεπτότεροι. Το σώμα τους είναι παρουσιάζει μεγαλύτερη επιφάνεια πρόσωπου που διευκολύνει την επίδραση κατ' την απόβολή της άχρηστης θερμότητας.

Ο διαχωρισμός του «Χόμο Σάπιενς» από τα ανθρωποειδή, μεταβολή που οφείλεται κυρίως στην χρήση των εργαλείων, ή καταγωγή των πρώτων κοινωνικών ομάδων και η καταγωγή της αμιλίας, απέτελεσαν τα θέματα των τριών δημοσιευθέντων επιστημονικών άρθρων της σειράς «Η έποποιία της εξέλιξης του ανθρώπου». Στην παρούσα συνέχεια, την οποία έγραψε ο Ουίλλιαμ Χάουελς, εξετάζεται το θέμα του σχηματισμού των φυλών, ή κατανομή των ανθρώπων στη Γη, οι κλάδοι που διεισπώθησαν και οι παράγοντες της φυλετικής ανάπτυξεως.

Ανθρωποι με ηγουρία, σχετικά μικρά υπερκόγχια χέλια του μετωπίου οστού, μικρό σκελετό του προσώπου και με ψηλά, πλατιά κρανία φαίνεται ότι εμφανίστηκαν στη Γη κατά την περίοδο που άμεινσάθηκε μεταξύ των δύο τελευταίων προείδων των πογετώνων, δηλαδή πριν από 150.000 - 50.000 χρόνια. «Αν η έποχή της εμφάνισής τους είναι άσπρη, ο τόπος της εμφάνισής τους δεν είναι λιγότερο άσπρος. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το καινούργιο είδος προήλθε από ένα άρρηκτο συγγενών πληθυσμό, που ήταν διασκορπισμένοι σε ένα μεγάλο τμήμα του Παλαιού Κόσμου. Έτσι εμφανίστηκε σαν είδος ο Homo Sapiens και έρχισε να διαφοροποιείται συγχρόνως σε φυλές.

Όπωςδήποτε, ο άμεσος πρόγονός μας, όπως και οι παλαιότεροι συγγενείς του, ήταν συγχρόνως προϊών και χειριστές των δικατέρματων πέτρινων εργαλείων, τα οποία πρωτόγονοι άνθρωποι φυλές είχαν μάθει να χρησιμοποιούν πριν από εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια. Η κληρονομία του περιελάμβανε επίσης κάποια κοινωνική οργάνωση και κάποιο βαθμό προφορικής συνειδησίας.

Από την συγκεκριμένη αυτή άφρητη ως την πριν από 10.000 περίπου χρόνια αγροτική επανάσταση, ο Homo Sapiens είχε απορροφήσει στο μεγαλύτερο μέρος της Γης και είχε διαφοροποιηθεί σε φυλές, κάθε μία από τις οποίες ξεχώριζε καθαρά από τις άλλες. Όπως οι διυλόμενοι που εδμηούργησαν τον άνθρωπο, έτσι και οι διακρίσεις, που συνέβαλαν στο σχηματισμό των φυλών, αντανάκλασαν τις επιδράσεις του περιβάλλοντος και των επιρροών του ίδιου του ανθρώπου. Αυτό μπορούμε να το πούμε με εύλογη πεποίθηση, αλλά οι σχετικές λεπτομέρειες είναι άλλη υπόθεση. Το πώς, που και πώς της καταγωγής των φυλών δεν δημιουργούν για

μας πολύ λιγότερες άποψεις από εκείνες που είχαν δημιουργήσει στον Δαρβίνο.

Πριν από ένα αιώνα και πλέον, μία άπλη έρμηνεία σχετικά με τις φυλές είχε γνωρίσει κάποια δημοτικότητα. Οι φυλές ήταν ξεχωριστά είδος, που το δημιουργήσε ο Θεός όπως είναι σήμερα. Η διέλευση άφρητη περί του Άδάμ και της Εύας άφρασε μόνο τους Καυκάσιους. Όσο κι αν η ιδέα ήταν αρετική, ύπεσθιριζε ότι οι νέγροι, που άφφανίζονται στα αινιγματικά μνημεία, και τα κρανία των άρχαίων 'Ινδιάνων του Οχάιο δεν διέφεραν καθόλου από τους σημερινούς άπογόνους τους και έτσι δεν είναι δυνατόν να είχε γίνει κάποια σημαντική μεταβολή κατά το λίγο μεγαλύτερο διάστημα που είχε μεσολαθήσει από την δημιουργία, που άρχισαν να σκαπεί τον τοποθετούσε από 4004 π.Χ.

Η έρμηνεία των διαφορών των φυλών και των ειδών

Με την «Καταγωγή των Ειδών» ο Δαρβίνος συνέτριψε δολιχά την άφρητη. Η φυσική έπιλογή και το τεράστιο χρονικό διάστημα που είχε περάσει, όπως άπεδείκνυν οι γεωλογικές έρευνες, έκαναν τη θεομάνια έξω. Η άφρητη σαν η άλοφάνη έρμηνεία των διαφορών των φυλών και των ειδών. Άλλά στο τελευταίο θιόλο του, «Η καταγωγή του ανθρώπου», ο Δαρβίνος έγκατέλειπε την κεντρική σημασία που έβριε ό ίδιος στη φυσική έπιλογή σαν αίτιο της εμφάνισής των φυλών. Ο Δαρβίνος είχε προτιμήσει τότε την αεζωσική έπιλογή ή τον τονισμό των φυλετικών χαρακτηριστικών με τα από παλαιό έδραωμένα ιδεώδη της άμωφίας στα διάφορα τμήματα της άνθρωπότητας. Η άντιληψη αυτή δεν προκά-

λεσε έντύπωση στους άνθρωπολόγους και έτσι η υπό του Δαρβίνου κατάρριψη των παλαιών άντιλήψεων άφρησε ένα κενό που δεν γέμισε ποτέ με άκαιοποιητικό τρόπο.

Μερικοί έρευνήτες συνέχισαν ως τα τελευταία χρόνια να έπιμένουν ότι οι φυλές είναι πραγματικά χωριστά είδη ή άκόμη και χωριστά γένη και ότι οι άσκιμοι κατ'άγονται από τους χιμπατζήδες, οι νέγροι από τους γορίλλες και οι μογγολοειδείς από τους ούραγκουτάκους. Ο Δαρβίνος είχε άφρητη μία τέτια δυνατότητα, όταν ένας σύγχρονός του διετύπωσε την άντιληψη ότι οι μεγάλοι αυτοί πύθκοι κατ'άγονταν από τρία διαφορετικά είδη πύθκων. Ο Δαρβίνος τόνισε ότι δεν μπορούσε να περιμένεται μία τόσο μεγάλη έξελικτική μεταβολή.

Η ιδία παρατήρηση ίσχύει και για μία ύπόθεση του Φράνκ Βεντεράχ, που ύπεσθιριζε ότι οι φυλές δεν κατ'άγονται από τόσο έξαιρετικά διαφορετικούς προγόνους, όσο οι μεγάλοι πύθκοι, αλλά από τις γενεολογικές σειρές των άπολιθωμένων ανθρώπων. Π.Χ., ο «Άνθρωπος του Πεκίου άφρηει στους μογγολοειδείς και ο Άνθρωπος της Ραδεσάις στους «Άφρικανούς». Άλλά και πάλι ύπάρχουν μεγαλύτερες διαφορές άνάμεσα στους άπολιθωμένους αυτούς άνθρώπους, παρά άνάμεσα στις σημερινές φυλές.

Πραγματικά, ό πιο εύλογος —θά έλεγα ό μόνος εύλογος— τύπος που δίνει ή φυσική εξέλιξη γενικά, είναι ό τύπος του φυλετικού διαχωρισμού μέσα σε ένα σύνολο που έχει ήδη τα χαρακτηριστικά του Homo Sapiens. Όπως έγω ήδη σημείωσα, ένα τέτιο σύνολο είχε άφφανισθ ό άργότερο ως την άρχή της τελευταίας περιόδου των παγετώνων και σχεδόν άσφαλώς πολύ νωρίτερα, ίσως ως το τέλος της προηγούμενης περιόδου των παγετώνων, ήλαδή, πριν από 150.000 περίπου χρόνια.

Άκόμη και αν τα άπολιθωμένα λείψανα ήταν άσθενέστερα από όσα είναι, πάλι δεν θα έβιναν κατά πολύ άκριβέστερες πληροφορίες σχετικά με τον χρόνο και τον τόπο. Κατά την έποχή που οι Homo Sapiens ήταν άρκετοί, ώστε να έχουμε τη δυνατότητα να έρωμε άπολιθωμένα τους, ήταν πιθανώς τόσο διασκορπισμένοι ήδη, ώστε μόνο μία γενική ιδέα να μπορούν να μας δώσουν σχετικά με τον τόπο καταγωγής τους. (Μπορούμε να θυμηθούμε την περίπτωση των αούστραλοπύθκων άνθρωποειδών, που είναι γνωστοί από την Κάτω Πλειστόκαινο της Νοτίου Άφρικής. Πιστεύαν ότι τόπος καταγωγής τους ήταν ή περιοχή αυτή. Άλλά είναι τώρα καταφανές ότι τέτια προανθρώ-

πεία όντα ήταν έγκατεστημένα σε μεγάλες εκτάσεις της Άφρικής και της Άσίας. Δεν έέρουμε πραγματικά τίποτε σχετικά με το πρώτο κέντρο διασποράς τους και μπορούμε να ύποθέσουμε ότι δεν τους γνωρίζουμε από την άρχή της εμφάνισής τους).

Τέσσερις παράγοντες της φυλετικής ανάπτυξεως

Ό τον σήμερα άντιμετωπίζουμε τα αίτια της φυλετικής άναπτύξεως, σκεφτόμαστε τέσσερις παράγοντες: Τη φυσική έπιλογή, την γενετική πορεία, την μετέλλαση και την έπιμείζια. Οι δύο πρώτοι καθοριστικοί παράγοντες είναι χωρίς άμφιβολία και ό σπουδαιότεροι. Άν δυάμεις όποιουδήποτε είδους εύλοον άτομα ένός γενετικού συμπλέγματος εν συγκρίσει προς τα άλλα, υπό την έννοια ότι ζουν και άναπαράγονται καλύτερα, τα εύνοημένα αυτά άτομα θα αύξήσουν την κληροδότηση γονιδίων τους στην έπόμενη γενιά, σε σύγκριση με τον ύπόλοιπο πληθυσμό. Αυτό είναι ή έπιλογή: Δύνομη που άκολουθεί μία κατεύθυνση.

Η γενετική πορεία είναι μία δύναμη χωρίς κατεύθυνση, μία συμπτωματική άλλαγή στις άναλογίες των γονιδίων ένός πληθυσμού. Με άμετέλλαση τους άλλους παράγοντες, μερικοί γονείς μπορούν να άποκτήουν περισσότερα παιδιά από τους άλλους. Όταν συμβούν τέτιες διακυμάνσεις, ένας άρχικα όμοιογενής πληθυσμός μπορεί τυχαία να διασπασθ. Άς πούμε ότι έχουμε ένα σκεκι μέσο στο όποιο ύπάρχουν 50 κόκκινες και 50 άσπρες μπιλλίες μπιλλιάδου, που άναπαράγονται περιοδικώς και κάθε μία παράγει μία άλλη. Άς πούμε, όμως, ότι παίρνουμε ένα άλλο σκεκι και από τις μπιλλίες του πρώτου άφαιρούμε 50 μπιλλίες και τις βάζουμε μέσα στο δεύτερο, χωρίς να προσέχουμε. Οι πιθανότητες είναι ότι θα παίρνουμε 25 κόκκινες και 25 άσπρες, αλλά μπορούμε να παίρνουμε, π.Χ., 20 κόκκινες και 30 άσπρες. Στην περίπτωση όμως αυτή ύπάρχουν περισσότερες πιθανότητες, με την άλληλοδίαδοχη παραγωγή, να έξαφανισθούν οι κόκκινες. Αυτό συμβαίνει με την έπιδραση που άσκειται τα γονίδια στα κληρονομικά χαρακτηριστικά.

Τόσο ή πορεία αυτή, όσο και ή έπιλογή θα είχαν μεγαλύτερη έπιδραση, όσο μικρότερος και περισσότερο άπομωμένος θα ήταν ό πληθυσμός. Είναι εύκολο να φαντασθούμε την έπιδρασή τους στις άμάδες των παλαιών άνθρώπων, οι όποιοι ζούσαν κοντά στη φύση. (Έν τούτοις, θα ήταν μεγάλο λά-

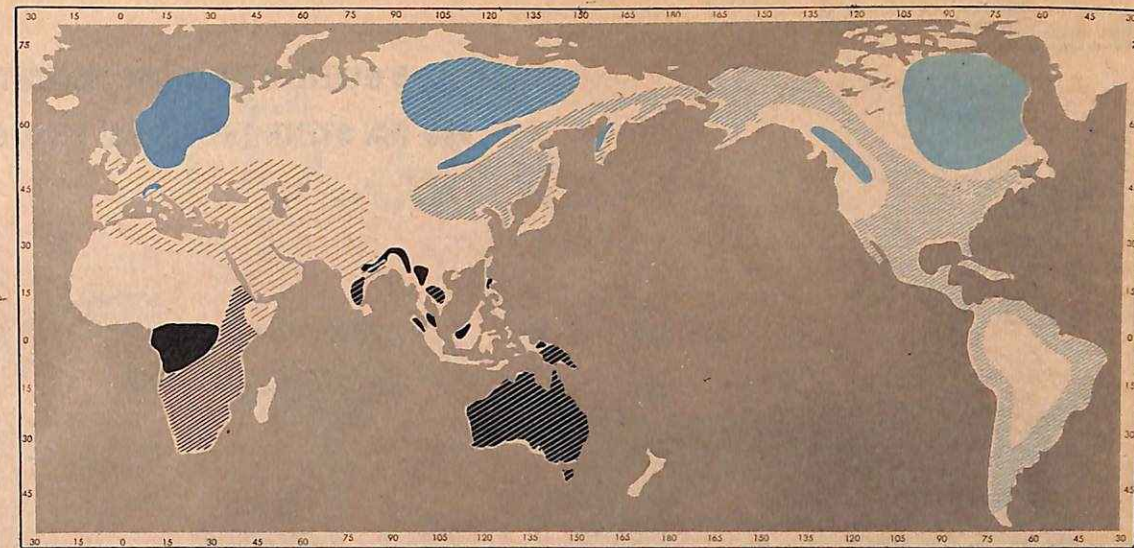
θος να φαντασθούμε ότι ή έπιλογή δεν έπιδρά έπίσης στους σύγχρονους πληθυσμούς).

Ο Δαρβίνος είχε πιθανώς δίκιο την πρώτη φορά, και ή φυσική έπιλογή είναι πιο σημαντική για την φυλετική προσαρμογή, από όσο ύπέθεσε άργότερα. Τα δύο κύρια παραδείγματα της προσαρμογής στην κατ'ασκευή του άνθρώπινου σώματος δεν θεωρούνται συνήθως καθόλου φυλετικά. Το ένα από αυτά είναι ή τάση που ύπάρχει στα θερμάσιμα ζώα του ίδιου είδους να άναπτύσσονται περισσότερο στις θερμές περιοχές του έδάφους στο όποιο κατοικούν. Καθώς άναπτύσσεται ένα ζώο ένός ώριμμένου σχήματος, ό έσωτερικός όγκος του αύξάνεται ταχύτερα από όσο αύξάνεται ή έξωτερική του έπιφάνεια και έτσι το ποσοστό της παραγόμενης θερμότητας, συγκριτικά με τη θερμότητα που άποβάλλεται, είναι μεγαλύτερο στα μεγαλύτερα άτομα. Το δεύτερο παράδειγμα άναφέρεται στο μέγεθος των άκρων (μελών, αυτιών, ρύγχους). Τα άκρα είναι μικρότερα στις ψυχρότερες περιοχές και μεγαλύτερα στις θερμότερες για τον ίδιο βασικό λόγο — τη διατήρηση και την άποβολή της θερμότητας. Και ό άνθρωπος ύπακούει στον ίδιο έπίσης κανόνα και έτσι έρίσκουμε ψηλότερους και με μακρύτερα μέλη πληθυσμούς στις θερμές έρημους, και κοντούς, με κοντά μέλη, στην Άρκτική.

Πού οφείλεται το χρώμα των νέγρων

Τό έντυπωσιακότερο ίσως από τα φυλετικά χαρακτηριστικά είναι το μαύρο δέρμα των νέγρων. Το χρώμα του δέρματος των νέγρων οφείλεται σε συστέτρωση μελανίνης, της άνθρωπινής χρωστικής ουσίας που διαχέει το ήλιο καθός και άσπαιρούει τα έπικινύονα ύπεριδία συστατικά του στοιχεία. Μήπως δεν φαίνεται λογικό ότι, με την πάροδο του χρόνου, οι νέγροι του 'Ισημερινού, της Άφρικής και του Άντικου Ειρηνικού άνέπτυξαν μαύρο δέρμα για να άντιπάρουν άμεσα έναντιον του δυνατό ήλιου; Θα ήταν άνόητο να άφρηθ κανείς την ύπέρη μιας τέτιας προσαρμογής. Άλλά ένα μεγάλο ποσοστό από τους σημερινούς νέγρους ζή σε σκιερή βάση και όχι κάτω από δυνατό ήλιο. Οι Πυγμαίοι είναι πραγματικά καίτοι και δασόν, όχι μόνο στην Άφρική, αλλά και σε πολλές περιοχές της Νοτιοανατολικής Άσίας.

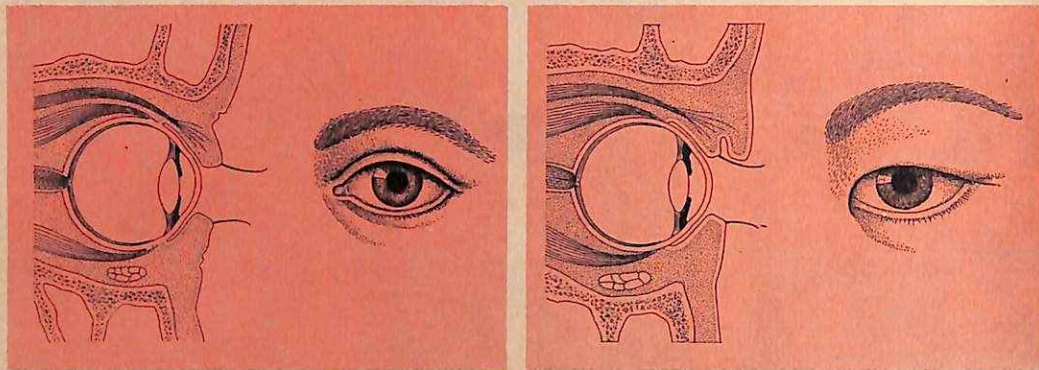
Οι Βοοχιμάνοι και οι 'Οτταντότοι της Νοτίου Άφρικής άπέχουν κάπως, από φυλετική άποψη, από τους νέγρους και τους Πυγμαίους. Είναι μικρόσωμοι



ΣΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΧΑΡΤΕΣ σημειώνεται ή κατανομή των ανθρώπων και των φυλών σε τρεις διαφορετικές περιόδους. Παραπλεύρως ό έπεξηγηματικό ύπόμνημα. Οι περιοχές, με ένιατο γοαζίο στον πρώτο χάρτη, άντιπροσωπεύουν παγετώνες. Συμφωια με τις διαθέσιμες άποδείξεις, πιστεύεται ότι κατά το 8000 π.Χ. (πρώτος χάρτης) οι πρωτο-μογγολοειδείς είχαν έξαπλώθ από τον Παλαιό στο Νέο Κόσμο, ενώ οι ύστερα μογγολοειδείς κατοικούσαν σε ένα τμήμα της έσπειαντολικής Άσίας. Η κατανομή, κατά το 1000 π.Χ. (δεύτερος χάρτης), φέρει τους ύστερους μογγολοειδείς να κυριαρχούν στην Άσία, στον όρειο Καναδά και στη νότιο Γροιλανδία, ενώ οι πρωτο-μογγολοειδείς έπικρατούν στις δύο Άμερικές. Οι Πυγμαίοι και οι Βοοχιμάνοι της Άφρικής άρχίζουν να έξοφλίζονται, έξέλιξη που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Η σημερινή κατανομή των φυλών (τρίτος χάρτης) φέρει έπικρατούντες τους λευκούς, τους ύστερους μογγολοειδείς και τους νέγρους. Η διασπορά των λευκών συνέβησε με την παραγωγή των πρωτο-μογγολοειδών στην Άμερική, των Βοοχιμάνων στην Άφρική και του γηγενούς πληθυσμού στην Αυστραλία. Η στενή λωρίδα λευκών στην Άσία άντιπροσωπεύει τον έποικισμό των Ρώσων στη νότιο Σιβηρία.

- ΛΕΥΚΟΙ
- ΠΡΩΤΟ-ΜΟΓΓΟΛΟΕΙΔΕΙΣ
- ΥΣΤΕΡΟΙ ΜΟΓΓΟΛΟΕΙΔΕΙΣ
- ΝΕΓΡΟΙ
- ΒΟΟΧΙΜΑΝΟΙ
- ΑΥΣΤΡΑΛΟΙ
- ΠΥΓΜΑΙΟΙ

Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΘΑ ΚΑΘΟΡΙΣΘΗ ΛΙΓΩΤΕΡΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ



ΤΑ «ΑΜΥΓΔΑΛΩΤΑ» ΜΑΤΙΑ των Μογγόλων είναι μιά από τις πιο πρόσφατες προσαρμογές των ανθρώπων στο περιβάλλον τους. Η μογγολοειδής πτυχή (σχέδιο άκρο δεξιά) προστατεύει το μάτι από τον δριμύτατο άσιατικό χειμώνα. Στο σχέδιο, δεξιά, καυκασιανό μάτι, με άπλο και παχύ βλέφαρο.

και λεπτοί, με πλατεία και μικρά πρόσωπα. Έχουν παιδική έκφραση και το κρανίο τους φαίνεται σαν να είναι πνευμονικό. Το δέρμα τους δεν είναι μαύρο, αλλά κιτρινοκαστανό. Οι Βοσχιμάνοι και οι Όττειντόι έχουν και ένα άλλο έντυπωσιακό χαρακτηριστικό: Την στεστοπυγία. Οι καλοθρεμμένες έηλικες γυναίκες συγκεντρώνουν στους γλουτούς μια έκπληκτική ποσότητα λίπους.

Οι Καυκάσιοι αποτελούν καλό παράδειγμα της σχέσεως που υπάρχει ανάμεσα στο χρώμα του δέρματος και στην υπεριώδη ακτινοβολία. Οι Καυκάσιοι εκτείνονται από την συννεφιασμένη Βόρεια Ευρώπη, όπου η υπεριώδης ακτινοβολία, μέσα στο λίγο ήλιο φως που υπάρχει, είναι όχι μόνο ελπιόσυνεκτη, αλλά και επιβλαβή, ως την ψημένη από τον ήλιο Σαχάρα και την χερσόνησο της Ινδίας. Η αντίστοιχη του χρώματος του δέρματος είναι καλή: Ξανθό γύρω από την Βαλτική, μελαχρινό στη Μεσόγειο, ακόμη σκουρότερο στην Αφρική και Αραβία και σκουροκαστανό στην Ινδία.

Θεωρητικώς, το μογγολοειδές πρόσωπο ανεπτύχθη κάτω από έντονη φυσικο-επιλεκτική επίδραση, κατά κάποια στιγμή της τελευταίας περιόδου των παγετώνων, στους λαούς που είχαν παγιδευθεί βορείως μιας παγωμένης οροσειράς και που είχαν έκτεση σε σκληρότατο κρύο, που εξώτισε τους λιγώτερο προσαρμοσμένους πληθυσμούς. Αν αυτό έχη πραγματικά συνέλη, ο τύπος αυτός προσώπου φαίνεται να είναι η τελευταία μεγάλη σημασία προσαρμογής. Φαίνεται ότι η προσαρμογή αυτή έγινε αφού οι Ινδιάνοι της Αμερικής, που είναι μογγολοειδείς, αλλά που το πρόσωπό τους δεν έχει παραμορφωθεί, πέρασαν τον Βιργίγιο Πορθμό. Η διαδικασία αυτή φαίνεται πως έγινε μέσα σε σχετικώς μικρό αριθμό γενών (περίπου 600), ανάμεσα στο 25.000 και 10.000 π.Χ.

Ο άνθρωπος πλάτυνε την ακτίνια δράσεώς του

Ός τώρα μελετήσαμε τους ανθρώπους σαν τα όποιονδήποτε θηλαστικά κάτω από την επίδραση της φυσικής επιλογής και των άλλων δυνάμεων της εξέλιξης. Η συζήτηση αυτή δεν έληξε γιατί ο άνθρωπος εισέβαλε στις διάφορες περιοχές που τον διεμόρφωσαν και γιατί διασκορπίσθηκε, όπως διασκορπίσθηκε. Για να τα καταλάβουμε όλα αυτά θα πρέπει να λάβουμε υπ όψη μας τις ιδιαίτερες ιδιότητες του ανθρώπου. Ο άνθρωπος δημιούργησε πολιτισμό, ένα περιβάλλον δράσεως και ανάπτυξεως, που πρέπει να προστεθεί στους άλλους άλλους παράγοντες, όπως είναι ο ήλιος, το χιόνι, το δάσος και η πεδιάδα.

Ας αρχίσουμε από την αρχή. Ο άνθρωπος ξεκίνησε σαν ένα πτηνοειδές πλάσμα, ασφαλώς φωτοφάνο, ασφαλώς συνδεμένο με δασώδεις περιοχές, περιορισμένο όπως είναι οι άλλοι πρωτόγονες στις τροπικές και στις παρατροπικές περιοχές. Καθώς άρχισε να θα-

δίξη, πλάτυνε την ακτίνια της δράσεώς του. Έργαλεία, κοινωνικοί κανόνες και διανοητική ανεπτυχθέντα μαζί. Έμαθε να σχηματίζει ομάδες που να μπορούν να αποδώσουν και εξωπλησθήκε με έπλα που δεν τα δίνει η φύση. Άρχισε να τρώει κρέας και κατόπιν το ψήνη. Το κυνήγι τον ώθησε βαθύτερα, προς διάφορες κατευθύνσεις.

Έκινετο άργα και δεν ήτο τολμηρός

Φαίνεται ότι όλα αυτά έγιναν κατά το στάδιο του με μικρό εγκέφαλο αστρολοπιθικού. Έτσι ο άνθρωπος μπήκε σε μια νέα φάση, απέκτησε τη δυνατότητα να θάνη σε όλα τα μέρη της Γης και όχι μόνον εκεί όπου μπορούσε να βρή εύκολα τροφή ή δεν υπέφερε πολύ από τις καιρικές συνθήκες. Αλλά, με την πάροδο του καιρού, έγινε Homo Sapiens με μεγάλο εγκέφαλο. Απώκεσε εργαλεία κατάλληλα, που να μπορεί να τα χρησιμοποιήσει για να αφαιρή το δέρμα των ζώων και να ντύεται με αυτό. Βρήκε τα ελλήματα και έτσι μεγάλωσε την περίμετρο της αέθισης της δυνάμεώς του: Θηλές, ακόντια, βέλη και τόξα. Χρησιμοποιούσε σκυλιά για να ανακλύπη το κυνήγι από μεγαλύτερη απόσταση. Ανακλύπη τα θαλάσσια είδη, που μπορούσαν να του χρησιμεύσουν για τροφή. Έκινετο πολύ άργα και, όπως φαίνεται, δεν ήταν καθόλου τολμηρός. Όμως, καθώς ο αριθμός των ανθρώπων μεγάλωνε, η ανάγκη έσπρωξε τους κυνηγούς στο έλεος της εποχής των παγετώνων σε δολοκλήρο τον Παλαιό Κόσμο, τους ώθησε στην Αυστραλία και στον Άπω Βορρά, πέρα από τον Βερίγγιο Πορθμό, και σε ολόκληρη την Αμερική, ως τη Γη του Πυρός. Στην αρχή της διασποράς αυτής έχουμε να κάνουμε με ζώα που μέλεις μπορούν να φτιάξουν ένα λίθινο εργαλείο. Στο τέλος έχουμε να κάνουμε με ένα πονηρό, ανεξάρτητο Έσκιμω, με τις πολύπλοκες ένδερες του, τα όπλα και τα ξύλινα κυνηγετικά του τεχνάσματα.

Η μεγάλη φυλετική διασπορά έγινε από περιφερεισμένους κυνηγούς και έθνα στο κορσώμα της σπίν πριν από 10.000 χρόνια κόσμο. Οι λευκοί κατέχον την Εύρωπη, την Βόρεια και την Ανατολική Αφρική και την Έγγυη Αυστολή και απλώθηκαν στην ανατολική Κεντρική Ασία, προς τις άκτες του Ειρηνικού. Οι νέγροι κατέχον τη Σαχάρα, που οβρεούταν τότε καλύτερα, και οι Πυγμαίοι τα δάση της Ισημερίας Αφρικής. Προς Νότον έληρχαν μόνον οι Βοσχιμάνοι. Άλλοι Πυγμαίοι ζούσαν σε δάση της Ινδίας και της Νοτιοανατολικής Ασίας, ενώ στις ίδιες περιοχές και στην Αυστραλία ύληχαν άνθρωποι που έμοιαζαν πολύ με τους σημερινούς Ιθαγενείς της Αυστραλίας. Το μεγαλύτερο μέρος της περιοχής του Ειρηνικού ήταν άδεια. Οι Ινδιάνοι της Αμερικής ώρηθησαν από την Κίνα και την Μογγολία, πέρασαν από την Αλάσκα και τα Σενά του Μαγγιλάου. Οι ισχυρότεροι μογγολοειδείς λαοί

δεν είχαν ακόμη κατορθώσει να κυριεύσουν στην Άπω Ανατολή.

Καθ' όλη αυτή την περίοδο ο πληθυσμός της Γης έληρτατο, για την τροφή του, από το κυνήγι άγριων ζώων. Κοντά ακόμη στη φύση, ο άνθρωπος θηροσκόταν σε καλή θέση για μια γρήγορη μικρής κλίμακος εξέλιξη, τόσο με τη δύναμη της φυσικής επιλογής, όσο και με τις τυχαίες διαφορές που έσημιουργούντο άμεσα σε απομονωμένες φυλές, έκδηλη και αν η επιλογή δεν ήταν ισχυρή. Ύστερα άρχισε η Νεολιθική Περίοδος, αρχή μιας μεγάλης αλλαγής. Τότε έπινώθηκε η γεωργία και έτσι δεν ύληρχε πιά ανάγκη άπομονώσεως και διασκορπισμού των ανθρώπων ομάδων και προσεκτικής φυλάξεως των σιούρων. Τώρα, καθώς άρχισαν να ύπάρχουν πλειοάσματα για έμπόριο, οι σχέσεις άμεσα στις ανθρώπινες κοινωνίες έγιναν πιο χρήσιμες. Δημιουργήθηκαν μεγαλύτερα κέντρα, ή άπομόωση έδωσε τη θέση της στην έπαφή, ακόμη κι όταν η έπαφή σήμαινε πόλεμο.

Η αλλαγή δεν ήταν γρήγορη, με την έννοια που δίνουμε σήμερα στην ταχύτητα, αλλά, σε σύγκριση με το ρυθμό της Αιδικής Έποχής, ήταν όρημη. Η νέα οικονομία έκανε τους ανθρώπους να ριζώσουν ακόμη περισσότερο στα μέρη που έμεναν. Οι καλλιεργεται άρχισαν να πλέκουν και να διώκουν τους κυνηγούς. Αυτό συμβαίνει ακόμη και ως σήμερα, που οι Βοσχιμάνοι άποσύρονται κάτω από την πίση των καλλιεργών της Νοτιοδυτικής Αφρικής. Οι Βοσχιμάνοι, λίγοι Ιθαγενείς της Αυστραλίας, οι Έσκιμωδοι και λίγες ακόμη ομάδες είναι οι μόνοι εκπρόσωποι της εποχής εκείνης.

Εν τούτοις, η κινητικότητα αύξηθηκε και από τότε αυξάνεται συνεχώς. Οι πρώτοι καλλιεργεται των δασών ήταν κάπως νομάδες, γιατί έφρευαν άμα το έσφαρος άρχιζε να εξαντλήται. Μπορούμε να παρακολουθήσουμε τις έδω και 6.000 χρόνια μετακινήσεις των λαών του Δουναέβας, όπως και των Ιθαγενών της Κεντρικής Αφρικής και πολλών άλλων. Μια άλλη πλευρά της γεωργίας — η συντήρηση των ζώων — έδωσε την άφορμή για την ανάπτυξη του ποιμενικού νομαδισμού. Οι βοσκοί αυτοί ήταν κάπως πολυμοχαρείς και είχαν την τάση να επιβάλλονται. Όταν ο άνθρωπος μπόρεσε να ανάπτυξη την άρδευση, τα χωριά μπορούσαν πιά να ζήσουν για πάντα και να εξελιχθούν σε άστικά κέντρα με ύψηλους πολιτισμούς. Εν τούτοις, τα κέντρα αυτά δεν άκινητοποιούσαν καθόλου τους ανθρώπους, αλλά χρησιμεύαν σαν σταθερές θέσεις, από τις οποίες άρχιζε η έπαφή (και ο πόλεμος).

Η καταγωγή της ανθρωπότητας

Τα κατοπινά είναι πιο καθαρά. Νέα φυλά και νέες γεωργικές μέθοδοι άνοι-

ξαν τους δρόμους προς νέα έδάφη, όπως η Ισημερινή Αφρική και οι μεγάλες άμερικανικές πεδιάδες, που οι Ινδιάνοι δεν τις καλλιέρησαν ποτέ με έπιτυχία. Νέα ύλ'α, όπως ο χαλκός και ο κασίτερος, άρχισαν να έλκουν προς τα μέρη όπου ύληρχαν έναν πληθυσμό, που άλλοτε δεν θα έδειχνε διάθεση να τα κατοικήση. Η Κρήτη βγήκε από το μηδέν και άμως κυριάρχησε επί αιώνας στην ανατολική Μεσόγειο. Άρχισαν να σχηματίζονται πολυάριθμα κέντρα, πολύ πριν άρχίσουν να τα άναφέρουν οι Ιστορικοί. Οι νέγροι Μπαντού έκινούντο προς την Κεντρική και Νότιο Αφρική, οι μογγολοειδείς προχωρούσαν προς τα νότια της Κίνας και έφταναν στην Ιαπωνία. Οι Πολυήσιοι έφταναν στα μακρινά νησιά του Ειρηνικού.

Το μεγαλύτερο κίνημα άρχισε με την έμφάνση της Ιστιοπλοίας. (Οι Πολυήσιοι είχαν άρχισι να άρμενίζουν, φυσικά, ένωρίτερα στις μεγάλες θάλασσες, αλλά δεν είχαν μεγάλο πολιτισμό και ο Θεός δεν είχε βάσει στο δρόμο τους μια ήπειρο, που να μπορούσαν να τη φτάσουν, όπως είχε βάσει μια ήπειρο στο δρόμο του Κολόμβου). Οι Εύρωπαίοι έξεύθησαν στον κόσμο. Από τον 15ο ως τον 19ο αιώνα ανάγκασαν άλλους πολιτισμένους λαούς να δεχθούν την έπαφή μαζί τους ή υπέτασαν ή έερρίζαν τους άπολιτιστους. Έτσι σήμερα η κατονομή της ανθρωπότητας είναι έντελως διαφορετική από ό,τι ήταν κατά το 1492.

Βρισκόμαστε στην αρχή μιας νέας εποχής

Φαίνεται όλοφάνερα ότι βρισκόμαστε στην αρχή μιας νέας εποχής. Η έπαφή είναι άμεση, τα σύνορα κλείνουν και ο συναγωνισμός γίνεται άγριος. Δεν έξοκρινώεεται εύκολα η βιολογική ύγεια των φυλών και η άναπαραγωγή έλέγχεται από την έπιστήμη και τις κοινωνικές άρχες. Η φυλετική εικών του μέλλοντος θα καθορισθή λιγώτερο από τη φυσική επιλογή και την αντίσταση στις όρρώστιες και περισσότερο από τις ύδερνήσεις. Το τέλος της άμεσης εύρωπαϊκής δεσποτείας στην Αφρική και στην Ασία φαίνεται να σημαη το τέλος άποιοσδήποτε δυνατότητας για διεύδυση και επέκταση εκεί της ανθρώπινης ποιικιλίας του Εύρωπαϊκού. Η Ιστορία, όπως την γνωρίζουμε, είναι κυρίως η επέκταση του εύρωπαϊκού όριζοντα και των εύρωπαϊκών λαών. Αλλά, καθώς η Κίνα έπαψε να είναι ένας άπλος άπορροφητής δυτικών έπινοήσεων και οι άμερικανικές φυλές έχουν μια γεμάτη πάθος έμπιστοσύνη προς τον έαυτό τους, φβάουμε στο σιμπέρασμα ότι είναι πιθανόν τα φυλετικά χαρακτηριστικά και τα φυλετικά σύνορα να χαρσθούν και πάλι έντονότερα από όσο ήταν χοραγμένα επί αιώνας. Το τι θα άπογίνη ύστερα από αυτό ο άνθρωπος, είναι ένα θέμα που άνήκει στην άρμοδιότητα των προφητών και όχι των ανθρωπολόγων.

WILLIAM HOWELLS

Όλα καινούρια!



Καινούργιες ιδέες, καινούργια τεχνική, καινούργια χαρακτηριστικά, καινούργια σχήματα, νέες φόρμες και χρώματα είναι τα πλεονεκτήματα των μοντέλων ΦΙΛΙΠΣ 1961 που σας εξασφαλίζουν άμεμπτη λειτουργία και τέλεια μουσική απόδοση.



ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΣ ΦΙΛΙΠΣ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΟΙΟΤΗΤΑ!



ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΚΑΛΟΝΗΣ

‘Η «Μις κόσμος» αποφεύγει τούς άνδρες

ΝΟΡΜΑ ΓΛΑΝΤΥΣ ΚΑΠΠΑΛΙ — Η «ΜΙΣ ΚΟΣΜΟΣ 1961»



Πεντακόσιες λίρες Άγγλιας, ένα αυτοκίνητο και τη φήμη της πιο όμορφης νέας για το χρόνο που έρχεται κέρδισε η Άρκεντινή Νόρμα Γκλάντυς Καππάλι, στα 21 της χρόνια, πριν λίγο καιρό. Κι όλα αυτά —αν είναι πολλά— έπειδή εξέλεξε μια ύχτα, σ' ένα καμπαρέ του Λονδίνου, «Μις Κόσμος 1961».

“Άλλες 44 «καλλονές» έχασαν την εύκαιρία να αναδειχθούν, εκτός από την «Μις Ισραήλ» που ήλθε δεύτερη και την «Μις Νότιος Αφρική» που εξέλεξε τρίτη, κερδίζοντας ανάλογα ποσά στεργλινών, φήμη και πάντοτε ένα αυτοκίνητο.

Η νέα «Μις Κόσμος» —που διαθέτει ιδανικές σωματικές αναλογίες— έχει σκοπό να λή στους άνδρες πάντα «δχι»... Αυτό τουλάχιστον είναι το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξαν όσοι την άκουσαν να δηλώνει το θράδυ της εκλογής της:

—“Όλοι οι άνδρες είναι ίδιοι και καλά θα κάνουν τα κορίτσια να τους λένε πάντα «δχι».

Και τώρα οι αναλογίες που θα στεργθουν οι άνδρες, αν ή δεσποινίς Καππάλι εφαρμόσει όσα δήλωσε: Μπόστος: 91,4. Μέση: 58,4. Περιφέρεια: 91,10. Ύψος: 1,70. Βάρος 60,250 κιλά.

Αυτές οι σωματικές αναλογίες συνέτριψαν τις δεσποινίδες Γκιλάν Γκολάν («Μις Ισραήλ») και Ντένις Μούρ («Μις Ν. Αφρική») και έδωσαν το δικαίωμα στην δεσποινίδα Καππάλι να λή τόσα για τους άνδρες. Δεν ξέρουμε, όμως, αν θα είναι εύκολο και να τα εφαρμόσει.

■ ■ ■

Η ΩΡΑ της κρίσεως. Παραταγμένες στη γέφυρα της ομορφιάς, οι υποψήφίες για τον τίτλο καλλονές περιμένουν την απόφαση της επιτροπής.

Η ΩΡΑΙΑ Άρκεντινή δέχθηκε με ψυχραιμία τον θρίαμβό της. Σχέδια για το μέλλον δεν έχει. Άλλα ούτε και της χρειάζονται. Το μέλλον θα την προπαντήση.



(Φωτ. Dalmas)

Η «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ» ΝΟΡΜΑ ΚΑΙ Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ —ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΑΠ' ΑΥΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΣΤΕΡΕΣ



ΤΕΛΕΙΑ αρμονικές οι σωματικές αναλογίες της Νόρμας. Άλλα έχει και ψυχή ποιητική — όπως δήλωσε. Λατρεύει τα λουλούδια και την κλασική μουσική. Μετά τη νίκη της έμεινε αρκετές ημέρες στο Λονδίνο, όπου και επισκέφθηκε όλα τα μεγαλύτερα καταστήματα μόδας.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

21

—Αυτός που θα το κάνει αυτό, θα κάνει κάτι σπουδαίο, είπε ο Λίστ στενάζοντας. Σου υπόσχομαι, Ριχάρδε, να χρησιμοποιήσω όλη την επιρροή μου στον μεγάλο δούκα της Βαυαρίας για ν' αναλάβει εκείνος την πρωτοβουλία... Αυστυχώς, ενδιαφέρεται τώρα λιγότερο για τη μουσική απ' ό,τι ενδιαφερόταν πριν μερικά χρόνια... Είχα κατορθώσει να κάνω τη Βαυαρία μουσικό κέντρο, όπως ήταν κέντρο των γραμμάτων την εποχή του Γκαίτε... Αλλά οι διαδόσεις των πριγκίπων αλλάζουν και δεν με ακολουθούν τώρα όπως άλλοτε...

—Μη μου μιλάς για τις διαθέσεις των πριγκίπων, είπε ο Βάγνερ πικρόχολα.

—Ο Φράντς Λίστ χαμογέλασε:

—Ίσως, όμως, μπορέσω να του ξανακινήσω το ενδιαφέρον με το σχέδιό σου! Είναι ένα σχέδιο τόσο παράτολμο και τόσο μεγαλειώδες, ώστε δεν αποκλείεται να προσελκύσει την προσοχή του... Σ' αυτή την εποχή, που οι θρόνοι κλονίζονται, οι πριγκίπες θέλουν ν' αποδείξουν πως είναι πριγκίπες με παρόμοια επιχειρήματα! Αλίμονο, τα επιχειρήματα αυτά δεν αφορούν πάντα την τέχνη, αλλά μπορεί κανείς να ελπίζει...

—Αν θέλετε, είπε ο Βάγνερ, θα σάς διαβάσω ένα μέρος του «Λικάρφωτος των Θεών». Είναι το τελευταίο μέρος της τετραλογίας.

—Άρχισε να διαβάει χαμηλόφωνα, ο Λίστ εξήγησε στους δικούς του πως ο Βάγνερ διάβαζε έτσι εδώ και τέσσερις μέρες. Είχε άρchiσει την ανάγνωση στη Βασιλεία, όπου είχαν συναντηθεί κ' η πριγκίπισσα κ' η κόρη της δεν είχαν ακολουθήσει τους δυο μουσικούς στο Παρίσι, παρά για ν' ακούσουν το τέλος της αναγνώσεως.

Η Μπλαντίν κ' η Κοζίμα ανταλλάξαν ένα ενθουσιασμένο βλέμμα και κατάλαβαν πως είχαν ναύσει κ' οι δυο την ίδια ένταση. Ήταν σά να ξαναγύριζε στη ζωή ο πατέρας τους. Δεν ή-

ταν πια μικρά κοριτσάκια κ' ο πατέρας τους είχε γίνει ένας άνδρας ώριμος, ρυτιδωμένος, με μερικές άσπρες τριχες, και το πρώτο φιλί τους δεν είχε την θερμότητα που περίμεναν. Αλλά σιγά - σιγά το παρατέτασμα, που είχαν στήσει ανάμεσά τους η μικροχρόνια απουσία και τα παγερά γράμματα, έφευγε. Στο συλλογισμένο βλέμμα που ο Λίστ στήλωνε πάνω στον Βάγνερ, ξανάβρισκαν τον ευάισθητο κ' αγαθό άνθρωπο, που είχαν κρατήσει στη μνήμη τους.

Η Μπλαντίν έσκυψε προς την αδελφή της κ' είπε μ' ένα πονηρό χαμόγελο:

—Νά ένα καλό μάθημα γερμανικών!

—Όταν πέρασαν οι όχτω αυτές μέρες — γιατί ο μπαμπάς δεν έμεινε παρά όχτω μέρες στο Παρίσι — η ψυχή των παιδιών είχε ειρηνευθεί. Είχαν συναντήσει την πριγκίπισσα και την κόρη της και, παρ' όλο που δεν ένοιωθαν πολλή αγάπη για την Καρολίνα, ευχαριστηθήκαν τουλάχιστον που την γνώρισαν, γιατί γνώριζαν πως την γνώριζαν καλύτερα τον πατέρα τους. Με την Μαρία οι σχέσεις τους δεν άρχισαν να γίνονται κανονικές και πολύ γρήγορα την έλεγαν Μανιολέτ, όπως οι δικοί της. Η Μανιολέτ είχε την ίδια σχεδόν ηλικία με την Κοζίμα και τους έμοιαζε λιγάκι, στις ιδέες τουλάχιστον. Αλλά ήταν τρυφερό και γλυκειά και δεν είχε στην ψυχή της μια μουσική ανταρσία, όπως η Κοζίμα. Κατάλαβαν κανείς πως δεν είχε ποτέ άρchiσει τη μητέρα της και πως δεν την τυραννούσε ο φόβος μήπως αγαπήσει. Φέρθηκε τόσο εγκάρδια στις μικρές Λίστ, λέγοντάς τις «αδελφούλες μου», ώστε η ξηλεια τους διαλύθηκε σιγά - σιγά.

—Ένα βράδυ ο Φράντς Λίστ τους πήρε δίλους να πάνε στο Παλάι - Ρουαγιάλ κ' έμαζαν σαν πραγματική οικογένεια. Η Μπλαντίν κ' η Κοζίμα έμειναν καθισμένες σχεδόν κολιπημένες ή μια με την άλλη, αλλά ήταν πολύ ενθουσιασμένες και την άλλη μέρα η Μπλαντίν ξεθάρεψε κ' άρχισε να κάνει ερωτήσεις. Παρακάλεσε μάταια τον πατέρα της να τις πάει στη Βαυαρία και, περιέργως, εκείνος είπε ότι θα το σκεφτόταν.

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Απ' την ημέρα που πρωτοσυναντήθηκαν, η κόμισσα Μαρία ντ' Άγκου κ' ο νεαρός, αλλά διάσημος κιόλας διρτουόζος Φράντς Λίστ, αγαπήθηκαν. Έγκαταλείποντας τον άνδρα της, η Μαρία συμμερίζεται την ζωή του Φράντς. Αλλά η ζωή του πιανίστα, που τότε αναγκάζει να βρίσκεται μακριά απ' τη γυναίκα του, και το ειδύλλιο του με την διάσημη τυχοδιώκτρια Λόλα Μοντέζ, προκαλούν τον χωρισμό τους. Οι δυο κόρες τους — η Μπλαντίν κ' η Κοζίμα — μένουν με τη γιαγιά τους, τη μητέρα του Λίστ, και υποφέρουν απ' το δράμα των γονέων τους.

—Όταν θα έχω την ευτυχία να λέω την πριγκίπισσα γυναίκα μου, είπε, θάρθετε να μένετε μαζί μου. Αλίμονο, όμως! Η στιγμή αυτή δεν φαίνεται και πολύ κοντινή... Πάντως, θα φροντίσω να μείνω μαζί μερικές εβδομάδες. Άρchie τον καιρό έμεινα χωρίς να σάς δω!

Ο Λίστ πέρασε το χέρι του στο μέτωπό του. —Η ζωή δεν είναι απλή, παιδί μου, κ' αυτό ισχύει για μένα, όπως και για κάθε άλλον... Χαμογέλασε για να μετριάσει την πικρία των λόγων του:

—Είμαι ευχαριστημένος από σάς. Οι φροντίδες μου για σάς δεν υπήρξαν μάταιες. Κάνετε μεγάλες προόδους. Κ' εσείς πολύ δημοφείς...

Η Μπλαντίν ενθουσιασθηκε. Τα κομπλιμέντα ήταν πολύ σπάνια στο στόμα του πατέρα τους. —Είστε εξαιρετικές πιανίστριες...

—Η Κοζίμα παίζει καλύτερα από μένα, είπε η Μπλαντίν με μετριοφροσύνη.

—Το πιστεύω, έκανε ο Λίστ, αλλά κ' εσύ είσαι πολύ καλή. Θέλω να σάς στείλω έναν καινούργιο καθηγητή. Έναν από τους μαθητές μου... Λέγεται Χάνς φόν Μπύλνφ. Οι γονείς του ήθελαν να μη στο διπλωματικό στάδιο, μα έκείνος προτίμησε να γίνει μουσικός. Έχει λατρεία στον Βάγνερ και, εδω και τρία χρόνια, έφγαν απ' το σπίτι του για να πάει να βοηθή τον Βάγνερ στη Ζυρίχη. Ο Βάγνερ τον έβαλε να δουλέψει ως διευθυντής ορχήστρας, όταν οι γονείς του συνθηκολόγησαν. Τότε η μητέρα του τον έστειλε στη Βαυαρία, για να τον κάνει έναν καλό πιανίστα. Αλλά έγινε κάτι καλύτερο απ' αυτό: Ένας εξαιρετικός πιανίστας! Είναι ο εννοούμενός μου μαθητής και τον αγαπώ σαν παιδί μου. Άρχισε μια λαμπρή σταδιοδρομία και δεν δάταν άσχημα να έγραψή λιγάκι στο Παρίσι. Θα μπορούσε να σάς κάνει μερικά μαθήματα...

—Μπαμπά, ρώτησε η Μπλαντίν, αυτός ο Χάνς φόν Μπύλνφ, πόσους μαθητές έχει;

—Ναί, έκανε ο Λίστ, οίχονοντας ένα διατεταστικό βλέμμα στην κόρη του. Και πρόσθεσε:

—Ήταν είκοσιενός έτών κ' είχε γνήσιο ταλέντο. Γνήσιο ταλέντο, επανέλαβε.

—Μπαμπά, έκανε η Μπλαντίν έπειτα από μερικά λεπτά σιωπής, θάθελα να μου επιτρέψετε να ιδω τη μαμά.

Τον κοιτούσε με έκτευτικά μάτια. Πώς έμοιαζε της Μαρίας! σκέφθηκε ο Φράντς. Ήταν απάνθρωπο και σκληρό που είχε κρατήσει άπομακρυσμένο το ένα από τα άλλα δυο τόσο όμοια αυτά πλάσματα. Μήπως η μνησικακία του τον είχε οδηγήσει πολύ μακριά; Η μνησικακία κ' η γυναίκα που κυβερνούσε τώρα τη ζωή του; Αισθάνθηκε ξαφνικά γεμάτος τύψεις.

—Δεν θα ήθελα να τη δω χωρίς την άδειά σας, είπε η Μπλαντίν. Δεν θέλω να μη σάς υπακούσω, αλλά σας ικετεύω, δώστε μου αυτή την άδεια!

—Θα το σκεφτώ, Μπλαντίν.

—Μπαμπά, εξοκολούθησε εκείνη, χωρίς έσας και την μαμά η ζωή μας είναι μερικές φορές πολύ άσχημη...

—Μα θα ξέρεις, παιδί μου... Άρχισε εκείνος.

—Ξέρω όλα όσα πρέπει, είπε η Μπλαντίν με κουρασμένη φωνή.

—Σ' αγαπώ πολύ, Μπλαντίν, κ' αγαπώ και τον Δανιήλ και την Κοζίμα. Θα προσπαθήσω να σάς βλέπω πιο συχνά.

Την τραβήξε κοντά του και την φίλησε. Μετά την αναχώρησή του, η ζωή έγινε πάλι μαύρη. Πολλοί νομίζουν ότι η ευτυχία είναι κάτι που μπορεί κανείς να το κρατήσει στα χέρια του, μα δεν είν' έτσι. Η ευτυχία είναι υπόθεση μιας στιγμής. Όταν περάσει αυτή η στιγμή, η ευτυχία κάνει φτερά...

Ένα βράδυ η Μπλαντίν έκλαψε πολύ στο δωμάτιό της.

—Μια μέρα θα φύγω, είπε στην Κοζίμα. Θα κάνω όπως αυτός ο Χάνς φόν Μπύλνφ. Απτόν τον Χάνς φόν Μπύλνφ, ο μπαμπάς τον καταλαβαίνει, τον παραδέχεται, τον δικαιολογεί. Τι λέω, τον θαυμάζει!

—Θαυμάζει το ταλέντο του, είπε η Κοζίμα.

—Εσύ έχεις επίσης ταλέντο, έκανε η Μπλαντίν. Ο κύριος Σέγκερς έλεγε πρό ήμερών ότι μπορούσες να γίνεις μια μέρα σαν τον μπαμπά, αν επιδιόδοσες... Θα σου άρεσε να γίνεις μια διρτουόζος; Θα ήσουν ελεύθερη...

—Δεν ξέρω, είπε η Κοζίμα.

Δεν ήξερε πραγματικά. Όλες οι σκέψεις της έπαιρναν στο τέλος όδυνηρή μορφή. Αυτό την έκανε πολύ δειλή. Τα μάτια της ήταν πάντα λυπημένα και τρομαγμένα. Κ' η ηλικία που πλησίαζε τώρα — τα δεκάξι — ακόνιζε τις αμφιβολίες, τις ανησυχίες και τις μελαγχολίες της.

—Όταν παίζω, είπε, είμαι λιγότερο δυστυχισμένη, αλλά δεν νομίζω ότι θα έλεγα ν' ακολουθώ σταδιοδρομία διρτουόζας... Όλο αυτό το κοινό, αυτή η ζωή, η έκτεθειμένη στα βλέμματα όλων... Θα πορτίμισα να γίνω καθηγήτρια, όπως η κυρία Πατερόσι.

—Μπαμπά! Έκανε ειρωνικά η Μπλαντίν. Αυτό όμως δεν θα ήταν άρετό για μένα! Εγώ εκείνο που θέλω είναι να είμαι ευτυχισμένη. Και θα το κατορθώσω, Κοζίμα, θα το κατορθώσω!

Δεν έκλειγε πιά. Η Κοζίμα έβλεπε με φρίκη την αυτοπεποίθησή της. Πώς δεν ήξερε η Μπλαντίν ότι η ευτυχία δεν διαρκεί ποτέ πολύ!

—Πρώτα - πρώτα, επανέλαβε η Μπλαντίν, αν ο μπαμπάς δεν τηρήσει τις υπόσχέσεις του, θα είναι κάτι! Θα είναι περριτό να τον τις υπενθυμίσω ή να του παραπονέθω, γιατί η κυρία Πατερόσι διαβάσει τα γράμμάτα μας και δεν θα μ' άφγνε να του γράφω. Λίνο, λοιπόν, μια προθεσμία στον μπαμπά. Αν δεν γίνει τίποτα ως τότε, θα γράψω κρυφά στη μαμά.

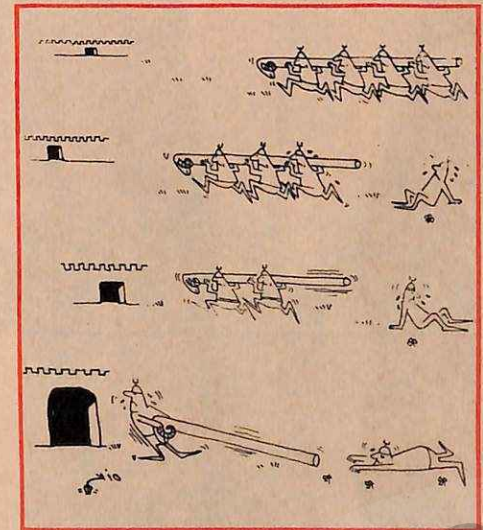
—Αν ως την άνοιξη δεν γίνει τίποτα, θα γράψω κρυφά στη μαμά...

Ένα χρόνο αργότερα η κυρία Πατερόσι συνάδεψε τις νέες ως το σπίτι της μητέρας τους, σ' ένα άμαξι ειδικά νοικισμένο για την περίπτωση. Ένα χρόνο είχε χρειασθεί ο Λίστ για να ρυθμίσει το πρωτόκολλο της επαναλήψεως των σχέσεων των παιδιών με τη μητέρα τους. Η Καρολίνα του Σάιν - Βίγκενσταϊν ήθελε να γίνονται όλα σύμφωνα μ' ένα προκαθορισμένο πρόγραμμα. Αλλά στη δική της ζωή, δεν μπορούσε να εφαρμόσει αυτή τη μαγία της τάξεως. Αν και το έπειδωκε εδω κ' έξη χρόνια, δεν είχε πάρει ακόμα το διαζυγίο της και δεν μπορούσε να παντρευτεί τον Λίστ, πράγμα που την έκανε να υποφέρει πολύ. Έξακολουθούσε να είναι ο καλός άγγελος του Λίστ, τον έβαζε να δουλεύει, τον βοηθούσε στις υποθέσεις του. Αλλά ήταν άτυχισμα το γεγονός ότι είχε συμπεριλάβει στις υποθέσεις αυτές και τη μοίρα

της Μπλαντίν, της Κοζίμα και του Δανιήλ, γιατί ένοιωσε υποσυνείδητα ένα έντονο μίσος έναντιον της Μαρίας ντ' Άγκου.

Η Μαρία του είχε γράψει πως ήθελε να βλέπει τα παιδιά της, να τα δέχεται στο σπίτι της, να τα γνωρίσει με τα διάσημα πρόσωπα που συχάζαν στο σαλόνι της, να συμβάλει στην πρόοδό της Μπλαντίν και της Κοζίμα. Ο Λίστ δέχτηκε, αν και η πριγκίπισσα Καρολίνα διατύπωσε την ύποψία ότι η κυρία ντ' Άγκου ήθελε να υποκαταστήσει την κυρία Πατερόσι και να διευθύνει ή δια την ανατροφή των δυο κοριτσιών. Αλλάστε πως να μη δυσαπιστή κανείς για μια κόμισσα δημοκρατική, που μόλις είχε γράψει και δημοσιεύσει μια 'Ιστορία της Έπαναστάσεως του 1848, που δεχόταν άθρησκους ανθρώπους και δεν έκρυβε την αντίθεσή της προς το καθεστώς του Ναπολέοντος Γ'!

—Είναι εύκολο, έλεγε ο Λίστ στη φίλη του, να της πη κανείς καθαρά τη γνώμη του γι' αυτό το ζήτημα. Σας διαβεβαιώ ότι τα γράμμάτα της ήταν πολύ λογικά. Θέλω κ' εγώ να διατηρήσει η κυρία Πατερόσι την ευθύνη για την ανατροφή των παιδιών. Αλλά πρέπει να παραδεχθώ, Καρολίνα, ότι οι συναναστροφές της κόμισσας είναι εκλεκτές κ' ότι οι μικρές θα έχουν εκεί



καλές και χρήσιμες γνωριμίες, ίσως και σιζύγους...

Το πρόσωπο της Καρολίνας σκουρλώπασε. Έτσι γίνονταν πάντα, όταν ο έραστής της μιλούσε για την κυρία ντ' Άγκου. Ζήλευσε τρομερά την Μαρία, γιατί η Μαρία ήταν άλλοτε για τον Λίστ αυτό που ήταν τώρα η ίδια, γιατί δεν ήταν η μόνη που είχε απαρνηθεί το παρελθόν της για τον μουσικό, γιατί η Μαρία είχε δώσει στον έραστή της τρία όμοια παιδιά.

Θα ήθελε ν' αποσπαστεί από τα παιδιά από κείνην, που θεωρούσε ως την μοναδική της αντίτιμλο. (Ήξερε πολύ καλά ότι ο Λίστ, κατά τη διάρκεια των έξη έτών της κοινής ζωής τους, της είχε κάνει σαρκικές άπιστες, αλλά αυτό την ενδιέφερε πολύ λιγότερο απ' την υποταγή της Γαλλίδας κόμισσας). Κ' ο Λίστ της εξήγησε απομνηστικά και τρυφερά πως αυτή ήταν η μοναδική, μα έκλεινε δεν το πίστευε, δεν μπορούσε να το πιστέψει, και παρ' όλο που τον αγαπούσε περισσότερο κ' απ' τον εαυτό της, παρ' όλο που φερόταν συχνότατα ταπεινός απέναντί της, η Μαρία αποτελούσε πάντα μια αγίαρενη πληγή μέσα της.

Ο Λίστ έκανε τον άνωνα του — δεν μπορούσε να ξεχάσει το έκτετυικό βλέμμα της Μπλαντίν — αλλά η πριγκίπισσα φρόντισε να καθιστήσει την νίκη του, για να υπάρχουν μέσα στις ριζές της συνθήκης ελπίσης τα σπέρματα του μελλοντικού πολέμου.

Η Μαρία ντ' Άγκου δέχτηκε τα πάντα. Δέχτηκε να συνοδεύονται οι κόρες της πάντα απ' την κυρία Πατερόσι, να μη δίνει χαίματα στις κόρες της και να μην τους διαλέγει καθηγητές.

Δέχτηκε αυτόν το ρόλο της γυναίκας που μόλις και μετά κόπου την ανεχόντουσαν, γιατί, περισσότερο κ' απ' τον Λίστ, είχε καταλάβει την απόγνωση που θύγατρων της. Κ' επίσης έκτειδι είχε φτάσει στην εξωτερική και εσωτερική έλευθερία, που είχε χρειασθεί είκοσι χρόνια για να κατοκτήσει.

Έπειτα από είκοσι χρόνια αμφιταλαντεύσεων,

τώρα που πλησίαζε τα πενήντα, η Μαρία ντ' Άγκου ήξερε, επί τέλους, πότε ήθελε να πη και πότε όχι. Ήξερε τώρα πως οι περιορισμοί, τα εμπόδια, οι ταπεινώσεις, δεν είχαν πολλή σημασία μπροστά στην τρυφερότητα που ένοιωθε για τα παιδιά της. Συγκράτησε, λοιπόν, τα δάκρυα που ανέβαιναν στα μάτια της και τους άνοιξε την αγκαλιά της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Ημητέρα τους τις ρώτησε, όταν έφτασαν στο σπίτι της, πως πήγαιναν τα μαθήματά τους, ποιά βιβλία διάβαζαν, ποιά θεάματα είχαν δει. Αυτά ρωτούσε κ' ο πατέρας τους, όταν τις έβλεπε, αλλά δεν ήταν το ίδιο πράγμα: Έκείνος τις ρωτούσε σαν μαθήτριες, ενώ η μαμά τους τις μεταχειριζόταν σαν δεσποινίδες.

Στο σπίτι της μαμάς συνάντησαν την κοπέλα που ήταν κόρη της, αλλά όχι από τον δικό τους πατέρα. Δεν ήταν τόσο όμοια, όσο η μαμά, αλλά είχε κομψούς κ' άπλους τρόπους και τους έδειχνε αδελφική αγάπη. Ήταν παντρεμένη, τους είχε πη η μαμά — την έλεγαν κυρία ντε Σαρνασέ — κ' είχε ένα αγοράκι που τόλεγαν Δανιήλ και που ήταν άνεμψός τους.

Απ' τη στιγμή που ένωθηκαν με τη μητέρα τους, εκείνο τον χειμώνα του 1854, η Κοζίμα είχε την εντύπωση ότι άρχισε για πρώτη φορά να ζει. Η μαμά είχε όλες τις αρετές, όλες τις χάρες. Ήταν όμοια στο σώμα και στο μυαλό. Κατάλαβαν τα πάντα, απ' τις πιο σοφές ομιλίες ως τα μουσικά της μύδια. Η Κοζίμα ένοιωσε πως έπανε να είναι ένα ζώο που υπακούει, αισθανόταν την προσωπικότητά της να πλαταίνει, να ελαφρώνει και να σταθεροποιείται.

Επειδή η Μαρία ντ' Άγκου είχε επαινέσει το λεπτό παρτσέμα της και τα όμοια ξανθά της μαλλιά, έγινε κομψή και περιποιόταν την κόμμοσή της. Επειδή η Μαρία ντ' Άγκου θαύμαζε την πρωτοτυπία της σκέψεως, προσπαθούσε να σκέπτεται μόνο της και διαπίστωνε μ' ενθουσιασμό, πως το κατορθώνει μια χαρά. Ήταν ευτυχισμένη με τη μητέρα της κ' η δειλία της εξαφανιζόταν, γιατί η μαμά της δεν είχε πάντα στο στόμα της τις λέξεις «καθήκον» και «επιταγή». Η μαμά δεν μίλουσε διαρκώς για τη «λεπτή» τους θέση, δεν τις χαρακτήριζε ως «δυστυχισμένες μικρές», αλλά τις έβλεπε σαν όμοιες κ' έξυπνες και καλλιεργημένες κοπέλλες, που τους άξιζε μια ενδιαφέρουσα κ' ευτυχισμένη ζωή.

Έπειτα της ενθουσίαζε ο κύκλος της συμπεριφοράς τους. Η μαμά γνώριζε και δεχόταν τις συμπαινώσεις — προσωπικότητες, όχι μόνο της Γαλλίας, μα και της Εγγράτης. Οι γνωριμίες της μαμάς διακρίνονταν για το διανοητικό πάθος τους, την πείρα του κόσμου και της ζωής, την ένταση των γνώσεων και των ταλέντων τους. Είχαν δη πολλά, διαβάσει πολλά, ήξει πολύ, κ' όλοι ήξεραν να εφαρμόζουν, ν' ανταλλάζουν και να επεκτείνουν την πείρα τους. Στο σαλόνι της σύναζαν ο Δαρβίνος, ο Βινύ, ο Μπασλέ, ο Ζυλ Σιμόν, ο Ρενάν, ο Λιττέ, ο Έμιλ Όλβιέ, ο Έμιλ ντε Ζιραντέν, ο Νεφτσίε, ο Ντόλφους.

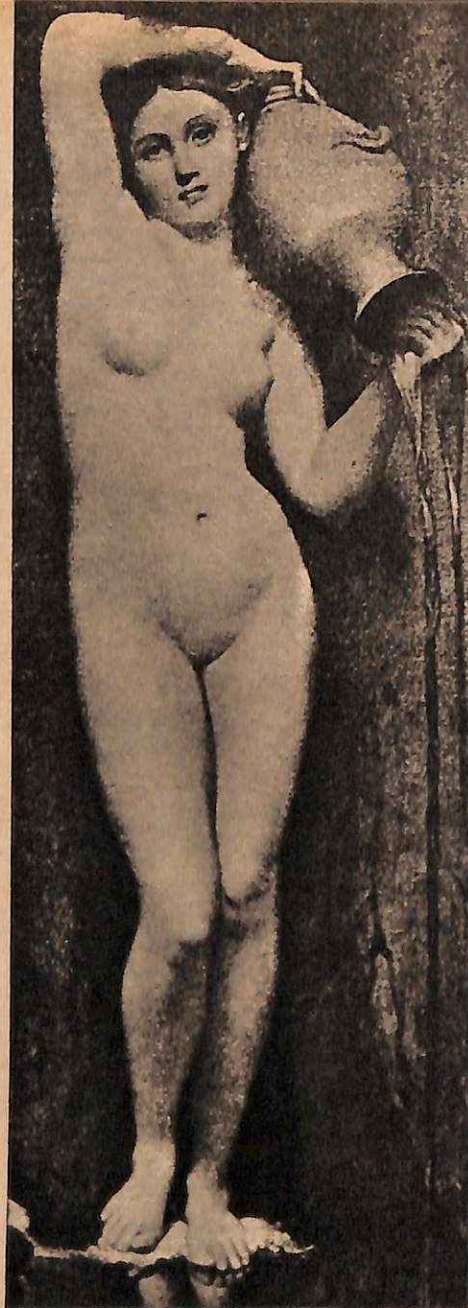
Ήταν μια ευχαρίστηση να τους ακούει κανείς, να τους καταλαβαίνει, να προσπαθεί να τους απαντά και να αισθάνεται ανακατωμένος σ' αυτή τη δραστήρια κοινωνία, που ήταν η έφαρση της πολιτικής και του γούστου της εποχής της.

Αυτή η κατάσταση ήταν πολύ όμοια, ώστε να διασκέσει. Στη Βαυαρία, η πριγκίπισσα άνησχυόσε για την έπαρση που μύλωνε ότι έξακούσε η αντίληψη της στις δεσποινίδες Λίστ. Και μόνο απ' το ύψος των έπαυσιών τους μυριόταν τις καινοφανείς ιδέες. Δεν χροιάζονταν τις εκθέσεις της κυρίας Πατερόσι, για να μάθει πως οι νέες ήταν πιο εύθυμες, πιο ζωντανές, πιο μιλοχρηστικές. Η Μπλαντίν κ' η Κοζίμα είχαν πάρει να πνίγονται στην άμισσησση της ταπεινώσεως και της αόστηρης ομιδατικότητας που είχε δημιουργήσει γύρω τους η γκουβερνάντα τους κ' ήταν επί τέλους ευτυχισμένες.

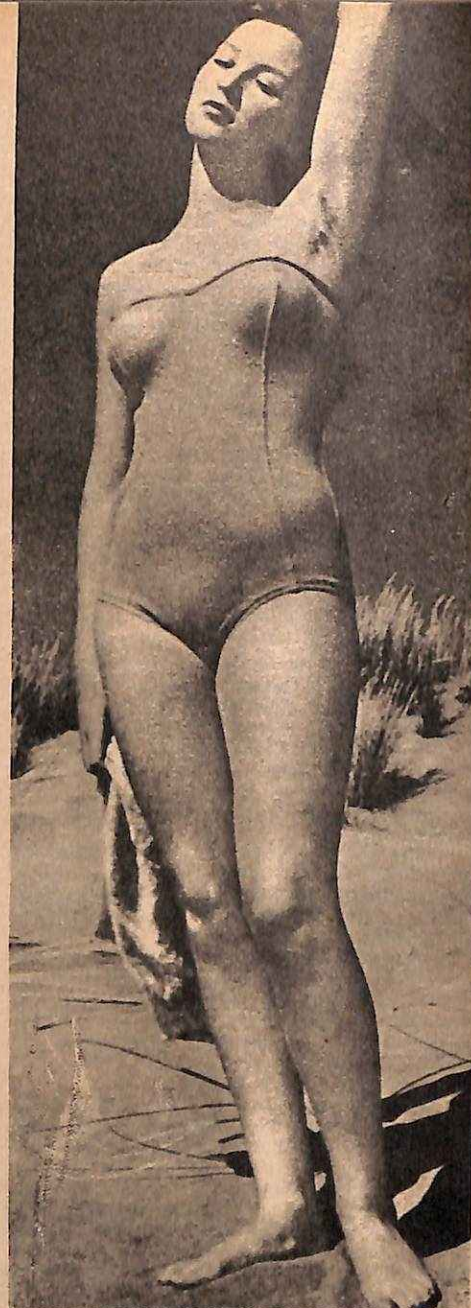
Αυτό ήταν άνοπόφορο για την πριγκίπισσα. Ήθελε, βέβαια, να είναι οι μικρές ευτυχισμένες, αλλά όχι εξ ατίας της Μαρίας! Η Μαρία σήκωνε κιόλας κεφάλι, έγγαψε στον Λίστ, πρότεινε προγράμματα μαρφώσεως, καθηγητάς, μαθήματα...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

“Έχει κ’ η εποχή μας
 τὰ «ἄνθη τοῦ κακοῦ»
 ποὺ τὰ ὀνομάζει,
 —μετὰ τὴν τεράστια ἐπιτυχία
 καὶ τὸ τεράστιο σκάνδαλο
 τῆς «Λολίτας» τοῦ Ναμπόκωβ —
 νυμφίδια.
 Μόνο ποὺ τὰ νυμφίδια
 ὑπῆρχαν ἀνέκαθεν,
 ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν θεῶν
 τοῦ Ὀλύμπου
 μέχρι σήμερα.
 Τὸ ἴδιο γοητευτικά,
 τὸ ἴδιο ἐπικίνδυνα,
 τὸ ἴδιο ἐφήμερα...



ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ χωρίζει τὰ δύο αὐτὰ νυμφίδια.
 Τὸ Ἰνδάλμα τοῦ 1850, ὅπως τὸ εἶδε ὁ “Εὐγκρ...

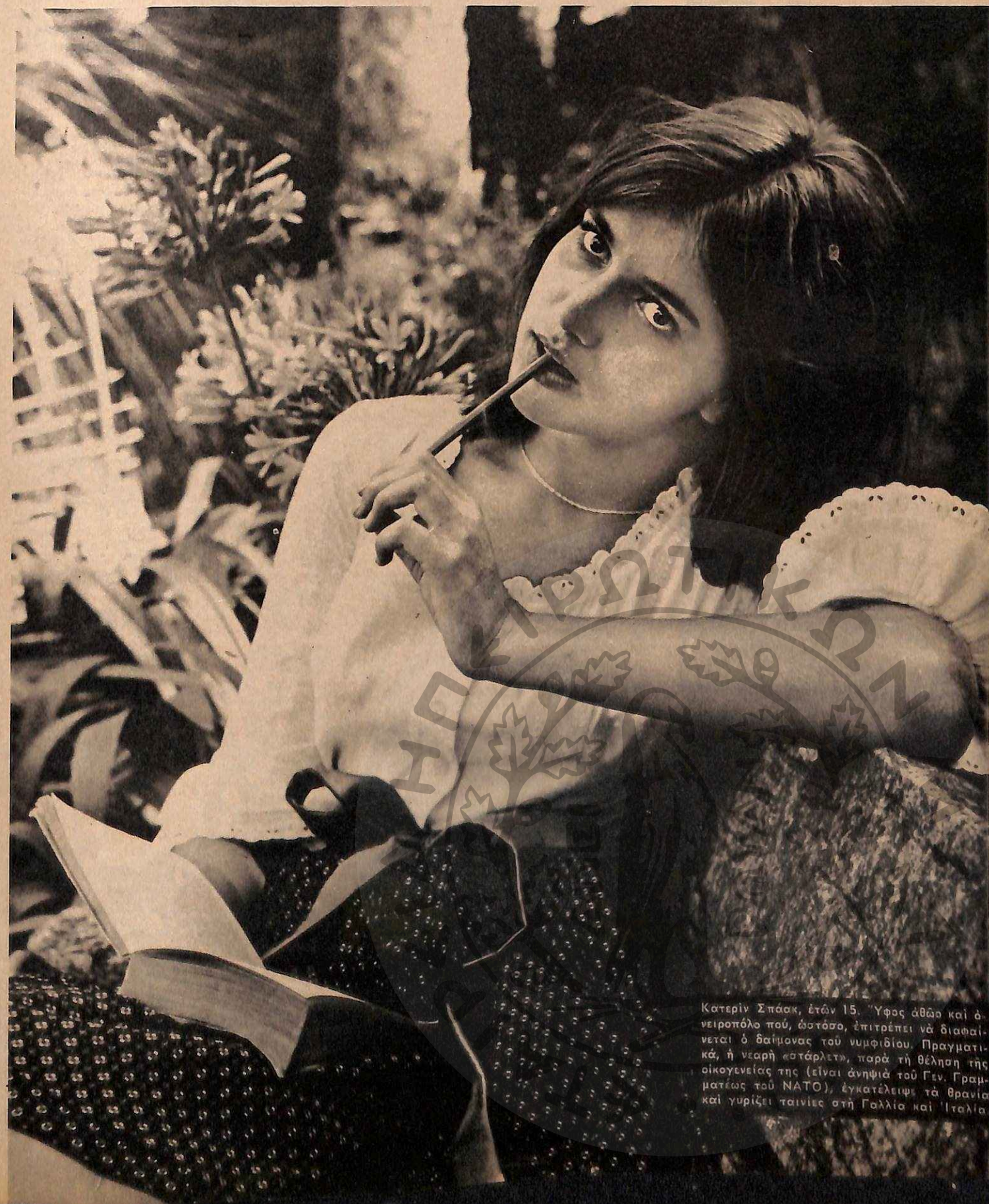


...ΚΑΙ Η ΜΑΡΙΝΑ ΒΛΑΝΤΥ, στὸ πρῶτο ξεκίνη-
 μα, τὸ 1950, πρὶν ἀπὸ τὸν σημερινὸ «τύπο» τῆς.

ΤΑ ΝΥΜΦΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Ἀ πὸ τότε ποὺ ὁ Βλαδίμηρος Ναμπόκωβ ἐδημοσίευσε τὸ πολύκροτο βιβλίο του, τὴ «Λολίτα», ἕνας νέος ὅρος κυριάρχησε στὸ αἰσθησιακὸ — ἢ ἔστω τὸ φιλολογικὸ — λεξιλόγιο τῶν μεσηλικῶν: Τὸ νυμφίδιο. «Ἄνὰ μεσὰ στὰ ὅρια τῆς ἡλικίας τῶν 9 καὶ τῶν 15 χρόνων ὑπάρχουν κορίτσια, ποὺ γιὰ ὀρισμένους μαγεμένους ταξιδιώτες, δύο ἢ καὶ περισσότερες φορὲς μεγαλύτερους τους, ἀποκαλύπτουν τὴν πραγματικὴ φύση τους, ποὺ δὲν εἶναι ἀνθρώπινη, ἀλλὰ νυμφική (δηλαδὴ δαιμονική). Αὐτὰ τὰ διαλεχτὰ πλάσματα εἶναι τὰ νυμφίδια». Τὸν ὅρισμό τὸν δίδει ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας, ποὺ ξεσήκωσε τὴν κατακραυγὴ, ἀλλὰ καὶ κέρδισε μιὰν ἐντυπωσιακὴ λογοτεχνικὴ δόξα. Εἶναι, ὅμως, πράγματι καινούργιος ὁ ὅρος τοῦ νυμφιδίου ἢ κάτω ἀπὸ τὸ πέπλο τῆς ἀθωότητος κρυβόταν πάντοτε ἡ πονηρία τῆς γυναίκας καὶ τὸ βάθος τῆς ἀσυνείδητης ἐμπειρίας;

Ὁ κινηματογράφος ἐκμεταλλεύθηκε ἀνέκαθεν τὴν «ἄγουρη ἁμαρτία»



Κατερίν Σπάσκ, ἑτὼν 15. Ὑφὸς ἀθῶο καὶ ὀνειροπόλο πού, ὡστόσο, ἐπιτρέπει νὰ διαφαίνεται ὁ δαίμονας τοῦ νυμφιδίου. Πραγματικά, ἡ νεαρὴ «στάρλετ», παρὰ τὴ θέληση τῆς οἰκογενείας τῆς (εἶναι ἀνῆψιά τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ ΝΑΤΟ), ἐγκατέλειψε τὰ θρανία καὶ γυρίζει ταινίες στὴ Γαλλία καὶ Ἰταλία.

Δέν υπάρχει πιά «ἄχαρη ἡλικία» γιὰ τὸ νυμφίδιο τοῦ μεταπολέμου

Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ μυθολογία μιλάει συχνὰ γιὰ τὰ καλλίγραμμα, ἀλλ' ἀσημάτιστα σώματα τῶν νυμφῶν. Σκανδαλίζουν κάθε τόσο τοὺς σοδοροὺς καὶ καθὼς πρέπει θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου, ποὺ κατέφευγαν σὲ διάφορα τεχνάσματα γιὰ νὰ κερδίσουν τὴν εὖνοια τῶν ἐφήμερων αὐτῶν καλῶν.

Ἀλλὰ καὶ στὸν τομέα τῆς τέχνης, πόσες φορές δὲν γοήτευσε τὴν φαντασία τῶν καλλιτεχνῶν ἡ ἡλικία τῆς ἥδης. Ἡμίγυμνες ὤμφες, γεμάτες περιέργεια γιὰ τὴν ἀμαρτία, ἔμειναν στὴν τέχνη σὰν καρποὶ αὐτῆς τῆς «σκαμπρόζικης», θάλεγε κανεὶς, ἐμπνεύσεως. Μὲ πλούσια δῶρα, ἀστραφτερά παλάτια, ἀμβροσία καὶ νέκταρ, προσπαθοῦσαν οἱ ὄριμοι ἀθάνατοι τοῦ Ὀλύμπου νὰ προσελκύσουν τὰ θηράματά τους. Στὴν ἐποχή μας — λένε οἱ ὅπαδοι τῆς θεωρίας Ναμπόκωβ — τὰ πράγματα εἶναι πιὸ ἀπλά. Στὴν χειρότερη περίπτωση ἀρκοῦν μερικὲς τουαλέττες, στὴν καλύτερη ἓνα κινηματογραφικὸ συμβόλαιο...

Ἀς ἀφήσουμε, ὅμως, ὤμφες καὶ «νυμφίδια», θεοὺς καὶ σατύρους νὰ παίζουν ξέγνοιστα μὲ τὸν ἔρωτα στοὺς καταπράσινους κάμπους τῆς μυθολογίας. Ποιὰ εἶναι τὰ σημερινὰ «νυμφίδια», αὐτὰ ποὺ ἐκαίνε τὴν ἐφηβεία τους στὸν δωμὸ τοῦ πάθους;

Πρωταρχικῇ, εἰσαγωγικῇ διαπίστωση: Δέν ὑπάρχει πιά ἀχαρη ἡλικία γιὰ τὸ νυμφίδιο. Τὸ νυμφίδιο ἔχει θάρρος καὶ αὐτοπεποίθηση, καὶ ξέρει ν' ἀντικρύξει τὴν ζωὴ, ὅχι χαμηλώνοντας τὸ βλέμμα, ὅπως οἱ σεμνὲς ἡρωίδες τῆς ρομαντικῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ μὲ τέλεια μακιγιαρισμένα καὶ ὀρθόνοια μάτια.

Δὲν «σκαρφατίζουν» ὅταν τὴν φλερτάρουν στὸν δρόμο, ἀντίθετα ἱκανοποιεῖται νὰ βλέπει ὅτι τὴν βλέπουν. Ἡ ζωὴ γιὰ τὸ νυμφίδιο ἀρχίζει στὰ 11 καὶ φέρνει πολὺ καλὰ τὴν δύναμη τῆς ἐφηβείας. Εἶναι ἐγώτιστρα, εἰρωνικὴ καὶ σκληρὴ, καὶ ἀγνοεῖ

τὰ «εκμπλέξ», ποὺ προσπαθοῦν νὰ τῆς ἀποδώσουν οἱ διάφοροι ψυχολόγοι.

Ἐχει ἀναρίθμητες φίλες, ποὺ τὴν καταλαβαίνουν καὶ ποὺ λύνουν συνεταιρικὰ τὶς ἀπορίες τους. Ὅσο γιὰ τὴν μαμά, ὅση κατανόηση κι' ἂν δείχνει, παραμένει ἓνας παλιὸς δίσκος 78 στροφῶν... Ἡ μόρφωσή τους περιορίζεται σὲ μερικὰ εἰκονογραφημένα ρομάντσα καὶ στὴν λεπτομερὴ μελέτη τῶν κινηματογραφικῶν περιοδικῶν. Τὸ ντύσιμο τοῦ νυμφιδίου εἶναι ἓνα μεθυστικὸ κοκτέιλ ἀπὸ σορόνια μὲ τακουνάκι, τσάντα μὲ σκωτσέζικη φούστα καὶ πρόχειρα στρωμένο κοκκινάδι πάνω στὸ ἀναμμένο ἀπὸ τὴν ἀκμὴ πρόσωπό του.

Ἐξωτερικὰ, ὅλα τὰ νυμφίδια μοιάζουν μεταξύ τους καὶ ὅμως τὸ καθένα τους ἔχει κάτι τὸ ξεχωριστό, τὸ τελείως δικό του, τὸ ἀποκλειστικό.

Ἀγαποῦν τὰ γλυκὰ, χωρὶς νὰ νοιάζονται ἀκόμα γιὰ τὴν σιλουέττα τους, τρελλαίνονται νὰ μασοῦν τσιχλά, ἀγοράζουν ὅλα τὰ εἰκονογραφημένα περιοδικὰ, συλλέγουν φωτογραφίες ἡθοποιῶν καὶ προτιμοῦν τοὺς ὄριμους καὶ φτασμένους, ποὺ διαθέτουν αὐτοκίνητο καὶ δὲν τσιγκουνεύονται ἀπὸ ἀντικειμενικοὺς λόγους νὰ ἱκανοποιήσουν μὲ χρήματα παράλογα καπρίτσια, παρὰ τοὺς συμμαθητὲς τους.

Ὁ κινηματογράφος ἀνέκαθεν εἶχε διαισθανθῇ τὶς μαγευτικὲς ἱκανότητες τοῦ νυμφιδίου καὶ φρόντισε νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν παρουσία του. Ἄν κάναμε μίαν ἀνασκόπηση στὴν ἱστορία τοῦ κινηματογράφου, θὰ βρῖσκαμε ὅτι, ἀπὸ τὴν Μαίρη Πίκφορντ ὡς τὴν Μπριζίτ Μπαρντό, οἱ σειρήνες ποὺ ξεσηκώναν τὴν φαντασία τῆς προηγούμενης γενιάς καὶ αὐτὲς ποὺ ξεσηκώνουν τὴν φαντασία τῆς παρουσίας, ξεκίνησαν πάντοτε σὲ νυμφιδικὴ ἡλικία. Δεκαεσσάρων μόνον Μαίων ἦταν ἡ Σιμόν Σιμόν ὅταν γύρισε τὴν πρώτη της ταινία, 11 ἡ Ἐλίζαμπεθ Ταίηλορ μὲ τὰ ἔξυπνα ἐκφραστικά της μάτια, 14 καὶ ἡ Τζιντζερ Ρότζερς, ποὺ ἔκαιγε τὰ σανίδια χορεύοντας τὸ τσάρλεστον, 16 ἡ

ΑΝΕΚΑΛΥΨΕ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ τὸ ἀντιπροσωπευτικὸ νυμφίδιο ἡ ἔρευνα ἐγκρίτου ξένου κινηματογραφικοῦ περιοδικοῦ. Εἶναι ἡ Ἀλίκη Βουγιουκλάκη. Στὴ χώρα μας τὸ εἶδος σπανίζει, γιατί, λόγω τοῦ κλίματος, τὸ παιδί ὀριμάζει γρηγόρως σὲ γυναῖκα, χωρὶς νὰ μεσολαβήσει μεταβατικὸ στάδιο.



Γλυκεῖα καὶ προκλητικὴ ἡ Κριστίν Κάουφμαν συνδυάζει ἀπόλυτα μίαν παιδικὴ ἀθωότητα εἶναι, ἄλλωστε, σχεδὸν παιδί (15 ἐτῶν) — καὶ θηλυκὴ ὀριμότητα

Μ' ἓνα ὕψος ἀθώωτος μπορεῖ νὰ καλύψῃ τὶς πιὸ ἐπίμεμπτες πράξεις — αὐτὸ εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ νυμφιδίου. Τὸ τσιγάρο βλάπτει σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία, ἀλλά... Ἐδῶ ἡ Σ. Σίνγκεν παρουσιάζει τὸ πρῶτο δῆμα σὲ μιά ζωὴ ἐπικίνδυνη



ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ τοῦ σκηνοθέτη Λουί Μάλ («Οἱ ἐρασταί») ἡ Μαρί Λαφορέ, πρὶν βγάλῃ ἀκόμα τὴν ποδιά τοῦ σχολείου, περιεβλήθη τὸ ὕψος καὶ τοὺς τρόπους τῆς παλαιμάχου τῶν στούντιο. Καὶ τὰ καταφέρνει, πραγματικά, πάρα πολὺ καλά...

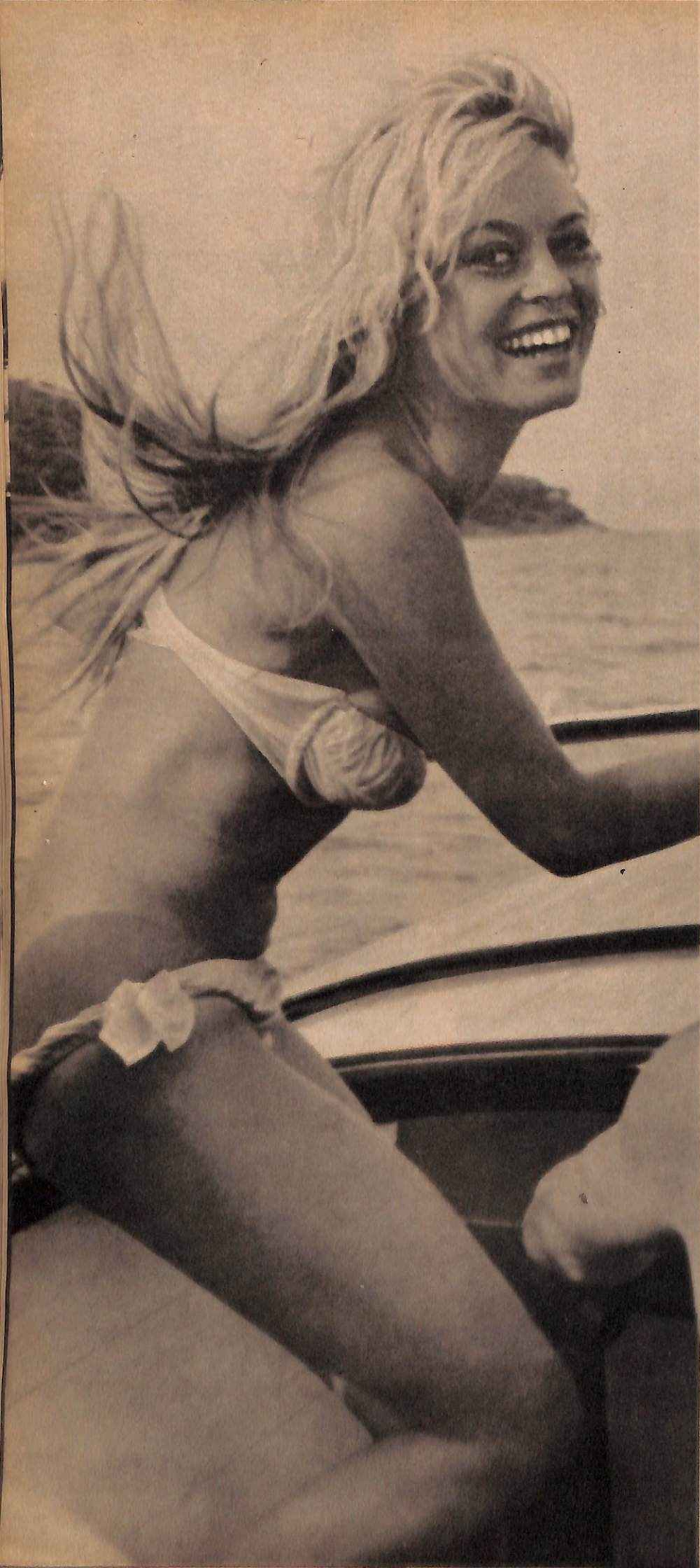


Ἡ Λολίτα βρέθηκε

Μέσα στὰ ὅρια τῆς ἡλικίας ἀπὸ 9 - 14 ἐτῶν, λίγα εἶναι τὰ πλάσματα ἐκεῖνα ποὺ, σύμφωνα μὲ τὸν Βλαδὶμηρο Ναμπόκωφ —τὸν πολὺπλαγκτο πιά συγγραφέα τῆς «Λολίτας»—, τυχαίνει νὰ εἶναι νυμφίδια καί, ἀνάμεσα σ' αὐτά, μιά ξεχωριστὴ ὑπαρξὴ ἦταν ἡ Λολίτα. Ἡ Λολίτα μὲ τὴν στριγγὴ φωνή καὶ τὰ πλούσια καστανόξανθα μαλλιά, τὰ ψηλάγινα πόδια, τοὺς γυαλιστεροὺς, ἡλικιωμένους ὤμους καὶ τὸ πρόστυχο λεξιλόγιο.

Ὅλα ἦταν ἔτοιμα γιὰ νὰ γυρισθῇ ταινία τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ναμπόκωφ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σπουδαιότερο: Ἐλεῖπε αὐτὴ ἡ Λολίτα. Ὁ σκηνοθέτης Στάνλεϋ Κιούμπρικ δὲν ἀπελπίσθηκε ὡστόσο. Προκήρυξε ἓνα «νυμφιδικὸ» διαγωνισμό καὶ προσπάθησε νὰ διακρίνῃ, ἀνάμεσα στὶς τόσες ὁμοίες της, τὴν ξεχωριστὴ Λολίτα.

Ἡ περιώνυμη ἡρωίδα βρέθηκε στὸ πρόσωπο τῆς 14ετιδος Σοὺ Λάιον. Ξεχώρισε ἀνάμεσα σὲ 500 ἄλλες συνωμῆλικές της. Κρίμα, ὅμως! Ἀπὸ ἐκείνη τὴ συγκέντρωση ἔλειπε ὁ παράξενος ἐκεῖνος καθηγητὴς τῆς ἐντομολογίας, ὁ Βλαδὶμηρος Ναμπόκωφ.



ΤΑ ΝΥΜΦΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΘΕΩΝΗ

ΚΑΙ ΙΔΟΥ τὸ «νυμφίδιο τῶν νυμφιδίων». Ἡ θρυλικὴ Μπέ - Μπέ προκάλεσε ἐπανάσταση στὴν αἰσθητικὴ γεωγραφία τοῦ κινηματογράφου



ΣΠΑΝΙΑ ἐξαίρεση τοῦ κανόνας: Ἡ Πασκάλ Πετι ἔμεινε νυμφίδιο καὶ ὡς νυμφίδιο σταδιοδρομεῖ, μολοντί ἔχει περάσει πρὸ πολλοῦ τὸ 16ο ἔτος τῆς.



Σεσίλ Ὀμπρύ, ἡ ἰδανικὴ ἐρμηνεύτρια τῆς ἀδέχαστης «Μανὸν» τοῦ Κλουζώ, καὶ μόλις 8 ἡ Σίρλεϋ Τέμπλ. Τότε τὶς ὠνόμαζαν ἀπλῶς «παιδιὰ θαύματα». Σήμερα τὸ θεωροῦν φυσικό. Στὰ 14 χρόνια τῆς Ἡτανιέλ Γκωμπέρ συνδυάζει τὴν ἐμπειρία δάμπ καὶ τὴν ἀπλότητα τοῦ χαμινιού, στὰ 15 τῆς Ἡκατερίν Σπάακ δὲν ἀγνοεῖ κανένα ἀπ' τὰ μυστικὰ τῆς ἐπιτυχίας, στὰ 17 τῆς ξεκίνησε καὶ ἩΜαρίνα Βλαντύ γιὰ νὰ κατακτήσῃ τὸ κινηματογραφικὸ στερέωμα καὶ στὰ 16 τῆς χρόνια ὁ Βαντίμ ἔπλεσε τὸ «νυμφίδιο τῶν νυμφιδίων», τὴν θρυλικὴ Μπριζίτ Μπαρντό. Ἀπὸ τότε ὅλα τὰ νυμφίδια σ' ὅλο τὸν κόσμο φρόντισαν νὰ μιμηθοῦν τὸ πρότυπό τους. Γιατὶ εἶναι κι' αὐτὸ ἓνα χαρακτηριστικὸ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τους: ἡ μίμηση.

Πολλοὶ νόμιζαν, στὴν ἀρχή, ὅτι ἡ νυμφιδιομανία τῶν στάρλετ ἦταν μὴν ἐφήμερη μόδα. Ὁμως, ὄχι. Τὰ νυμφίδια, κομπάρσοι ἢ πρωταγωνίστριες, ἔχουν κερδίσει τὴ θέση τους στὸ κινηματογραφικὸ στερέωμα, παρ' ὅλο πὺ οἱ ἐπίσημοι κριτικοὶ ἀρνούνται νὰ τὸ παραδεχθοῦν. Γιὰ νὰ τοὺς πείσουν οἱ νυμφιδιομανεῖς ἀποφάσισαν νὰ ἀνοίξουν ἀπὸ τὶς σελίδες ἐνὸς γνωστοῦ κινηματογραφικοῦ περιοδικοῦ μιά ἐρευνα, στὴν ὁποία θ' ἀπαντοῦσαν οἱ γνωστότερες προσωπικότητες τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ ἀπλοὶ ἄνθρωποι, στὴν τύχη.

Οἱ ἐρωτήσεις πὺ θέσαν ἦσαν οἱ ἑξῆς:

- 1) Τί εἶναι ἓνα νυμφίδιο; Εἶναι πλάσμα ὑπαρκτό;
- 2) Ἀντιπροσωπεύει ἓναν γυναικεῖο τύπο, μιά νέα μορφή γοητείας στὴν ἐρωτικὴ μυθολογία;
- 3) Ἐχουν καταλάβει, ἢ μπορεῖ νὰ καταλάβουν, μιά θέση στὸν κινηματογράφο;

—Μποροῦμε νὰ ξεχάσωμε τὶς ἡρωίδες τῆς Κολέτ; ἀπάντησε ἩΣιμόν ντε Μπωβουάρ. Πάντοτε ὑπῆρχαν νυμφίδια, μὲ τὴν διαφορά ὅτι στὴν ἐποχή μας ὁ μύθος τοῦ ἐρωτος λέγεται Μπρι-

ΝΤΑΛΙΑ ΛΑΒΙ. Ἀκόμα δὲν ἐξεπλήρωσε τὶς στρατιωτικὲς τῆς ὑποχρεώσεις (ὄχι σχῆμα λόγου, ἀφοῦ εἶναι Ἰσραηλίτισσα) καὶ σκανδαλίζει τὸ Παρίσι.



ΤΟ ΝΥΜΦΙΔΙΟ ὄχι ὅπως τὸ ἐξωράισε ὁ κινηματογράφος, ἀλλὰ ὅπως τὸ κατέστρεψε ὁ κινηματογράφος. Δεκαετessάρων ἐτῶν, ἡ κόρη τῆς Λάνα Τάρνερ εἶχε στὸ ἐνεργητικὸ τῆς ἀναρίθμητα «φλέρτ», σκάνδαλα καὶ τελικὰ ἓνα φόνο

Τὸ νυμφίδιο εἶναι εἶδος ὑπαρκτὸ ὅσο καὶ ἐφήμερο

ΜΥΘΣΗ. Ἡ Κατερίν Σπάακ, μετὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς, μεταλαμπαδεύει τὴν πείρα τῆς στὴ μικρότερη ἀδελφὴ τῆς Ἀνιές, 14 ἐτῶν. Ἡ Κατερίν ἔχει ἤδη κρατήσῃ πρῶτο ρόλο στὴν ταινία «Τὸ πρῶτο βῆμα», πὺ γυρίστηκε στὴν Ἰταλία μὲ σκηνοθέτη τὸν Λαττουάντα. Ρόλος «σέξυ».

ζίτ Μπαρντό. Αὐτὰ τὰ πλάσματα, ὅμως, πὺ εἶναι τόσο χαριτωμένα ὅταν τὰ βλέπῃς στὸν δρόμο, δὲν ἔχουν καμμιὰ θέση στὸν κινηματογράφο. Ὁλο τὸν χώρο τὸν κατέχει ἩΜπαρντό, καὶ οἱ ἀπομιμήσεις δὲν ἔχουν καμμιὰ ἀξία γιὰ τοὺς ἀληθινούς φιλότεχνους.

—Γιατὶ νὰ βάζωμε ἐτικέτες στὴν γυναῖκα; λέει ὁ Ζὰν Μαρὰι. Τὸ «θηλυκὸ» ἀπὸ τότε πὺ καταλαβαίνει τὸν ἑαυτὸ του εἶναι γυναῖκα καὶ ξέρει νὰ γοητεύῃ.

—Δὲν πιστεύω στὰ νυμφίδια, λέει ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀντίπαλος τοῦ Ναμπόκωβ, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ζαζή», Ραῦμὸν Κενῶ. Ἐγὼ πιστεύω μόνο στὴν Ζαζή, καὶ ἩΖαζή δὲν εἶναι νυμφίδιο.

—Δὲν εἶναι πονηρὰ τὰ νυμφίδια. Οἱ ἄνδρες τὰ πονηρεύουν, λέει ὁ γνωστὸς ἡθοποιὸς Πιέρ Μπρασέρ. Προσωπικὰ πιστεύω ὅτι τὰ νυμφίδια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἱκανοποιήσουν ἀπόλυτα στὴν μυθολογία τὸν ἔρωτα.

—Εἶναι εἰλικρινεῖς, λέει ἩΖυλιέτ Γκρεκό. Ἐξωτερικεύουν τὸν ἐρωτισμὸ πὺ ὑπάρχει σὲ κάθε γυναῖκα. Γιατὶ στὴν ἐποχὴ τῆς γιαιγίας μας παντρεύντουσαν στὰ 15 τοὺς χρόνια; Μόνο πὺ τὰ νυμφίδια εἶναι ἓνα φαγητὸ πὺ πρέπει νὰ τρώγεται «τῆς ὥρας»...

Καὶ Ἡἐρευνα ἔκλεισε μ' ἓνα μικρὸ μαθητὴ 14 ἐτῶν, πὺ ἀπάντησε ὡς ἑξῆς:

—Τὰ νυμφίδια μ' ἀρέσουν γιὰτὶ φαίνονται μεγαλύτερα ἀπὸ τὴν ἡλικία τους καὶ ξέρουν τόσα πράγματα; Μόνο πὺ αὐτὰ δὲν μᾶς δίνουν σημασία. Προτιμοῦν τοὺς μεγάλους...

Σὰν συμπέρασμα δαίνει ὅτι τὸ νυμφίδιο εἶναι ἓνα εἶδος ὑπαρκτὸ ὅσο καὶ ἐφήμερο. Ἀρκετὰ νυμφίδια βρίσκονται ἤδη στὴν παρακμή. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πὺ λυπηρό. Ἀς ἦταν νὰ μὴ μεγάλωναν ποτέ... θὰ ἔλεγε ὁ Ναμπόκωβ.



Three caricatures of political figures are shown, each standing on a tall, ornate pedestal. The figure on the left is labeled 'ADEN AUER' and holds a large, dark, irregular object. The middle figure is labeled 'BEN GOURION' and holds a long, thin object. The figure on the right is labeled 'DAVID BEN-GURION' and holds a long, thin object. The pedestals are decorated with intricate, cross-hatched patterns. The background is a solid light blue.

Στα μέσα 'Οκτωβρίου οι φγγλικές όφημεριές όφείρωναν τις όπεκεφαλίδες τους σέ μία είδηση, πού πέρασε στην άρχή άπαράληρη στην όόλοπιστο κόμο. Κ' ίως ότή ή είδηση ήταν μία άπό τις σημαντικότερες των 15 τέλευ. ταίων έτών: Γερμανοί και 'Ολλανδοί φυσικοί κατάβασαν τά έρούσι, πού έργαστήρη, μία νέα μέθοδο έπιστοπικού διαχωρισμού πού ούρανού, την εφευ- γενικήρη, πού θα μπορούσε —σύμφωνά μέ την 'Αμερικανική 'Επιτροπή 'Ατομικής 'Ενεργείας— ενά έπείγμεν, μέσα στά τέσσερα πρσέχη χρόνια, την παραγωγή πυρηνικών όπλων άπό κομμάτι είκοσαρή όήτη.

Η μόνη γνωστή μέθοδος για την παραγωγή της διασπομίνης ωλης είχε τεθεί σ' ενέργεια στις "Ηνωμένες Πολιτείες σε μία εποχή (1942 - 45) που οι επιστήμονες, κεντρισμένοι από την ελπίδα, υπέτασαν αν ζητήματα του όρθολογισμού και του κόστους στην απεικόνιση της ταχύτητας. 'Από όλες τις μεθόδους, που ήταν θεωρητικά δυνατόν για το διαχωρισμό του διασπομίνου οδρανίου (U-235) από το μη διασπομικό οδράνιο (U-238), διάλεξαν εκείνη που θα μπορούσε να δώσει ταχύτερα αποτελέσματα.

οστάσια. Ή έκταση και οι éνεργειακές ανάγκες αὐτὸν τὴν ἐγκαταστάσαντα καθιστοῦν ἐξοικλὴ τὴν ἐπισημοσύνη τους. Κομμάτι χώρα δὲν μπορεῖ νὰ ἐκπλήξῃ τὴν κροτήρια μιστική τὴν παραγωγή οὐρανίου 235 μὲ τὴν μέθοδο τῆς ἐξεσρώσεως, γιὰ αὐτὴ ἡ παραγωγή εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐμφανισθῇ στὸ ἐνεργειακὸ ἰσοζύγιον τῆς ἐν λόγω χώρας.

Εἶναι, ὁμῶς, οἱ Ἀμερικανοὶ, καθυπαχισμένοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάσταση, ἐξακολουθεῖσαν νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν μέθοδο τῆς ἐξεσρώσεως, ὥπως ἄλλωστε καὶ οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ Ρώσοι καὶ οἱ Γάλλοι, μερικὸι Γερμοὶ ἐπισημοῦντες ἔκαναν ἐρεῖνες σχετικὰ μὲ τὴν πιὸ δύσκολη καὶ πρὸ λεπτῆ φυσικοκεντρικῆς μέθοδο, ποὺ τὴν ἔχουν πρωτοσχεφισθὴ στὰ 1941. Ἐνῶς ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἐρευνητὰς τους, ὁ Γκέρνστο Τσίππε, ποὺ εἶχε συλλεφθῇ ἀπὸ τοὺς Ρώσους στὰ 1945, ἐργαστήσκει ὁκτὼ χρόνια στὴ Σοβιετική Ἐνωση γιὰ νὰ τελειοποιῇ τὴν μέθοδο τῆς φυσικοκεντρώσεως. Ὅταν ἑλευθερώθηκε ἀπὸ τοὺς Ρώσους, στὰ 1953, τοὺς εἶχε δώσει κιόλας ἕνα ἐργαστηριακὸ πρότυπον. Πήγε κατόπιν στὴν Ἡνωμένης Πολιτείας, στὸ πανεπιστήμιον τῆς Βιρτζίνια, καὶ συνέχισε τῆς ἐργασίας του, κατασκευάζοντας ἕνα δεύτερον μοντέλον, πρὸ μεγάλου καὶ πρὸ τελείου, γιὰ τοὺς Ἀμερικανούς, τέλος ὁ κ. Τσίππε ἐτέθη στὴν ὀψρησία τῆς πατρίδος του, τῆς Γερμανίας, καὶ διέθεσε τὴν πείρα του χάριν τῆς γερμανικῆς ἐταιρείας Πτεγκούσσας.

κεντρώσεων» στα αμερικανικά εργαστήρια της «Αρίζονα», δύο άλλες στη Βραζιλία (όπου παρήγαγαν ήδη μερικά γραμμοφώνια U-235) και περί τις 13 χώρες (μεταξύ των οποίων και η Σουηδία) ζητήσαν ν' αποκτήσουν τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας της.

Η φυσικοτεχνική διαδικασία έγινε μία από τις σπουδαιότερες επισημοποιημένες μεθόδους του αιώνα: Άντι να περνά με δύσλίες, με τη βοήθεια γιγαντιαίων εγκαταστάσεων και με τεράστια στατικά ένεργεια, το εξαιρεμύον ούράνιο μέσα από χιλιάδες πορόδη τοιχώματα, η γερμανική μέθοδος ελάσγει το ούράνιο μέσα σ' έναν κυλινδρό, το όποιον τα εξωτερικά τοιχώματα κινούνται με υπερηχητική ταχύτητα. Υπό την επίδραση της φυγόκεντρου συνδυασμής, τα μόρια του ουρανίου 238 (το μη διασπασίμου), ως βαρύτερα, αποχωρίζονται από τα μόρια του διασπασίμου U-235. Έπειδή η απόλαση από την τριημέριοιζείται στο ελάχιστο, αυτή η διαδικασία επιτρέπει την απόκτηση ίσης ποσότητας διασπασίμου ουρανίου με 10-100 φορές μικρότερη δαπάνη ενεργείας.

Επιπλέον, η χρησιμοποίηση ομοιομορφων κυλινδρων, παρ' όλη την πολύ μεγάλη άκρίβεια που πρέπει να έχουν (με προσέγγιση 5-10 μικροεκατομμυριοσμέτρων), επιτρέπει την κατασκευή τους σε μεγάλους αριθμούς, πράγμα αδύνατο στην διαδικασία της εξαιρεμύωσης, και συνεπώς μία νέα μείωση του κόστους.

νοιχτός. Το σημερινό κόστος μίας φυ-
γοκεντρικής συσκευής είναι 70.000 δρα-
"Ενοτι 7.000.000 ερχ., κα είναι δυνατόν,
στέ λίγα χρόνια, ν' αποκτηθούν οι
φτωχές χώρες μερικές εκατοντάδες φυ-
γοκεντρικές συσκευές (γιατί η τιμή του
κάθε τηλ πέσει ακόμη περισσότερο στέ
άναμεταξύ), Ικανές να παραγάγουν τέ-
πυρηνικό «κάσιμο» πού χρειάζονται
άτομική βόμβα, η πυρηνική βόμβα κα-
ό υφήςρες άτομικές στήλες.

Γιά να καταλάβει κανείς τη διαφο-
ρά» άρκει να σημειωθεί ότι η Γαλλία θέ-
είσεται 2½ δισεκατομμύρια να φράγ-
κα (17½ δισεκατομμύρια δραχμές),
γιά να κατασκευάσει, ώς τά 1965, στή
Πιελέρλι, ένα σχετικό μικρό έργοστά-
σιο παρασκευής ούρανίου 235, μέ τη
μέθοδο της εξερισώσεως — έργοστάσιο
πού θα καταναλώσει τεράστιες ποσότητες
ένεργειας.

θναοὺς ἐλέγχου. Ἀργὰ ἡ γρήγορα, μὴ τέτια πρωτοβουλία θ' ἀναλαμβανόντων ἀπὸ μὴ οὐδέτερη χώρα, ὅπως ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Αὐστρία, ἡ Ἰνδία ἢ ἡ Ἰαπωνία.

βόυσης της εποχής εκείνης, στράφηκε προς το πλουτώνιο, διασπαστή ύλη μεγάλων δυνατοτήτων.

Από το 1958, όμως, αυτός ο δρόμος εγκαταλείφθηκε. Οι εγκαταστάσεις της Νταρκούλ, που έτοιμαζαν 14 διακεκομμένα βραχυμέρες, δεν χρησιμοποιούν πια παρά για την παραγωγή θερμάνων πλουτωνίων (και όχι για την ειρηνική χρησιμοποίηση του πλουτωνίου, που θα μπορούσε να δώσει στη Γαλλία ένα «άτομο» κατάλληλο να ανταλλάξη με τα μυστικά των πιο προχωρημένων εθνών σε άλλους τομείς). Οι έρευνες πια δεν μπορούν πια να έχουν το μέταλλο που χρειάζονται για να προωθηθούν τις έρευνες τους. Η Γαλλία, αντιτάχθηκε, στην ΕΥΡΑΤΟΜ, κατά της κοινής κατασκευής, από γερμανικά, γερμανικά, ιταλικά, ολλανδικά και βελγικά τεχνικά συνεργεία, εις δε εργοστάσιο (ισοτοπικό διαχωρισμό), που θα μπορούσε να ικανοποιήσει τις ευρωπαϊκές ανάγκες σε ούρανο 235.

ουσκευή» τους, θά Έχη τεράστια σημασία. Οι Γερμανοί έρευνήται, έγκαταλείποντας την «επατημένη», με πολύ μέτρια οικονομικά μέσα (μερικές δεκάδες εκατομμύρια) και πολλή φαντασία, προσπάθησαν να πρωτοτυπήσουν στη κλίμακα των έργαστηρίων, ενώ η Γαλλία έκανε κακή αντιγραφή, σε βιομηχανική κλίμακα..

«Η επιτυχία τους αντιμετωπίζεται τώρα: Η Γερμανία είναι η μόνη χώρα που κατ'εξοχήν μία φιλοσοφιστική γκασ, στον τομέα της πορνικής τεχνικής, έναντι των Άγγλοσπόνων. Είναι η μόνη που μπορεί να διαπαιμάξει μαζί τους για την ανταλλαγή ευρείς τεχνικών απόψεων διανομένων». Ας σημειωθεί ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες ζήτησαν ήδη από τους Γερμανούς να χαρακτηρίσουν την εξουσία τους ως «κρατικό μυστικό», πράγμα που δίνει στους τελευταίους δικαίωμα σε πολιτική ανταλλαγή.

Η γερμανική διέφραση μεταβάλλει πολλά πράγματα σήμερα.

1. Στην Ερώτηση, η Γαλλία έχασε τα άτομα «αίους» της προς όφελος της Γερμανίας. Οι μεγάλοι είναι χρεωμένοι απέναντι στη Γερμανία κι όχι στη Γαλλία, της οποίας οι πραγματοποιήσεις δεν έχουν τίποτα το άναστοστατικό.
2. Η νέα γερμανική διεκδοχή για μεταβολή τα δεδομένα του πολέμου και της ειρήνης. Το πρόβλημα του γενικού αφοπλισμού θα γίνει πιο επίκαιρο. Η Αμερική και η Ρωσία έχουν το ίδιο συμφέρον να εμποδίσουν, πάση θυσία, τον πολλαπλασιασμό των ατομικών ενόπλων και την παγκόσμια ανάρχα.
- Μία καινούργια πολιτική όραση της μεταπολεμικής περιόδου άνοιξε.

Τὰ 20 χρόνια ένος Σάϋλωκ



1940



1960

Με την ευκαιρία των θριαμβευτικών παραστάσεων του «Εμπόρου της Βενετίας» εις το «Βασιλικόν Θέατρον», όπου πρό είκονι άκροθός έτών έπαίχζετο και πάλιν εις τόν ρόλον του Σάϋλωκ, θεωρώ έπικαιρον την δημοσίευσιν, ως χρονικού, μιάς συνόψεως ούτως ειπείν των έρμηνευτικών άντιλήψεων που άνέκαθεν προσέσω διά την από σκηνης παρουσίαν του όντος μεγάλου δραματικού αιώου χαρακτήρος. Τάς άπόψεις αούάς έδημοσίευσά υπό τύπον έπιστολής προς την τότε έκδιδόμενην έφημερίδα «Πρωτα» της 25ης Οκτωβρίου 1940, ως άκολουθας:

«Αγαπητή «Πρωτα»,
Ζητώ την φιλοξενίαν σου γιατί αίσθάνομαι την ανάγκη να δώσω μιάν άπαραίτητη πληροφορία σχετική με την έργασία μου στον ρόλο του Σάϋλωκ, αούου του «good hate» (πώς θα μπορούσα άραγε να μεταφραστή έλληνικά ό έπιτυχής αούός χαρακτηρίσμός έός διαόημου «Αγγλου κριτικού»), που υποδοομαι κατά τάς πορασάσεις του «Εμπόρου της Βενετίας» στο «Βασιλικό Θέατρον». Άφορμή σ' αούό μου

δίνει ό άγαπητός φίλος και έκλεκτός συνεργάτης σου κ. Α. Κουκούλας, ό όποιος στο έντιμο κριτικό άρθρο του γιά την παράστασιν, μαζί με όσα καλά καυτικά γράφει γιά μένα — και γιά τά όποία τόν ευχαριστώ θερμάς —, προσθέτει ότι: «Θά μπορούσαν να πουν ότι στο σημείον αούό ό Μινωτής θύμισε τόν Κράους, καθώς είπαν πώς και στόν «Άμλετ» θυμίζε τόν Γκρνόγκινς». Καί άλλοτε έξ άφορμής πολλοστής κακοθούλου άποπειρας να δυσφημισθή ή προσάθεια μου στόν Σαίξπηρ, άπό ό γνωστόν μονολογούοντα κριτικάναγκάστηκα να δηλώσω δημοσίως ό ύπευθύνος ότι ούδέποτε πούτησα να δώ τόν Κράους στόν ρόλο του Ριχάρδου 3ου.

«Ετσι και τώρα τονίζω πώς τόν Κράους ποτέ έπίσης δέν είδα στόν ρόλον του Σάϋλωκ και πολύ λιγούμαι γι' αούό, άφοδ έχω χάσει μιά μοναδική, σφαλώς, καλλιτεχνική συγκίνησι, κ' ένα πολύτιμο μάθημα.
Δέν θεωρώ άσκοπο να άναφέρω ότι ό «Εμπόρος της Βενετίας» δέν παίζεταί από όκταετίας και πλέον στην Γερμανία, γιά λόγους όχι, θέβαια, καλλιτεχνικούς. Τόν Γκρνόγκινς, θέβαια, είδα ως «Άμλετ» όταν ήμουσν στο Βερο-

λίνο πρό τετραετίας, αλλά έχω άποδεχθή έπαρκώς από τις παρατηρήσεις των θεατρικών κριτικών της Φραγκφούρτης, όπου ως γνωστόν έπαίχθη ό δικός μας «Άμλετ, πόσο σημαντικά διαφορετικές είναι οι έρμηνείες μας.
Γιά τόν Σάϋλωκ έργάστηκα με μοναδικό δούθημα την έπιμονή και προσεκτική μελέτη αούού τούτου του έργου — πράγμα που έπίτρεψέ μου να θεωρώ βασικά άπαραίτητη άπασχόληση γιά όποιον θέλει να καταπιάνεται με τέτοιες δύσκολες δουλειές, όπως είναι οι έρμηνείες των σαιξπηρικών ήρώων.

Ξένες κριτικές

Παραθέτω περικοπήν εξαιρετικά ένδιαφέρουσαν και πολύ σχετικήν μ' αούό που λέω, από την κριτικήν του μεγάλου σαιξπηριστού και θεατρικού κριτικού Γουόλλισμ Χάλλιτ:

«Όταν γιά πρώτη φορά, γράφει, ήγαμε να δούμε τόν Μίστερ Κην στόν Σάϋλωκ, περιμέναμε να δούμε αούό που είχαμε συνήθεισιν να βλέπουμε, έσ' ένα γέρικο χούφταλο, καμπουρισμένο από τό χρόνια, άπαισιν τη θέα και διανοητικός άκόμα παραμορφωμένο,

γυρλιζόν και μορφάζον γερόντιον, με πονηρή κοκεντρέχεια, με τό φαρμάκι της καρδιάς του χυμένο στην έκφραση της φυσιογνωμίας, κατσουφισμένο, σκυθρωπό, άθιμο, άκαμπτο, που κλωθογυρίζει γύρω από μιάν έπιμονή ιδέα του μίσους του, και προσηλωμένο σ' έναν άναλλοίωτο σκοπό: την έκδίκησή του. Άπογοιτευθήκαμε, γιατί είχαμε σχηματίσει αούήν την ιδέα από άλλους ήθοποιούς κ' όχι από τό έργο, στο όποιον ό Σάϋλωκ παρουσιάζεται σάν ό θεματοφύλακας της έκδίκησης της ράτσας του και όπου υπάρχει μιά ίσχυρή, γοργή, βαρεία έννοια δικαιοσύνης, άνακατωμένη με την χολή και την πικράδα του πάθους του. Θάταν άνόητο να ήή κανείς πώς τό σώμα του θάπρεπε να ήή γίνεϊ κυφό και παραμορφωμένο γιά ν' ανταποκρίνεται στη σκέψη του, που έχει κομπουριάζει δίδων και σκεδράσει από τις προκαταλήψεις και την έμπάθεια. Τό ότι δέν έχει παρά μιά μόνο ιδέα, δέν είναι αλήθες. Έχει περισσότερες ιδέες από κάθε άλλο πρόσωπο στο έργο. Και άν είναι έντονος και φανατικός στην έπίδιωξη του σκοπού του, έπιδεικνύει την μεγαλύτερη έλστικότητα, ρώμη' και έτοιμότητα πνεύματος σά μέσα που μεταχρίζεται γιά να τόν φτάσει.

Άλλά τόσο ήταν ριζωμένη ή συνήθειά μας να βλέπουμε αούόν τόν ρόλο γελοιοποιημένο στις παραστάσεις πριν, που μόνο ύστερα από μία προσεχτική άναγνώση του έργου άνακαλύψαμε τό λάθος μας.
Η σκηνή δέν είναι γενικά ό καλύτερος τόπος γιά να σπουδάξουν και τις χαρακτήρες του συγγραφέως μας. Παραείναι συχνότατα έκ παραδόσεως γυμνάτι από κοινότοπες συλλήψεις ρόλων, προσωμείας από πατέρας σέ γιό και προσεγγισμένες στο γούστο της μεγαλοισάνικης καθώς και της παρακατιανής χυδαίότητας, «the great vulgar and the small». Η σκηνή: «είναι κήπος άδοτώνιστος, έσοπορισμένος, άγρια πρόστα, χοντρόφυλλα φυτρώουν έκεί μέσα». Έάν ένας άντρας με ιδιοφύτα έξη μιά φορά στο τόσο, να τόν καθάρσει από την κόπρη, να τόν κάνει παραπόφορο και όγιη, κραυγάζουν: «Αούό είναι κακή ααολή. Μπορεί να είναι άνθρωπινον, μπορεί να μοιάζει γιά Σαίξπηρ, αλλά δέν είναι τό γούστου μας». Θυμιάσαι Κριτικοί!

Αούά γράφει, μετοξύ άλλων, ό μέγας Χάλλιτ, που έκρινε τις θεατρικές παραστάσεις στο Λονδίνο πρό έκάτο τέσων έτών. «Όσους τόν άγνοούν παραπέμω στο άρτήριό της «Έκκλο-

γής» από τό έργο του Φώτου Πολίτη.
Η έργασία μου, λοιπόν, στόν Σάϋλωκ είναι και αούήν την φοράν προσάπικης μου έμπεισεως και μελέτης, είτε καλή είναι, είτε κακή, γογλήμνη με γνήσια καλλιτεχνική διάθεση από θείας άπ' τη σπουδή του ίδιου του έργου, και τό γράμμα μου τούτο, αούόν σκοπό έχει. Να κάνει, δηλαδή, γνωστό αούό και μόνο.
Και πάλι εύχαριστώ θερμά γιά την φιλοξενία.
Άλέξης Μινωτής»

Πρό είκοσαετίας
Νομίζω, όστόσο, πώς θα είναι έπίσης ένδιαφέρον, γιά όσους άγνοούν τό θέατρο του Σαίξπηρ, να παραθέσω και μερικά άποσπάσματα της άθρηαικής κριτικής πρό είκοσαετίας, που άναφέρονται στόν άπαράδεκτο γιά μενούς άκόμα και σήμερα ήρωικό τόγο της έρμηνείας του Έβραίου τοκογλύφου. Τό έργο τότε δέν έκανε παρά έλάχιστες παραστάσεις γιατί, παρά την έπιτυχία, σταμάτησε να παίζεταί στις 28 Οκτωβρίου, την ήμέρα του μεγάλου «ΟΧΙ» και δέν πέρασε στο μεγάλο κοινό.

Άς άρχίσουμε, λοιπόν, από την «Έστία», όπου ό Χ—Ε.Α. σημειώνει ότι: «Τόν ρόλο του Σάϋλωκ υπεδύθη χθές ό κ. Μινωτής και είναι προς τιμήν του Έλληνος καλλιτέχνη ότι τόν υπεδύθη με πλήρη κατανόησιν και με μίαν καταφανή διάθεσιν να δώση τόν τύπον του Έβραίου τοκογλύφου με τό φώς της έσωτερικότητός του και όχι με την έπίφασιν που τού άποδίδει ή κοινή γνώμη».
Στό «Βήμα», ό Μιχ. Ροδάς: «Συγκρίνοντας τόν Μινωτήν με τούς δύο άνωτέρω συνωδέλους του (Ν. Ροζάν και Ν. Παρασκευάδν), θεβαίως ήτο θερμότερος, συνροπαστικώτερος σέ μιά δραματική γραμμή πληρεστέρα. Έδινε την έντύπωση του ήρώα, που μάχεται άμειλιχτα γιά την έκδίκησή του. Άλλά δέν ήτο και τό «άπαντον» που απαιτεί ό ρόλος του Σάϋλωκ με τις καταπληκτικές συγκρούσεις. Είχε σέ μερικές σκηνές κάτι τό πολύ νεανικό».

Στό «Ακρόπολη», ό Άγγελος Δόξας: «Ό κ. Μινωτής συνθίζει, έσχάτως ιδίως, να προσηλωταί εις την μελέτην, τόν φωτισμόν και την άνάλυσιν της ψυχασυνθετικής ύποστάσεως των ρόλων που άναλσυνάει. Έτσι ό Σάϋλωκ έπροσέχτηκε θαύτερα και δίπλα από τόν χαρακτηρισμό της παροιμιώδους φλαργυρίας του, ήξιοποίησιν ιδιαιτέρως ή ιουδαϊκή του ιδεολογία».

Στην «Πρωτα», ό Λέων Κουκούλας: «Ό κ. Μινωτής σημείωσε προχθές έναν άθλο τεράστιο. Πρώτος και μόνος από όσους Σάϋλωκ έγνώρισαν στην Έλλάδα γκέμισε όριστικά την γελοία είναι ένας τοιφούτης τοκογλύφος, που θυσάζει τά πάντα γιά λίγα τάλληρα ή μιά πολύτιμη πέτρα, κ' όχι ένας ήρωικός, ένας δειλός θά έλεγα τύπος μ' έκδηλα γνωρίσματα άνθρωπιάς και ψυχικού μεγαλείου. Υπεργράμψε τά ιδιαιτέρα χροιστηριστικά της κατωγάης και της φυλής του τόσο μόνο, όσο χρειάζεταν γιά να δείξη πώς ή κακία και τό μίσος του έπήγαζαν από ειδικές συνθήκες και άφορμές, άμεσα σχετικές με την γενιά του, με τις προκαταλήψεις που έχει ό κόσμος γι' αούήν. Ό ήρωας του στην δεύτερη πράξη είναι άσφαλώς από τις άραιότερες δημιουργίες του».

Στό «Ελληναϊκόν Μέλλον», ό Διονύσιος Κόκκινος: «Άλλ' ό ήρωας της χεσινής έραβύδας ήτο ό κ. Μινωτής. Έξέφρασε τόν Σάϋλωκ με δύναμιν και με αλήθειαν και κατά τρόπον ιδιόν του. Ρεαλισμός από του χρώματος της όμιλίας του Έβραίου μέχρι τού έσοπμματος του πάθους και των έλασσοτέρων έκφράσεων που έκαστρέψαν τά συναισθημάτα του, άνθρώπινος, φυσικός, έδωσε έν τούτοις με φαντασίαν τό περιεχόμενον της θαυμαστής ποιητικής δημιουργίας, του ανθρώπου που αίσθανεται την ράτσα του μέχρι θάθαν και έκφράζει τά κύρια χαρακτηριστικά της, την αλύσιτη στο βάθος σταθερότητα του Έβραίου. Υπέρροχος ήτο ή έκφρασις του μουσικού μονολόγου του Σάϋλωκ μετά την άπαγογή της Γέφυρας με τό χρώμα και τόν σπαράγγον προστυχής και μοιρολογίου μαζί. Ό χεσινός Σάϋλωκ ήτο πράγματι πσοσωπική δημιουργία και ό κ. Μινωτής με την έπιτυχία αούήν άφώθη προς νέαν κορυφήν».

Στό «Έθνος», ό Θ.μ.: «Η έπιτυχία του ήπηρεσε μεγάλη. Ό κ. Μινωτής ένεσάρκωσε κατά τρόπον ό όποιος, χωρίς άμφιβόλιον, ό άναφέρεται εις τά θεατρικά χρονικά, τόν Έβραϊόν το-

κογλύφον, του όποιου ή τραγική μορφή κυριαρχεί του έργου. Μία νέα μορφή του πολυμόρφου ταλέντου του ένεφανίσθη χθές, τε δέ πυκνόν άκρασθήριον της επρώτης δέν έφείσθη ζωηρών χειροκροτημάτων δια να έκδηλώση τόν έθουσιασμόν του».

Εις τά «Αθηναϊκά Νέα», ό Άχ. Μομάκης: «Όπως έπιγραμμάτικα τόν έχαρακτήρισε σέ μιά άνάλυσή του ό Φώτος Πολίτης, ό Σάϋλωκ δέν είναι τίποτ' άλλο από «ένα περίεργο, μοναδικό κράμα προσφύτου και δαίμονος, ήρωος και άνθρωπιάκου. Ένεργεί δι- καιωμένα, κεντρισιμένος από ίερή όργη. Είναι ήρωας». Τέτιον, λοιπόν, άκριβώς τόν έζωγράφισε ό Μινωτής, έτσι τόν έζωγράφησε και με τό έντιμον παίξιμό του, ό Σάϋλωκ χθές τό «ράδυ, μακριά από κακομοιρίες και γελοιογραφικές έμφανίσεις γεροεβραίων τοκογλύφων, προκάλεσε θαυμασμό και δέος και συνεπήρε όλο τό πυκνό και έκλεκτό άκρασθήριο της πανηγυρικής «πρώτης». Νομίζω, μόνον, ότι ό έκλεκτός καλλιτέχνης παρεσύρθη μέχρις ύπερβολής εις τόν ύπογραμμισμόν της όρθρης έρμηνείας του τύπου και έτσι δέν έχρωμάτισε όσο έπρεπε και τό άλλο μέρος του διπτύχου, του δυνατού αούού ρόλου».

Στην «Καθημερινή», ό Α.μ. Χ.: «... Διά του τρόπου αούού ή κωμωδία, χωρίς εις την διδασκαλίαν του κ. Ροντήρη και εις την έμφυτον παρεξήγησιν του Σαίξπηρ από τόν κ. Μινωτήν ένεφανίσθη μονόπλευρος και κατέστρεψε κάποιον τόνον ένότητος, ό όποιος, παρά την τραχίαν διαφοράν των χαρακτήρων, διασπάζει την ατμόσφαιραν της έκδηλώσεως των εις τό έργο. Έν άπό τά έλαττώματα του κ. Μινωτή, τά όποια δυστυχώς άγανατεύονται αούούσια εις όλας σχεδόν τά ύποθέσεις του, είναι αούό τό έντελές περφόρν και άδικαιολόγητον τραγούδιμα της φωνής, που ένδυμίζει κάποτε τόν Κατήραδάτην εις τό θέατρον των χορσίων σκιάων».

Έτσι υπεδέχθη τότε την έρμηνεία του Σάϋλωκ ή κριτική και όσο θυμούμαι, με άνάλογο ένθουσιασμό και τό κοινό, που έίκονι χρόνια άργότερα και εις τωρινές παραστάσεις του «Εμπόρου» δείχνει τά ίδια και θερμοτέρα, μπερδ να πώ, αίσθηματα έπισδοκμασίας. Καί ή τωρινή κριτική, άλσωστε, αούό σύνολό της, ύπηρετεί, τηρουμένων των άναλογιών, περισσότερο παρά έννοτική. Όσο γιά μένα τόν ίδιο, ή μάλλον γιά τις ιδέες μου γιά τόν έρω ρόλο του Σάϋλωκ, παραμένουν πάντα οι ίδιες άναλλοίωτες από κείνο τόν καιρό, όμνν που έως, τό δέχομαι, να τούσια στην τωρινή μου έκτέλεση (έως σούδματα) πιά πάλι άκόμα τό τραγικό άγχος του ήρώα αούού και την σφοδρή του διαμετρηρία γιά την καταπίεση και τόν άδικον καταταγμό της φυλής του. Άλλά ως την έχρημα πώς τά Μπουχενβαλτ, τά Ντσαού, τά Άουστρεϊ και ή έρωτική μνήμη της γερμανικής κατοχής έχουν άφήσει μιά πικρότατη έκρηκτική ίλι στο κατάσθαθε της καρδιάς όλων μας, που ξεπηδάει με τόν έλάχιστο έρωισμό στην έπαφεία και γυμνίζει τό μάτι με μίσος και τό λαιούγι με τονιμοχές δριμείες.

Οι θέσεις των συνειζόμενων παραστάσεων πιετώ πώς βλέπουν τώρα μία αλήθεια ώλοκληρωμένη παράστασι του σαιξπηρικού έργου και σέ πληρέστη άναπαύση προς τις βασικές προθέσεις της σκηνοθεσίας της.

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΤΑΞΙ-ΔΕΥΕ ΜΑΖΥ

Του Κάρτερ Ντίκσον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Το «Εντουάρντικ», ένα ατμόπλοιο που μεταφέρει λιπάσματα κ' εντομοκτόνα από την Νέα Υόρκη στην Άγγλια, ξεκινάει με πολύ λίγους επιβάτες μεταξύ των οποίων και ο δημοσιογράφος Μάξ Μάθιους, αδελφός του πλοίαρχου Φρανκ Μάθιους. Έξεταζοντας όμως τον κατάλογο των επιβατών, ο Μάξ βλέπει ότι ήταν γραμμένοι μόνον οκτώ κι όχι έννέα, όπως του είχε πη ο αστυνομικός Λάθροπ, ο οποίος του εξεμυστηρεύθη ότι «καταδιώκει ένα δολοφόνο». Μεταξύ των επιβατών είναι και δυο γυναίκες, η δίσ Βαλερί Τσάτφορντ και η μυστηριώδης κυρία Έστελλα Ζία Μπέυ, αμερικανικής καταγωγής, που ο πρώτος άνδρας της ήταν Άγγλος και ο δεύτερος, από τον οποίο χώρισε επίσης, μέλος της τουρκικής πρεσβείας του Λονδίνου. Ο Μάξ μαθαίνει από τον αδελφό του, τον πλοίαρχο, ότι ο καταζητούμενος από τον Λάθροπ είναι κάποιος Κάρλο Φενέλλι, που έκανε εξη έγκλήματα στην Αμερική και του οποίου επιδιώκεται η έκδοση από την αγγλική κυβέρνηση.

6

—Ο κύριος Μάθιους δεν είπε ότι είδε την δεσποινίδα Τσάτφορντ να περιφέρεται γυμνή, τόνισε ο αστυνομικός. Άν αυτή ήταν η περίπτωση, νομίζω πως δεν θα είχε παραλείψει να το τονίσει, γιατί θα ήταν ένα θέαμα που θα πρέπει να το άφαισε αναμνήσεις...

—Κύριε Γκρίσγουλντ! Η ώρα δεν είναι κατάλληλη γι' αστεία. Το ζήτημα δεν είναι να μάθουμε αν ο δολοφόνος ήταν γυμνός ή ντυμένος, αλλά πως αυτά τα δυο διαβολικά αποτυπώματα μπόρεσαν ν' αφηθούν εκεί από κάποιον που δεν βρίσκεται πάνω στο πλοίο!

Μηχανικά, ο πλοίαρχος είχε σηκώσει τα χέρια του, για να κοιτάξει τους αντίχειρές του. Τ' άφησε να ξαναπέσουν με μια αποκαρδιωτική χειρονομία λέγοντας με αγανάκτηση:

—Δεν το πιστεύω! Είναι αδύνατον! Τι θα κάναμε τώρα, λοιπόν;

—Α' ήμουν στη θέση σας, πλοίαρχε, επε- νέθη ο Λάθροπ, ξέρω πολύ καλά τι θα έκανα...

—Τι;

—Θα κατέφευγα στον σέρ Χένρυ Μέρριβελ. Δεν είχα ποτέ την ευχαρίστηση να τον συναντήσω, αλλά άκουσα να λένε πως δεν υπάρχει διωκτής του για να ξεδιαλύνει υποθέσεις που φαίνονται άλυτες...

Ο Μάξ κοίταζε τον Λάθροπ με κατάπληξη: Στον σέρ Χένρυ Μέρριβελ; Τον είχα γνωρίσει καλά πριν από έξη ή οχτώ χρόνια, όταν εργαζόμουν σε μια εφημερίδα του Λονδίνου... Άλλ' αυτός απέχει κάπου δυο χιλιάδες μίλια από μας και...

—Όχι, τον διέκοψε ήρεμα ο Λάθροπ. Μένει στην καμπίνα που βρίσκεται κοντά στο πλοίαρχο, στην πρώτη γέφυρα.

—Πώς; Ο Χένρυ Μέρριβελ βρίσκεται πάνω σ' αυτό το πλοίο;

—Ο Λάθροπ φάνηκε κατάπληκτος:

—Ο αδελφός σας δεν σας το είχε πη; Αύ-

τός είναι ο ξένος επιβάτης. Πάντως, ο πλοίαρχος ήταν υποχρεωμένος ν' αποκαλύψει την παρουσία του, όταν χρειάστηκε να πάρουμε τα αποτυπώματα κάθε προσώπου που βρίσκεται πάνω σ' αυτό το πλοίο...

—Μα αυτός είναι ακριβώς ο άνθρωπος που μας χρειάζεται! Πού βρίσκεται αυτή τη στιγμή;

—Ο πλοίαρχος Μάθιους συμβουλευτήκε το ρολόι του:

—Πλησιάζει η ώρα του δείπνου... Λοιπόν, υποθέτω ότι θα πρέπει να βρίσκεται στον κουρέα για να ξυρισθ. Τον είπα ότι αυτή είναι η στιγμή που κινδυνεύει λιγότερο να συναντήσει κάποιον... Εί- πες πως τον γνωρίζεις καλά, Μάξ;

—Και βέβαια! Εκείνη την εποχή υ' έδιωχνε τουλάχιστον δυο φορές την εβδομάδα απ' το γρα- φείο του!

—Τότε, λοιπόν, πήγαινε να τον βρής. Έμένα δεν θα θελήση να με άκουση. Δεν έχω συναντή- σει ποτέ άλλοτε στη ζωή μου τέτοιον πεισματάρη! Είπε ο πλοίαρχος Μάθιους με μια εκφραστική χει- ρονομία. Έξήγησέ του την υπόθεση... Είμαι αλη- θινά περιεργός να μάθω τι θα πη!

—Π ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

—Πώς! ακούστηκε μια δξύθυμη φωνή. Έχε- τε το θράσος να μου προτείνετε μια λισιόν για την καταπολέμηση της φιλίας, τη στιγμή που ο Γιούλ Μπρόννερ γονιεύει δολοκλήρο τον κόσμο με τη δική του! Δεν θέλω τέτοιες λισιόν, θέλω να ξυριστώ, αυτό είναι όλο!

Ο Μάξ είχε αναγνωρίσει άμεσα τη φωνή και τώλησε να ρίξει μια ματιά απ' την τζαμένια πόρτα του κουρείου. Αυτό που είδε ήταν αρκετά εντυπωσιακό: Τα εκατό περίπου κила του Χένρυ Μέρριβελ ήταν ριγμένα προς το πίσω μέρος της πολυθρόνας του κουρέα κ' εξαφανίζονταν κάτω από μια τεράστια άσπρη πετσέτα, εκτός μόνο απ' το κεφάλι που τα μάτια του μέσ' απ' τα γυαλιά κοίταζαν το ταβάνι με μια έκφραση ωργισμένου μάστουρος.

Ένώ ακόνιζε το ξυράφι του, ο κουρέας ρώ- τησε, χωρίς να χάση το κέφι του:

—Και μια ωραία ψεύτικη μύτη μήπως θα σας ενδιέφερε, κύριε;

—Τι να την κάνω την ψεύτικη μύτη; Μήπως είμαι έτοιμος να μου κόψετε αυτήν που έχω...; Και

προσέξετε, ιδίως, να μην είναι οι πετσέτες σας πολύ ξεστές: Έχω εξαιρετικά ευαίσθητη επι- δερμίδα!

—Ω, κύριε, δεν έχετε να φοβάστε τίποτα μα- ζύ μου! Μια φορά ξυρίζα δεκαπέντε επιβάτες μέ- σα σε μια τριμερή καταγίδα χωρίς το παραμικρό κόμημο! Άν σās άνεφερα για την ψεύτικη μύτη, τώκανα γιατί σκέφτηκα ότι μπορεί να τη θέλατε για το χορό των μεταμορφωμένων. Παραξενεύομαι που θα γίνει αυτός ο χορός, με τόσο λίγους επι- βάτες πάνω στο πλοίο...

—Άλλά στο ναυτικό, όλες οι παραδόσεις είναι γερά... άγκυροβολημένες! Κ' έπειτα, η αλήθεια είναι ότι στα μεγάλα ταξίδια τίποτα δεν αξίζει όσο ένας καλός χορός μεταμορφωμένων. Άν θέ- λετε, κύριε, μπορώ να σās μεταμορφώσω σε Άτ- τίλα, μέ...

—Προσοχή! Μήπως αυτή η πετσέτα είναι υ- περβολικά ξεστή;

—Όχι, κύριε, τον καθυσάχασε ο κουρέας βγά- ζοντας τα γυαλιά του Χένρυ Μέρριβελ και βά- ζοντας τον πάνω στο πρόσωπο μια άχρηστη πε- τσέτα.

—Έπειτα, βλέποντας τον Μάξ που ξυπναι με- σα, πρόσθεσε:

—Σε λίγο θα είμαι στη διάθεσή σας, κύριε!

—Όχι, ευχαριστώ, αποκρίθηκε ο δημοσιογρά- φος. Έπιθυμώ μόνο να μιλήσω σ' αυτό τον κύ- ριο...

Η άσπρη πετσέτα αναπήδησε πάνω στο πρό- σωπο του Μέρριβελ και το χέρι του την τραβή- ξε απότομα, αποκαλύπτοντας ένα πρόσωπο κατα- κόκκινο απ' το θυμό:

—Οι δημοσιογράφοι! Πάντα οι δημοσιογρά- φοι! ούρλιασε ο Χένρυ Μέρριβελ. Τη στιγμή που νόμιζα πως θα μπορούσα να είμαι επιτέλους λιγάκι ήσυχος, νάτους πάλι! Ω Θεέ μου... Δώστε μου τα γυαλιά μου, σās παρακαλώ!

—Μα κύριε... τραύλισε ο κουρέας.

—Δώστε μου τα γυαλιά μου, σās λέω! Άλ- λαξα γνώμη! Δεν θέλω πιά να με ξυρίσετε! Θ' αφήσω τα γένια μου να μεγαλώσουν!

Σαστισμένος ο κουρέας, ανασήκωσε την πολυ- θρόνα. Ο Χένρυ Μέρριβελ του έβαλε μερικά νομίσματα στο χέρι, έπειτα ξαναφόρεσε τα γυα- λιά του και σηκώθηκε. Η κοιλιά του προεξείχε πολύ. Σεκρέμασε ένα αδιάδροχο κ' ένα τουήνι κα- σκέτο από μια κρεμάστρα. Φόρεσε το πρώτο, έ- χωσε το δεύτερο ως τ' αυτιά του και βγήκε απ' το κουρέο, περνώντας μπροστά απ' τον Μάξ, σά να περνούσε μπροστά από κανένα έπιπλο. Σαστι- σμένος ο δημοσιογράφος τον ακολούθησε. Όταν έφτασαν μπροστά στο κατάστημα με τα διάφορα αναμνηστικά, ο Χένρυ Μέρριβελ άλλαξε στάση:

—Και τώρα πείτε μου, τι έχετε να μου πη- τε! Άλλά, αν σās είχα αφήσει να μιλήσετε μέσα στο κουρέο, σε δέκα λεπτά όλο το πλοίο θα ήξερε όσα μου είπατε!

—Ακούγοντας αυτά τα λόγια, ο Μάξ ένοιωσε μια έντονη ανακούφιση:

—Είμαι ένθουσιασμένος που σās ξαναβλέπω, σέρ Χένρυ, έσπευσε να δηλώση. Δεν έχετε γερά- σει ούτε κατά μια μέρα από τότε που έχω να σās δω... Άλλά, τι διάβολο κάνετε σ' αυτό το πλοίο; Και γιατί σās περιβάλλει όλο αυτό το μυ- στήριο;

—Ω, ναι, γέρασα, νεαρέ μου... Τώρα ανα- κάβομαι να παίρνω σόδα μετά το φαγητό μου... Ίσως να μην πρόκειται να μείνω πολύ καιρό ά- κόμη σ' αυτό τον κόσμο, αλλά ως τότε, έννοω να εξασκουθώ να ζω κάνοντας, τι μπορώ... Κι' αν διάλεξα το «Εντουάρντικ» για να γνωρίσω στην Άγγλια, έχω τους λόγους μου!

—Πόσον καιρό μέναιτε στην Αμερική;

—Πέντε μέρες.

—Ξέρετε, ρώτησε ο Μάξ μ' επιφυλακτικότη- τα, τι έγινε πάνω στο πλοίο;

Και καθώς ο Χένρυ Μέρριβελ αποκρίθηκε μ' ένα άοριστο μοναχικό, ο Μάξ ανέλαβε να τον πληροφορήσει στα γρήγορα.

—Ω, αναστέναξε τότε ο σέρ Μέρριβελ, ά- νασπώνοντας τα μπράτσα του προς τον ουρανό. Μή μου πητε ότι πρόκειται πάλι για ένα έγκλημα που ήταν «αδύνατον» να γίνει!

—Πολύ φοβάμαι ότι έτσι είναι... Κ' είναι ίσως το πιο άπιαστο απ' όλα όσα σās έχουν άπα- σχολήσει ως τώρα... Άν θυμάμαι καλά, σε προη- γούμενες περιπτώσεις κατορθώσατε να ξεγυήσετε πως ένας δολοφόνος είχε μπορέσει να βγί από ένα

κλειδαμπαρωμένο δωμάτιο... ή να περπατήσει πά- νω στο χιόνι χωρίς ν' αφήση ίχνη... Άλλά εδώ, έχουμε στη διάθεσή μας δακτυλικά αποτυπώματα —αυθεντικά και άφημένα από δάχτυλα ζων- τανού προσώπου— που άνήκουν σ' ένα δολοφόνο που δεν υπάρχει! Άν θέλατε ν' ασχοληθήτε μ' αυτή την υπόθεση, σέρ Χένρυ, θα μάς βοηθού- σατε ασφαλώς πολύ... Ο Φράνκ έχει ήδη αρκετές ευθύνες χωρίς...

—Απ' το βλέμμα που του έριξε ο συνομιλητής του, ο Μάξ κατάλαβε ότι το είχε παρακάνει και διέκοψε τη φράση του στη μέση.

—Κ' εγώ, είπε θυμωμένα ο Μέρριβελ, νο- μίζετε πως δεν έχω ευθύνες;

—Ω, και βέβαια... Άλλά, στο διάστημα του ταξιδιού, οι ευθύνες σας βρίσκονται σε κάποια ανάπαυλα, ενώ του Φράνκ...

—Καλά, καλά, μούγκρισε ο Μέρριβελ. Θα μου πητε όλες τις λεπτομέρειες, αλλά πάνω στη γέφυρα. Χρειάζομαι λίγο αέρα!

Η γέφυρα ήταν φωτισμένη σε ώρισιμένα μέ-

ρη μόνο κ' ο Μέρριβελ διάλεξε ένα σκοτεινό μέρος της κουπαστής. Έπειτα είπε:

—Και τώρα σās άκούω, παιδί μου. Ο Μάξ του εξέθεσε την υπόθεση μ' όλες τις λεπτομέρειες, χωρίς να παραλείψει απολύτως τί- ποτα — και το μέλλον απέδειξε ότι είχε κάνει πολύ καλά! Όταν τελείωσε, ο συνομιλητής του θυθίστηκε σε μια άνησυχτική σιωπή, πριν παρα- τηρήσει:

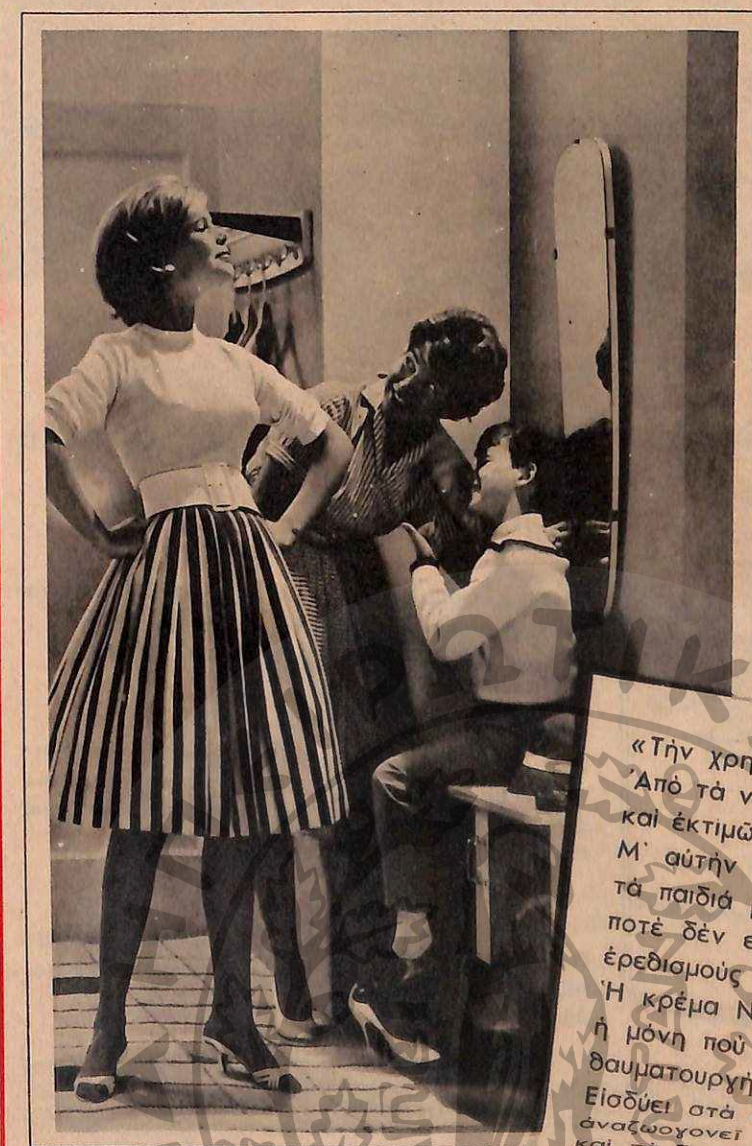
—Δεν είναι πολύ ευχάριστα δλ' αυτά, έ;

—Αυτό είναι το λιγότερο που μπορεί να πη κανείς...

—Κατά τη γνώμη σας, εξακολούθησε ο Μέρ- ριβελ, ο δολοφόνος πρέπει να είναι ο ίδιος τύπος που, τη νύχτα της παρασκευής, διασκέδαζε να ρίχνει τα μαχαίρια του πάνω σ' ένα σχέδιο, που παρίστανε το πρόσωπο μιας γυναίκας;

—Αυτό μου φαίνεται πιθανό, ναι...

—Κ' είναι ίσως ο ίδιος που, φορώντας μια αντία- σφυζιογόνο μάσκα, είχε —τυχαία ή έπίτηδες—



«Την χρησιμοποιώ χρόνια. Από τα νιάτα μου ξέρω και έκτιμω την NIVEA. Μ' αυτήν "μεγάλωσαν" και τα παιδιά μου, γι' αυτό ποτέ δεν είχαν έρεδισμούς στο δέρμα τους». Η κρέμα NIVEA είναι ή μόνη που περιέχει την δαυματουργή ούσια Έυσερίτ. Εισδύει στα κύτταρα, τρέφει, ανασωογονεί το δέρμα και το διατηρεί πάντοτε τρυφερό, λείο, όροσερό.



Εύτυχως υπάρχει ή NIVEA!



11/93

Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζί

περάσει το κεφάλι του μέσα απ' τη μισάνοιχτη πόρτα του νεαρού Κένγουορθ;

—Ο Μάξ διέταξε:

—Αυτό είναι πιά αμφίβολο... 'Ο Κένγουορθ φαίνεται να προκαλεί αυτό το είδος των αστείων και μπορεί να επρόκειτο απλώς για ένα άστειο που του έκανε ο αστυνόμες.

—Πραγματικά... Αυτός ο Γκρίσγουλντ μού δίνει την εντύπωση πως είναι... Τέλος πάντων, δεν έχει σημασία... Σας φαίνεται ότι αυτό το έπεισόδιο συνδέεται με τ' άλλα;

—'Ισως ναί, αλλά 'ισως και όχι... Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση, χωρίς να ξέρω ακριβώς για ποιά ατία...

—Την ατία θα σας την πω εγώ: 'Απλούστατα, σ' αυτή την υπόθεση όλα φαίνονται να δείχνουν ότι ο δολοφόνος —όσο πονηρός και ικανός κι' αν είναι— έχει μια κάπως παιδική νοοτροπία, πράγμα που είναι πάντα εξαιρετικά δυσάρεστο... Κάνετε καμιά έρευνα; Ξέρετε, λόγω χάρη, που βρίσκονταν οι διάφοροι επιβάτες ανάμεσα στις έννεα και σαραντάπέντε και στις δέκα της περασμένης νύχτας;

—Νομίζετε ότι ο δολοφόνος είναι ένας απ' τους επιβάτες;

—'Ω, το μόνο που ξέρω, νεαρέ μου, είναι ότι ο δολοφόνος μπορεί να είναι οποιοσδήποτε που βρίσκεται πάνω στο πλοίο, εκτός απ' το γάτο του μάγειρα... 'Αλλά πρέπει ν' αρχίσουμε από κάπου. Λοιπόν, ρωτήσατε τους επιβάτες που βρίσκονταν στη στιγμή του εγκλήματος;

—'Όχι... Μπορώ μόνο να σας επαναλάβω αυτό που ωρισμένοι μου είπαν... 'Η Βαλερί Τσάτφορντ ήταν στην καμπίνα μου. 'Ο δρ 'Αρσερ κολυμπούσε στην πισίνα. 'Ο Λάθροπ έκανε περίπατο πάνω στη γέφυρα. Για τους άλλους δεν ξέρω τίποτα...

—'Ο Γάλλος;

—Δεν έχω καμιά πληροφορία. Βρισκόταν μέσα στην καμπίνα του λίγο μετά τις έντεκα, άλλ' αυτό δεν σημαίνει τίποτα.

—'Αλλωστε, ένας Γάλλος αξιωματικός δεν θα φορούσε...

Ο Μέρριδελ σταμάτησε τη φράση του στη μέση, βγάλει ένα δύσπιστο επαφώνημα και χτύπησε την κουπαστή με τη γροθιά του:

—Χω! Μήπως αυτό μπορεί να σημαίνει κάτι; Ξανασκεπτόμουν αυτό που μου είπατε σχετικά με το πρωί του Σαββάτου...

—Νομίζετε ότι ο Γάλλος είναι ανακατεμένος σ' όλ' αυτά;

—'Εκείνο που πιστεύω, νεαρέ μου, είναι ότι ξέρει κάτι, αποκρίθηκε ο Μέρριδελ, και θα ήθελα πολύ να μάθω τι προσπαθούσε να πη σ' εκείνους που πήγαν να του πάρουν τα δακτυλικά του αποτυπώματα, χθές το βράδυ. Σκέπτομαι επίσης...

—Τι λοιπόν;

—Δεν πήρε καμιά απάντηση κι' ο Κένου Μέρριδελ έμεινε τόση ώρα σιωπηλός, ώστε ο Μάξ άρχισε ν' αναρωτιέται μήπως ο σύντροφός του είχε αποκοιμηθεί άκουμπισμένος πάνω στην κουπαστή. 'Επειτα ή φωνή του σέρ Μέρριδελ άκούστηκε πάλι, ωργισμένη:

—Δεν θέλω πιά να σκοτίζωμαι γι' αυτή την υπόθεση. 'Αρκετούς μελεάδες έχω ήδη στο κεφάλι μου... Θεέ μου! Δεν μπορεί να γίνει ένα εγκλημα, κάποιον στόν κόσμο, χωρίς να πρέπει εγώ ν' ασχοληθώ μ' αυτό;

Το πλοίο είχε ξαναρχίσει να χορεύει και, τότε, τότε, οι άφροι των κυμάτων έβρεχαν τους δυο άνδρες, που δεν φαινόταν να ν' αντιλαμβάνονται καν.

—Βρίσκεσθε πάνω σ' αυτό το πλοίο, σέρ Κένου... Αυτή ή υπόθεση σας άφορά, λοιπόν, όσο κι' όλους εμάς! Και ή ικανότης σας σ' αυτό το είδος των υποθέσεων...

—'Ο δημοσιογράφος σταμάτησε απότομα. Μαζύ με τις χιλιάδες μικρούς θορύβους που δημιουργού-

σε ή θάλασσα και το τριξίμο του πλοίου, ο άνεμος του έφερε την ήχώ κάποιας πάλης ή κάποιων ακατάστατων ποδοπατημάτων, μαζί με ύποψα φασαγωγιά. Πριν καλοκαταλάβη ότι αυτός ο ήχος έρχόταν απ' τη δεύτερη γέφυρα, άκούστηκε ένας πυροβολισμός κι' ένα βραχνό βογγητό, που τελείωσε μ' έναν πλαταγισμό.

—'Ένας άνθρωπος στη θάλασσα! φώναξε κάποιος κι' άμέσως άκούστηκαν βιαστικά βήματα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

Λίγο πριν απ' το έπεισόδιο, ή Βαλερί Τσάτφορντ ανέβαινε την κεντρική σκάλα, για ν' αψησέ το μεγάλο σαλόνι. Σέ κάθε κεφαλόκαλο υπήρχε ένας μεγάλος καθρέφτης κι' ή νέα κοιταζόταν με προσοχή καθώς περνούσε μπροστά τους.

Αυτό το ταξίδι της είχε επιβάλει, ανάμεσα στα άλλα, και το έξης πρόβλημα: Πώς ν' άδωσή την εντύπωση ότι έχει έξη βραδιά φορέματα, ένω είχε μόνο δύο...Το πρώτο βράδυ ή ναγιά την είχε βγάλει απ' τη δύσκολη θέση. Το δεύτερο βράδυ ένοιωσε ακόμη τόσο χάλια, ώστε για ν' άγνη απ' την καμπίνα της είχε χρειασθί ν' καταβάλει μεγάλη προσπάθεια, πράγμα που της είχε δώσει ένα υπερσπιντικό ύφος.

—'Απόψε είχε ξαναβρή το χρώμα της κι' αισθανόταν όμορφη, όπως της το θεβαίωσαν κι' οι καθρέφτες. Είχε φορέσει το ρός φόρεμά της κι' ένοιώθε μιά ζωηρή έξαρση.

Χτές παρ' όλίγο ν' ά καταστρέφνη όλα, κι' αυτό δεν έπρεπε ν' ξαναγίνη, αν ήθελε ν' άξιζε την εμπιστοσύνη που της είχαν δείξει... 'Αλλά πώς ν' άφτάση ως εκείνον; Αυτή ήταν ή πρώτη δυσκολία που έπρεπε ν' υπερνικήση.

Είχε άναγγελλή ότι ή δοχίστρα του πλοίου θα έπαιζε στο μεγάλο σαλόνι, μετά τις έννεα, κι' οι πρώτες νότες είχαν ήδη άκουσθί. 'Ένας χορευτικός σκοπός που χαιρέτισε την είσοδο της Βαλερί στο σαλόνι. Κάθισε σέ μιά πολυθρόνα και τότε ακριβώς της παρουσιάστηκε ή εύκαιρία που άναζητούσε.

Πράγματι, ή τύχη το θέλησε ώστε, εκείνη τη στιγμή, ν' ά κάνει την πρώτη του δημοσία εμφάνιση ο Τζέρομ Κένγουορθ προχωρώντας στο σαλόνι με άσταθές βήμα. 'Η πρόθεσή του ήταν ν' ά πη κατ' ευθείαν στο μπάρο του καπνιστηρίου, αλλά γοητευμένος από τη μουσική άφέθηκε ν' πέση σέ μιά απ' τις πολυθρόνες του σαλονιού σκοπόμενος ότι θα τον σέρβιραν έξ ίσου καλά κι' εκεί.

—'Η Βαλερί είδε τόν άδύνατο και ξανθό νέο, που είχε μιά μεγάλη ρυτίδα στο μέτωπό του κι' άλλες στίς γωνίες του στόματός του. Φορούσε όρθογώνια γυαλιά και το στόμα του άνοιγόκλεινε όπως το στόμα των ψαριών. Παράγγειλε κάτι σ' έναν καμαρότο κι' έπειτα, άκουμπώντας το κεφάλι του στην πλάτη της πολυθρόνας, έκλεισε τ' άματα του.

—'Η Βαλερί κοίταξε γύρω της, αλλά δεν είδε κανέναν άλλο εκτός από τους μουσικούς της δοχίστρας και τόν Κένγουορθ. Είχε σκεφθί από καιρό τη στάση που θα έπρεπε ν' ά υιοθέτηση άπέναντι σ' αυτόν το νέο...

—'Ηταν ή πρώτη φορά που τόν έβλεπε, αλλά την είχαν πληροφορήσει λεπτομερώς για τόν χαρακτήρα, τ' ά γούστα και τις συνήθειες του Κένγουορθ. 'Αλλωστε είχε μάλλον συμπαιχνιό ύφος, πράγμα που διευκόλυνε τ' ά πράγματα. Παρ' όλ' αυτά ή καρδιά της Βαλερί χτυπούσε δυνατά και χρειάστηκε ν' περάσουν αρκετά λεπτά ώσπου ν' νιώσθι πως ήταν έτοιμη για ν' άδωσή τη μάχη. Τότε έγκατέλειπε την πολυθρόνα της για ν' ά πη ν' ά καθίση σ' εκείνη που βρίσκονταν άπέναντι στόν Κένγουορθ, απ' την άλλη πλευρά του τραπέζιού των χαρτιών. Σταυρώνοντας τ' ά χουλά μπράτσα της πάνω στην πράσινη τσόχα κοίταξε τόν νέο κατάματα λέγοντας:

—Μή βασανίζεσθε, ξάδελφέ μου: Θα σας σώσω!

Ο Τζέρομ Κένγουορθ, που έτοιμαζόταν ν' ά φέρη στα χείλη του τόν πρώτο ούτοκ με σόδα που του είχαν φέρει ν' ά πη έπειτα από τρείς μέρες, άναπήδησε ξοπηρά άνοίγοντας τόν στόμα του, όπως όταν άκούη κανείς ξαφνικά τόν κούδονισμα του τηλεφώνου. Τέλος κατώθωσε ν' ά επιδλήθι στόν έαυτό του και ν' ά προσφέρη:

—Σας είμαι πολύ ύποχρεωμένος, δεσποινίς. 'Αλλά σέ ποιά έχω την...

—Μή φοβάστε. Είμαι ή Βαλερί.

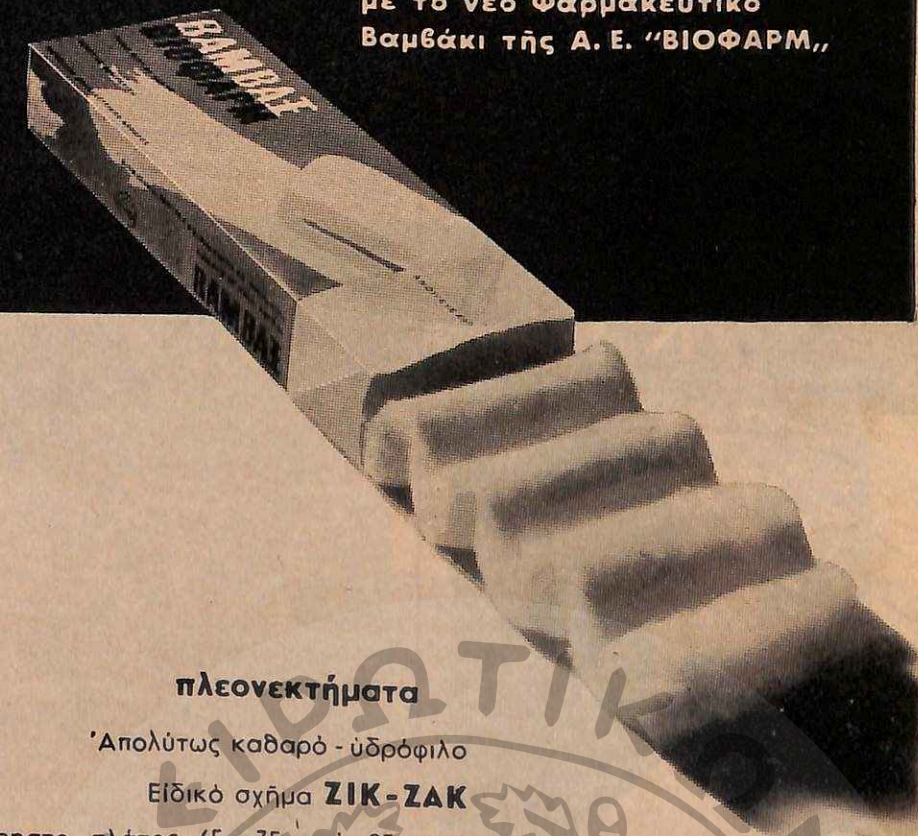
—'Ο Κένγουορθ έμαζε τη μνήμη του.

Ίατροι...

αλλά και

κάθε άνθρωπος

έξυπηρετούνται σήμερα
πρακτικά-τέλεια-οικονομικά
μέ τόν νέο Φαρμακευτικό
Βαμβάκι της Α. Ε. 'ΒΙΟΦΑΡΜ.,



πλεονεκτήματα

—'Απολύτως καθαρό - υδρόφιλο

Ειδικό σχήμα **ΖΙΚ-ΖΑΚ**

Εύχρηστο πλάτος 65—75 και 95 m/m

Ταχύτης στή χρήσι

Ουδερμία σπατάλη

Πακέτο **ΠΛΑΚΕ** πρακτικό,

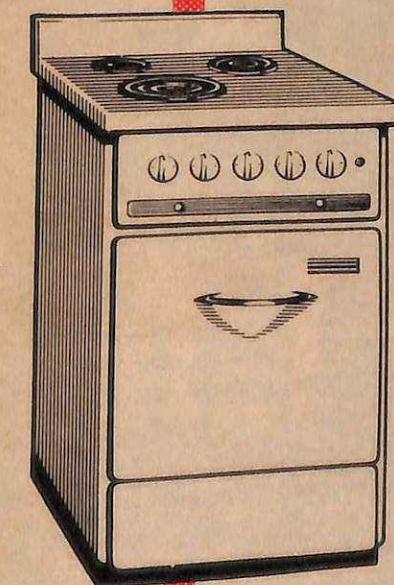
τών 100 γρμ., των 50 γρμ.

Τόν μικρό των 25 γρμ. δρχ. 2

BAMBAY BIOFARM

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ & ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΒΙΟΦΑΡΜ Α. Ε. - ΜΥΛΟΙ ΑΘΗΝΩΝ, ΤΗΛ. 871.625 - ΑΘΗΝΑΙ

ΙΣΟΛΑ



για ν' ά κάνετε τήν πιό καλή
άγορά!

Η ΦΗΜΗ:

Περισσότεροι από 100.000 είναι σήμερα οι άγοραστές συσκευών ΙΣΟΛΑ!

Τί σας είπε ό ένας απ' όλους που ξέρετε;

Η ΛΟΓΙΚΗ:

Περισσότερες από 100.000 έλληνικές οικογένειες μένουν καθημερινώς άπόλυτα ίκανοποιημένες από τις συσκευές ΙΣΟΛΑ. 'Υπάρχει περίπτωση ν' ά μείνετε έσείς;

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ:

Περισσότερα από 100.000 νοικοκυριά μεταχειρίζονται συσκευές ΙΣΟΛΑ όμαλά, άπρόσκοπτα. Αυτό δέ θέλετε κι' έσείς;

14 ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ ΕΧΕΙ Η ΙΣΟΛΑ. ΑΥΤΟ ΘΑ ΠΗ ΟΤΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΠΑΤΑΛΗΣΕΤΕ ΟΥΤΕ 1 ΔΡΑΧΜΗ ΠΑΡΑΠΑΝΩ.

ΙΣΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζί

—'Απ' ό,τι θυμάμαι, είπε με ελκρινεία, είναι η πρώτη φορά που σ'ας βλέπω. Βαλερί... τι άλλο;

—Βαλερί Τσάτφορντ. 'Αλλ' αυτό δεν έχει σημασία, εξακολούθησε διαστικά. 'Εκείνο που ήθελα να σ'ας πω είναι να μη στενοχωριέστε επειδή εκείνη ή κυρία δολοφονήθηκε χτές το βράδυ. 'Ο δολοφόνος πήρε όλα τα γράμματα. Είμαι απόλυτα σίγουρη γι' αυτό!

—'Ο Τζέρομ Κένγουορθ την κοίταζε αρκετή ώρα κ' έπειτα, άκουμπώντας το ποτήρι του πάνω στο τραπέζι, ρώτησε:

—Μήπως πρόκειται πάλι για κανένα άστειο

του Γκρίσγουολντ; 'Όπως έκείνο με την αντίσφυξιγόνο μάσκα; 'Η τ' άλλο που με σήκωσε απ' το κρεβάτι μου για να μου πάρη τα δακτυλικά μου αποτυπώματα, χωρίς καμιά φανερή αίτια;

Τώρα ήταν ή σειρά της Βαλερί να ξαφνιαστή:

—Ποιός είναι ο Γκρίσγουολντ;

—'Ο Κένγουορθ την κοίταζε πάλι, ήπια μια γουλιά ούισκυ κ' έπειτα κούνησε το κεφάλι του:

—'Εχω το φρικτό προαίσθημα ότι συμβαίνει κάποια παρεξήγηση. Πριν εξακολουθήσωμε περισσότερο αυτή τη συζήτηση, πείτε μου, ποιός νομίζετε πως είμαι;

—'Αλλά είστε ο Τζέρομ Κένγουορθ, φυσικά! αναφώνησε ή νέα, ενώ ή όρχήστρα άρχισε να παίζει ένα βάλς. 'Ο γιός του λόρδου 'Αμπνταϊήλ, που είναι τώρα μια ύψηλη προσωπικότης στο Ναυαρχείο...

—Ναί, αυτό είναι ακριβές...

—Και κατοικείτε —ή μάλλον κατοικούσατε— στο Θέτλαντς Πάρκ, στην κομητεία της 'Οξφόρδης. Σ'ας έχω επισκεφθή εκεί πολλές φορές. 'Η μητέρα σας είναι ή θεία μου ή Μόλλυ κ' ή μητέρα μου ή θεία σας ή 'Ελεν...

Το μυαλό του Τζέρομ Κένγουορθ φωτίστηκε

ξαφνικά. Θυμήθηκε, πριν από δώδεκα ή δεκαπέντε χρόνια, ένα άχρωμο κοριτσάκι, με κοτσιδές, που έπαιζε στις πρασιές του Θέτλαντς... μια φιλονεικία κοντά στην κούνια... Τό ούισκυ ανέβαινε γλυκά στο κεφάλι του και τόν έκανε αίσθηματικό. 'Επειτα απ' τις τρεις τελευταίες μέρες θυμήθηκε με στοργή το Θέτλαντς — ακόμη τόν πατέρα του, που πάντοτε είχε αισθανθή με δυσανεμία την κηδεμονία του.

—Θεέ μου! φώναξε. Και δέβαινα σ'ας θυμάμαι! Βαλερί... Ποιό είναι τ' όνομα του συζύγου;

—Δέν είμαι παντρεμένη.

—'Όχι, τού συζύγου της θείας 'Ελεν... 'Α, ναί, Τσάτφορντ... 'Αγαπητή μου, πρέπει να γιορτάσωμε αυτή τη συνάντησή... Θέλετε να πιήτε κάτι μαζί μου;

—'Να, ευχαρίστως... Μπορώ να έχω ένα ποτήρι Σμυρνάφ;

—Αυτό είναι ότκα, δέν είν' έτσι; είπε ο Κένγουορθ λιγάκι εκπληκτός.

—Ναί... 'Εχω πολλόν καιρό την επιθυμία να την δοκιμάσω και δέν είχα μπορέσει ακόμη να την ικανοποιήσω.

Ο Κένγουορθ έγεννε σ' έναν καμαρότο να κλησίαση, τού έδωσε την παραγγελία κ' έπειτα ρώτησε:

—Και τι απογίνετε τόσοσν καιρό όλοι έσείς; Που μένετε τώρα;

—'Η Βαλερί έδεσε τα χέρια της πάνω στην πράσινη τσόχα του τραπέζιου και τα κοίταζε με προσοχή:

—Νά, οι γονείς μου κ' εγώ είχαμε φύγει για να εγκατασταθούμε στις Βερμούδες...

—Ναί, αυτό τ'όλχα μάθει...

—Τώρα είμαστε στη Νέα 'Τόρκη πάνω από ένα χρόνο, αλλά νοσταλγώ πάντα το Λονδίνο. 'Εφτασα μάλιστα στο σημείο να σκεφτώ ότι ο θεός Φρέντ —ό πατέρας σου, τέλος πάντων— θα μπορούσε να μου βρη κάποια θέση σε καμιά δημόσια υπηρεσία... 'Αλλά δέν είχα ποτέ τό θάρρος να τού τ'οράψω... Τόν ξέρεis πως είναι, κ' έπειτα από κείνη τη φιλονεικία...

—Ναί, αλλ' αυτό είναι πολύ παλιά ιστορία. Τώρα που είναι στο Ναυαρχείο, ο πατέρας δέν όνειρενέται πιά παρά πως να κατατάσση τούς ανθρώπους και θα σου βρη ασφαλώς μια θέση!

—'Ο καμαρότος ξαναγύρισε φέρνοντας τις παραγγελίες. 'Ο Κένγουορθ πήρε με λαίμαργία το δεύτερο ούισκυ του, αλλά, παρά την επιθυμία που είχε εκδηλώσει, ή Βαλερί εξακολούθησε να κοιτάζει μ' επιμονή τα χέρια της, χωρίς ν' άγνιζε το ποτήρι της.

—'Τ'άρχει και κάτι άλλο επίσης... είπε.

—Σ' ακούω, άστρο της νύχτας μου! Στην ύγεία σου!

—Πώς;

—Είπα, στην ύγεία σου!

—'Α, ναί... Στην ύγεία σου, Τζέρομ!

Η νέα ήπια μια γουλιά απ' τη βότκα της και δήλωσε:

—Είμαι θαυμασίο... 'Εχω την εντύπωση πως θα μπορούσα να πιω δόκκληρες λίτρες απ' αυτό το ποτό!

—Δέν σε συμβουλεύω να τολμήσης κάτι τέτοιο!

—Τζέρομ, είπε ή Βαλερί παίζοντας με όνειροπόλο ύφος με το ποτηράκι της, πρέπει να σου κάνω μια όμολογία... 'Από τότε που ήμουν πολύ μικρή, ήσουν για μένα ένα είδος ήρωος... Ναί, ναί, είναι αλήθεια αυτό! τόν θεβαίωσεν μ' ένα μικρό γέλιο. 'Η θεία Μόλλυ μου έστελνε την εφημερίδα του κολλεγίου σου κ' ήξερα τα πάντα για σένα: Τα βραβεία που έπαιρνες, ότι προωριόσουν για τη διπλωματική σταδιοδρομία... απ' την όποια τελικά παραιτήθηκες.

—Ναί, είπε ο Κένγουορθ, ενώ το πρόσωπό του κοκκίνιζε έλαφρά.

—'Να, δέν ήμεινα ποτέ χωρίς νέα σου. 'Εμαθα ακόμη ότι ήσουν στη Νέα 'Τόρκη. Τ' όνομά σου αναφερόταν ταχτικά στην κοσμική στήλη των δεξιώσεων κ' έπειτα επίσης, καμιά - δυό φορές, και στη στήλη των κοινοτοπειών. 'Όταν έμαθα πως είχες ένα σύνδεσμο μ' εκείνη τη φοβερή γυναίκα...

—Ποιά;

—'Η Βαλερί έσπινε πάνω απ' το τραπέζι και χαμήλωσε τόν τόνο της φωνής της:

—Μ' εκείνη που σου έλεγα, φυσικά... 'Εκείνη

που δολοφονήθηκε χτές τη νύχτα μέσα στην καμπίνα Β - 37... 'Τποίθετα πως κανείς μας δέν τ'όξρει αυτό, αλλά της έκοψαν το λαιμό... 'Εγώ την είδα, Τζέρομ! 'Ηταν κάτι φρικτό!

—Θεέ μου! 'Αλλά για ποιά...;

—Σου! Μίλα σιγά.

—Πώς όνομάζεται αυτή ή γυναίκα;

—'Εστέλλα Ζία Μπέυ. Μέσα στην τσάντα της μετέφερε ένα πακέτο γράμματα τόσο παχύ! εξακολούθησε ή Βαλερί καθορίζοντας τόν όγκο με τα χέρια της. Τα χρησιμοποιούσε για τούς έκδιασμούς της... Θά έπρεπε να υπάρχουν πολλά που δέν ήταν δικά σου, αλλά μόνο τα δικά σου μ' ένδιέφεραν...

Το πρόσωπο του Κένγουορθ έδειχνε την έσωτερική του σύγχυση:

—'Ακουσε, Βαλερί... Είτε με πιστεύεις είτε όχι, δέν γνωρίζω καμιά γυναίκα που να λέγεται 'Εστέλλα Ζία Μπέυ...

—Τζέρομ, σ' έξορκίζω...!

—Μά αυτή είναι ή αλήθεια!

—'Η άποκαλυμμένη Βαλερί Τσάτφορντ είχε ως εκείνη τη στιγμή το συναίσθημα ότι ένεργοüse καλά. 'Ακολουθούσε μια όρισμένη γραμμή, γιατί νόμιζε πως ήταν καθήκον της να τό κάνει. Είχε ένα πολυσύνθετο χαρακτήρα, στόν όποιο ή πονηρία άνακατενόταν με την απλοϊκότητα και τό πάθος ζευγαρωνόταν με μια άχαλίνωτη φαντασία. 'Αλλά ή ό χαρακτήρας της δέν απέκλειε και όρισμένες αδυναμίες... 'Ός τότε τα είχε καταφέρει άρκετά καλά, αλλά ή αντίδραση τού συνομιλητού της την έκανε να τα χάση.

—'Ηξερε ότι ο Τζέρομ Κένγουορθ δέν ήταν ο δολοφόνος, γιατί είχε δη αυτόν τόν τελευταίο πάνω στο έργο του και λογάριζε να χρησιμοποιήση αυτό το γεγονός στο σχέδιό της. 'Αλλά, ως εκείνη τη στιγμή, όλες οι πληροφορίες που είχε για τόν Τζέρομ Κένγουορθ, από δεύτερο χέρι, είχαν αποδειχθή ακριβείς.

—'Να, μά... δέν είναι δυνατόν! τραύισε ή Βαλερί με ίκετευτική φωνή. Γνωρίζεις τό «Τριμάλτσιου», δέν είν' έτσι; 'Ενα μπάρ της όδης 'Οδού;

—Ναί, τό γνωρίζω και καλά μάλιστα. Οι σοφοί φίλοι που έχω πάνω στο «'Εντομόντικ» με είχαν συμβουλεύσει να πάω εκεί, άμέσως μόλις θά πάτοϋσα τό πόδι μου στο άμερικανικό έδαφος...

—'Ε, λοιπόν, κ' εκείνη περνούσε εκεί όλα της τ' απογεύματα!

Τό βλέμμα του Κένγουορθ έγινε μακρινό, σά να γύρευε να βρη όρισμένα πρόσωπα μέσα στη μνήμη του:

—Σ' αυτή την περίπτωση δέν βλέπω πως θα μπορούσα να μην κάνω τη γνωριμία της, άφου είχα διαδοχικές σχέσεις μ' όλα τα θηλικά που σύχνασαν στο κατάστημα αυτό... Μήπως χρησιμοποιούσε τότε κανένα άλλο όνομα; 'Εκείνο που θέλω να τονίσω είναι ότι ποτέ ως τώρα δέν έχω γράψει γράμμα που να μπορη να προσφέρη ύλικό για έκδιασμό... 'Ημουν δεκαπέντε χρονών όταν ο δικηγόρος της οικογενείας μας με κατέστησε προσεχτικό σ' αυτό τό σημείο και δέν έξχασα ποτέ τις συστάσεις του. Λοιπόν... 'Αλλά, αλήθεια, πως γνωρίζεις την ύπαρξη τού «Τριμάλτσιου»;

Η Βαλερί γύρισε τό βλέμμα της απ' την άλλη μεριά κ' είπε με πνιγμένη φωνή:

—Λυπούμαι πολύ... Δέν ήθελα παρά να σε βοηθήσω...

—Ναί, αλλά...

—'Ισως να ήμουν γελοία, που ήθελα να κατέβω γιά... ν' άρπαχτώ μαζί της, εξακολούθησε ή Βαλερί. Σ'αν μια μικρή που θέλει να εκανόνιση τις ύποθέσεις τού μεγάλου άδελφού της... Τώρα βρίσκομαι σε δύσκολη θέση...

—Σε δύσκολη θέση;

—'Εχω φίλους που συχνάζουν στο «Τριμάλτσιου», έξηγησε ή νέα, χωρίς να φαίνεται πως άκουσε την έρώτησή του, κ' αυτοί μου είχαν μιλήσει για σένα... Κ' ή καμιά μου επαναλάμβανε, άπό τότε, πως θα μπορούσες ακόμη να σωθής... Λοιπόν, σιέφτηκα πως αν πήγαινα να βρω την κυρία Ζία Μπέυ και κατώρθωνα να την πείσω να σου δώση πίσω τα γράμματα σου... 'Η ακόμη, αν της τα έλεγα...

—Θεέ μου! Σου επαναλαμβάνω ότι δέν έχω γράψει ποτέ...

—...Με λίγα λόγια, αν έκανα κάτι τέτοιο, θα σου ήμουν πιο συμπαθής όταν θα σε κλησίαζα...

κ', ο θεός Φρέντ θα με βοηθούσε ίσως να δω μια θέση στο Λονδίνο! 'Αλλά άς μη μιλάμε πιά γι' αυτό, σε παρακαλώ. Καταλαβαίνω τώρα ότι ήταν μια ιδέα υπερβολικά ρομαντική... όπως οι περισσότερες ιδέες μου, άλλωστε!

—'Αμέσως ο Κένγουορθ φάνηκε όλο μετάνοια κ' ενώ απ' τη μια μεριά ή Βαλερί χαιρόταν γι' αυτό, απ' την άλλη σκεπτόταν ότι ήταν καλός ο νέος που έπρόκειτο να κοροϊδέψη έτσι... 'Αχ, πόσο πιο άνετα θα αισθανόταν αν είχε να κάνει μ' εκείνον τόν μελαγχρόνι που κούτσαινε και που τόν έβρισκε τόσο φρικτό!

—Βαλερί, είσα αλήθεια ή καλύτερη γυναίκα που ύπάρχει! Σανακθήσε κ' επίτρεψέ μου να σου προσφέρω ακόμη ένα ποτήρι... Πώς τό είπες αυτό;

—Σμυρνάφ...

—Θαυμάσια... 'Αλλά αισθάνομαι πολύ ένοχος απέναντί σου και θα ήθελα να ξέρω ποιά είναι ή δύσκολη θέση που βρίσκεσαι.

—'Να! Δέν είναι τίποτα, Τζέρομ... αλήθεια...

—Μά άφου μου τό είπες!

—Προτιμώ να μη μιλήσω γι' αυτό.

—Τότε θα πρόκειται ασφαλώς για κάτι σοβαρό, είπε ο νέος, που τα μάτια του ξάρωσαν πίσω απ' τα γυαλιά. 'Αλλωστε έγινε ένα έγκλημα... 'Αλλά πρέπει να μάθω, πριν απ' όλα, αν γνώριζα αυτή τη γυναίκα. 'Ο Γκρίσγουολντ θα πρέπει να ξέρη... Θά μπορούσε πάντως να μου είχε μιλήσει γι' αυτό! 'Εχουν καμιά ύποψία σχετικά με την ταυτότητα τού δολοφόνου;

—Δέν νομίζω...

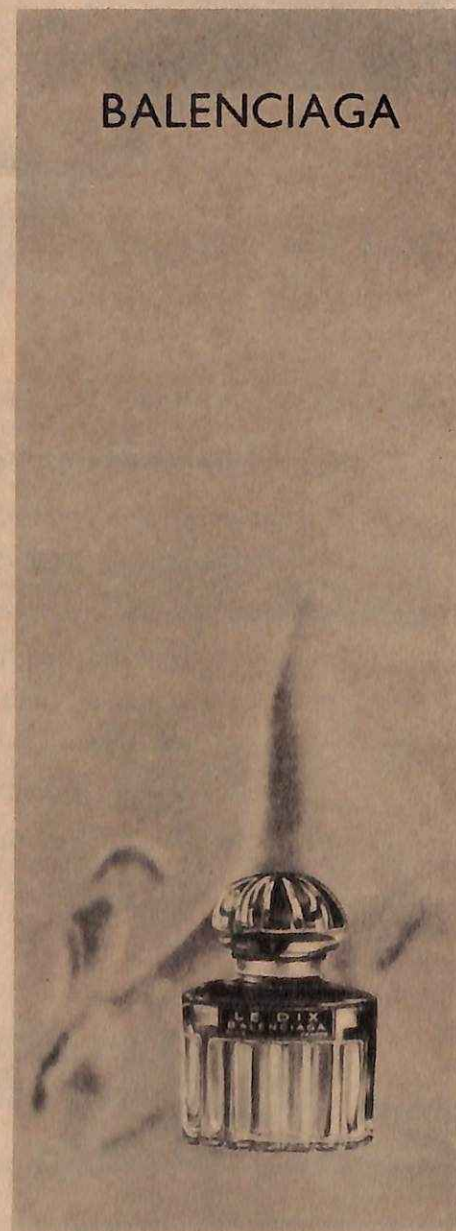
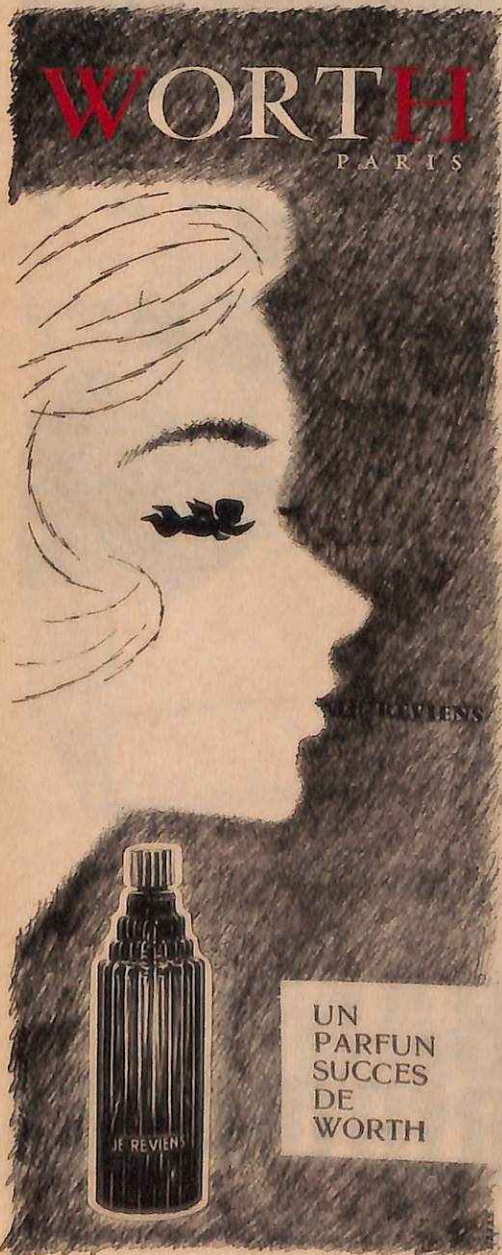
—'Αλλά ποιά όρλο, άκριβώς, έπαιξε σ' αυτή την υπόθεση;

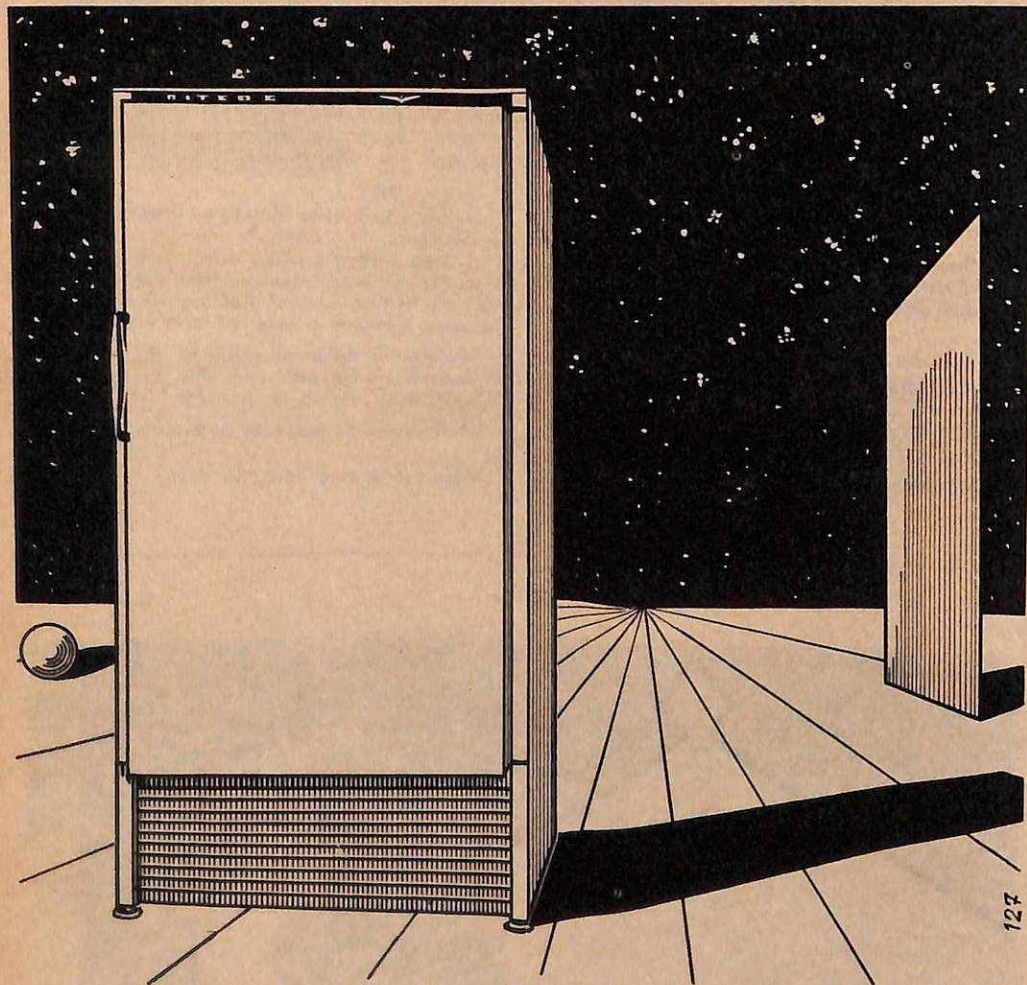
—'Εγώ... Είχα κρυφτή στην καμπίνα που είναι απέναντι στης γυναίκας που δολοφονήθηκε καί... ένα κτήνος όνόματι Μάθιους πήγε και τάπε όλα στόν πλοίαρχο... που είναι άδελφός του...

—'Ετοιμη να δάλη τα κλάματα, ή Βαλερί έπανελάβε στόν νέο αυτό που είχε πη στόν Μάξ Μάθιους, αλλά τίποτα περισσότερο.

—'Ο Κένγουορθ φαινόταν αφάνταστα ταραγμένος:

—Και τό έκανες αυτό για μένα;





Συμβαδίζει με την πρόοδο
της εποχής....

Το κομψό κελάρι των τροφίμων σας. Τό βασικότερο εφόδιο του σπιτιού σας. Σχεδιασμένο με πείρα και με γνώσι των αναγκών σας. Έφοδιασμένο με το τελειότερο μηχανήμα του κόσμου. Η δύναμις και η ωφελιμότης ντυμένες με ένα περίβλημα προχωρημένου γούστου. Σε 5 άπαλους χρωματισμούς. Μπορείτε να το αποκτήσετε εύκολα.



ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΓΙΑ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ
ΠΙΤΣΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ "ΗΛΕΚΤΡΟΝ"
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 34-ΤΣΙΜΙΣΚΗ 35-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζύ

—Ω! δέν ήταν τίποτα, Τζέρομ... Θά είχα κάνει πολύ περισσότερα ακόμη... 'Αλλά έννηργησα βλακωδώς, χωρίς να σκεφτώ... κι' αυτό κινδυνεύει να μου δημιουργήσει μπελάδες, όταν ο πλοίαρχος θα με ρωτήσει σχετικά μ' αυτό το θέμα... Γιατί υπάρχουν κι' άλλα, Τζέρομ...

—Μπά;

—Όχι... 'Η κυρία... ή κυρία Ζία Μπέυ είχε εμπιστευθή ένα φάκελο στον αστυνομικό του πλοίου, για να τον κρύψει στο χρηματοκιβώτιό του... και σκέφτηκα ότι μπορούσε να περιέχει δικά σου γράμματα. Λοιπόν, ζήτησα απ' αυτόν το Μάθιους να μου προμηθεύσει το φάκελο, αλλά εκείνος δέν θέλησε. Και τώρα θα πρέπει να τα ελτε όλα στον πλοίαρχο!

Ο Κένγουορθ τρεμόπαιξε τις βλεφαρίδες του:

—'Αγαπητή μου Βαλερί, δέν σου μένει παρά μία λύση μόνο... Ο Γκρίσγουολντ, ο αστυνομικός, είναι πολύ καλός φίλος μου. Θά καταλάβη... Πές του την αλήθεια, πές τα όλα στον πλοίαρχο!

—Ναί, φυσικά, το σκέφτηκα άμέσως. 'Αλλά αυτό δέν κινδυνεύει να είναι πολύ δυσάρεστο για σένα;

—Βαλερί, κουράστηκα να σου επαναλαμβάνω ότι αυτά τα γράμματα από μένα δέν υπάρχουν!

Η Βαλερί πήρε μία βαθειά ανάσα. Τ' άνοιχτά γκριζά μάτια της κοίταξαν πάλι το νέο:

—Ναί, Τζέρομ, αλλά... αν εκείνοι νομίζουν ότι ύπληχαν;

—Τι θέλεις να πής;

—Καταλαβαίνεις, για να τους εξηγήσω τι λόγο είχα να πάω να δω την κυρία Ζία Μπέυ στην καμπίνα της, θα χρειαστή να τους μιλήσω για τα γράμματα. Λοιπόν, στο «Τριμάλτσιου» δλος ο κόσμος έλεγε ότι είχες κάποιο δεσμό μ' αυτή τη γυναίκα κι' ότι της είχες γράψει γράμματα. 'Αν αυτό το μπάρ σου το υπέδειξαν αξιωματικοί του «Έντουάρντινα», θα συχνάζουν άσφαλώς κι' εκείνοι εκεί και θα ξέρουν ίσως αυτά τα κουτσομπολιά... Πάντως, θα σε ανακρίνουν και θα βρεθής ανακατωμένος σ' όλη αυτή την υπόθεση... 'Ω, Τζέρομ, Τζέρομ! 'Εσένα ιδίως σκέπτομαι... Σκέψου τη δημοσιότητα που θα έχη αυτό το έγκλημα όταν θα φθάσω στην 'Αγγλία! Σκέψου τον πατέρα σου!

Κατά το τελευταίο διάστημα αυτής της συζητήσεως, ή δοχήστρα είχε παίξει ένα πότ - πουρι από τραγούδια της μόδας κι' όταν τελείωσε, κάποιος τη χειροκρότησε ζωηρά.

Αυτό έκανε την Βαλερί και τον Κένγουορθ ν' αναπηδήσουν και, γυρνώντας το κεφάλι τους, ανακάλυψαν τον Τζών Λάθροπ καθισμένο όχι πολύ μακριά τους μ' ένα πορτο στο χέρι. 'Εκείσε το μάτι προς το μέρος της Βαλερί κι' εκείνη παρατήρησε τον Ρέτζιναλντ 'Αρτσερ, καθισμένο λίγο πιο πίσω, μέσα στο μεγάλο σαλόνι με τον χαμηλό φωτισμό.

Ο ι δυο νέοι χειροκρότησαν κι' εκείνοι με τη σειρά τους. Ο μάεστρος χαϊρέτησε με την ίδια σοβαρότητα που θα το είχε κάνει αν το σαλόνι ήταν γεμάτο επιβάτες κι' έπειτα οι μουσικοί άρχισαν να τακτοποιούν τα όργανά τους.

Η ώρα ήταν τότε έννεα και τριανταπέντε. Ξαφνιασμένος από το σταμάτημα της μουσικής, ο Κένγουορθ είχε άμέσως χαμηλώσει τον τόνο της φωνής του:

—'Αρχίζω να πιστεύω ότι δυθίζομαι όλο και περισσότερο μέσα σ' ένα δαίδαλο... 'Αν δέν πής την αλήθεια στον αστυνομικό και στον πλοίαρχο, τι προτείνεις να κάνης;

Η Βαλερί ανασήκωσε τους ώμους της: —Θά διαψεύσω κατηγορηματικά όλα όσα μπορεί να τους διηγήθηκε αυτός ο Μάθιους. Τόν προειδοποίησα, άλλωστε, χτές το βράδυ!

—Κι' αν σε ρωτήσουν που ήσουν τη στιγμή του εγκλήματος;

—Θά πώ ότι ήμουν μαζί σου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΣΤΑΡ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΤΗΣ



Τόκα από κοραλλί ψάδα



Κατελίνα παναμά ροζ πάλ



Η ΕΠΙΔΡΟΜΗ της 'Ιταλίδος στάρ στους οίκους μόδας πήρε εύρύτατη δημοσιότητα. Και το αποτέλεσμα ήταν άμεσο: Χάρης στις φωτογραφίες της, που παρουσίασαν έφημερίδες και περιοδικά, ή Πιεράντζελι έγινε άκούσιο μαννεκέν. 'Η έκλογή της έγινε επιλογή της νέας μόδας

(Φωτ. Len Sirman)

Η ΠΙΕΡΑΝΤΖΕΛΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Πλούτη και δόξα δέν άρκούν για να χαρίσουν στην Πιεράντζελι την εύτυχία και είναι γνωστό ότι δέν την εγκαταλείπουν οι άτυχίες από τότε που καθιερώθηκε σαν διέθνής στάρ. 'Υστερα από το διαζυγίο της με τον 'Ιταλοαμερικανό τραγουδιστή Βίκ Ντάμον, προσπάθησε να ξεχάσει με την εργασία της. 'Αλλά κ' εκεί δέν στάθηκε πικ τυχερή. Μία μικρή διαφωνία με τον σκηνοθέτη Τζόσουα Λόγκαν στάθηκε άφορη να χάσει το ρόλο της «Φάνυς» στο φίλμ

από το όμώνυμο μυθιστόρημα του Μαρσέλ Πανιόλ. 'Ετσι άπελπισμένη, αποφάσισε να ξεχάσει τις άτυχίες της αλλάζοντας περιβάλλον. Σαν νέα της πατρίδα διάλεξε το Παρίσι και ρίχτηκε άμέσως στις έτοιμασίες για την εγκατάστασή της, αρχίζοντας, όπως ήταν φυσικό, από την γκαρνταρόμπα της. Και λέγεται ότι έσπασε ρεκόρ ταχύτητας, δοκιμάζοντας και αγοράζοντας 29 φορέματα με τα ανάλογα καπελλάκια μέσα σε τρείς ώρες!

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ. ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ, ΦΥΣΙΚΑ, Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ





Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή τó άρωμά σας.
Είναί ή έκφρασις τής προσωπικότητός σας.

- Λεϊλά** ▶ ή λoσιόν γιά μαύρα μαλλιά, σκούρα έπίδερμίδα, θαθύχρωμα μάτια.
- Λιαρίς** ▶ ή διακριτική, φίνα λoσιόν τής ξανθής όμορφιάς.
- Μανόμα** ▶ ή λoσιόν γιά τó στανένιο δέρμα και τά καστανά μαλλιά...
- Μυρτώ** ▶ ή κολώνια γιά όλους τούς τύπους τής γυναικείας όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ



—Θυμάσαι, τού άφησεσ πουμεπουάρ;



Μέ τó Χρώμο-Σαμπουνάν
Color elle **Colorelle**
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
L'ORÉAL - PARIS

**ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ**

**ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**



ΔΥΟ από τούς πρωταγωνιστάς: Μυλέν Ντεμονζώ, Λωράν Τερζιέφ.

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΟΡΓΙΩΝ

Πρωτοπόρος έφέτος σέ μεγάλες έπιτυχίες ό εύρωπαϊκός κινηματογράφος μάς προσφέρει τώρα τó καταπληκτικώτερο ρεαλιστικό φίλμ, τó «ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΟΡΓΙΩΝ». Ήσως τó καταπληκτικώτερο άπ' όσα έγιναν μέχρι σήμερα. Ούτε ό «Επανάστατής χωρίς στίλα», ούτε ή «Ζούγκλα τού μαυροπίνακος», ούτε ή «Όμορφιά τής κολάσεως» τόλμησαν νά παρουσιάσουν μέ τέτιο έκρηκτικό ρεαλισμό τó πρωτοφανές όργιο, τήν άγρια ζούγκλα τής σύγχρονης κοινωνίας.

Μέ σκηνές άφάνταστα τολμηρές, άφάνταστα άποκαλυπτικές, δείχνει τή μέθη τής άκολασίας, τó ξετίναγμα κάθε φραγμού, τó ξέφρενο ξεχείλισμα τών πιο παράφορων ένστικτων...

Κι' όπως ήταν φυσικό, γιά ένα τέτιο μεγαλόουρμημα έπιστρατεύθηκαν τά πιο μεγάλα όστέρια τού σέξ, τής τέχνης και τού δυναμισμού: Μυλέν Ντεμονζώ, Λωράν Τερζιέφ, Ζάν Κλώντ Μπριάλι, Άντονέλλα Λουάλντι, Έλσα Μαρτινέλλι, Ροσάνα Σκαφφίνο και Άννα Μαρία Φερρέρο.

Τό «ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΟΡΓΙΩΝ» προβάλλεται από τή Δευτέρα στους κινηματογράφους ΤΙΤΑΝΙΑ και ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ.



Η ΛΙΛΥ ΠΑΛΜΕΡ στήν καινούργια μεγάλη δημιουργία της.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Κορυφαίο στις έφετεινές μεγάλες δημιουργίες τού Όργανισμού Άρθουρ Ράικ, τó συγκλονιστικό αυτό δραματικό άριστούργημα, πού γνώρισε παν-τού άποθεωτική ύποδοχή, τόσον τού κοινού όσο και τής παγκοσμίου κριτικής, έρχεται νά έπισκιάσει κάθε προηγούμενο θρίαμβο τού άγγλικού κινηματογράφου.

Μέσα σέ ένα καταπληκτικό πλαίσιο μεγάλων ψυχικών συγκρούσεων δίνει όλη τήν άγωνία, τó πάθος, τó μαρτύριο τών ανθρώπων πού έζησαν τó δράμα τού πολέμου και παρoύρθηκαν, άθελά τους, μέσα στή φοβερή όλη του. Κ' ή πιο μικρή άκόμη σκηνή του δονείται από δραματική ένταση πού φθάνει σέ άνυπόφορα όψη μέ τήν άφθoστή έρμηνεία τών μεγάλων πρωταγωνιστών του: τής Λίλυ Πάλμερ, πού έπιτυγχάνει ένα μοναδικό θρίαμβο, και τών Ρόναλντ Ληούξ, Σόλδισ Σόις, Υόδν Μισέλ και Άλμπερτ Λήδεν.

Τήν σπάνια αυτή δημιουργία θ' απολαύσουν οι Άθηναίοι από τήν Δευτέρα στους κινηματογράφους ΑΣΤΟΡ, ΙΑΙΣΙΑ και εϊς τόν νέο κινηματογράφο τής όδου Πατησίων ΑΘΗΝΑ.

(Ανακοίνωσις)

SCHERK



Θεληκτικό πρόσωπο !..

... μέ άπαλή και διάφανη έπίδερμίδα σας δίδει ή **ΛΟΣΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΕΡΚ** Έξαφανίζει κάθε άκαθαρσία από τούς πόρους, φρεσκάρει και ξανανειώνει πραγματικά τó δέρμα τού προσώπου σας. Μέ μερικές σταγόνες έχετε δαυμάσια άποτελέσματα.

**Scherk
Face
Lotion**

Άποκλειστικοί Άντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

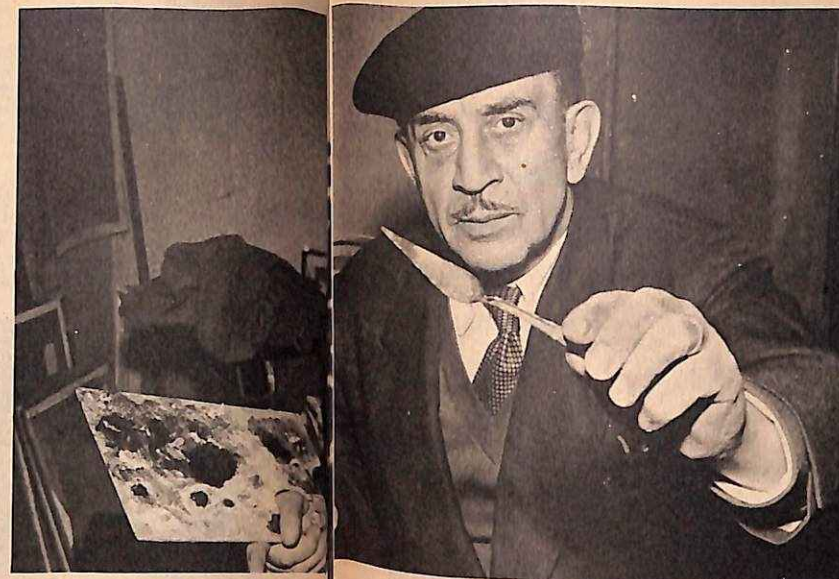
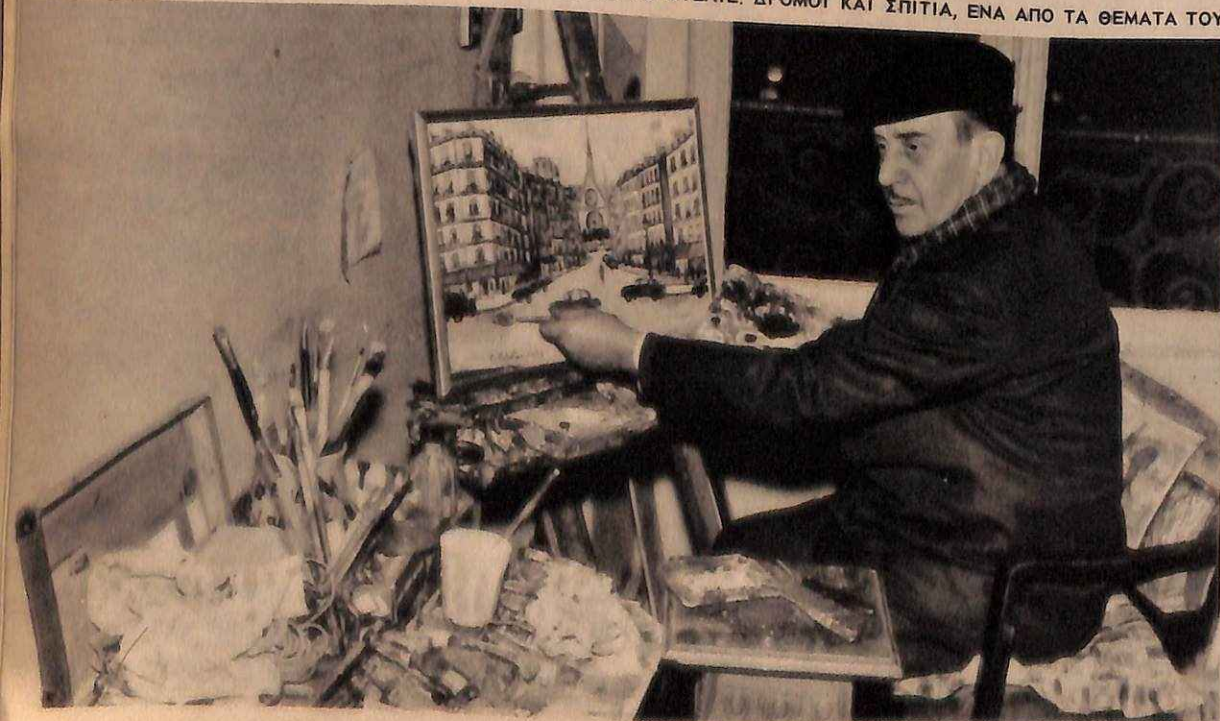


ΚΑΦΕΝΕΙΟ «ΜΠΕΝΖΑΜΕΝ». ΑΠΕΞΩ ΠΟΥΛΑΕΙ ΚΑΣΤΑΝΑ, ΜΕΣΑ ΕΚΘΕΤΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΦΟΥΦΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΛΕΤΤΑ Ο ΚΕΦΑΛΑΣ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΤΗΝ ΔΟΖΑ

Η ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΚΑΣΤΑΝΑ

ΣΕ ΔΡΟΜΟ Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ, ΣΦΗΝΩΜΕΝΟ ΣΕ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟ ΑΤΕΛΙΕ. ΔΡΟΜΟΙ ΚΑΙ ΣΠΙΤΙΑ, ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ



ΑΥΤΟΔΙΔΑΚΤΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΤΑ ΥΛΙΚΑ

(Φωτ. Dalmas)

Φορώντας πάντα τόν ίδιο σκούρο μπερέ και έχοντας τυλιγμένο τόν λαιμό του στο φαρδύ καρρό κα-
σκόλ του, εξακολουθεί να πουλάει κάστανα στην γω-
νιά των δρόμων Ριβόλι και Σαιντ Όπορτιν, έξω
από το καφέ-Μπενζαμέν... Η διασημότητα δεν του
ξεσήκωσε τὰ μυαλά — ούτε οι ειδικές παραγγελίες
έργων που του έκαναν δυο "Ελληνες μεγαλοεφοπι-
σταί. Ο Γιώργος Κεφαλάς, ο "Ελληνας καστανα-
στής του Παρισιού, που έχει αναστατώσει τούς πνευματι-
κούς και καλλιτεχνικούς κύκλους του Παρισιού με
τούς παράξενους ζωγραφικούς του πίνακες, μένει πι-
στός στο άπλο θιοποριστικό του επάγγελμα και δια-
τηρεί τὸ όνειρο ενός νέου ταξιδιού στην "Ελλάδα, που
έχει νά τήν επισκεφθῇ από τὸ 1953.

Ο Γιώργος Κεφαλάς («Εἰκόνες» τεύχος
164), γεννήθηκε στην Χίο και εγκαταστάθηκε στο
Παρίσι τὸ 1932. Δὲν ξηνητεύτηκε κάνοντας όνειρα
γιὰ πλούτη, ἀλλά γιὰ νὰ εξασφαλίσει τὰ ἀποράιτη-
τα στην οικογένειά του, και τις ἐλεύθερες ώρες του
νὰ τις περνῇ σάν μποέμ, τριγυρνώντας στους πα-
ρισινούς δρόμους.

Τὸ επάγγελμα του καστανα-
στή και ἴσως νὰ ἔμεινε σ' ὅλη του τήν ζωή καστανα-
στή και νὰ πουλούσε κάστανα στην γωνιά των δρόμων
Ριβόλι και Σαιντ Όπορτιν, έξω από τὸ καφέ - Μπεν-

ζαμέν, ἂν, βλέποντας μιὰ χειμωνιάτικη μέρα τὸν ἑαυ-
τό του νὰ καθρεφτίζεται στὰ τζάμια τοῦ καφενείου,
δὲν τοῦ ἔρχόταν ξαφνικά ἡ ἰδέα νὰ ζωγραφίσῃ τὸ
πορτραῖτό του. Τόσο δὲ ἱκανοποιήθηκε ἀπὸ τὴν πρῶ-
τη του αὐτὴ ἐπίδοση στην τέχνη, ὥστε πῆρε τὸ θάρ-
ρος και παρουσίασε τὰ πρῶτα του ἔργα στὸ φθινο-
πωρινὸ Σαλὸν τοῦ 1957. Ο Κεφαλάς ἔγινε ἀμέ-
σως γνωστός και ὁ γαλλικός και ξένος τύπος τοῦ
ἀφιέρωσε τὰ καλοκαιρικά τεύχη τῶν εφημερίδων
ζωγραφική ἔγινε τὸ ἀγαπημένο του χόμπυ, που συν-
τροφεύει τις ἐλεύθερες ὥρες του. Ἀπὸ τότε, τρία μό-
λις χρόνια, δηλαδή, ἀπὸ τὴν πρώτη του ἐκθεσὶ, ἔχει
ζωγραφίσει 75 κομμάτια, που ἔχει ἐκθέσει στὸ Σα-
λὸν των Γάλλων καλλιτεχνῶν, τὸ σωματεῖο των ὁ-
ποίων τὸν ἔχει ἐκλέξει και γραμματέα του.

Ἡ τελευταία ἀτομικὴ του ἐκθεσὴ ἔγινε στὶς 25
Ὀκτωβρίου στὶς ἀθήουσες τοῦ καφενείου Μπενζαμέν.
Τὰ ἀγαπημένα θέματα τοῦ Κεφαλά εἶναι τὰ λουλού-
δια και οἱ δρόμοι τοῦ Παρισιού. Πρόσφατα τοῦ ἔγι-
νε πρόταση ἀπὸ τὸν "Ελληνα ἐφοπλιστὴ Γιάννη Χα-
τζηπατέρα, νὰ ἐκθέσῃ στὸ Λονδίνο, ἐνὺ ἑνὸς ἄλλου
ἐξοπλιστῆ, ὁ Πέτρος Ποταμιάνος, τοῦ παρήγγειλε
μιὰ σειρά ἀπὸ ἔργα γιὰ νὰ διακοσμήσῃ τὸ γιότ του.

Οἱ παρισινὸι τεχνοκρίτες παρουσίασαν τὸν Κε-
φαλά σάν ἑνα εἶδος τελωνοφύλακα, που δίνει νέο
περισχόμενο στην «ἀπόλοιχὴ» ζωγραφικὴ τοῦ 1961.



«Κι ἂν ὁκὼμὴ μιὰ μέρα δὲν θὰ ἔχω ἀνάγκη νὰ
ἐργασθῶ, δηλώνει ὁ καστανα-
στή - ζωγράφος, δὲν θὰ
ἐγκαταλείψω τὰ κάστανά μου. Μόνο
πού τότε δὲν θὰ τὰ πουλῶ, ἀλλά θὰ τὰ προσ-
φέρω στοὺς καλοὺς μικροὺς μου φίλους».



Πώς σ'αφάνηκαν οι καραμέλλες

ION ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΥ

Ειδικώς σ'ε σ'αφ που καπνίζετε;

- Άλλα καραμέλλες ION υπάρχουν για όλες τις προτιμήσεις (ΛΕΜΟΝΙ—ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ—ΜΕΝΤΑ—ΤΣΕΡΡΥ—ΚΑΝΕΛΛΑ—ΣΟΚΟΛΑΤΑ—ΒΟΥΤΥΡΟ—ΟΥΖΟ—ΡΟΥΜΙ) σ'ε ειδική συσκευασία τήν πλέον συγχρονισμένη και υγιεινή.

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΚΤΥΠΗΣΕ ΞΑΦΝΙΚΑ
ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΗΣ —
ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ
ΕΝΟΣ ΤΡΟΧΟΣΠΙΤΟΥ
ΤΟΥ ΤΣΙΡΚΟΥ
"ΜΕΝΤΡΑΝΟ"

‘Η περπλανώμενη μαθήτρια γύρισε φημισμένη σ'ην 'Αθήνα

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΚΑΙ... ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ



ΠΑΛΙΟ ΟΝΕΙΡΟ Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ. ΟΤΑΝ ΗΛΘΕ ΤΟ «ΜΕΝΤΡΑΝΟ», Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΗΤΑΝ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

(Φωτ. 'Ηνωμ. Φωτορεπόρτερς)

Λεπτή, κοκκινομάλλα, με μάτια γαλανά, κομψότητα και όμορφότερη απ' όση την δείχνουν οι 12 μέχρι σήμερα ταινίες της, η Κατερίνα Βαλέντε γοήτισε όσους την είδαν από κοντά και, φυσικά, μάγεψε όσους την άκουσαν, κατά την ολιγοήμερη παραμονή της στην 'Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Οι 60.000 δροχμές που πήρε για κάθε μία από τις 4 εμφανίσεις της δεν θεωρήθηκαν από ώριμους σαν μεγάλη αμοιβή για την πιο δημοφιλή ίσως τραγουδίστρια του κόσμου. Δεν είναι ακριβώς γνωστό σε πόσα εκατομμύρια έχουν πουληθεί οι 145 δίσκοι που έχει εγγράψει μέχρι σήμερα σε 10 γλώσσες. Μία από τις τελευταίες εγγραφές της είναι και η γερμανική έκδοση της παγκοσμίου πια επιτυχίας του Μάνου Χατζιδάκι, «Τα παιδιά του Πειραιά».

Η επιτυχία δεν έχει αφαιρέσει τίποτε από την απλότητα στους τρόπους και στα αισθήματα της διάσημης δεντέτας. Έξακολουθεί να παραμένει, σήμερα στα 30 χρόνια της και μετά από τόσες δόξες, η απροσποίητη κοπελλίτσα που αντίκρισε τη ζωή από το περιπλανώμενο περιβάλλον του τσίρκου «Μεντράνο», όπου έργαζαν ως «εκδού» οι γονείς της.

Η μεγαλύτερη επιθυμία της; Μία, όποια και κάθε γυναίκα. Ν' αποκτήσει ένα κοριτσάκι για να έχει συντροφιά ο μικρός της γιος, που απέκτησε πριν από δύο χρόνια με τον ταχυδακτυλουργό Έρικ φον Άρο. Γνωρίστηκαν, αγαπήθηκαν και παντρεύτηκαν στα 1952 στο Άμβουργο, όταν η Κατερίνα ήταν ακόμη μία άσημη τραγουδίστρια. Η μεγάλη επιτυχία της κτύπησε την πόρτα τρία χρόνια αργότερα, με τα πασίγνωστα τραγούδια «Αι λάβ Παρίς» και «Μολαγκένια», που τραγουδιούνται ακόμα και σήμερα.

Ένα μελαγχολικό χαμόγελο χαράζεται στα χείλη της όταν της παρατηρούν ότι φαίνεται κάπως κουρασμένη. Το παραδέχεται. «Όλα έρχονται και παρέρχονται», λέει. Φυσικά, δεν θα μπορούσε να εξαιρεθεί η ίδια από τη φθοροποιό επίδραση του χρόνου. Ωστόσο, οι μετοχές της στο χρηματιστήριο των καλλιτεχνικών αξιών δεν έχουν σημειώσει καμία πτώση. Ήδη σε λίγο θ' αρχίσει να γυρίζει την νέα ταινία της «Αυτός είναι ο άνθρωπός μου», με τον Μάριο-Ντέλ Μόνακο.

Όσο για τα «χάμπυ» της — απλούστατα και αυτά: Να μαγειρεύει και να παίρνει φωτογραφίες.

'Εδω κι' 'Εκει

● —ΠΟΛΥ δύσκολα πράγματα ζητάτε, δεσποινίς... Πώς να σας βρούμε ένα δίσκο, που δεν ξέρετε τον τίτλο του ή τον εκδότη του; Μήπως ξέρετε τουλάχιστον το όνομα του τραγουδιστή που τον τραγουδά;

—Όχι, αλλά μπορώ να γνωρίσω τη φωνή του!

● —ΛΟΙΠΟΝ χθές κινδύνευα να χάσω τη δουλειά μου. Σκέψου ότι όταν γύρισα στο σπίτι βρήκα το άφεντικό στο κρεβάτι με τη γυναίκα μου.

—Και τι έκανες;

—Ευτυχώς δεν με είδε το άφεντικό...

ΡΕΤΕΡ ΡΑΗ
ΝΕΑΝΙΚΟ ΣΤΗΘΟΣ - ΝΕΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

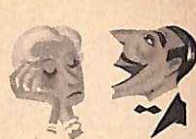


Μιά νέα εμφάνιση της
σειράς HONEY COMB από
δαντέλλα νάυλον

HONEY COMB
ΤΟ ΣΟΥΤΙΕΝ ΠΟΥ ΑΝΑΠΝΕΙ



ΦΛΥΑΡΙΕΣ



Υ Παλατάκια... υπόγεια και ισόγεια εγκαταστάονται το ένα ύστερα από το άλλο και φιλοξενούν... —τί άλλο;— τον δημοφιλέστερο κόσμο των σκιών που ψυχαγωγεί το πανελλήνιον. Έκφραση είναι ή στατιστική: Το πρώτον εξάμηνο του 1960 ο φόρος έκοψε 56.500.000 εισιτήρια. Από αυτά, τα 49.500.000 είναι κινηματογράφος. Δηλαδή, μέσα στο χρόνο, 100.000.000 εισιτήρια... «Από όλα» ονομάζεται ο κεντρικότερος των καινούργιων. Κάτω από το «Αττικόν», με μπάρ, άνετο άερισμό, ωραία καθίσματα. Στην υγεία του, σε δοκιμαστική προβολή, ήπια κόσμος πολυς και ο Αμερικανός ήθοποιος Ρίτσαρντ Ήγκαν, συμπαθέστατος και εξαιρετικά υπερίφανος που θα έναρξω τον Λεωνίδα...

Υ Κιόσκι... υπάρχουν, ξέρουμε, χιλιάδες στας Αθήνας και στα περίχωρα, αλλά το πρώτο κίосκ που κατοικεί μέσα σε νυκτερινό κέντρο είναι το «Night Shop». Κατοικεί στην τέως «Αθηναία» και νυν «Golden Key»... Περίπτερο σωστό, με έφημερίδες, περιοδικά, τσιγάρα, τσιγκλες, ξυραφάκια κλπ. Νόστιμη ιδέα, σε εύχριστο περιβάλλον!

Υ Χιλιάδες... κόσμος περνά από την Πανελλήνιο Έκθεση Ζωγραφικής, στο Ζάππειο. Ο ένας στους εκατό για να δει το έργο, οι άλλοι 99 γιατί βρίσκονται στο Ζάππειο και η είσοδος είναι δωρεάν. Αυτούς τους 99 ή Έκθετες δεν καταδέχεται να βοηθήσει και να μορφώσει. Κρίμα που χάνεται μια πολύτιμη ευκαιρία... Σ' όλο τον κόσμο οι Έκθετες χαρίζουν κάποια εξήγησι, βοηθούν τον κοσμάκη, προσφέρουν μικρές παραγράφους Ιστορίας

τέχνης. Έδω, έργα σκονισμένα ακαδημαϊκά, τύπου κάρτ - ποστάλ και ξεσπασμένα άφηρημένα γεγονότων και μπερδεύουν αναπόφευκτα τον κοσμάκη, σαν ζωολογικός κήπος που θα είχε στο ίδιο κλουβί, με τίτλο Ζώα της Αφρικής, ένα κροκόδειλο, μια καμηλοπάρδαλι και μια κασίκα...

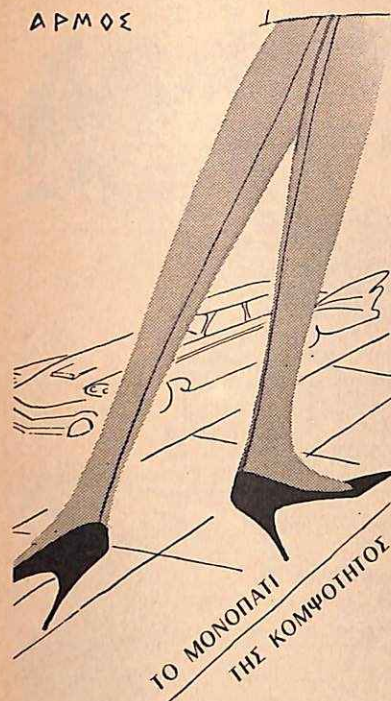
Υ Λάθος... Σ' ένα κεντρικό φαρμακείο πωλούνται τα περίφημα μικροσκοπικά γυαλιά μυωπίας «κοντάκτ», τα οποία ανάφεραμε προ ημερών, προσθέτοντας ότι δεν υπάρχουν στην Ελλάδα και μάλιστα περί τους 500 πελάτες τα έχουν ήδη προμηθευθεί, αλλά, περιέργως πώς, το κρατούν μυστικό. Ένας μεταξύ των πολλών είναι και ο συμπαθής κομφορσις Γιώργος Οικονομίδης...

Υ Αύθεντικόν... Όταν ο Αϊζενχάουερ, πέρσι, συνήντησε τον Πάπα, τον ρώτησε: «Πόσοι άνθρωποι κατοικούν στο Βατικανό;». «Α, δεν ξέρω», απάντησε αγαθά ο Johnny Walker (Τζών ο περιπατητής, όπως τον έχουν βαπτίσει οι Αμερικανοί), «φαντάζομαι οι μισοί»...

Υ Και άλλο, όχι αύθεντικόν: Ο Νικήτας Κροούσσεφ και ο Αϊζενχάουερ συναντούν ένα μάγο. Ο Νικήτας τον παίρνει και του ψιθυρίζει: «Βρες ένα τρόπο να εξαφανίσεις τους Αμερικανούς από τη γη». Ο Αϊζενχάουερ τον παίρνει αργότερα και του λέει: «Αν καταστρέψεις την Ρωσία και τους Ρώσους, θα σώσεις τον κόσμο». Τρίτος ο Μάκ Μίλλαν, που έχει κρυφακούσει, λέει απλά: «Εγώ δεν θέλω τίποτα, μόνον να κάμης τα δυό τους χατήρια»...

ηη

ΑΡΜΟΣ



Φινέτσα — άρμονία
τέλεια Έφαρμογή,
κι' επί πλέον τό κύριο
χαρακτηριστικό της



Dubbelife Stockings

ή ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Η φημισμένη Cameo με διπλή κλωστή και διπλή ζωή... Χάρης στη λεπτή της ραφή προσδίδει όμορφία και κάνει το πόδι να φαίνεται πιο κομψό και μακρύ... Και χάρης στη διπλή της κλωστή (ή μία κόβεται ή άλλη κρατά) είναι αφάνταστης αντοχής. Επί πλέον εφαρμόζει σ' όλες τις γάμπες τόσο τέλεια που νομίζετε ότι είναι κατασκευασμένη ειδικώς για σας! Πλούσια συλλογή αποχρώσεων σε όλα τα μεγέθη. Ζητήστε να σας τις δείξουμε και να σας εξηγήσουμε τα πλεονεκτήματά τους.

Παπαγιάννη

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ



ΜΑΜΟΣ
Μυυρα Πατρών
Η καλύτερη
Έλληνική μύυρα

● Ο ΠΕΛΑΤΗΣ φεύγει άργισμένος από το έστιατόριο, γιατί ενώ έφαγε πολύ άσχημα, του παρουσίασαν έναν πολύ άλμυρο λογαριασμό.

—Μορείτε να είστε δέκατοι —λέει στον μάιτρ ντ' ότέλ— ότι δεν θα συγνώμη ποτέ το έστιατόριό σας σε κανένα φίλο μου...

—Θα μπορούσατε τουλάχιστον να μάς συστήσετε τους έχθρούς σας;

● ΔΥΟ χωριάτες συζητούν:

—Έστειλα την κόρη μου στην Αθήνα...

—Γιατί;

—Τι να κάνω; Δεν ήταν άξια για τίποτα...

—Και τι μπορεί να κάνει στην Αθήνα;

—Τα πάντα!

● ΔΥΟ φίλοι συναντώνται στο Παρίσι:

—Κ' εσύ έδω;

—Α! Παλιό μου δειρο ήταν ναρθω στο Παρίσι...

—Και η γυναίκα σου; Δεν την έφερες τη γυναίκα σου;

—Είδες ποτέ κανέναν να πηγαίνει σε γεύμα και να κουβαλά μαζί του και ένα... κουλούρι;

● ΕΝΑΣ Αμερικανός περιηγείται με ένα αυτοκίνητο την Αυστραλία, παρ'ότι με έναν Αυστραλό φίλο του. Καθώς διασχίζουν κάτι μεγάλα λιβάδια, ο Αμερικανός δείχνει στον Αυστραλό κάτι ζώα και ρωτά:

—Πώς τα λέτε αυτά τα ζώα;

—Βόδια...

—Κοροϊδεύεις; Στην Αμερική τα βόδια είναι δέκα φορές μεγαλύτερα. Και αυτά εκεί κάτω;

—Πρόβατα.

—Θα στείλεις, δέκα... Στην Αμερική τα πρόβατα είναι δέκα φορές μεγαλύτερα.

Λίγο παρακάτω του δείχνει ένα κοπάδι κουνέλια και το ρωτά:

—Κι' αυτά πώς τα λέτε;

—Ακρίδες!

● ΕΝΑΣ που πηγαίνει να επισκεφθεί ένα φίλο του, μεγάλο έπιχειρηματία, τον βρίσκει μόο του στο τεράστιο γραφείο του να προσπαθεί να γράψει με τη γραφομηχανή ένα γράμμα!

—Μόνος σου γράφεις τα γράμματα τώρα;

—Τι να κάνω; Η γραμματεύς μου παντρεύτηκε.

—Και ποιόν πήρε;

—Έμμενα!

● ΣΤΟ τραίνο, μια ωραία κοπέλλα λέει στον κύριο που κάθεται απέναντί της:

—Κορίε, δεν πετάτε το τσιγάρο σας; Ο καπνός με ελίζει.

—Κ' εσείς με ελίζετε, δεσποινίς. Δεν ζήτησα, όμως, να σας πετάξουν έξω!

● Η ΚΥΡΙΑ είναι έξω φρενών:

—Θα δώσω τις υπηρετίες, λέει στον άνδρα της, γιατί όλη την ώρα με κοιτμπούλεουν και ή μιά διηγείται στην άλλη τι κάνω και τι δεν κάνω.

—Καλύτερα να τις κρατήσης, γιατί έτσι τα λένε έδω μεταξύ τους. Ενώ αν τις δώξης θα τα λένε και σε άλλους και θα έκτεθούμε...

● ΚΑΤΑ τον Αντρέ Ρουσσέν, εκείνο που ελχορίζει τον ήλιθο από τον έξυπνο είναι ότι ο πρώτος ενοικιάει τα ίδια λάθη, ενώ ο δεύτερος κάνει όλο καινούργια λάθη.

● ΕΝΑΣ μπακάλης εξομολογείται σ' ένα φίλο του:

—Όπου να μάθω όκαςμος τι διαφορά υπάρχει μεταξύ όκας και κιλού έκανα μια μικρή πειρασία!

● ΔΥΟ ζητιάνοι εγκαθίστανται σε μια άβυσσος παράγκα και φαίνονται πολύ ευχαριστημένοι.

—Λοιπόν, λέει ο ένας, δεν θα μάς έλεις τίποτα αν είχαμε ραδιόφωνο.

—Θάρρη κι' αυτό... Θάρρη κι' αυτό... Έχουμε κιόλας τα παρτίνα.

AMERICAN ELECTRIC



ΤΥΠΟΣ AM 960
9,1 ΚΥΒ. ΠΟΔΩΝ



ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΣ ΩΦΕΛΙΜΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ:

ΕΙΔΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΔΙΑ ΦΙΑΛΛΑΣ

ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ

ΚΑΤΑΨΥΞΕΩΣ

ΣΥΡΤΑΡΙ ΨΥΞΗΣ ΨΥΞΕΩΣ

ΔΥΟ ΡΑΦΙΑ ΔΙ' ΑΥΓΑ

ΘΑΛΑΜΟΣ ΨΥΞΕΩΣ

ΜΕΓΑΛΗΣ ΧΩΡΗΚΟΤΗΤΟΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΣΥΡΤΑΡΙ ΕΜΑΓΙΕ

ΓΙΑ ΦΡΟΥΤΑ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Τιμή λ. 11.500
62 18 λ. 500

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ GENERAL ELECTRIC

ΗΛΕΚΤΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.

ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 (ΠΛ. ΚΛΑΥΜΩΝΟΣ) - ΤΗΛ. 24.023

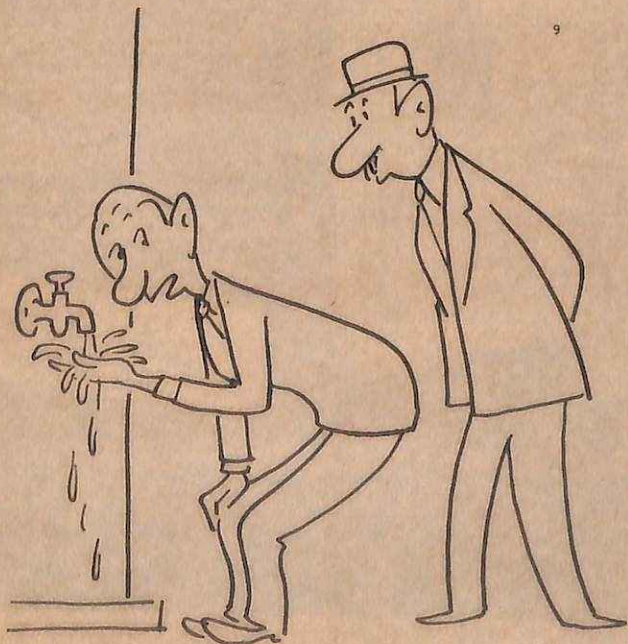
LAMBO

ΝΕΑ
ΣΥΝΘΕΣΙΣ
ΔΙΑΡΚΕΙ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ



Άκόμη καλύτερη

ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ ΜΕ ΠΛΑΣΤΙΚΟ

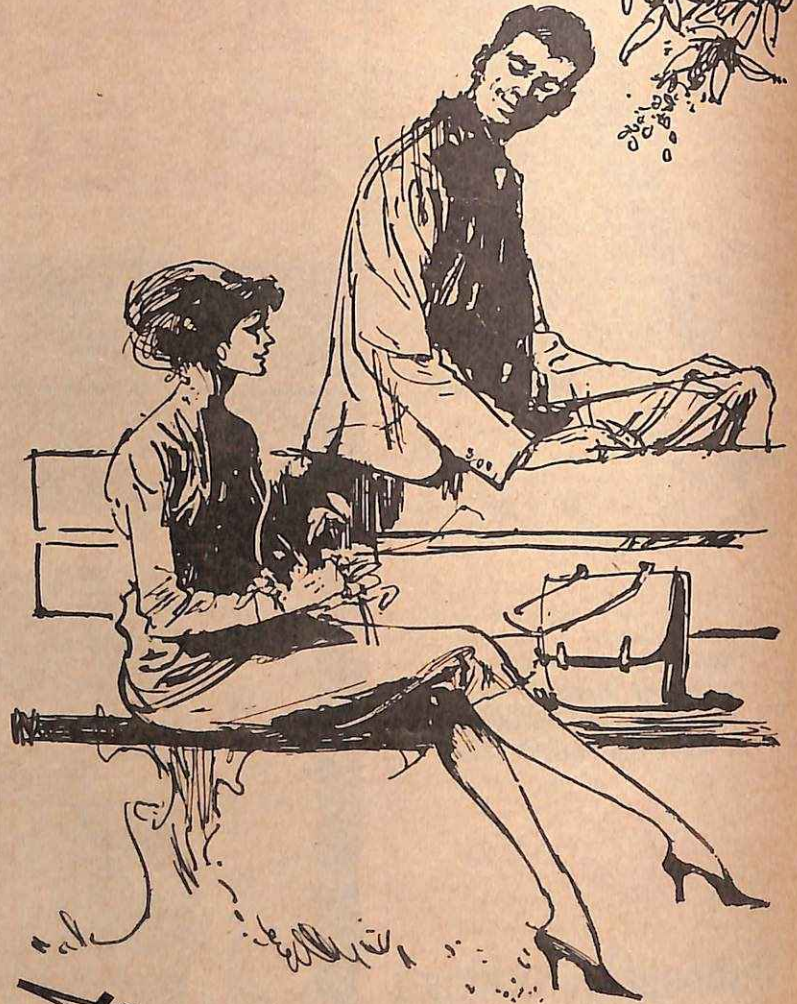


-Δέν πίνω πιά νερό σ'ε ποτήρι γιατί θυμάμαι
την ΙΖΟΛΑ.

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ELBEO



Πόδια που μιλούν...

Τά πόδια μιας γυναίκας μιλούν πάντα ακόμα και όταν το "στόμα της σιωπά", είπε ένας πνευματώδης Γάλλος. Προσέξτε τι έκφραση παρουσιάζει ένα ωραίο γυναικείο πόδι και δά διήτε πόσο ψυχολογημένο είναι το γνωμικό αυτό.

Ένα περιποιημένο πόδι με μία φίνα κάλτσα **ELBEO** στα νέα σκούρα χρώματα μπορεί να σας πη πολλά, τώρα μάλιστα με την μόδα της κοντής φούστας. Προσέξτε όμως, ένα σκούρο χρώμα έχει πολύ περισσότερες απαιτήσεις από ένα ανοικτό. Δεν μπορείτε να φορέσετε σκούρες κάλτσες κατωτέρας ποιότητας.

Επισκεφθήτε μας με μεγάλη μας ευχαρίστηση δά σας επιδείξουμε την πλούσια συλλογή των ποιοτήτων και χρωμάτων που διαθέτουμε στις κάλτσες **ELBEO** ως και την μεγάλη μας συλλογή από **LINGERIE** των καλλιτέρων Γαλλικών Οίκων.

Επίσης ειδικό τμήμα για πλεκτά μάλλινα, κορσέδες και σουτιέν **FELINA**.

Στο κατάστημα **BEST-ELBEO**

Μητροπόλεως 44

Μέ'ελαχίστη προκαταβολή

ΑΡΜΟΣ



ΝΕΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑΙ

11 Κυβ. Πόδ. 13.200 • 8 Κυβ. Πόδ. 9.500

και είς 24 μηνιαίες δόσεις
αποκτάτε τὸ ιδεώδες ψυγείο

PRESTCOLD

Ζητήσατέ τα είς τὰ καλλίτερα καταστήματα
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 16 - ΤΗΛ. 626.101

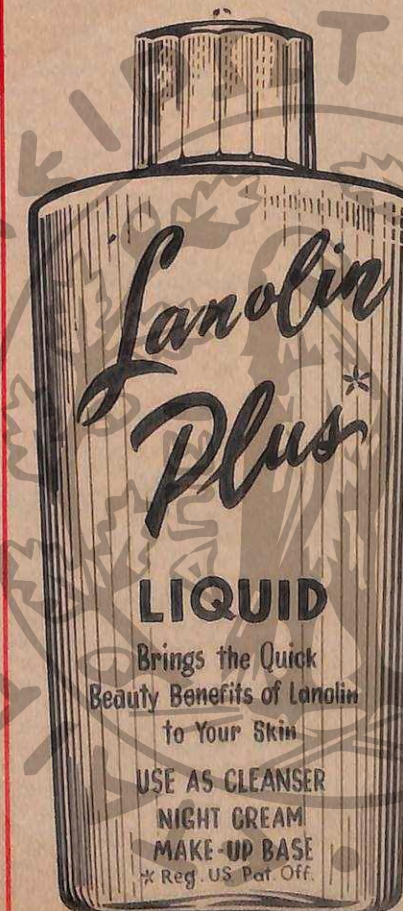
Τὸ λουτρό τοῦ 20^{ου} αἰῶνα!

Έγινε γιὰ νὰ σᾶς ξαναδώσει
μέσα σ' ἐλάχιστο χρόνο,
τὴν αἴσθησι τῆς ξεκούρασης
καὶ τῆς προσεκτικῆς περιποιήσεως,
ποὺ θὰ σᾶς ἐξασφάλιζαν,
εὐγενικά, ἐπιδέξια χέρια, ξεχασμένα
σὲ ἀνατολίτικο παραμῦθι...
Γιὰ τὴν περιποίησι τοῦ δερματός σας,
τὴν τόνωσι τῶν νευρῶν,
τὴν εὐεξία σας,
ἀρκεῖ τὸ ντους μὲ

Bubble Bath

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ
ΦΑΜΑΡ

γιὰ τὸ λουτρό, τὸ ντους, τὸ λούσιμο.



Τὸ
μόνο
καλλυντικό
δου
δεξιάει
30%
ἀγνή
lanolin

LIQUID

Brings the Quick
Beauty Benefits of Lanolin
to Your Skin

USE AS CLEANSER
NIGHT CREAM
MAKE-UP BASE
* Reg. U.S. Pat. Off.



Ο ΖΑΚ ΦΡΑΝΣΟΥΑ, Η ΜΑΝΤΕΛΕΝ ΝΤΕΛΑΒΕΡ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΙ ΤΟΥ Σ, ΟΠΩΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ, ΜΕ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΡΟΥΧΑ, ΣΤΟΝ «ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟ»

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ

ΚΛΑΣΙΚΟ ΕΡΓΟ - ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

ΟΙ ΔΥΟ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΙ ΤΟΥ «ΒΙΕ ΚΟΛΟΜΠΙΕ»



Η αθηναϊκή θεατρική κίνηση δεν έννοει να ζωηρεψή από πλευράς πληθωρικής προσελεύσεως θεατών. Έλάχιστα, κυριολεκτικά, δακτυλομετρουμένα είναι τα θέατρα εκείνα, που έχουν κόσμο. Τα πρωτεία κατέχει το «Εθνικό» με τον «Εμπορο της Βενετίας». Επίσης, συγκριτικώς, είναι πολύ ικανοποιητική η κίνηση του θεάτρου Κώστα Μουσούρη, και πηγαίνει καλά και ο Χόρν. Έξακολουθεί, έξ άλλου, το πραγματικά καταπληκτικό πιά φαινόμενο του έργου του Κασόνα, που σε λίγες ημέρες κλείνει χρόνο από τότε που το ανέβασαν ο Διαμαντόπουλος με την Μαρία Άλκαίου. Όλοι, όμως, οι άλλοι θιάσοι πρόζας εμπορικώς δεν ται πάνε σπουδαία. Έτσι, είναι υποχρεωμένοι να ετοιμάσουν καινούργια έργα. Τον «Θείο Βάνια» του Τσέχωφ θα παρουσιάσει σε λίγες ημέρες ο Κούν. Ο «Ηλιόπουλος» θα εμφανιστεί μια καινούργια κωμωδία του Ψαθά, ενώ η Κατερίνα κάνει πρόβες σ' ένα γαλλικό έργο. Προετοιμάζονται, επίσης, για νέα προγράμματα, η «Ελσα Βεργή, ο θιάσος των «Διονυσίων», καθώς και τα άλλα αθηναϊκά συγκροτήματα πρόζας. Από αυτά, ο Δημήτρης Μυράτ, μετά την πνευματική προσφορά του με την παρουσίαση του έργου του Καμύ «Οι δίκαιοι» — σωστός καλλιτεχνικός ηρωϊσμός το ότι ανέβασε ένα έργο ποιητικής διαθέσεως σαφώς αντιεμπορικό — τώρα θα εμφανιστεί το έργο του Πανιδό ο «Εμποροί της δόξας», που είχε ανέβασει και ο Κώστας Μουσούρης.

Το «Βιέ Κολομπιέ»

Σ το θέατρο «Άλφα», όμως, που στεγάζεται ο θιάσος του Μυράτ, θα έχουμε από την έρχομενη Δευτέρα σύνταξη εμφάνιση ενός ξένου συγκροτήματος. Περνάει από την «Αθήνα και θα δώση κ' εδώ παραστάσεις επί τρεις ημέρες ο θιάσος του «Βιέ Κολομπιέ». Το γαλλικό αυτό συγκρότημα πρόζας θα εμφανιστεί στο θέατρο της οδού Πατησίων δύο έργα. Το ένα είναι η σκηνηκή δημιουργία του Μαρσέλ Άσσάρ «Jean de la lune» και το άλλο η κωμωδία του Μολιέρου «Μισάνθρωπος». Το κλασικό αυτό έργο θα παιχθεί από τον άναμενόμενο παρισινό θιάσο με μοντέρνα κοστούμια. Κοστούμια του σίκου Pierre Cardin, που φυσικά προσδίδουν μια ιδιορρυθμία στην σαηνική παρουσίαση του μοιερικού κειμένου και ένα στοιχείον πρόσθετο ενδιαφέροντος στις παραστάσεις των Γάλλων καλλιτεχνών.

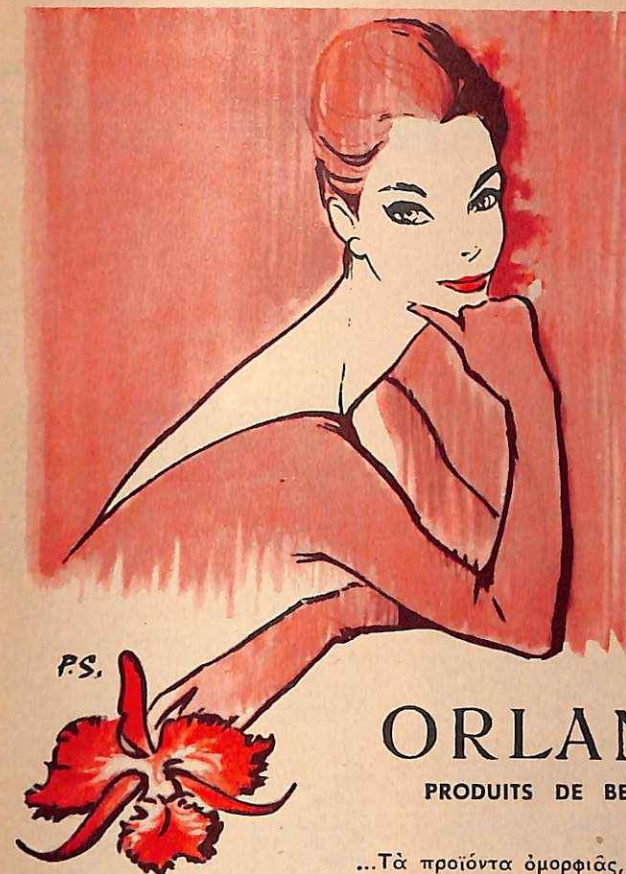
Ποιοί είναι, όμως, οι επικεφαλής του παρισινού θιάσου, που πρόκειται να μάς επισκεφθώ; Ο Ζακ Φρανσουά είναι ο πρωταγωνιστής και η Μαντελν Ντελαβέρ η πρωταγωνίστρια. Έκείνος άρχισε την καριέρα του πλάι στην Ύδον Πρεντάν και τον Πιέρ Φρεναι, στο έργο του Κλουζώ «Κα-

μωδία σε 3 πράξεις». Στον κινηματογράφο έπαιξε για πρώτη φορά συμπρωταγωνιστής της Τζιν-τζερ Ρότζερς και του Φρέντ Άσταϊρ στην κωμωδία «Οι Μπάρκλεϊς από το Μπροντγουάϊ». Από τότε συμμετέχει σ' ένα πλήθος γαλλικών ταινιών. Τά κυριώτερα του φιλμ είναι: «Οι τρεις σωματοφύλακες», «Ένας έρωτας του Φράντς Λίστ», (στον ρόλο του Λίστ), «Τά μεγάλα γυμνάσια» του Ρενέ Κλαίρ, με την Μισέλ Μοργκάν και τον Ζεράρ Φιλίπ. Παράλληλα έπαιξε στο θέατρο τον ρόλο του Άλεξ στην «Μαρία Άντουανέττα» του Έρλανζέ, στον «Χορό του λοχαγού Χέλτ» του Γκαμπριέλ Άρου, στον «Έχθρο» του Ζυλιέτ Γκρήν, τον Χίγκινς στον «Πυγμαλίων» του Μπέρναρ Σώ, με σκηνοθέτη τον Ζαν Μαρσί, και στο «Ραντεβού του Σανλίσ» του Ζαν Άνουϊ. Επίσης υπεδύθη στο έξωτερικό, σε περιοδεία στις «Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά, τον ρόλο του Νέρωνα στον «Βρετανικό» του Ρακίνα. Και κάτι ακόμα: Ο Ζακ Φρανσουά θεωρείται σαν Ένας από τους πιο καλοντυμένους ηθοποιούς της γαλλικής σκηνής και του γαλλικού κινηματογράφου. Γι' αυτό καί έλαβε πρό καιρού το Χρυσό Μήλο της ανδρικής κομψότητας, το όποιον μοιράστηκε με τον Μωρίς Σεβαλίε.

Η Μαντελν Ντελαβέρ

Ερχόμαστε τώρα στην πρωταγωνίστρια του γαλλικού θιάσου, που θα μάς επισκεφθώ. Είναι η Μαντελν Ντελαβέρ, που αφού αποφοίτησε από το κονσερβατουάρ της δραματικής τέχνης του Παρισιού, έκανε το σκηνικό ντεμπούτο της στο έργο «Τά άμπέλια του κυρίου». Κατόπιν προσελήφθη στο συγκρότημα της Μαντλν Ρενώ και του Ζαν Λουί Μπαρρό. Πλάι τους έπαιξε την Όφελία στον «Άμλετ», καθώς και σημαντικούς ρόλους σε έργα του Μαρβιά, του Άσσάρ, του Άνουϊ, του Μπουρντέ και του Σασά Γκιτρί. Μαζύ με τον Μπαρρό και την Ρενώ έπαιξε ταινίες στην Λατινική Αμερική. Κατόπιν έπαιξε, στο «Βιέ Κολομπιέ», τον «Μισάνθρωπο» με τον Ζακ Νταμενίλ και ήδη έπιχειρεί μαζί με τον Ζακ Φρανσουά την μεγάλη περιοδεία, που την φέρνει σε λίγες ημέρες στην Ελλάδα. Η ταινία έχει επίσημο χαρακτήρα, επιχορηγείται από την γαλλική κυβέρνηση και το συγκρότημα θα εμφανισθώ στην Αθήνα μετά πολύ επιτυχημένο «παρών» στο Μιλάνο, την Γένουα, την Φλωρεντία και την Ρώμη. Όλα τά στοιχεία που μάς δίδονται είναι ότι πρόκειται για ένα θιάσο δόλης και ότι ο παρστάσεις του φέρουν έκδηλη την σφραγίδα της ποιότητας.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ



ORLANE

PRODUITS DE BEAUTÉ
PARIS

...Τά προϊόντα όμορφιάς, που έπικράτησαν σ' όλόκληρο τον κόσμο...

Είμαι Ένθουσιασμένη...

ΜΕ ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΜΟΥ

SCHARPF

ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

SCHARPF

Δέν συγκρίνονται δέν μοιάζουν με κανένα άλλο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

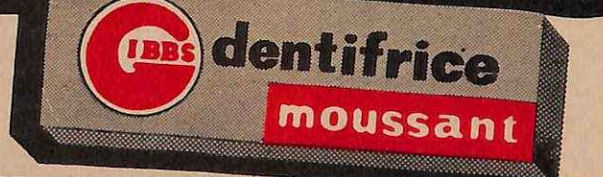
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Δ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Ο.Ε.

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 32.183



Ώραία Λευκά
και γερά δόντια
μέ την όδοντόπαστα
GIBBS



ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Μπρούκ Μπόντ
ΤΣΑΪ
ΚΕΥΛΑΝΗΣ

ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΤΙΚΟ ΦΛΥΤΖΑΝΙ ΤΣΑΪ

Το τσάι BROOKE BOND είναι τσάι Κεϋλάνης, έπεξεργασμένο στα έν Άγγλια έργαστasia του "ΜΠΡΟΥΚ ΜΠΟΝΤ". Το τσάι ΜΠΡΟΥΚ ΜΠΟΝΤ είναι μοναδικό για το εύχριστο άρωμα και τη γεύση του, γιατί παρασκευάζεται από χαράνια πολλών έκλεκτών τσαγιών. Έξ άλλου οι τονωτικές του ιδιότητες το καθιστούν σπουδαίο τονωτικό άφείλημα.

Γεν. Αντιπρόσωποι:
ΑΛΦΑ Ο.Ε. Στ. Στρέιτ
Τηλ. 20-697, Αθήνα

Brooke Bond TEA

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ

Η Άγρια ολή γύρα των δαυμάτων

Ο

ταν ή λαμπερή της όμορφιά πάρη προσωπικότητα από τη φαντασία ενός έμπειρου δημιουργού, ή γυναίκα μένει έκστατική μπροστά στη σαγήνη της. Δεν παίζει ρόλο αν λέγεται διζόν, όσελο, μπράντισ-θάντς, έρμύνα, άστρακάν. Έχει πάντα την ίδια ψυχολογική επίδραση. Γοητεύει τη γυναίκα και την παρασύρει σε καινούργιους κό-



σμούς κομψότητας και πρωτοτυπίας. Κι όσοι μπόρεσαν να δούν τις δημιουργίες του οίκου Χάλιφας, στο ξενοδοχείο της «Μεγάλης Βρετανίας», έζησαν δυο αληθινά άγε-χαστες ώρες κάτω από την επίδραση της έφετεινης βασιλίσσας της μόδας, της γούνας. Δέρματα δουλεμένα τόσο τέλεια, ώστε να ράβονται όπως το ύφασμα, κουμ-τιά και ζώνες παριζιάνικες, ντρα-πέ, κοψίματα, τσέπες και μανίκια που δεν έχουν τίποτε να ζηλέψουν από τις ραπτικές δημιουργίες των μεγάλων οίκων του Παρισιού. *Η-



ταν μία υπέροχη παρέλαση γυναι-κικών, που σε κρατούσε έκστατικό μπροστά στην τελειότητα και στην όμορφιά. Ο οίκος Χάλιφας, της ό-δου Βουλής 24, με την πολυετή πείρα και τις επιδείξεις του στο έξωτερικό, μπορεί να κατευθυνή πιά τη μόδα της γούνας. Είδαμε διζόν μαύρο και λευκό σε κάπες, πανωφορί από πάνθηρα ή όσελο με γαρνιτούρα στο γιακά και τις μάστερες από καφέ καστόρ, υπέρο-χα μπράντισθάντς ραμμένα σε μον-

τέρνες γραμμές με γαρντιούρες ά-πό διζόν ή σενάρ, μία σειρά από αθηνα πανωφορία σε ολόκληρα δέρ-ματα πόνυ μπράντισθάντς και λούτρ με γαρντιούρες. Από ζώνες δερμάτινες, με ξέφτια και κουμπιά με στοάς, γιακάδες σε τύπο γρα-βάτας από διζόν, έτολ από άλε-πούδες σε καινούργια χρώματα, κ' ένα εκπληκτικό φρετιβάλ διζόν και μπράντισθάντς, που σου κρατούσε την αναπνοή. Τα πιά άκριβά παλ-τά όσελο και μπράντισθάντς ξε-περνούν σε τιμή και γοητεία άκό-μη και το διζόν, που και γιά την πατρίδα μας είναι λίγο βαρύ. Άν-τίθετα, στις βραδινές δημιουργίες οι σενάρ, τα διζόν, ή έρμύνα, ή σινσιλά και ή ζιμπελίνα καμτσάτκα δίνουν μία νότα γούστου και έλεγ-κάντικης πνοής. Πρωτότυπη όμορ-φιά και σαγήνη έχουν τα πόνυ, που είναι τόσο καλά έσοαμένα, ώστε να θυμίζουν τα πανάκριβα μπρά-ντισθάντς. Τα πόνυ όμως και τα λούτρ είναι το εύκολο και μοντέρνο γούστο παλτό. Δεκάδες δημιουρ-γιών του οίκου Χάλιφας, έξέ άλλου, παρήλασαν σε παλτά και ζακέτες με γαντιούδες από διαφορετικές γούνες. Από τα ωραιότερα, ένα μαύρο παλτό πόνυ μπράντισθάντς με γιακά από ρενάρ μαύρη, ένα παλτό από μαύρο άστρακάν με γι-ακά ρενάρ ζανόν, ένα παλτό όσελο μπράζιλιέν με γιακά από καφέ νούτρία, πολλές έτολ από διζόν και κάπες από ρενάρ κ' ένα μπο-λερό από έρμύνα της Σιθθρίας με γιακά από μαύρη ρενάρ.

Ο

σο περνούν τα χρόνια, τόσο και γίνεται αν-τιληπτή από τις γυ-ναίκες ή σημασία του φόν ντέ τέν. Στην άρ-χή, οι περισσότερες από μάς πίστευαν ό-τι το φόν ντέ τέν δεν είναι παρά ένα περιττό καλλυντι-κό, που πρέπει να το χρησιμοποι-ούμε μόνο στις βραδινές μας έμ-φανίσεις. Τώρα, όμως, το σύγχρονο μακιγιάρισμα του έδωσε τη θέση που του άρμόζει. Γιατί το φόν ντέ τέν, όταν είναι σε ζεστή απόχρω-ση, μπορεί να αντικαταστήσει, τις πρωινές ώρες, τελείως την πούδρα και να δώσει στο δέρμα μία γοη-τευτική ανταύγεια. Γι' αυτό ή Έλ-σα Σκιαπαρέλλι διάλεξε γιά σάς μια σειρά από τους έξ ωραιότερους χρυσαφένιους χρωματισμούς, που λανσάρει γιά το χειμώνα του 1960 το Παρίσι. Το φόν ντέ τέν, σε ύ-γρο της Σκιαπαρέλλι, είναι άλλω-στε το μόνο που έγινε έπαιτα από μελέτες των αισθητικών της μεγά-λης δημιουργού, σύμφωνα με τον τύπο του δέοντος της μέσης Έλ-ληνίδος και με το δυνατό φώς του ήλιου μας. Γιατί ένα χρώμα που δίνει ζωή στο πρόσωπο της Παρι-ζιάνας μπορεί να μεταβάλλει σε κα-ραγκόδη την Άθηνάια. Με τις με-λετημένες, δυνα, καινούργιες από-χρώσεις της Σκιαπαρέλλι δεν έχετε πιά το φόβο αυτό. Άποκτήσατε και σεις το δικό σας φόν ντέ τέν.

Η

έλετε να φορέσετε κά-τι παριζιάνικο, έλεγ-κάντικο, νεανικό; Πρέ-πει ν' αποκτήσετε κ' έσεις το έτοιμο πλίσ-σέ φόρεμα «line», που έχει κατακτήσει τις κομψές γυναίκες σε κάθε γωνιά της γής. Ταιριάζει σ' όλα τα σώματα κ' έχει μία πρωτό-τυπη όμορφιά και τελειότητα, που δίνει στη σιλουέττα μία παριζιάνι-κη φινέτσα. Κι όσο γιά χρώματα, το έτοιμο αυτό γαλλικό πλίσσέ φόρεμα σάς προσφέρει μία μοντέρ-να πινελιά σε κάθε απόχρωση που λανσάρουν γιά το χειμώνα του 1960 οι μεγάλοι ραπτικοί οίκοι.



Το φόρεμα «Λάιν» είναι σε ίσια γραμμή, μ' ένα λεπτό φυτίλι στο άπλο στρουγγυλό του ντεκολτέ και στο γανιόν του μανίκι. Με μία ζώ-νη, ένα κομμάτι ή ένα λουλούδι γίνεται ένα θαυμάσιο, πρακτικό, κομψό και άθνη ντύσιμο, γιά τις άπονευματικές ή βραδινές εμφάνι-σεις κάθε γυναίκας. Από τη νέα κοπέλλα μέχρι την ώριμη γυναίκα μπορούν, να άποκτήσουν το ωραι-ότερο έτοιμο φόρεμα του Παρισιού, που πλένεται χωρίς να μεταβάλλε-ται, δεν θέλει σιδέρωμα και δεν τσαλακώνει, άκόμη κι αν το φορέ-σετε συνέχεια μήνες ολόκληρους. Θά το βρήτε σ' όλα τα καλά άθη-ναϊκά καταστήματα. Είμαι σίγου-ρη πως θα το αγαπήσετε.

Ο

σο χειμωνιάζει άπο-μακρυνόμαστε και πιά πολύ από την νομα-δική ζωή του καλοκαί-ριου. Πάμε πιά οι δόλ-τες στην έξοχή, το έσ-πλωμα στην άκρογια-λιά, ή ζωή στο ύψαι-θρο. Μόλις πιάσουν, υάλιστα, τα πρώτα πραγματικά κρύα, θα κλει-στούμε στο σπίτι μας γιά καλά. Και δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν έ-ξέ-ψυμάστε το πράσινο, που έκευράζει το μάτι και δίνει μία πρωτόγνωρη αισιοδοξία στον τα-λαίπωρο από την ρουτίνα άν-θρωπου. Άλλά γιάτί να μη κάνετε και σεις κάτι που συνηθίζουν πολύ οι κάτοικοι της Κεντρικής και Βο-ρείου Εύρώπης; Να στολίστε το σπίτι σας με μερικές άστρες με φυτίλι, που ν' αναπτύσσονται σε κλειστό χώρο. Στο κατάστημα 'Α-

γαλιώτη, της όδου Χρ. Λαδά 9α, θα βρήτε μία γοητευτική συλλογή από φοίκους, κάκτους και διάφο-ρα φύλλα, που θα δώσουν σε μία γωνιά του σαλονιού, του χώλ ή του γραφείου σας μία έξωτική όμορφιά και θαλπωρή. Έτσι, άκόμη και στην καρδιά του χειμώνα, θα έχετε την ξεκούραστη συντροφιά του πρά-σινου, που χαρήκατε ολόκληρο το καλοκαίρι.

Τ

ώρα που πλησιάζουμε στις γιορτές, το δέρ-μα χρειάζεται μία ξε-κούραση, μου έλεγε σε μία κουβεντούλα μας ή έκλεκτή αισθη-τικός και τόσο χρήσι-μη φίλη μας κ. Αίλυ, στο ίδιαιτούτο της, της όδου Άμε-ρικής 15. Ένα καλό καθάρισμα, μία όλιγοήμερη θεραπεία με ειδική κρέμα, που θα σάς συστήση ή αι-σθητικός σας, κ' ένα έπιστημονικό καθάρισμα, μία φορά τουλάχιστον την έβδομάδα, θα ξαναζωντανέψουν την έπιδερμίδα σας και θα της δώ-σουν φωτεινότητα και δύναμη ν' άν-τεπεξέλιθ στις αντίξοότητες του χειμώνα.

Τ

ο Παρίσι ξύπνησε ά-πό τον θνινοπνισμό του λ ή θ α ρ γ ο. Τα πάρκα, τα δουλεδά-ρτα, τα παρτέρια, με την χρυσόκκινη ό-μορφιά τους, άνοίγουν τα μάτια τους στο ρυθμικό κτύπημα του τακουριού της Παριζιάνας. Τη βρίσκουμε, ό-πως πάντα, κομψή, γοητευτική, χα-ριτωμένη, υπάκουη στις προτάγες της μόδας. Μιάς μόδας πρακτικής, πρόσχαρης, νεανικής. Ξέρετε τί φο-ράει; Μά τί άλλο από πλεκτό; Εί-



να: το πιά χαρούμενο ντύσιμο γιά όλες τις ώρες. Μία γοητευτική πλίσ-σέ ή ίσια ζέρσευ φούστα παίρνει προσωπικότητα με την προσθήκη μιας μπλούζας στην ίδια ή σε πιά άνοιχτή απόχρωση, μ' ένα λεπτό φυτίλι στο τελείωμα της. Μά σάς έλétω που θαυμάζετε το παλτό που φοράει. Κ' έχετε δικίο. Είναι κομψό και με έλεγκάντικη φινέτσα. Άλλά δεν είσθε ή μόνη που έχει θέξει. Το ίδιο συναισθήμα ένοιω-σε και ή έκλεκτή Έλληνίδα ήθο-

ποιός του θεάτρου και του κινημα-τογράφου Νάντια Χωραφά που, ό-πως βλέπετε στην πρώτη φωτογρα-φία μας, δεν άργησε να πραγματο-ποιήση την επιθυμία της και να το άποκτήση. Μά, θα μου πείτε, πώς τα κατάφερε να πάη στο Πα-ρίσι; Κι όμως κάνετε λάθος, άγα-πητές μου φίλες. Γιατί ή Νάντια Χωραφά προμηθέυτηκε το χαριτω-μένο αυτό παριζιάνικο μοντελάκι στην Άθήνα. Και ξέρετε πού; Στο πιά άγαπημένο πλεκτομάγαζο, στην Τρικόζα. Είναι μία χαριτωμέ-νη ιδέα, νεανική και πρόσχαρη, ά-



πό πλεκτό σε όλα τα χρώματα, που γαρνιρείται από μία λεπτή λευ-κή λωρίδα στο γιακά, δίνοντας στο σύνολο μία φωτεινότητα και φρε-σκάδα. Άλλά, αν δεν σάς άρέση ή δεν πηγαίνει με το χειμωνιατικό ντύσιμό σας, δεν έχετε παρά να την άφαιρέσετε. Είναι πολύ εύκο-λο. Έτσι, με μία από τις ζέρσευ φοδαστες της Τρικόζα, μπορείτε ν' άποκτήσετε, με έλάχισια χρήματα, ένα όμορφο σύνολο γιά το πναι και το άπόγευμα. Γιατί δεν υπάρχει άμφιβολία πως το πλεκτό δίνει μία ξεχωριστή γοητεία στη σιλουέττα. Και με τί μπλουζάκι θα το φορέσε-τε; Ρίξτε μία ματιά στη δεύτερη φωτογραφία μας: ή Νάντια Χω-ραφά φαίνεται να βρήκε μέσα στην πλούσια συλλογή της Τρικόζα, της όδου Έρμου 6 και Πατησίων 141 στην Άθήνα, και της όδου Μητρο-πόλεως 51 στη Θεσσαλονίκη, έ-κείνο που ταίριαζε περισσότερο στην προσωπικότητα της: Μία χα-ριτωμένη ολόμαλλη δημιουργία με μανίκι τρουά κάρ, που υπάρχει σ' όλες τις απόχρώσεις που λανσάρει γιά τον χειμώνα το Παρίσι, και με μία πρωτότυπη γαρντιούρα στο τε-τράγωνο ντεκολτέ της. Προσεγγμένο στη μοντέρνα του γραμμή, με άψο-γο τελείωμα, υπέροχο φωτεινό χρώ-μα και πρωτότυπη έμπνευση, το πλεκτό Τρικόζα σάς προσφέρει έ-να πραγματικό παράδεισο κομψό-τητας γιά όλα τα δαλάντια.

Τ

ο άραίο χέρι. Πόσοι δεν ύμνησαν τη λευ-κότητα ενός χεριού, τη στιλπνότητα και την αίχμηρή όμορφιά των νυχιών του. Άλ-λά δεν είναι τόσο εύ-κολο γιά τη σύγχρο-νη γυναίκα, που άσχολεύεται με το

Τ

ο σπίτι πρέπει να έ-χη πάντοτε μία ζεστή όμορφιά. Γι' αυτό οι διακοσμηση προπα-θούν να χρησιμοποι-ούν ταπεταρίες άνοι-κτόκαρδες και πρόσ-χαρες, που δίνουν μία ευχάριστη νότα στο σπιτικό. Και γιά τον χειμώνα του 1960 οι μεγα-λύτεροι διακοσμηση της Άγγλιας, της Έλβετίας, της Ιταλίας συμφώ-

νούν πως το καλύτερο και το πιά χαρούμενο ύφασμα είναι το σατέν θαμβακερό, σε μοντέρνα και κλα-σικά έμπριμέ. Όλη τη φαντασία και τη γοητεία ενός υπέροχου ζω-γραφικού πίνακα έχουν μεταφέρει οι δημιουργοί του στη μοναδική συλλογή ύφασμάτων γιά έπιπλα και κουρτίνες, που διαθέτει, μαζί με τις τόσες άλλες καινοτομίες του, το κατάστημα Σπηλιώπουλου, της όδου Έρμου 25. Υπέροχα χρώμα-τα, έμπνευσμένες συνθέσεις, πρω-τότυποι συνδυασμοί χαρακτηρίζουν τα άγγλικά, έλβετικά και Ιταλικά σατέν έμπριμέ του Σπηλιώπουλου, που ξεφεύγουν πιά από τον προο-ρισμό του ντυσίματος των έπιπλων γιά να γίνουν και μία θαυμάσια ιδέα ταπεταρίας. Έτσι το σολό-νι, ή τραπεζαρία, ή κουβατοκάμα-ρα θα έχουν ολόκληρο το χρόνο τη γοητεία και τη φρεσκάδα μιας άνοιξιάτικης άτμόσφαιρας.

Π

αχύνετε πολύ τώρα τελευταία. Πριν άπο-φασίσετε να ύποστή-τε μία εξαντλητική δι-αίτα, μου έλεγε, σε μία συζήτηση που εί-χαμε, ή μασσέξ Βι-θή Συκιώτη, της ό-δου Κανάρη 4, πρέπει να συμβου-λευήτε έναν ειδικό, γιάτί μπορεί με μασσάζ να χάσετε ώριμένα κιλά, χωρίς να κάνετε διαίτα. Ίδι-αίτερα οι Έλληνίδες παχαίνουν το-πικά, γι' αυτό είναι πολύ εύκολο να άδυνατίσουν, χωρίς να χρειασθ ή διαίτα.

Τ

ο άραίο χέρι. Πόσοι δεν ύμνησαν τη λευ-κότητα ενός χεριού, τη στιλπνότητα και την αίχμηρή όμορφιά των νυχιών του. Άλ-λά δεν είναι τόσο εύ-κολο γιά τη σύγχρο-νη γυναίκα, που άσχολεύεται με το



amazing

νοικοκυριό, με τη γραφική έργα-σία, με τις οικογενειακές της ύπο-χρώσεις να διατηρήση τα μακρύν-νυχια που είναι οι γυναίκες του περασμένου αιώνα. Κι όμως δεν πρέπει πιά να φοβάσθε το νερό,

τον άτιμό του μαγειρέματος, την έπαφή του χαρτιού. Τα νύχια σας μπορούν να γίνουν άτρωτα χάρις σ' ένα μοναδικό άμερικανικό παρα-σκεύασμα. Το «amazing» θα σάς προστατεύει τώρα από όλους τους κινδύνους. Δεν έχετε παρά γιά δε-καπέντε ήμέρες να βάξετε τα νύ-χια σας, δαμμένα στη διάλυση του. Τα σπασμένα νύχια θα μεγαλώ-σουν, θα σκληρύνουν, θα όμορφή-νουν. Άλλά, άκόμη κι αν τα νύχια σας είναι άκέραια, πρέπει να κά-νετε μία προληπτική θεραπεία, μία ή δυο φορές την έβδομάδα, ώστε να διατηρήσετε την όμορφιά τους και τις ήμέρες των έορτών, που θα θέλετε να πάτε κάπου και να είσθε περιποιημένη.



Σκέψαθε ν' αγοράσετε μία τσάντα: Πριν άποφασίσετε, ρίξτε μία ματιά στο όθανόπουλου, στην όδον Κολο-κωνών 31, που έχει την ωραιότερη συλλογή από παριζιάνικες δημιουρ-γιες σε μαύρο ή καφέ δέρμα και σε λουστρίνη.

Ν

οιώθετε το δέρμα σας να τραβά; Αισθάνε-στε τα ένκευριστικά έκείνα τσιμπήματα που προλέγουν την τάρα καταστρεπτική έπίδραση των καιρι-κών αλλαγών στην έ-πιδερμίδα σας; Δεν πρέπει να ά-μελήτε μία πιά συστηματική περι-ποίησή της. Γιατί και το πιά έπι-τυχημένο μακιγιάρισμα δεν πρό-κειται να φέρη το άποτέλεσμα που περιμένετε, αν το δέρμα σας δεν είναι γεμάτο υγεία και φρεσκάδα. Όλα αυτά τα συμπτώματα σάς προειδοποιούν γιά μία περαστική άφύδρωση, που χρειάζεται άμεση έπιδράση, αν δεν θέλετε να έχετε γερασμένο και άρρωσθημένο δέρμα τα Χριστούγεννα. Άλλά με την προυπόθεση ότι δεν πρόκειται να βάλετε άπλως μία λιπαρή κρέμα. Το δέρμα σας έχει άποκτήσει με-γάλη ευπάθεια και γι' αυτό άκόμη και μία καλή, άλλά όχι ή καταλλη-λή κρέμα μπορεί να φέρη κατα-στρεπτικά άποτέλεσματα. Χρειά-ζεται κάτι ειδικά μελετημένο γιά την περίπτωσή σας. Και θα το βρήτε στα καλλυντικά Άγιορ. Το μεγα-λό αυτό όνομα, που λατρεύεται ά-πό εκατομμύρια γυναίκες σε κάθε γωνιά της γής, σάς προσφέρει μία μοναδική στον κόσμο σειρά καλλυν-

τικών, με βάση το χαμομήλι. Είναι τα καλλυντικά που έμπνεύσθηκε ή Χάρριετ Χούμπαρτ Άγιορ γιά τις λεπτές έπιδερμίδες, που παθαίνουν με το παραμικρο άφύδρωση ή δεν έχουν τη δύναμη ν' έ-τιδράσουν στην έπίδραση μιας καιρικής άλ-λαγής. Τα καλλυντικά σπείσια Ά-γιορ είναι, λοιπόν, ό,τι χρειάζεται και γιά τη δική σας περίπτωση. Με την σπείσια νάιτ κρημ θα δώ-σετε τροφή στο δέρμα, ενώ την ή-μέρα ή σπείσια νταϊ κρημ θα το προστατεύση κάτω από το μακι-γιαζ. Ένα γαλάκτωμα και μία λο-σιον σπείσια ολόκληρώνουν, μαζί με την σπείσια βάση γιά το κρα-γιόνι σας, δηλ την προστατευτική σειρά καλλυντικών της Άγιορ. Προσέξτε λοιπόν. Άν έχετε εύπά-θεια στο δέρμα σας ή άφύδρωση, τα σπείσια καλλυντικά της Άγιορ θα σάς βοηθήσουν να ξαναδώσετε μέσα σε λίγες έβδομάδες στην έ-πιδερμίδα σας μία νεανική ανταύ-γεια και φρεσκάδα.

Σ

έ λίγο θα χρειασθίτε παλτό. Άπλά, γοη-τευτικά, εύκολοφέρε-τα, τα πανωφορία του καταστήματος «Άμα-ζών», της όδου Έρ-μου 48, σάς προσφέ-ρουν, στις πιά προσι-τές τιμές, τις ωραιότερες δημιουρ-γίες του Παρισιού. Υφάσματα σουπλ, σε συνδυασμούς χρωμάτων που λανσάρουν γιά τον χειμώνα οι μεγάλοι Γάλλοι ράπται, ολόκληρώ-νουν την όμορφιά τους από μία μι-κρή γευστόζικη λεπτομέρεια, που τους δίνει μία υπέροχη πνοή κομ-ψότητας και φινέτσας.

Γ

ιά να κάνετε ένα ό-μορφο τραπέζι, να δώσετε ένα τσάι, να παίξετε χαρτιά, πρέ-πει να έχετε ένα ρο-λάν ταπετάζακι, που θα σάς βοηθήση πο-λύ στο σερβίρισμα. Στο «Μουράνο», της όδου Βακου-ρεστήριου 11, θα βρήτε, παράλληλα με τις τόσες άλλες καινοτομίες του γ.ά. δώρα, μία υπέροχη συλλογή από τραπεζάκια ρολάν ξύλινα, ά-ληθινά άριστουργήματα έμπνευσε-ως και έκτελέσεως. Άλλά, αν θέλε-τε και μία όμορφη ξύλινη δημιουρ-γία γιά έθρους καρπούς, φρούτα ή διακοσμητικές φυγαδρες, το «Μου-ράνο» σάς προσφέρει τις ωραιότε-ρες ιδέες της Σκανδιναβίας.

Η Άγρια

Τό
μάτι
είναι
μάτι λεπτό!

● Γ' αυτό πρώτα στον
γιατρό σας κι' ύστε-
ρα σέ μās.

● Ειδικευμένο προ-
σωπικό, σύγχρονα
μέσα και ένημερό-
της στις τελευταίες
έξελιξεις της όπτι-
κής, σās εξασφαλι-
ζουν τὸ «μάξιμουμ»
τῆς ἐξυπηρετήσεως.

● ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ -
ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ - ΤΡΙΠΛΕ-
ΣΤΙΑΚΑ.

● ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΚΑΘΕ
ΤΥΠΟΥ.

● ΤΑ ΔΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ
(κρύσταλλα κατ' έπα-
φήν).

● ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛ-
ΜΟΙ.

Κι' ὅ,τι ἄλλο χρειά-
ζεσθε γιὰ τὴν ἀπο-
κατάσταση τῆς ὁ-
ράσεώς σας.

Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ-ΚΙ Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631-5

ΑΛΕΚΤΩΡ,,

Σταυρόλεξο

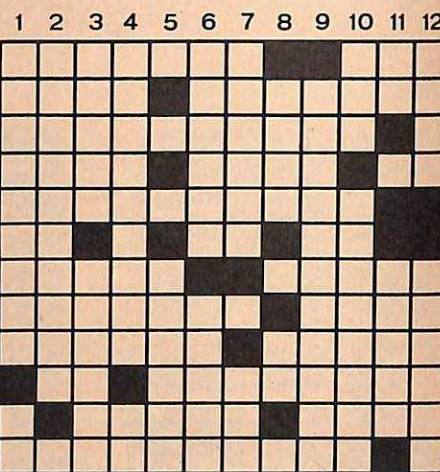


ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Η μόνη ίσως γυναίκα φιλόσοφος που υπήρξε συγχρόνως και διάσημος μαθηματικός — Τὰ αρχικά ἑνὸς ἔθνικου θεάτρου μας.
2. Παράγγελμα γιὰ ξεκί-νημα — Ἀχανεὺς πε-δινὰ ἐκτάσεις με πε-νιχρὰν βλάστησιν.
3. Είναι οἱ γύπες... ὡς πουλιά.
4. Βιομηχανικὴ περιοχή τῆς Γερμανίας — Πυ-ῶδης ὕλη παραγομένη κατὰ τὴν σήψιν τῶν ὀ-στών — Ἀνθρ.
5. Τόσα χρόνια ἔζησεν ὁ Σόλων.
6. Τὸ πρῶτο καὶ τελευ-ταῖο γράμμα μίᾱς προ-θέσεως — Ἀρθρον — Καὶ πάλι τὸ αὐτὸ ἄρ-θρον.
7. Μία θάλασσα τῆς Δ. 12 Εὐρώπης — Χρόνος τοῦ ἔρχομαι.
8. Τὸ κάνουν ὠρισμένα κρασιά — Ὀλύμπιος θεὸς (αἰ-τιατ. δημ.).
9. Ἑλληνικὴ λουτρόπολις — Ἐχει πολλὰς ἡ Δυτικὴ Ἑκκλησία (αἰ-τιατ.).
10. Τόσα είναι τὰ Ζώδια — Είναι καὶ κτίστης... τὸ καλοκαίρι.
11. Κάτοικος πελοποννησιακῆς περι-οχῆς — Χώρα τῆς Ἀραβικῆς Χερσονήσου, ἐπὶ τῆς Ἑρυθρᾶς Θαλάσσης (ἀντιστρ.).
12. Αὐτοὶ ἔχουν πάντοτε κεσάτια... τὸ καλοκαίρι (δημοτ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Γνωστὴ καὶ ὡς ἀπὸ ἀβδόνη τῆς Χιλῆς (ὀνοματεπώνυμον) — Πρό-θεσις.
2. Καταργοὺν τὶς συνέπειες ἀδικη-μάτων.



3. Ἐθνικὸς ἥρωας τῶν Οὐγγρων — Μεγάλῃ καὶ ἱστορικῇ οἰκογένειᾳ ἀρματωλῶν τῆς Ἀκαρνανίας.
4. Τὰ φοροῦν πολλοὶ ποιμένες — Τὸ σῆμα τὰ χωρίζει.
5. Τὸ κεντρί τῆς πονεὶ, ἐνάρθρως.
6. Είναι τὰ καθεστῶτα πλείστον δ. συν χωρῶν — Γνωστὸς ἀπὸ τὸν ἄλγερινόν» Γάλλος στρατηγός.
7. Ἀράδες — Δὲν είναι ὅλα τὰ δά-κτυλά μας.
8. «Οὐδεὶς... κακὸς» (ἀρχ. ρητόν) — Δίχρονον καὶ βραχύ φωνήεν.
9. Πρωτεύουσα ὁμωνύμου ἐπαρχίας τῆς Πορτογαλίας.
10. Πρόθεσις — Ἀνέφελοι, καθα-ροὶ (δοτ.).
11. Νότα — Ἐνας μήνας, ἐνάρθρως.
12. Ὁ θεὸς τοῦ Πυρὸς τῶν Ἰνδῶν.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, είναι νὰ ἐ-πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-ξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀ-πὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὀριζον-τίως, καθεῶς ἡ διαγωνίως, προσπα-θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τὰρα τὴ λέξι, πὺ βρῆκατε καὶ ἀγράψτε σὰς τετράγωνα τὰ γράμματα πὺ μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τὰρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ἔως ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.



Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέν-τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τὰρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πὺν μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμο-λογοῦνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

«ΤΡΙΑΙΝΑ»



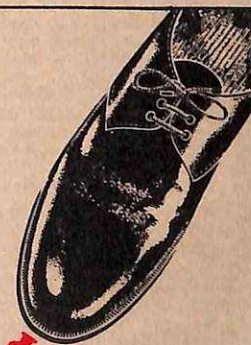
με τὴν περίφημη μουστάρδα ΕΚΜΑ. Στολίζει τὸ τραπέζι σας.

Πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ καλὰ παντοπωλεῖα

Μὴν ξεχνάτε ὅτι ἡ ΕΚΜΑ σας προσφέρει, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν μουστάρδα τὴν μοναδικὴν ΜΑΓΙΟΝΕΖΑ ΕΚΜΑ τὴν ἀγνὴν ΑΝΤΖΟΥ-ΓΟΡΑΣΤΑ ΕΚΜΑ καὶ τὶς ἀποστειρωμένες ΟΔΟΝΤΟΓΛΥΦΙΔΕΣ ΕΚΜΑ

Eg-Gu

Ἐπὶ 40 χρόνια ἡ γερμανικὴ κρέμα σιτ-θώματος Eg-Gu σὲ σωλη-νάρια περιποιεῖται τὰ πα-πούτσια σας, φωτίζει τὸ χρώμα, ἐμποδίζει τὰ σκα-σίματα, γυαλίζει χωρὶς κό-πο καὶ διατηρεῖ πάντα καινούργιο τὸ δέρμα.



Ἄψογο γυάλισμα Κρέμα σιτθώματος γιὰ τὰ κομψὰ παπούτσια σὲ ὅλα τὰ χρώματα.

Τὸ Eg-Gu ξανανεώνει τὰ παπούτσια.

EG-GU WERKE, GÜNTHER'S SÖHNE • DRESDEN A19
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΝΤ/ΠΟΙ - ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ:
"ΚΑΡΖΑΖ", ΑΘΗΝΑΙ - ΒΥΣΣΗΣ 6 - ΤΗΛ. 20.819 - 683.225

Ὁ ἄνδρας πὺ προσέχει τὴν ἐμφάνισί του
χρησιμοποιεῖ μαντήλια STOFFELS



Λευκά καὶ χρωματιστά
μαντήλια τῶν μεγάλων
ἐλβετικῶν ἐργοστασίων
STOFFELS.

Ζητήστε νὰ δῆτε στὴν ἀκροή
τοὺς τὸ σῆμα: «ΨΑΡΑΚΙ»



ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: Β. ΚΩΝΣΤΑΝΟΓΛΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 35, ΤΗΛ. 21 - 770

PRODUITS DE BEAUTÉ

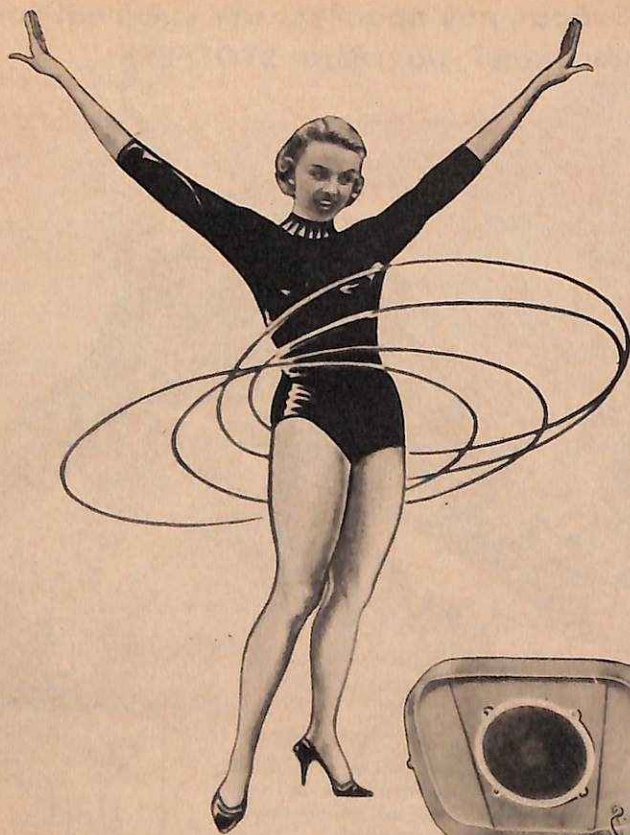
Schiaparelli

ΚΡΑΓΙΟΝ ΧΕΙΛΕΩΝ
ΠΟΥΔΡΕΣ
ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΑ
ΛΟΣΙΟΝ
ΚΡΕΜΕΣ
ΡΟΥΖ
ΡΙΜΕΛ Κ.Α.Π.



schiaparelli

Τὸ ΠΡΩΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ



"ΚΗΡΥΞ"

ΠΙΚ - ΑΠ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ

ΤΕΠΙΑΖ
*Αποδείχθηκαν
 τα καλύτερα!*

Ζητήσατε από τόν προμηθευτήν
 τής άρεσκείας σας νά σάς επιδείξη
 τά έπτά διαφορετικά μοντέλλα,
 ρεύματος ή μπαταρίας.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ "ΡΑΔΕΞ" Α.Ε.
 ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 4 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 28.115

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 25 Νοεμ. έως 1 Δεκεμ. 1960



ΚΡΙΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου
 Μεταβολές στην εργασία σας θα σας εξαναγκάσουν νά επανεξετά-
 σετε την κατάσταση με προσοχή γιά ώριμμένους φίλους σας.
 Συγκρατηθήτε. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθμός 13.



ΤΑΥΡΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου
 Θα σας τσακίσει ή ανάσχεση ενός ανθρώπου πού θεωρούσατε φίλο
 σας. Συγκρατηθήτε, γιατί μπορεί νά σας αιφνιδιάσουν όταν δέν
 τό περιμένετε. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 7.



ΔΙΔΥΜΟΙ. Για δσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου
 Τό πρόβλημά σας θέλει σκέψη. Με την συμπαράσταση πραγματι-
 κώ, φίλου, θά μπορέση νά επιλυθή την κατάλληλη στιγμή. Προ-
 σέστε. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 6.



ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου
 Πλησιάζει ή στιγμή πού πρέπει νά δράσετε με αυτοπεποίθηση
 στις Ικανότητές σας. Μή χάσετε την εμπιστοσύνη στο ταλέντο
 σας. Κυράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 2.



ΛΕΩΝ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου
 Φανήτε άνθρωπος με καταύση και άνωτερότητα αν θέλετε νά
 εκτιμήσουν τις προσπάθειές σας στον επαγγελματικό τομέα. Ό-
 λα θά πάνε καλά. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 8.



ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'ρίου
 Πλησιάζει την επιτυχία. Τώρα πρέπει νά σταθίτε στο ύψος σας
 αν θέλετε νά μη σας συκοφαντήσουν την ώρα πού παίζετε τό τε-
 λευαίο σας παιχνίδι. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 5.



ΖΥΓΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 Σ'αβρίου-22 'Οκτωδ.
 Οι φλυρίες σας σας έχουν κάνει μισητό σε ώριμένους ανθρώ-
 πους με πολύ εύθι και καλό χαρακτήρα. Συγκρατηθήτε αν θέλετε
 νά επανορθώσετε τό λάθος. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθμός 4.



ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου
 Θα σας φέρουν σε δύσκολη θέση με τά εμπόδια πού θα δάλουν
 στο δρόμο σας από τή στιγμή πού θ' αντιληφθούν τις πιθανότη-
 τες επιτυχίας σας. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθμός 9.



ΤΟΞΟΤΗΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 Ν'ρίου-22 Δ'ρίου
 Μην προσποιήθε τόσο πολύ, γιατί θ' αντιληφθούν την αλήθεια.
 Έχετε άκωη καιρό νά ενεργήσετε σύμφωνα με τις συνθήκες πού
 θέλετε. Προσπαθήστε. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 6.



ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν.
 Χάσατε την εύνοια ενός δυναμικού και ισχυρού ανθρώπου από την
 επιπολαιότητα πού είχατε ν' αποκαλύψετε μυστικά των υποθέσεων
 πού σας είχαν αναθέσει. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθμός 2.

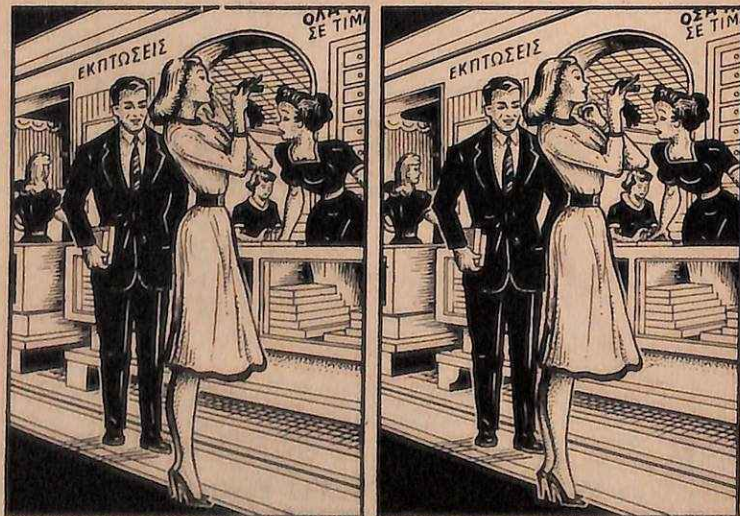


ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου
 Θα προσπαθήσουν νά μεταβάλουν τή γνώμη σας γύρω από ένα θέ-
 μα πού θα φέρη επαναστατικές αλλαγές στην εργασία σας. Έξε-
 τάστε τά πάντα πούν πεισθήτε. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθμός 2.



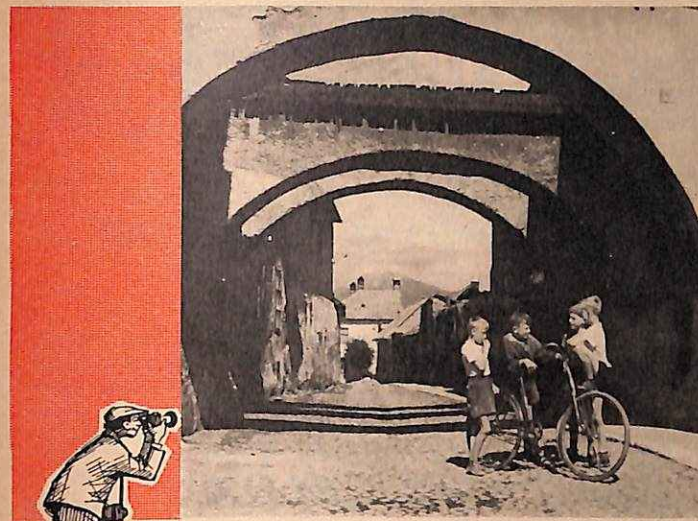
ΙΧΘΥΕΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου
 Νά ζητήσετε την βοήθεια ώσιμένων μελών του οικογενειακού σας
 περιβάλλοντος, γιατί θα σας χρειασθ. Θα πάρετε τή νίκη με τό
 μέρος σας αν επιμεινέτε. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 1.

Ποιές διαφορές



Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε
 νά τά θρήτε;

Οί λύσεις στή σελ. 82



ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΚΤΙΜΑ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ
 ΥΛΙΚΟ ΤΗΣ AGFA ΑΠΟ ΤΟ WOLFEN

AGFACOLOR: άσπρόμαυρο φιλμ γιά κινηματογράφο και
 μικροφιλμ.

AGFACOLOR: άσπρόμαυρο φιλμ γιά επαγγελματίες και
 έρασιτέχνες φωτογράφους.

VEB FILMFABRIK AGFA WOLFEN
 WOLFEN/KREIS BITTERFELD - ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Διαρκής παρακαταθήκη:
 Β. ΒΕΝΤΕΛΑΦ ΑΘΗΝΑΙ - Π.Λ. ΚΑΡΥΤΕΣ 3 - ΤΗΛ. 32.594



ΑΔΩΣΤΕ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ ΤΗ ΧΑΡΗ ΤΗΣ DORA LEE

MENTUP

maidenform
 MADE IN U.S.A.

New Elegant Style



Χαριτωμένο
 νεανικό στράωςες
SIX-WAY
 άσώ δαντέλλα
 νάυλον.

ΠΩΛΗΣΙΣ
 ΧΟΝΔΡΙΚΗ -
 ΛΙΑΝΙΚΗ **delta** ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Τά καμαρώνουν
 γιατί είναι
 γεμάτα
 δύναμη και
 ύγεια!



ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΤΡΟΦΕΣ

"ΓΙΩΤΗ"

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΓΡΑΦΕΙΑ ΒΕΤΙΝΟΥ 3 - ΤΗΛ. 527.900 - ΑΘΗΝΑΙ

Στό Γραφείο
"Έχετε μία στιγμή
ελεύθερη; Είναι
τόσο εύκολο να
χρησιμοποιήσετε
το PRETTY QUICK
το νέο ΜΕΪΚ-ΑΠ
της ΤΟΚΑΛΟΝ, για
ένα γρήγορο και
ωραίο μακιγιάζ."



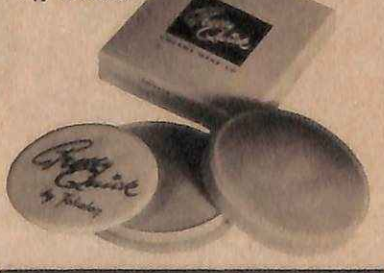
Pretty Quick - ή νέα δαυμασία κρέμα-πούδρα "Πρέττυ Κουϊκ,"

Το PRETTY QUICK - ΜΕΪΚ-ΑΠ της ΤΟΚΑΛΟΝ - είναι ακριβώς αυτό που πάντα επιθυμούσατε. Ένα μέσον που θα μπορούσε μέσα σε δευτερόλεπτα να ξαναδώσει στο πρόσωπό σας μία υπέροχη βελούδινη όψη. Δεν υπάρχει γυναίκα σ' όλο τον κόσμο που να μην μπορεί να γίνη, έστω και λίγο, πιο όμορφη απ' ό,τι είναι ήδη, με τη χρησιμοποίηση του Πρέττυ Κουϊκ, που είναι τώρα η πιο μοντέρνα μέθοδος για το μακιγιάζ σας. Προμηθευτή από σήμερα κι' όλος το κομψό πλακέ κουτάκι Είναι πραγματικά ένα "απόδω-μα ωμορφιάς", που θα σας κάνει πιο εύτυχισμένες.

- Το Πρέττυ Κουϊκ της Τοκαλόν δίδει στο πρόσωπό σας την εξαιρετική φυσική όψη, τ' ό, τόσο επιθυμείτε πάντα.
- Μακιγιάρεστε σε λίγα δευτερόλεπτα και το μακιγιάζ κρατάει ώρες.
- Είναι άπιστευτο πόσο οικονομικό είναι. Δεν έχετε την παραμικρή σπατάλη.
- Το PRETTY QUICK δεν ξηραίνει το δέρμα χάρις στην ειδική κρέμα που περιέχει.



ΚΡΕΜΑ - ΠΟΥΔΡΑ
της Τοκαλόν



ΚΑΤΙ ΤΟ ΠΡΟΤΟΦΑΝΕΣ!!!

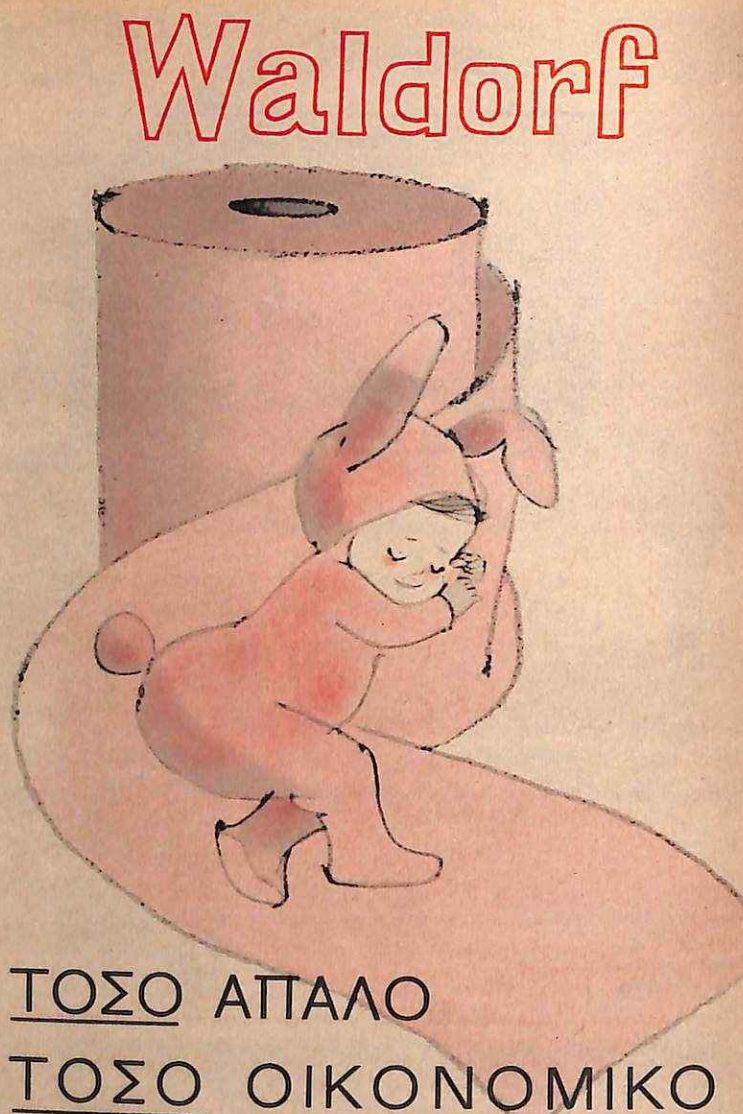
Η όψη του νέου κραγιόν χειλέων ΤΟΚΑΛΟΝ "Λιπ-ματικ" είναι μία επαναστατική εφεύρεση. Με μία απλή κίνηση το κραγιόν σας βγήκε αυτόματα. Πρακτική, απλή, ταχύτητα στη χρήση της ή όλη "Λιπ-ματικ" με το κραγιόν ΤΟΚΑΛΟΝ βάζει τέλεια τα χείλη.

Όδηγοί, προσέχετε!

—Οι δρόμοι ανήκουν σε όλους μας. Γι' αυτό, ο καθένας πρέπει να κάνει προσηκτική χρήση, ώστε να εξασφαλίσει άνετη, πειθαρχημένη και ασφαλής κυκλοφορία για όλους.

Όργανισμός
Προληψίας Ατυχημάτων

ΕΡΕΥΝΑΙ επί ιδιωτικών εμπιστευτικών υποθέσεων εν Ελλάδι και τῷ ἔξωτερικῷ, (γάμων, διαζυγίου, εξαφανίσεων, κληρονομιών κ.λ.π.). Ἐπιτηρήσεις ἀνθρώπων. Ἀναζητήσεις ἀντικειμένων ὑπὸ κατάσχεσιν. Γραφείον Πληροφοριῶν «ΤΡΑΝΣ-ΜΠΑΚΑΝΣ», Ἐλ. Βενιζέλου 15, Ἀθήναι. Τηλ. 25-194 (3-6 μ.μ. 673-658). Ἔτος ίδρύσεως 1933.



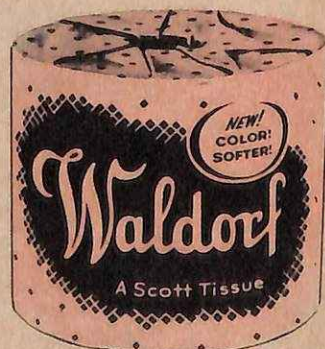
ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ WALDORF
(Τό γνωστό εν' Ελλάδι "Βάλντορφ")

Ένα νέο είδος απαλότητας στα
χαρτιά τουαλέτας.

Χάρις εις την ειδικήν επεξεργασίαν του, κατά την αποκλειστικήν μέθοδον «Air-Puffed» της εταιρίας Scott, το χαρτί τουαλέτας Waldorf είναι καταπληκτικά απαλό, λεπτό και συνδυάζει τεραστίαν απορροφητικότητα και αντοχή. Σε τέσσαρες απαλούς χρωματισμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκό και θαλασσί. Μεγάλη οικονομία. 650 κομμάτια σε κάθε ρόλον.

WALDORF, ΣΗΜΑ ΕΓΓΕΓΡΑΦΕΝ



ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
COLLIER'S Encyclopedia

Η πλέον ενημερωμένη Έγκυκλοπα-
δεία εις τον κόσμον.

Αποκλειστικοί Αντιπρόσωποι διά την
Ελλάδα και την Κύπρον:

«ΒΕΛΚΟ» Ο. Ε.
Βουλής 38, Ἀθήναι — Τηλ. 32-952

Ο Κ. ΦΩΤΗΣ

Αποκατήσας εκ του Κομμη-
τηρίου «ΚΟΚΚΑ», Κνωσσού 4, δέ-
χεται την πελατεία του εις το ΚΟΜ-
ΜΗΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ Πατησίων 104-
κης 35. Τηλέφ. 816-886.



ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ...

- ♦ Είπαμε, βέβαια, να είμαστε ευγενείς.
- ♦ Να κρατάμε τα προσχήματα.
- ♦ Να υπάρχει έστω μία μικρή γωνιά, κάθε βδομάδα, γαλήνια, δροσερή, όπου να καταφεύγουν όσοι δεν συντάσσονται με την μόδα της "Ανευ Σκελέας τεχνικής, που έχει καταλύσει τελευταία τον περιοδικό μας Τύπο.
- ♦ 'Αλλ' είναι καιρός, νομίζω, να τα πούμε έξω απ' τα δόντια...
- ♦ Το τραγικό αίσχος ώρισμένων δήθεν «γραφικών» και δήθεν «αντι-προσφυτευτικών» δήθεν «κέντρων» δήθεν «μπουζουκιάων» πρέπει να εκλείψει.
- ♦ Τώρα, σήμερα, αμέσως, προτού πάρη διαστάσεις αυτό το ρεζιλίκι.
- ♦ Ν' ανάβσει σε κάποιον ο κ. Στάσος να σχηματίσει μία μικρή δ-μάδα μυστική, να πάη να κάτσει μυστικά σ' ένα από αυτά τα σιχαμε-ρά ισόγεια καταστήματα και να του κάνει αναφορά.
- ♦ Κι αν αυτή την αναφορά δεν την διαβίβασε αμέσως στον Εισαγ-γελέα 'Αθηνών για τα περαιτέρω, θα πή πώς δεν έχει επίγνωση των τεραστίων ευθυνών που αναλαμβάνει ή γενιά μας απέναντι του διεθνούς ταξιδιωτικού δυναμικού, αλλά και των μελλοντικών γενεών των νέων 'Ελλήνων.
- ♦ 'Εστω: ζήτη τα μπουζούκια. Βρήκε ο Χατζιδάκις τον Τσιτσάνη, βρήκε η Μελίνα τον Ντασέν, βρήκε ο Ντασέν τον Χατζιδάκι, καταφέ-ραμε, τέλος πάντων, κ' έμεις σαν χώρα να κατακτήσουμε τουλάχιστον μερικές σαιζόν επικαιρότητας και να τραγουδάη όλη η ύψηλος «Τα παιδιά του Πειραιά»...
- ♦ Κ' έρχεται ο ξένος και ρωτάει: «Πού είναι τα μπουζούκια?».
- ♦ Και του λέμε: «Χριστιανέ μου, επιμένει; Δεν μένεις τουλάχιστον με την ψευδαίσθηση του φίλμ; Δεν πάμε καλύτερα στα Παπάρκια να δής τις εθνικές μας παραλλαγές των «κανετόν α' λ' δράνζ» και των «κοκίγ Σαιν Ζάκ»;
- ♦ «Όχι, λέει εκείνος, 'Ελλάς 'ισον μπουζούκια...».
- ♦ Τους πήραμε, τους πήγαμε σ' έναν από τους πολλούς κρίκους της 'Αλυσίδας της 'Αφίδας, με την οποία ή εγκληματική άμέλεια των πο-λεοδόμων μας εξηυτέλισε την φαεινή ιδέα του 'Ανδρέα Συγγρού να δώ-ση σε τούτη την παράφρονα πολιτεία τουλάχιστον μία σωστή πρό-σβαση.
- ♦ Τους πήγαμε τους ξένους μας κ' έκλαψε κ' η δική μας ή ψυχή ά-πό ντροπή, και κλάψανε και τα δικά τους μάτια από τον πόνο, που τους έσφιξε τα δόλια τους μηλίγγια, κ' έκλαψαν κ' οι αιώνες θλοι μα-ζύ μας, οι σαράντα αιώνες της μεγάλης του 'Εθνους ζωής, που κατέλη-ξε να εκφράζονται με τον κτηνώδη τρόπο έρμηνείας έστω και της άπο-δεκτής πλέον από το σύνολο μπουζουκομουσικής.
- ♦ Είναι ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟ το τί συμβαίνει εκεί πέρα.
- ♦ Είναι β ρ ι σ ι α ή ύπαρξη του και έμπιπτει απόλυτα στον πε-ρίφημο νόμο περί τετυμποίησης, για τον όποιον σεμνύνεται ο κ. Εύ-άγγελος Καλαντζής.
- ♦ Σ' ένα χώρο φρικτής διακοσμήσεως, ικανής να διαστρέψει το έθνι-κό μας αίσθητήριο για αιώνες δολοκλήρους, μία έρμαφρόδιτη όρχηστρα, από μπουζούκια, ντενεκέδες, κλαπατισίμπαλα, πιάνο, άκκορντεόν και ξε φ ω ν ή σ τ ρ ι ε ς, έχει μπροστά της ΤΕΣΣΕΡΑ (ναί, άγια σκιά του μουσικοφιλόφου Μαρκόνι, τ έ σ σ ε ρ α) μικρόφωνα, που μεταδίδουν από τ έ σ σ ε ρ α συγκρούμενα μεγάφωνα τις πιο σιχαμερά «τρανσπο-ζέ» άμβροντίες των πιο ήλιθίων άρχοντομπουζουκοδολοκλήρομαντικών παραλλαγών της διπλοπενιάς.
- ♦ Είπαμε κάποτε πώς τα μπουζούκια ήταν ήδη διαφθορά και άγωνα παρακμή.
- ♦ Τί να πη τώρα κανείς για την διαφθορά της διαφθοράς;
- ♦ Ποιός κατατάσσει αυτά τα κέντρα; Ποιός τα παρακολου-θεί; Μήπως συμβαίνει και ή 'Αγορανομία έρμηνεύει πάρα πολύ στε-νά τις υποχρεώσεις της απέναντι στο σύνολο;
- ♦ 'Εδώ, για να πουλήσης μία γιαούρτη, έχεις δέκα επιθεωρήσεις πά-νω από το κεφάλι σου. Μπάς κ' είναι ξυνη; Μπάς κ' είναι λειψή; Μπάς κ' είναι επιβλαβής για την δημόσια υγεία;
- ♦ Και την 'Ελλάδα δολοκλήρη ποιός θα την σκεφτή; 'Όταν σερίβε-ται λειψή, ξυνη, ανθρωποφαγική, τουμπουκτοειδής, κάτω απ' την ίδια την 'Ακρόπολη;
- ♦ Το χρέος σας, κύριε Εισαγγελέ!
- ♦ 'Ο Νόμος σας καλύπτει...

Index



Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σας
και για την ομορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεθιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο
λουτρό σας.

Αφίστε το BUBBLE BATH να
περιποιηθή το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξη από αλλεργίες και έρεθισμούς.
- Θα το τονώσει και θα το άρωματίσει εύγενικά.
- Θα το περιβάλει με το προστατευτικό του πέπλο, και κατόπιν, κάθε εμφάνισί σας θα είναι και μία επιτυχία!

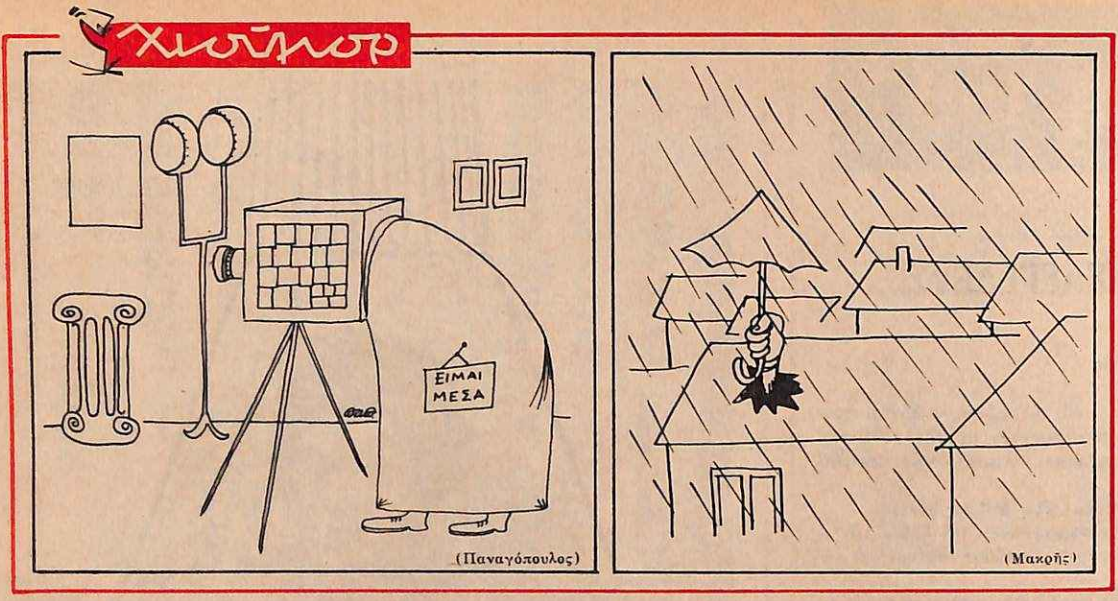
"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ", FAMAR

Bubble Bath



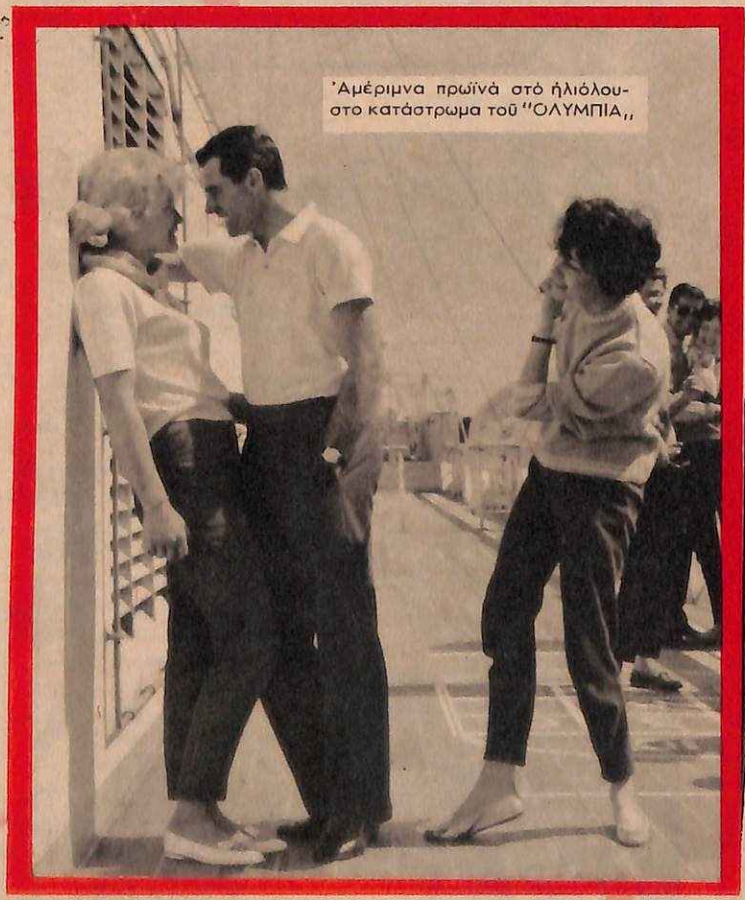
Φιάλη 4 λουτρών δρχ. 20
FAMILY SIZE
(οικονομικόν μέγεθος)
Φιάλη 12 λουτρών δρχ. 48
ΣΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ

Δέρμα βελούδινο - μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα.
Στο Φαρμακείο σας.
Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.



Ταξιδεύετε μέ τό άδύγκριτον Υ/π „Ολυμπία“

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ



Άμεριμνα πρϊνά στο ήλιόλουστο κατάστρωμα του "ΟΛΥΜΠΙΑ"



Τό "Υπερωκεάνιον "ΟΛΥΜΠΙΑ", προσφέρει σέ όλους άνεξαιρέτως τούς επιβάτας του πρωτοφανείς άνέσεις και πολυτέλειαν.

Άπευθυνθήτε είς τόν ταξιδιωτικόν πράκτορα τής προτιμήσεώς σας
ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ Δ^ΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.



Έδω κι' Έκει

■ Ο ΡΩΣΟΣ καθηγητής Πέτροβιτς υποστηρίζει ότι τά ταξίδια στη σεληνή δεν θα πραγματοποιηθούν πριν, ό δορυφόρος τής γής χαρτογραφηθή με έση λεπτομέρεια έχει χαρτογραφηθή ό γή.

■ ΣΤΗΝ Λαζάνη έχει κατασκευασθή ένας τεράστιος ηλεκτρομαγνήτης δάσους ένένα τόνων, που θα επιτρέψη τήν μελέτη ύλης ευθισμένης μέσα σέ υγρό ήλιον.

■ «ΜΙΚΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ» είναι ένας νέος όρος, που χρησιμοποιείται για τίς χειρουργικές έπεμβάσεις επί μικροβίων.

■ ΓΙΑ τήν ανακάλυψη αρχαιολογικών θησαυρών θοιμένων μέσα στη γή, οι αρχαιολόγοι χρησιμοποιούν τώρα υπέρηχους.

■ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ Ιεροπόστολοι διαδίδουν τήν μωμεθανική θρησκεία στη Λαζάνη, μοιράζοντας στους μαύρους δίσκους γραμμοφώνου, στους οποίους έχουν αποτυπωθή αποσπάσματα από τό Κοράνιο.

■ Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ χημικός Χέρμπερτ Κούρτ υποστηρίζει ότι εύρηκε μία χημική ουσία χάρις στην οποία θα μπορούν να καλλιεργούνται στίς έρήμους φυτά και λουλούδια.

■ ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ υποστηρίζουν ότι κατάρθωσαν να καλλιεργήσουν χορταρικά στα Ίσολάκια και σέ ύψος 4.500 μέτρων.

■ ΠΑΡΙΣΙΝΟΙ κομμωταί υποστηρίζουν ότι κατέχουν τώρα (άποκλειστικά αυτοί) μία καινούργια χημική ουσία που δίνει στους άνθρώπους ετα μαλλιά των 16 χρόνων τους. Η συτηριώδης αυτή ουσία δεν πουλιέται στα καταστήματα.

■ ΣΤΟ "Αμστερνταμ έκκυλοφόρσαν δίσκοι γραμμοφώνου από ασκολάτα. Μπορείτε να τούς παίξετε δέκα περίπου φορές πριν τούς φάτε!

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ



Κεντρική διαχωριστική γραμμή διακεκομμένη.
Σημαίνει ότι μπορεί να παραβιασθί μόνον για προοπέρμα, βεβαίως σύμφωνα με τούς κανόνες προοπέρματος. Με τίς γραμμές αυτές χαρίζονται επίσης και αί λωρίδες κυκλοφορίας.



Κεντρική διαχωριστική γραμμή διπλή συνεχής.
Σημαίνει ότι άπαγορεύεται παντελώς ή παραβίασής τής.



Κεντρική διαχωριστική γραμμή διπλή, ή μόν μία γραμμή συνεχής ή δέ άλλη διακεκομμένη.
Σημαίνει ότι δεν μπορεί να παραβιασθί από τά όχηματα που έχουν πρόσ τό μέρος των τών συνεχή γραμμή και μπορεί να παραβιασθί για προοπέρμα και μόνον, από εκείνα που έχουν πρόσ τό μέρος των τών διακεκομμένης.

Ρίπ Κίρμπυ

Ό καλός και πιστός Ντέσμοντ πείθει τόν Ρίπ Κίρμπυ να φύγουν για διακοπές στο Ουέστ. Στο 6ά.θος τής καρδιάς του τρέφει ένα τρελλό όνειρο, ν' ανακαλύψη ούράνιο και να γίνη έκατομμυριούχος. Γι' αυτό έφοδιάζεται μ' ένα μετρητή Γκάϊγκερκερ, που θα του ύποδείξη τό θησαυρό. Για κακή του τύχη, ένα ζεύγος άπατεώνων, οι Νάς, που μόλις έχουν κληρονομήσει ένα τρισάθλιο κτηματάκι στην ίδια περιοχή, «άλατίζουν» τή γή τους με ραδιενεργές πέτρες και πείθουν τόν Ντέσμοντ ότι ανακάλυψε ούράνιο. Τού πουλάνε τό κτήμα σέ ύπέρογκη τιμή, παίρνοντάς του τίς οικονομίες όλης του τής ζωής, και φεύγουν.





ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Έδω
κι'
Έκει

■ ■ ΑΠΟ τις οδηγίες που δόθηκαν στους Γερμανούς στρατιώτες που γυμνάζονται τώρα στη Γαλλία, ύστερα από συμφωνία των δυο ενδιαφερομένων κυβερνήσεων:

«Μη μιλάτε ποτέ για τον τελευταίο πόλεμο. Προτιμάτε να μιλάτε για... ψάρεμα»!

■ ■ Η ΑΓΓΛΙΚΗ αριστοκρατία φτωχαίνει. Μόνο εξακόσιες αγγλικές οικογένειες έχουν τώρα πια «μαίτρ ντ' ότέλ».

■ ■ ΟΙ ΡΩΣΙΚΕΣ έφημερίδες γράφουν ότι η πρόσδος του αυτοματισμού έχει δημιουργήσει στους νέους την «εισεολογία της τευπελιάς». Η «Πράβδα» της Ουκράνίας γράφει ότι «οι νέοι διερωτώνται, γιατί πρέπει να δουλεύουν και πιστεύουν ότι με τις νέες μηχανές θα σταυρώσουν τα χέρια τους, έτος από τις σπάνιες περιπτώσεις, που θα χρειάζεται να πιέζουν κάποιο κουμπί»!

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Σπουδαία εφεύρεση ή τηλεόραση. Ένώ εσάς που την παρακολουθείτε σας αποκοιμίζει, κρατά άγρυπνους τους γείτονες.

Χάρολντ Κόφφιν

Έκείνοι που υποστηρίζουν ότι όσο περνά ο καιρός σκέπτεσθε λογικότερα, θέλουν να πούν στην πραγματικότητα ότι βάρθη μία μέρα που θα συμφωνήσετε μαζί τους.

Μπόμπ Άλλεγκερ

● ΕΝΑΣ ζωγράφος πηγαίνει κρατώντας ένα μεγάλο κάδρο στο σπίτι μιας πολύ πλούσιας κυρίας, ξετυλίγει το κάδρο και της το δείχνει:

— Αυτό το κάδρο — της λέει — το παρήγγειλε ο γιος σας. Είναι το πορτραίτο του.

— Ολόιδιος! Ολόιδιος!, φωνάζει γεμάτη θαυμασμό η κυρία.

— Αλλά δεν μου το πλήρωσε!

— Ολόιδιος! Ολόιδιος!, συνεχίζει η κυρία.

● ΜΙΑ γυναίκα στοματά μπροστά σ' ένα σακί πατέτες και ρωτά τον μανό της:

— Έλληνικές είναι ή ξένες;

— Και τί σας νοιάζει, κυρία; Θα τις φάτε ή θα τους μιλήσετε;

● ΟΙ ΝΑΥΤΕΣ των αμερικανικών ατομικών υποβρυχίων δεν έχουν το δικαίωμα να γράφουν στα γράμματά τους που βρίσκονται. Έτσι η αμορβανιστικά ενός ναυτή έλαβε μία μέρα το εξής γράμμα:

«Αγάπη μου, δεν μπορώ να σας γράψω που βρίσκομαι, αλλά σε πληροφορώ ότι σκότωσα μίαν άσπρη αρκούδα».

Ύστερα από λίγο η αρραβωνιαστικιά έλαβε νέο γράμμα που έγραφε: «Αγάπη μου, δεν μπορώ να σου γράψω που είμαι, αλλά μπορώ να σοδ πώ ότι εγνώρισα μία θαυμάσια έξωτική χορεύτρια».

Το τρίτο γράμμα έγραφε: «Αγάπη μου, δεν μπορώ να σοδ γράψω που βρίσκομαι, αλλά ο γιατρός λέει ότι η άσπρη αρκούδα ήταν για μένα λιγότερο επικίνδυνη από την έξωτική χορεύτρια».

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΥΠΑΤΙΑΣ — ΕΛΣ. 2. ΜΑΡΣ — ΣΤΕΠΠΑΙ. 3. ΑΡΠΑΚΤΙΚΟΙ. 4. ΣΑΑΡ — ΙΧΩΡ — ΙΑ. 5. ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ. 6. Υ.Ρ. (ΥΠΕΡ) — ΑΙ — ΑΙ. 7. ΜΑΓΧΗ — ΗΛΘΟΝ. 8. ΑΦΡΙΣΜΑ — ΕΡ. ΜΗ. 9. ΚΑΙ-ΑΦΑ — ΑΓΙΑΣ. 10. ΙΒ' (12) — ΗΛΙΟΚΑΗΣ. 11. ΑΡΚΑΣ — ΑΣΙΡ. 12. ΚΑΣΤΑΝΑΔΕΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΥΜΑ ΣΟΥΜΑΚ — ΕΚ. 2. ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΙ. 3. ΑΡΠΑΔ — ΓΡΙΒΑΣ. 4. ΤΣΑΡΟΥΧΙΑ — Ρ.Τ. 5. Η «ΣΦΗΚΑ». 6. ΑΣΤΙΚΑ — ΜΑΛΛΗ. 7. ΣΤΙΧΟΙ — Ι.ΣΑ. 8. ΕΚΩΝ — ΑΟ. 9. ΠΟΡΤΑΛΕΓΚΡΕ. 10. ΕΠΙ — ΑΙΘΡΙΑΙΣ.

11. ΛΑ — Ο «ΜΑΗΣ». 12. ΣΙΒΑ — ΝΗΣΣΑΙ.

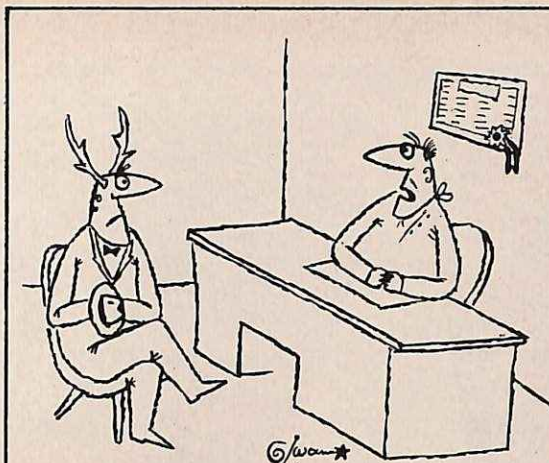
Ο είδικος συνεργάτης μας επέτυχ με το συνδυασμό των λέξεων: ΗΡΑΣ — ΠΥΚΝΑΙ — ΤΡΑΜΟΥΝΤΑΝΑ — ΙΝΑ — ΓΑΜΟ, σύνολον 41 βαθμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς μπορούν να επιτύχουν οι αναγνώστες μας με δοκιμές λέξεων σαν: ΣΑΓΑΝΙΑ — ΜΗΝΥΜΑ — ΠΡΑΓΑΣ — ΠΥΡΟΦΑΝΙ — ΑΝΑΦΟΡΑΙ — ΓΡΑΙΓΟ — ΑΜΑΡΤΙΑΝ κλπ.

1. Το άριστερό πόδι της γυναίκας με τα λευκά φαίνεται περισσότερο. 2. Της ίδιας τα δάχτυλα του άριστερού χεριού είναι κλειστά. 3. Το άρι-

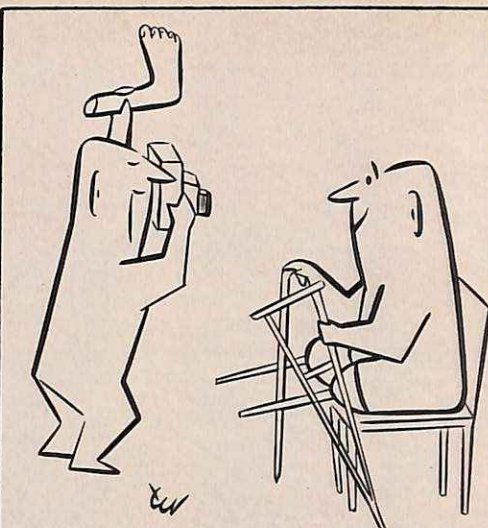
στερό χέρι του άνδρος είναι λυγισμένο. 4. Τα κουτιά, που κρατεί ο ίδιος, είναι αντιστρόφως τοποθετημένα. 5. Στο δεξιό χέρι της πωλήτριας (δεξιά) φαίνεται ολόκληρη ή παλάμη. 6. Της άλλης πωλήτριας (στο βάθος αριστερά) το πρόσωπο φαίνεται προφίλ. 7. Της μεσαίας πωλήτριας (στο βάθος) ο γακάς είναι μεγαλύτερος στο πίσω μέρος. 8. Άνω δεξιά στον τοίχο και στη λέξη «ΟΛΑ», το γράμμα «Λ» έγινε «Σ». 9. Η μαύρη οροφή του άριστερού χώρου δεν κάνει γωνία, αλλά είναι κυκλική. 10. Πίσω από τα πόδια του άνδρος, το ποδαρικό της προθήκης διαφέρει.

Χιούμορ

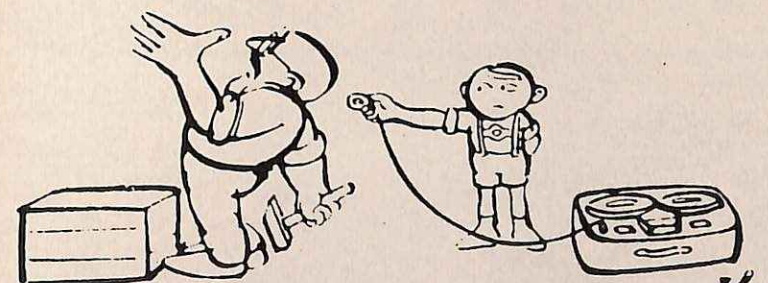


— Δεν είναι σοβαρό. Σας συνιστώ να προσέχετε περισσότερο την γυναίκα σας!..

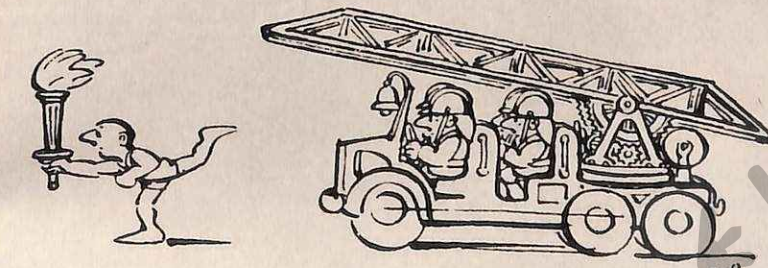
(Σ. Ίωαννίδης)



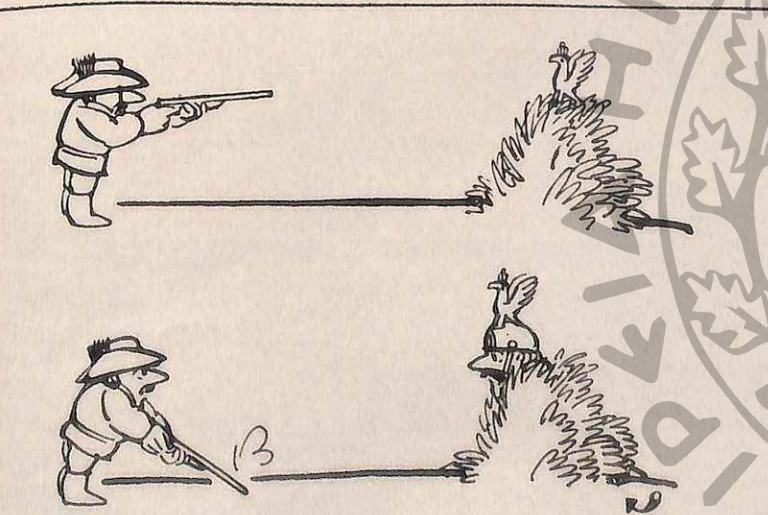
(Αναγνωστόπουλος)



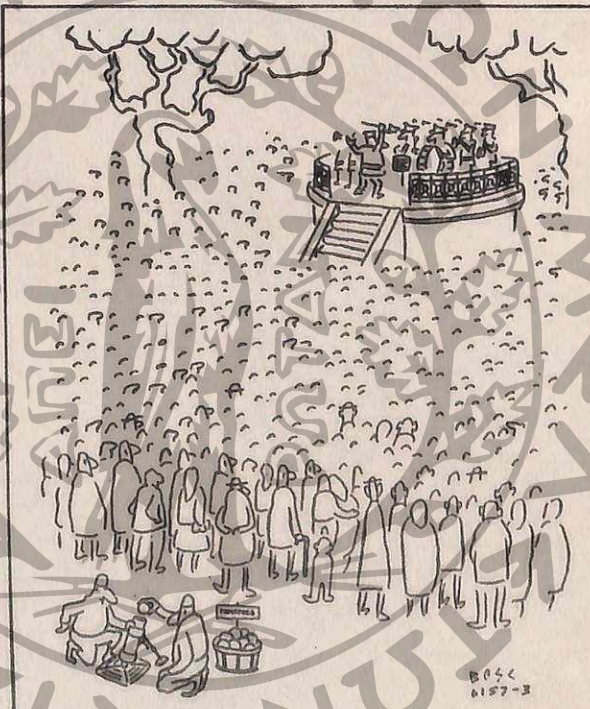
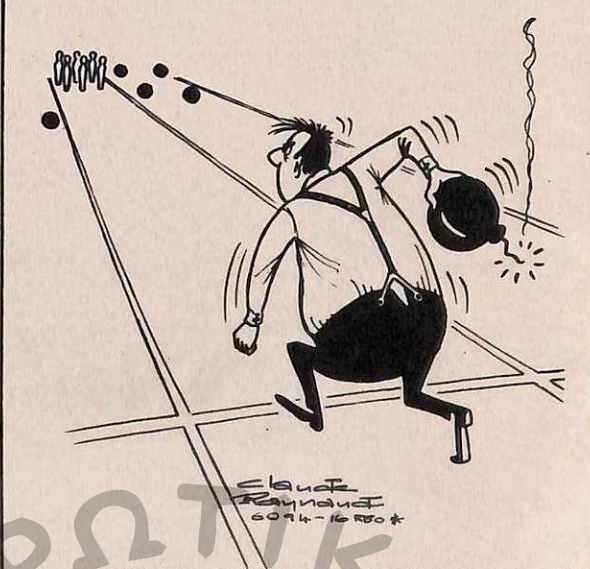
6132



6130-



6130-5



6134



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΥΧΕΤΗΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΜΟΥΖΑΚΗ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 6B

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΥΧΕΤΗΡΙΩΝ ΑΠΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960